

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

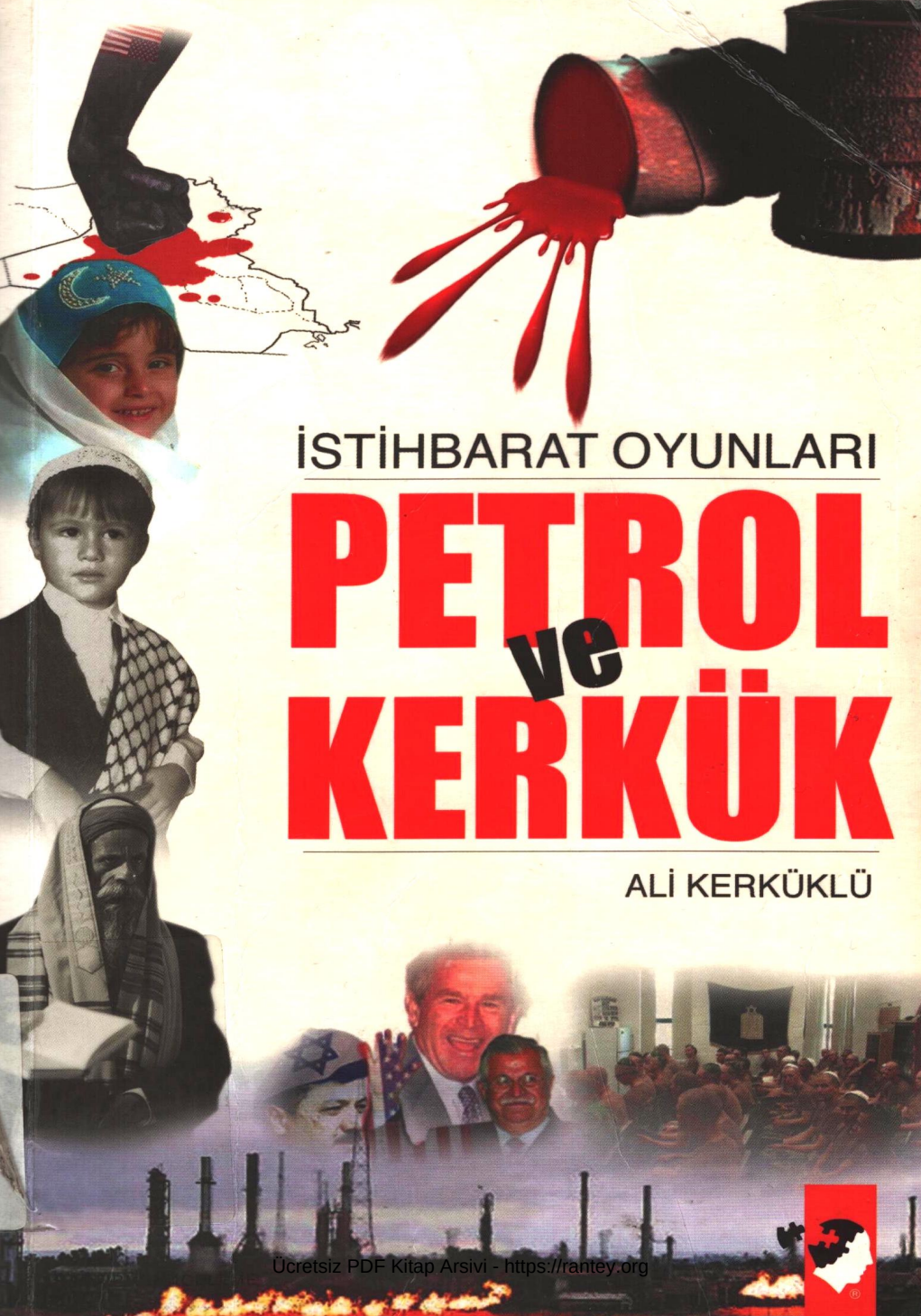
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İSTİHBARAT OYUNLARI

PETROL ve KERKÜK

ALİ KERKÜKLÜ

IQ Kùltür Sanat Yayıncılık : 288

Araştırma-İnceleme Dizisi : 245

İstihbarat Oyunları PETROL ve KERKÜK
Ali Kerküklü

I. Baskı: Mart / 2008 / İstanbul

ISBN: 978-975-255-187-9

Genel Yayın Yönetmeni: Adem Sarıgöl

Editör: Dr. Gürkan Doğan

Dizgi-Mizanpaj: Zehra Ünverdi

Kapak Tasarım: Yunus Karaaslan

Montaj: Bülent Birkan

Halkla İlişkiler ve Dağıtım Sorumlusu: Yusuf Sarıgöl

Baskı-Cilt: Kilim Matbaası

Litros yolu Fatih Sanayi Sitesi 12/204

Topkapı / İstanbul Tel: 0212 612 95 59

Copyright © 2008, IQ Kùltür Sanat Yayıncılık

Uluslararası Tanıtım Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi

Copyright © 2008, Ali Kerküklü

IQ KÜLTÜR SANAT YAYINCILIK,

Toplumu ***“Bilgi Işığında Aydınlanmaya”*** çağırıyor

“Bir Kitap Bin Silahı Susturur”

GENEL DAĞITIM

www.iqkultursanat.com

e-mail: info@iqkultursanat.com

TOPLU ALIMLARDA İSTEME ADRESİ
IQ KÜLTÜR SANAT YAYINCILIK ve ULUSLARARASI
TANITIM HİZMETLERİ TİC. LTD. ŞTİ.

Alemdar Mah. Ticarethane Sokak, Ferið Han
No. 33/47-48 Çağaloğlu-İstanbul Tel. 0212 520 91 12

Belge geçer: 0212 520 91 12

Cep: 0544 608 58 58

*Bana vatanını ve milletini sevmeyi, korkunun hayatımın
sözlüğünde yerinin olmadığını, ihanetin ve sadakatsizliğin
adilik ve şerefsizlik olduğunu öğreten Anne ve Babama...*

*Davasına inanan ve bu uğurda şehit düşen bütün
Türkmenlere...*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	13

BİRİNCİ BÖLÜM IRAK TÜRKLERİ

TARİHÇE.....	19
IRAK'A ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ	23
ARAPLAŞTIRMADAN KÜRTLEŞTİRMEYE.....	24
TÜRKMENLER KÜRT YÖNETİMİ İSTEMİYOR.....	27
KÜRTLERİN KERKÜK POLİTİKASI.....	28
TÜRKMENLERE İFTİRA	30
IRAK TÜRKLERİNİN NÜFUS DURUMU	32
Kerkük'teki Gerçekler	34
Saddam'ın Gizli Kerkük Sayımı	35
TÜRK ŞEHİRİ KERKÜK	37
Yabancı Kaynaklar	37
Irak'ı Kuran, Sınırlarını Cetvelle Çizen Ve Krallını Tayin Eden "Gertrude Bell"	37
Arap Kaynakları	42
Kerkük Livası	43
Ansiklopedi Kaynakları	47
Haritalar	48

İKİNCİ BÖLÜM

IRAK KÜRTLERİNİN DIŞ GÜÇLERLE İLİŞKİLERİ

DEVLETE İHANETİN BEDELİ İDAMDIR.....	57
İngilizler: “Kürtleri Kullanmamız Menfaatimiz İcabıdır”.....	61
SOVYETLER BİRLİĞİ’NİN AYRILIKÇI KÜRTLERE DESTEĞİ VE MAHABAD ÖZERK KÜRT CUMHURİYETİ	62
SOVYETLER BİRLİĞİ’NE SİĞİNMA	68
RUS İSTİHBARATININ KÜRTLERLE İLİŞKİSİ.	69
Önce Biraz Tarih.....	70
KÜRTLER VE KGB - BARZANİ HANEDANININ GİZLİ TARİHİ	72
Eski Dostlar: Barzani ve KGB	73
BARZANİNİN TEMSİLCİSİ İSRAİL CASUSU KAMURAN ALİ BEDİRHAN	78
İSRAİL’İN KÜRTLERLE İTTİFAKI	83
CELAL TALABANİ VE KAYINPEDERİ İSRAİLLİLERLE GİZLİ GÖRÜŞMELERDE	90
KDP’Lİ POLİTBÜRO ÜYESİ İSMET ŞERİF VANLI, İSRAİL YOLLARINDA	93
IRAK’IN KUZEYİNDE ÜST DÜZEY BİR İSRAİLLİ	96
KÜRTLERİN GENELKURMAY BAŞKANI İSRAİLLİ TSURİ SAGUY	100
SAVAK BAŞKANI VE YARDIMCISI : “BARZANİ SADECE POLİTİK BİR ARAÇTIR”	103
İSRAİL’İN KÜRT KİSVELİ İSTİHBARATI: “PARASTİN” ..	104
MOSSAD BAŞKANI MEİR AMİT HAC UMRAN’DA.....	105

EZER WEİZMAN: “ NİÇİN ONLARA YARDIM ELİ UZATMAYALIM”	106
İSRAİL BAŞBAKANI: “KÜRTLERE SİLAH, PARA VE ASKERİ EĞİTİM SAĞLADIK”	108
İSKENDER OPERASYONU	109
İHANETLE YARGILANIRIM	114
IRAK HÜKÜMETİ KÜRTLERE KÜRTLERE ÖZERKLİK TANIYOR.....	117
IRAKLA SSCB’NİN İMZALADIĞI DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ ANTLAŞMASI	119
Pike Raporu	122
ABD’NİN ASKERİ YARDIMI GİZLİCE BARZANİ’YE ULAŞIYOR	125
AĞABEY’İN İTIRAFLARI	126
SAVUNMA BAKANI ŞİMON PERES VE KÜRTLERİN GENEL KURMAY BAŞKANI TUĞGENERAL TSURİ SAGUY	127
HENRY KİSSİNGER : “GİZLİ OPERASYONLAR MİSYONERLİKLE KARIŞTIRILMAMALI”	130
HALKINI FELAKETE SÜRÜKLEYEN ADAM	136
DIŞ GÜÇLERE SUNULAN KÜRT HİZMETİ	137
EFENDİLERİ TARAFINDAN SATILAN KÜRTLER	140
HENRY KISSINGER’İN HAYRANI BARZANİ	141
“İSRAİL HİÇBİR ZAMAN KÜRT HALKINI YÜZÜSTÜ BIRAKMAMIŞTIR” “HERŞEY ‘GİZLİCE’ YAPILIYORDU”	144
BABANIN YOLUNA OĞUL DEVAM EDİYOR	147
SURİYE İSTİHBARATI YARDIMIYLA CELAL TALABANİ KYB’Yİ KURUYOR	148

KÜRTLER HERZAMAN OLDUĞU GİBİ KENDİ	
KADERLERİYLE BAŞBAŞA	149
UMARIM BİRBİRLERİNİ YOK EDERLER	151
MOSSAD İKİNCİ BAŞKANI DAVID KİMÇE VE	
IRANGATE SKANDALI	152
8 YIL SAVAŞTAN SONRA ATEŞKES	158
1. KÖRFEZ SAVAŞI	159
KÜRT DEVLETİ HAYALİNE KAPILAN KÜRTLER	159
“AYAKLANIN, BU SEFER MÜTTEFİKLER SİZİ	
YANLIZ BIRAKMAYACAKTIR	161
IRAK'TA NGO'LAR VE İŞGAL HUKUKUYLA	
DEMOKRATİKLEŞME	164
ABD TARAFINDAN FİNANSE EDİLEN NGO'LAR	167
İSRAİL YANLISI LOBİLERİN KÜRTLERE OLAN	
İLGİLERİ	169
IRAKLI KÜRTLER LOBİ ATAĞINDA	171
CELAL TALABANİ :“MUSUL’U ALIN VE BİZDE	
SİZİNLE BİRLEŞELİM”	173
ABDULLAH ÖCALAN : “ BARZANILER KÜRTLERİ	
ÇOK İYİ SATTILAR”	176
KÜRTLER BİRBİRLERİYLE ÇATIŞIYORLAR	178
TÜRKMEN ŞEHİRİ ERBİL’İN SADDAM HÜSEYİN	
YARDIMI İLE MESUD BARZANİ’YE VERİLMESİ	
HEDİYE EDİLMESİ	184
KÜRTLER WASHINGTON BAHÇELERİNDE	186
KÜRTLERİN PAYINA DÜŞEN DOLARLAR	187
KÜRT AŞİRET REİSLERİNİN ÜLKELERİ IRAK'A	
İHANETLERİ	188
KERKÜK'TE YAĞMA VE TALAN	189
KÜRTLERİN ARABİSTANLI LAWRENCE'I	193

İşgal Gölgesinde Kerkük	194
KERKÜK KÜRT DEĞİL, BİR TÜRK ŞEHRİDİR	199
KÜRT ASILLI IRAK BAŞBAKAN YARDIMCISI BARHAM SALİH : “BURASI AMERİKAN YANLISI TOPRAKLARDIR”	201
SÜLEYMANİYE’DE HAIN PLAN “ÇUVAL”	202
MICHAEL TODD: “ÇUVAL!”	212
GİZLİ YOLLARLA DA AÇIK YOLLARLA DA SÜRECEKTİR	221
İSRAİL’İN “KÜRT OPERASYONU”	223
MOSSAD IRAK’TA CİRİT ATIYOR	229
SYRIA TIMES: “İSRAİL’İN IRAK’A SIZMA ÇABALARI VAHİM BİR ŞEKİLDE ARTIYOR”	232
GÜNÜMÜZDE İSRAİL’İN KÜRTLER’E YÖNELİK FAALİYETLERİ	233
İSRAİL’İN IRAK’TA ROLÜ	235
İSRAİL ASKERLERİ KÜRTLERİ EĞİTİYOR	237
İSRAİL ASKERLERİ ABD’NİN YANINDA	239
ASKERLERE YAHUDİ AYINI	241
KERKÜK’E YERLEŞTİRİLEN İTHAL KÜRTLER	243
KERKÜK’ÜN DEMOGRAFİSİ DEĞİŞTİRİLİYOR	246
IRAK’A KÜRT MODELİ	246
30 MİLYON MÜSLÜMANI KURTARAN İNGİLİZLER	249
ARMUT DİBİNE DÜŞER	249

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

IRAK KÜRTLERİNİN KERKÜK HAKKINDAKİ YALAN İDDİALARI

MESUD BARZANİ İLE RÖPORTAJ	253
Mesud Barzani'nin Komutanı General Hamid Fendi ..	257
Mesud Barzani'nin Kerkük Hakkındaki Düşünceleri ..	260
Kerkük Kalesini Kürtler mi Yaptı?.....	274
Irak Türklerine Yapılan İnsan Hakları İhlalleri	276
Kerkük'ü Kürtleştirme Yarışı	278
Irak'ın Geleceğinde Pazarlık Konusu Kozu: Kerkük....	280
HUSREV GORAN: MUSUL'U KÜRT BÖLGESİNE KATACAĞIZ.....	280
KÜRTLER, HİÇ BİR HALKIN ONURLU VE ÖZGÜR BİR HAYAT SÜRME HAKKINI İNKAR ETMEMİŞTİR.....	284
BARZANİ'NİN AİLESİ YAHUDİ ÇIKTI	288
Bir Tek Aile Var	289

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KERKÜK BİR PETROL MESELESİDİR

İSTİHBARAT RAPORUNDA KÜRTLERİN PETROL BÖLGESİ TÜRKMEN ŞEHİRİ KERKÜK'Ü ELE GEÇİRME PLANLARI	295
ABD'NİN IRAK PETROLLERİNE HAKİMİYETİ	298
KERKÜK – HAYFA BORU HATTI	302

BEŞİNCİ BÖLÜM
CELAL TALABANİ ve MESUD BARZANİ

IRAK KÜRT CUMHURBAŞKANI CELAL TALABANİ	
KİMDİR	309
CELAL TALABANİ’NİN SURİYE İLİŞKİSİ.....	310
KÜRTLERE İFTİRA VE HAKSIZLIK YAPILIYOR	314

ALTINCI BÖLÜM
IRAK’I ÖZGÜRLEŞTİRME OPERASYONU

IRAK’I ÖZGÜRLEŞTİRME OPERASYONU	321
Irak’taki Mezhep Çatışmalarının Arka Planı	321
Irakta Suç Makinesi Özel Güvenlikçiler	324
ABD’nin Kiralık Katilleri Irak İşgalini Yürütüyor	326
IRAK’IN ÖTEKİ YÜZÜ “Irak Kürtleri”	340
 KAYNAKLAR.....	 343
İNTERNET KAYNAKLARI	348

ÖNSÖZ

Yıllardır Irak yönetimince sürdürülen baskı ve zulmü her fırsatta dile getiriyor ve oynanan oyunlara dikkat çekiyoruz. Fakat son yıllarda, özellikle Körfez savaşından beri, bu tarihi Türk şehri üzerinde yoğun bir propaganda ve yayın faaliyetlerinin yürütüldüğü gözlenmektedir.

Kerkük'teki Türkmen halkının, Irak yönetimince yıllardır planlı ve maksatlı şekilde göçe zorlanması gerçeği dahi çarpıtılmaktadır.

Bir Türkmen şehri olan Kerkük'ün, 2003 yılından itibaren işgalci ABD ve İngiltere'nin göz yummasıyla bölgedeki Kürtler tarafından demografik yapısı hızlı bir şekilde değiştirilmeye çalışılmaktadır. Türkmenleri, Irak'ın siyasi sahnesinden silmek isteyen Kürtler, Türkmenlerin yaşadıkları bölgeleri Kürtleştirmek ve ele geçirmek, Musul ve Kerkük petrollerine sahip olmak gayreti içerisinde. Aynı zamanda dış güçlerin desteği ve yardımıyla Kürtler bütün Irak'a sahip olmak amacıyla Türkmenlere, Saddam zulmünü aratmayacak muameleleri dünyanın gözü önünde yapmaktadırlar. Yıllardır dış güçlerle içli-dışlı olan Kürt grupları, iki yüzlü dünyanın gö-

zünde mazlum toplum rolünü ustaca oynuyorlar. Dünün mazlumlardı(!), bugün zalim kesiliyorlar. Yani anlayacağınız diktatör Saddam Hüseyin'in ruhuna rahmet okutuyorlar.

ABD, sözde terörizmle mücadele de demokrasinin küreselleşmesi ve insan hakları gibi yalanları kullanarak asıl amacı bölge ülkelerindeki enerji kaynaklarına hakimiyeti sağlamaktır. ABD ve yandaşlarının şiarı ise “enerjiye hakim olan dünyaya hakim olur” mantığıyla hareket edilmektedir. Bu süreçten en fazla etkilenen coğrafya, hiç şüphe yoktur ki, dünyanın enerji havzası olan bu bölgedir (Ortadoğu). Bu emperyalist ülkelerin oyunları da bu bölgelerde olmuştur, sözde getirdikleri özgürlük ve demokrasi ise savaş, kan, gözyaşı, ölüm, kardeşi kardeşe kırdırmak, mezhep ve etnik çatışmaları tetiklemektir. Ortadoğu bölgesi stratejik öneme sahiptir. Dünya petrol rezervlerinin yaklaşık 3/2'sinin yani dünya enerji kaynaklarının merkezinin ve dünya doğalgaz rezervlerinin ise 3/1'inden fazlasının bu bölgede bulunması bölgeyi cazibe merkezi haline getirmektedir. Bundan dolayı dış güçlerin (ABD, İngiltere, İsrail...) bölge politikalarına müdahale ve teşvik etmektedir. Irak Ortadoğu'nun petrol bakımından en zengin devletlerinden biridir. Asya ve Avrupa'nın enerji ihtiyaçlarının oldukça büyük bir bölümünü karşılamaktadır. Dış güçler, Irak ve bölge ülkelerine bu kadar bağımlı petrolün stratejik özelliğini ve ülkelerin önemini artırarak bu ülkelerin bir mücadele merkezi haline getirmişti. ABD ve İngiltere'nin, Irak'ın işgalinin temelinde yatan nedenlerin arasında en etkin olanı; enerji havzalarının ve kaynaklarının kontrolü, güç dengesinin iplerini ellerinde tutma ve İsrail'in güvenliğini sağlamak.

Neden Irak'ta ölüm, kan, gözyaşı dinmiyor? Dış güçlerin oyun sahası Irak'ta yaşanan bu vahşete dünya neden sessiz kalıyor? Bu kitap Irak'ta yaşananları gözler önüne seriyor ve özellikle Irak'ın kuzeyinde oynanan kirli oyunları aydınlatıyor. Hemen şunu da vurgulamak gerekir ki; Kürt devleti tehlikesini ve bölge ülkelerinin toprak talebini akıldan uzak, ihtimal dışı veya bir komplo teorisi olarak görmek veya vasıflandırmak son derece büyük bir gaflettir.

ABD'nin Eski Büyükelçisi, sözde Irak uzmanı ve Kürtlerin Arabistanlı Lawrence'i Peter Galbraith'in Washington'daki Ortadoğu Enstitüsünde "Kürt devleti" kaçınılmazlığını ileri sürmesi, elbette ki sadece şahsına münhasır bir yorum değildir.

İsrail'in Irak ve bölge ülkelerine yönelik uzun vadeli politikalarını "Vaatedilmiş Topraklar" hayali ile yaptığı çalışmalar ve istihbarat çalışmalarını da iyi tahlil etmek gerekir. Bölgede bugün yaşanan ve gelecek yıllarda yaşanması muhtemel sorunlar düşünüldüğünde bu bölgede etkin olmak isteyen güçlerin oyunları da göz ardı edilmemelidir.

İsrail'in Kürt sorunundaki rolü ve bu rolün nedenini ayrıntılı bir biçimde gözler önüne sermektedir. İsrail söz konusu "Kürt Kartı" nı detaylı bir biçimde görmek ise son derece önemlidir. Çünkü "ABD'nin Kürt Kartı" olarak tanımlanan politikaların önemli bir bölümünde gerçekten İsrail'in Kürt kartının birer açılımıdır.

Ali Kerküklü
Kerkük, Mart-2008

BİRİNCİ BÖLÜM

IRAK TÜRKLERİ

TARİHÇE

Türk orjinli Sümerlerden sonra, Türkmenlerin Irak'ta ilk görünüşü Hicri 54 yılında olmuştur. 1055 yılında büyük Selçuklu sultanı Tuğrul Beyin, adına Bağdat'ta hutbe okunmasıyla başlayan Irak'taki Türkmen hakimiyeti 1918'e kadar yaklaşık 900 yıl devam etti. 1000 yıl önceden başlayarak Orta Asya'dan göç eden Türkmenlerin, Irak'taki dağılımları Selçuklular döneminde son şeklini almıştır. Türkmenler Irak'ta Celayirliler, Selçuklulardan sonra Erbil'de Küçük oğulları, Musul'da Atabeyler, Kerkük'te Kıpçak oğulları, Akkoyunlular ve Karakoyunlular devletlerini kurmuşlardır. Osmanlı hakimiyeti sona erdikten sonra İngilizlerin bu topraklarda kurdukları Irak Devleti Türkmen varlığını tanımadı. Ve o günden bu güne kadar, Türkmenler Irak'ta makus kaderlerini yaşamaktadırlar

Türkmenlerin yerleştiği bölgeler, Irak'ın kuzeyinin dağlık alanları ile orta ve güney bölgeleri arasındadır. Türkmenlerin yaşadıkları bölge kuzey doğudan güney batıya kadar bir şerit şeklinde, Irak'ın kuzey batısındaki Telafer'den, güney doğusundaki Mendeli'ye kadar uzanmaktadır. En önemli bölgeler şunlardır:

1- Kerkük: Kerkük şehri, Türkmenlerin en önemli yerleşim yeri olmasının yanı sıra Irak Türklerinin sembolü durumundadır. Kerkük'te zengin petrol rezervleri bulunmaktadır. Araplaştırma politikası çerçevesinde şehrin adı 1976 da El-Tamim olarak değiştirildi. Kerkük'teki Türkmenlerin sayısı 1960'a kadar, şehir nüfusunun %95 ini oluşturuyordu. Kerkük'teki en önemli yerleşim yerlerinden biri de tarihi Kale'dir. Bu Kale Türkmenlerin bir sembolüdür. Kerkük'te yaklaşık 150 yıldan beri en ünlü pazar yeri ise, Osmanlı döneminin sonlarında inşa edilen Kubbeli Pazar'dır (Kayseri Pazarı).

2- Erbil: Erbil şehri Türkmenlerin eski yerleşim merkezlerinden biridir. Irak'ın kuzeyinde bulunan Erbil, kuzeyden Türkiye ve doğudan İran ile sınırlıdır. Erbil şehri altın çağını 1190-1223 yılları arasında Sultan Muzafferüddin Gökborü döneminde yaşamıştır. 1438 yılında da Türkmenlerin kurduğu Karakoyunlu Devletinin yönetimine girmiştir. Önceleri, Türkmenler sayı olarak Erbil'de çoğunlukta olmalarına rağmen şehrin etrafındaki Kürt köylerinden göçler nedeniyle Türkmenlerin yerleşim bölgelerinde demografik yapının değişimine yol açmıştır. Erbil'deki en önemli tarihi kalıntılar, Erbil Kalesi, Seyit Ahmet tepesi ve 'Muzaffer Minaresi'dir. 1190'yılında Muzafferüddin Gökborü tarafından inşa ettirilen Büyük Cami, Türkmenlerin Erbil'deki en önemli tarihi kalıntılarından biridir. Erbil şehrindeki yerleşim, yoğun bir şekilde iç içe olmakla birlikte Türkmenlerin en önemli semtleri, Arap Mahallesi ve Aşti Mahallesi'dir

3- Salahaddin: 1976 yılına kadar kentte Türkmenlerin varlığının bulunmadığı söylenmektedir. Ancak Kerkük şehrinde Tuzhurmatu ve El-Beyyat köyleri 1976'da kurulan Salahaddin kentine idari olarak dahil edilmiştir. Şu anda Türkmenler Tuzhurmatu ve Beyat köylerinde yaşamaktadırlar. El-Beyyat köyleri de şunlardır: İmrâli, Bastamlı, Meftul, Amirli, Bablan, Karahasan, Yarımca, Yengice, Hasan darlı, Şah Şivan, Elbu Hasan, Muratlı, Zenguli, Karanaz, Şeyh Muhsin ve Süleyman Beg.

4- Musul: Irak'ta ikinci büyük kent sayılan Musul, önemli merkezlerden birisidir. Musul, Irak coğrafyasında bulunan çok büyük bir şehridir. Nineva olarak da bilinen doğu Musul'da 250 bin Irak Türk'ü yaşamaktadır. Türkmenler, Türkiye'den 70 km uzaklıkta olan Musul'un kuzey ve kuzey batıya uzanan hatta ve Telafer'in doğusundan ve Sincar'ın güneyinden başlayarak Türkmenlerin yerleştiği bölgelerdir. Musul'un merkezi ve çevresinde yaklaşık 70 köyün bulunmasının yanı sıra, bölgede 'Şebekler' olarak bilinen 50 köy daha yer almaktadır. Sünni ve Şii olan bu köylerin en önemlileri; Buhur, Kırmızı, Arfi, Mastah, Şeyh İbrahim, Humre, Termi, Tel Gazu, Cemmaş Harabeleri, Cuma ve Mal Firan'dır.

5- Telafer: Türk kamuoyunda en az bilinen yer olan Telafer'in nüfusu neredeyse tamamen Türkmenlerden oluşur. 300.000 Türkmenin yaşadığı Telafer, Musul iline bağlı olup, dünyada ilçe statüsünde olan büyük yerleşim alanlarından biridir, %92'si Türk ve 200'den fazla köyü bulunan Telafer, Musul'a 70 km uzaklıktadır. Telafer'de, El-Beyat, Alabay, Seyitler, İlhanlılar, Muratlı, Şeyhler, Babalar, Çulaklar, Çelebi-

ler, gibi önemli Türkmen aşiretleri bulunmaktadır. Telafer'deki en önemli semtler; Saray, Kale, Hasan Köy, Sincar Su, Kerkeri Çelebi, Cabi, ve Çulak'dır.

Türkmenlerin yerleştiği Kerkük, Erbil, Musul, Salahaddin ve Diyala şehirlerine ait kaza, nahiye ve köylerinin bazıları şunlardır: Tazehurmatu, Dakuk, Yayçı, Belova, Kızılyar, Topuzova, Kadirkerem, Dibiz, Türkalan, Çardağlı, Ömermen-de, Kümbetler, Leylan, Beşir, El- Reşidiye köyü (Kara Yatak), Muhallebiye Köy, Kazı Köy, Bastamlı, El-Kebir köy (Buz Atlı), Şenef Köy, Altunköprü nahiyesi, Tuzhurmatu kazası, Bastamlı köy, İınralı köy, Kadıköy, Kubik, Kara köy, Selamiye, Kazaniye, Karakaşçı, Amirli, Yarımca, Karahasan, Bedre, Kifri kazası, Karatepe nahiyesi, Karahan (Cevvla), Hanekin kazası, Kızlarbat Nahiyesi, Şehriban kazası, Mendeli kazası ve Halis nahiyesi.

Telafer'den Mendeli'ye Kadar Irak Türklerinin Yerleşim Bölgeleri

Tarihte Türkmenler kadar hiçbir millet yoktur ki; neredeyse her şehri katliamla anılmasın...

Tarihte hiçbir millet yoktur ki; yıllar itibariyle bakıldığında sistematik olarak katledilsin...

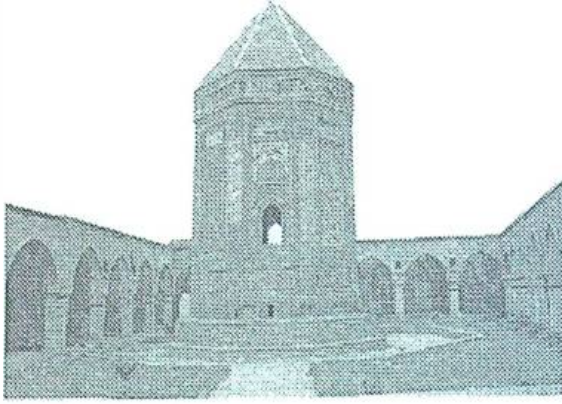
Yine tarihte hiçbir millet yoktur ki ; soykırım, etnik temizlik ve asimilasyona bu kadar maruz kalsın...

IRAK'A ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ

Irak'a demokrasi getirmek amacıyla işgal eden ve sürekli olarak Irak'ın toprak bütünlüğünden yana olduğunu açıklayan ABD, bugün Irak'ın parçalanması/bölünmesi için gerekli bütün ortamı/kaosu yaratmış durumdadır. Irak'ın toprak bütünlüğü/parçalanmışlığı sadece Irak'ı ilgilendiren bir sorun olmayıp, başta Türkiye, İran ve Suriye olmak üzere bütün bölgeyi ilgilendiren bir sorun haline geldi. Bugün Irak'ın toprak bütünlüğü tartışılırken, Türkiye, İran ve Suriye'nin "güvenlikleri tehdit altına giriyor.

Bu çerçevede bir "Türkmen" şehri olan Kerkük, Irak'ın bölünmüşlüğü tartışmalarında adeta bir sembol haline geldi. Tarih boyunca bir "Türk şehri" olarak anılan Kerkük'te nüfus yapısının bugün tamamen değişmiş olduğu gözleniyor. Kerkük'ün bu yapısı sistematik olarak Irak yönetimleri tarafından değiştirilmeye/Araplaştırılmaya çalışıldı, ancak ABD işgalinden sonra ise, ABD'nin de yardımlarıyla hızlı bir şekilde Kürtleştiriliyor. Neden böyle bir politika izleniyor. Bugün Kerkük, istikrarsızlık, mezhepler arası çatışmalar ve ABD işgali ile neredeyse parçalanma ve hatta haritadan silinme no-

ktasına gelmiş olan Irak için en önemli kırılma noktalarından birisidir.

Türkmenlerin Sembolü Kerkük Kalesi'nde ki Tarihi Gökkümbet

Kerkük referandumu kilit bir öneme sahiptir. Şayet Kerkük bir oldu bitti ile Kürt oluşumuna bağlanırsa sözde Kürt devletinin sınırlarını belirleyecek ve Irak'ın bölünmüşlüğüne teyit edecektir. Kerkük bir Türk şehridir. Burada insan hakları ihlal edilerek, açık bir şekilde uluslar arası hukuka aykırı davranılıyor.

ARAPLAŞTIRMADAN KÜRTLEŞTİRMEYE

1930'lu yıllardan itibaren Irak hükümetleri tarafından bölgeye yönelik olarak sistematik bir şekilde "Araplaştırma" politikası başladı. Bu politika Saddam Hüseyin'in iktidarı döneminde büyük yoğunluk kazandı. Saddam Hüseyin, Irak'taki Türklerin merkezi durumunda olan Kerkük'te, "Araplaştırma" politikasını büyük bir hızla uygulamaya koydu. Bir taraf-

ta güneyde yaşayan Arapları Kerkük'e yerleştirirken, Kerkük'te yaşayan Türkmenleri de göçe zorladı. Kerkük'ün adı Al-Tamim olarak değiştirildi. Saddam Hüseyin, kentin Türk kimliğini ortadan kaldırmak istedi. Ayrıca, Irak hükümeti, 1975-1977 yılları arasında Kerkük ilinin alanını 19.543 km kareden 9.426 km kareye düşürdü. 1960'lı yılların başlarına kadar Kerkük nüfusunun %95'i Türk iken, bu rakam sistemli göç hareketleri ile ve Kerkük ilinin sınırlarının daraltılması nedenleriyle 1980'li yıllarda %75'e düştü.

Başlangıçta, Araplaştırma politikası ile Türk kimliğini eritme çabaları, günümüzde, yani ABD'nin Irak'ı işgali ile "Kürtleştirme" politikasına dönüştü. 2003 Nisan ayında ABD işgalinin hemen ardından Kürt peşmergelerin Kerkük'e girmeleri, Irak'taki bu Türk şehri için sonun başlangıcı oldu. Peşmergeler, şehre girer girmez nüfus ve tapu dairesine saldırarak, yağmaladılar. Bir anlamda, bunu yaparak, kentin tarihini/hafızasını yok etmek istediler. Bundan sonra, diğer bir deyişle işgalden hemen sonra Kürtler hızla bölgeye/Kerkük'e göç etmeye başladılar. Aslında, bu göçler bir anlamda teşvik edildi. Boş buldukları arsalarda ev yapmaları için bu göçler, o kadar düzensiz ve acele gerçekleştirilmeye çalışılıyor ki, bu kadar göçü kaldıramayan Kerkük'te Saddam Hüseyin döneminde, Araplar ve Kerkük petrol şirketi çalışanları için yapılan konutlara ve hatta Kerkük Stadyumu'nun soyunma odalarına bile Kürtler yerleştirildi. Toplam Kürt göçü 600 bin civarındadır. Hızlı bir şekilde Kürtleştirilmeye çalışılan Kerkük şehrinin Türklerin yaşadığı şehir olduğunu belgeleyen/kanıtlayan bir çok kanıt bulunuyor. Bunlardan en dikkat çeken,

BM İnsan Hakları Komisyonu Özel Raportörü Hollandalı Diplomat Max Van Der Stoel'in 74/1991 ve 74/1993 sayılı BM Genel Kurulu kararları doğrultusunda hazırladığı "Irak'ta İnsan Hakları İhlalleri" başlığını taşıyan raporun 5. bölümüdür. Söz konusu raporda, Türkmenlerin karşılaştıkları insanlık dışı eylemler vurgulanırken, bunların çoğunluklu olarak yaşadıkları bölgelerin de altı çizilmektedir. Raporun 114. maddesinde yer alan bir paragrafa göre;

"Türkmenler, Irak'ta üçüncü büyük etnik grubu oluşturmaktadır. Kökeni Orta Asya'ya dayanan bu toplumun Irak'a yerleştiği tarihin üzerinden bin yıl geçmiştir. Halen Irak'ın kuzey ve orta bölgelerinde oturan Türkmenlerin yoğunlaştıkları yerler ise, Musul, Erbil, Kerkük, Selahaddin ve Diyala vilayetleridir. Nüfusları 2 milyonu aşmaktadır.."

Bu rapor, birçok eserden/belgeden sadece bir tanesidir. Birçok Arap, Türk ve yabancı araştırmacı ve yazarların bu konuyu yani Kerkük'ün Türklüğünü teyit eden birçok eseri mevcuttur.

Ve bugün bu şehir Kürt şehri olarak gösterilmek istenmekte ve yapılması düşünülen referandumda petrol zengini Kerkük'ün Kuzey oluşumuna dahil edilmesi hedeflenmektedir.

Bu ise, İran, Türkiye, Suriye ve diğer bölge ülkelerinin güvenliğini tehdit teşkil edeceği gibi, bölge bir kaosa sürüklenecektir.

Iraklı Türkmenlerin "Referandumun bütün Irak genelinde gerçekleştirilmesi" görüşü dikkate alınarak yapılmalıdır. ¹

¹ Doç. Dr. Türel Yılmaz, Gazi Üniv. İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü

TÜRKMENLER KÜRT YÖNETİMİ İSTEMİYOR

Türkmen gerçeğini inkâr etmek bölgedeki kaosu başlıca sorumlusu kuzeydeki Kürt yönetimidir. Bu yönetimi yetkili kılan ise oldu bittiyle hazırlanmış Irak Anayasası'dır. İşgalci ABD'nin kendine bağlı kalacak yönetimleri idare edebilmek için oluşturduğu anayasa, ülkeyi Sünni-Şii şeklinde mezhepsel olarak bölmek dışında bir Kürt azınlığına da arttırılmış söz hakkı tanıdığından tek bir grupla sınırlı etnik ayrımı da gerçekleştiriyor. Ayrı bir güç olma hevesindeki kuzey yönetimi de Kerkük'e de sahip olarak Kerkük petrolüne el koymak istiyor. Kerkük'e sahip olmanın yolu da Türkmenleri yok etmekten geçiyor. Türkmenler göçe zorlanıyor, üzerlerinde ekonomik ve siyasi baskı kuruluyor ve bu günlük politika haline getirilerek insanlar yıldırılmak isteniyor.

Türkmenler Saddam döneminde olduğu gibi bugün de yok farz ediliyor, yok edilmek isteniyor. Üstelik Kürt yerel yönetimlerinin nüfus yapısını değiştirmeye dönük çalışmalarının ve uyguladıkları baskıların Türkmenleri bugün çok daha zor koşullarda yaşamaya mahkum ettiği açık. Bu bağlamda, Erbil'de açıkça gözlenen “yok sayma” politikası nedeniyle Türkmenler, Kerkük'ün kuzey oluşumuna dahil edilmesine şiddetle karşı çıkıyorlar. ABD'nin “demokratikleştirmek” aldatmacasıyla Irak'ı işgal etmesine benzer şekilde Türkmenleri kuzey oluşumuna monte şekilde yaşamaya ikna etmek için kullanılan “güven, istikrar ve özgürlük” sloganı aldatmacasına Türkmenler inanmıyorlar. Bu da Amerikan yapımı Kürt partilerinin Türkmenlere yaptığı baskıların ürkütücü boyutlara ulaştığının bir göstergesidir.

Erbilden sonra Kerkük, Telafer, Altunköprü, Taze, Tuzhurmatu'da ..., Türkmenlere yönelik "yok etme" politikası gün geçtikçe daha belirgin bir hal alıyor. ²

KÜRTLERİN KERKÜK POLİTİKASI

Irak'taki Kürt grupların Kerkük politikasını anlayabilmek için söz konusu grupların medya ve yetkililerinin tutumlarına değinmek gerekiyor. Genel olarak Irak Kürtleri Kerkük'ün Kürt bölgesinin bir parçası olduğunu iddia edegelmişlerdir.

Onların ifadelerine göre, Kerkük Irak devletine ait bir şehir değildir, bu kent zorla Irak'a ilhak edilmiştir. Güya Kürtlerin ataları tarafından kurulan Kerkük, Irak Kürtlerinin başkenti olmalıdır. Sözde Kerkük'te yaşayan Türkmenleri ise azınlık konumundadırlar. Kerkük olmadan Kürt Devleti kurmak fikri bir anlam ifade etmiyor. Kuracakları devleti yaşatabilmek için bölgenin kalbi tüm hayat damarlarına mutlaka sahip olmak gerekiyor.

Bunun bilincinde olan Kürtler, Kerkük'ü ele geçirmek, Kerkük'ü Kürtleştirmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Kerkük konusunda planlarını uygulayabilmek için bölgenin ezici bir çoğunlukla hakim unsuru olan Türkmenleri etkisiz hale getirmek gerekliliğinin farkındalar. Bu nedenle Türkmenlerin hiçbir siyasal hakka sahip olamamaları için efendilerinin önlerine koyduğu planı harfi harfine uygulamaya çalışıyorlar. Kürtlerin, Kerkük ile ilgili Türkmenlere yönelik izledikleri politikanın argümanları, Irak hükümetlerinin geçmişte

2 Dr. Hicran Kazancı, TUSAM Ortadoğu Araştırmaları Masası, Cumhuriyet Strateji, 19 Mart 2007, Yıl:3, Sayı:142

uyguladıklarının adeta tıpatıp benzerleri. Saddam Hüseyin sonrasında Kerkük'ü hedef alan Kürtlerin hareketlerinin temel hedefi, şehirdeki demografik yapıyı değiştirmektir. Kürt grupları Kerkük'teki emellerine ulaşabilmek için sözde Kerkük'ten göç ettirildiklerini ileri sürdükleri kişileri, bu kente yerleştirebilmek için binlerce sahte belge hazırladıkları bilinmektedir. Bunun haricinde Irak'ın işgalinden sonra kullanılan Kürtleştirme argümanlarından biri de, Kerkük'teki demografik yapıyı değiştirme amacıyla diğer Kürt yerleşim birimlerinde doğan çocukların Kerkük'te kayıt edilmelerini sağlamaktır ve bu konuda özendirici maddi teşvikler vermek olmuştur.

Kürt gruplarının işbirliğiyle de Irak'ın işgali öncesinde ve işgal sırasında yaptıkları işbirliğinin ödülü olarak ilk adımda kendilerine vaat edilen Kürt federasyonunu kurmak konusunda umdukları desteği Bush yönetiminin fazlasıyla sağlayacağını anlayınca tarihlerinin en büyük sevincini yaşamışlar ve 2003 Mart ayından itibaren Allahın her günü Kürtler için bayram olmuştur. Bush'un federal bir Kürt devleti kurulacağına ilişkin demecini şaşkınlık ve sevinçle karşılayan Kürt grupları, nihayet muradlarına erdiklerini düşünerek yeni efendileri Jay Garner'in (ABD'nin ilk Irak Valisi) federasyon ve Kürt tecrübesinin bütün Irak için örnek alınması gerekliliğine dair açıklamasıyla adeta coşmuş ve kendilerinden geçmişlerdir. Durumun her geçen gün lehlerine gelişmekte olduğunu düşünen Kürt grupları, Kerkük ve Musul konusunda daha tutucu bir tavır takınmaya başlamışlardır. Mesud Barzani ve Celal Talabani savaşın sonlarına doğru peşmergelerinin Musul ve Kerkük'e girmesiyle bu konudaki yayılmacı beklentilerini

pervasızca dile getirmeye başlamışlardır. Onların ağzından şu sözler sıkça duyulur olmuştur: “Bizler Kerkük ve Musul topraklarını tarih, coğrafya ve sosyal olarak Kürt toprakları saymaktayız.”

Özellikle üzerinde durduğumuz Kerkük’teki demografik yapının değiştirilmek istenmesinin nedeni, aynı politika daha önce Türkmen Şehri Erbil’de uygulandığı için biliniyordu. Amaç, gelecekte yapılacak olan herhangi bir nüfus sayımında üstünlüğü sağlayarak avantajlı bir durumu yakalamaktı. Böylece rahatlıkla Kerkük’ün bir Kürt kenti olduğunu iddia edebileceklerdi. Nitekim 1. Körfez Savaşı’ndan sonra Kürt grupların kontrolüne geçen Türkmen Şehri Erbil’de de aynı planı başarıyla uygulamışlardı. 1991’den beri Erbil şehrini Kürtleştirmek amacıyla yürütülen demografik yapıyı değiştirme politikaları semeresini vermiş ve bugün geline nokta Kürt nüfusu Türkmenlere yaklaşmaktadır.

TÜRKMENLERE İFTİRA

Kürt grupları, Türkmenleri karalayıp, iftira atarak ve Onları dış güçlerin aracısı olmakla suçlayarak, Irak’ta Türkmenlerin aleyhine bir atmosfer yaratmaya başladılar. Irak Türkleri, Irak devleti kurulduğundan beri devletine, bayrağına sadık bir toplum olarak şerefli bir geçmişe sahiptir. Irak tarihi de buna şahittir. Kürt grupları, Irak Türkmenlerinin, Türkiye ile bağını sıkça gündeme getiriyorlar. Evet Irak Türkleri, Türkiye ile aynı soyu, kültürü, dili, dini, tarihi paylaşırlar, ama Irak vatandaşlarıdır. En başta ülkelerinin kalkınmasını, yükselmesini, yeniden yapılanmasını, gelişmesini, huzur ve barış içinde

olmasını isterler. Bugüne kadar her zaman bunun için çalışmışlardır. Türkmenlerin bağı yalnız Türkiye'yle değil aynı zamanda Türkmenistan, Azerbaycan, Kazakistan, Özbekistan, Kırgızistan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Gagavuzya ve dünyanın her yerinde yaşayan Türkler ile olmuştur. Irak Türkleri bu ülkelerle Irak adına kültür, teknoloji, komşuluk, iyi ilişkiler kurup neden bir köprü bağı olmasınlar? Bunun Irak'a ne zararı olabilir? "Çamur at izi kalsın" misali, Kürt grupları, Türkmenlerin vatanlarına karşı sadakatini bile kıskanıyorlar. Kürtlerin Irak'a karşı gösterdikleri sadakati(?) ise cümle alem biliyor zaten. Barzani ve Talabani grupları, Türkmenlerin Kürtlerle aynı statüde olmasına kesinlikle karşı çıkıyor, Türkmenlerin azınlık olduğunu ve dolayısıyla Türkmenleri siyasal olarak kendilerinin temsil edeceklerini ileri sürüyorlar. Irak'ta 3 milyon Irak Türkü azınlık ama 4 milyon Kürt çoğunluk oluyormuş. Ayrıca Türkmenlere karşı bölgede etnik temizlik hareketına giren Kürtler, baskı politikalarını her geçen gün daha da ağırlaştırıyorlar. Bütün bunların maksadı, Türkmenlerin yeni Irak'ta herhangi bir role sahip olmalarını engellemektir. Bugün Irak'ın yeniden yapılandırılmasında Türkmenlere haklarının verilmediği görülmektedir. Irak'ın kurulmasından bu yana Türkmenlere haklarının verilmemesinin temel nedenlerinden birinin de izledikleri politikayla bağlantılı olduğu söylenebilir. Türkmen politikasının temelini de "barış" oluşturmaktadır.

Türkmen'leri sindirmek, yıldırımak isteyenler yalnız iki peşmergeden ibaret değil, dış güçlerdir(ABD, İngiltere, İsrail...). Bugün bölgede oynanan oyunlar çok büyüktür. Türk-

menler bütün güçleriyle direniyorlar, hem de tek başlarına şanlı bir direniş sergiliyorlar. Sahipleri olsaydı hiç bu zor duruma düşerler miydi? Türkmen'ler hakları için en son Türkmen canını verene kadar direneceklerdir.

IRAK TÜRKLERİNİN NÜFUS DURUMU

Irak'taki nüfus projeksiyonu 1947, 1957 ve 1965 yıllarında yapılan sayımlarındaki oranlarla 1976 sayımında 11.505.000 iken 1988'de 18.100.000 olarak bulunmuştur. Bu sayımlardaki Irak etnik yapısı aşağıdaki şekilde ortaya çıkmıştır.

Arap % 62, Türk % 15, Kürt % 20, Hristiyan % 3. Bu oranlara göre, Irak nüfusunu 20.000.000 (yirmi milyon) olarak alırsak ve Irak'ta bugüne kadar yapılan bütün sayımlar, yıllık büyüme oranı ve buradaki etnik nüfus dağılımını da göz önüne alırsak tahmini nüfus etnik yapıya göre şöyledir;

Arap 12.400.000, Türk 3.000.000, Kürt 4.000.000, Hristiyan (Asuri ve Keldaniler) 600.000.

Musul, Kerkük ve Erbil illeri, Diyala ve Selahattin'in bazı ilçe ve köyleri ile Bağdat'ta yaşayan 300.000'den fazla Türk nüfusunun toplamı bize Irak'taki Türk varlığının en düşük rakamla iki buçuk milyonun üzerine olduğunu ispatlamaktadır.

1960'a kadar Kerkük nüfusunun % 95'inin Türk olduğu bilinmektedir. Ancak daha sonra güdülen Araplaştırma politikası nedeniyle on binlerce Arap ailesi Kerkük'e yerleştirilmiştir. Bunun yanı sıra Kürtlerin de Kerkük'e yoğun göç et-

melerinden dolayı 1980’li yıllarda Kerkük’teki ezici Türk yoğunluğu zedelenmiştir.³

Irak’ta bilinen ilk nüfus sayımı 1947’de yapılmış olup, toplam nüfus 4.800.000 olarak bildirilmiştir. 1957’de yapılan nüfus sayımında Irak’ın nüfusu 6.300.000, Türkmen nüfusu da 500 bin olarak bildirilmiştir. 1958 devriminden sonra, Türkmen nüfusu 567 bin olarak verilmiştir. 1958 yılında Bağdat’ta yayımlanan “The Iraqi Revolution 14th July Celebrations Committee” adlı rapora göre de, 1957 sayımında Türkmen nüfusunun 600 bin olduğu ifade edilmiştir. 1965’te Irak Planlama Başkanlığının Sayımlar İdaresince de Türkmen nüfusu 780 bin olarak tahmin edilmiştir. 1965’te İngiltere’de basılan “Britannica” ansiklopedisi de Kerkük şehrini, Arapça ve Kürtçe konuşulsa da aslında bir Türkmen şehri olarak açıklamıştır.

1957 yılı nüfus sayımı esas alınarak yapılan tahminlere göre 1987’deki Türkmen nüfusun 1.6 milyon civarında olacağı tahmin edilmiştir. İngiltere’de yayımlanan Inquiry dergisinin 1987 Şubat sayısında da, Irak’taki Türkmen nüfusunun 1.500.000’den fazla olduğu bildirilmektedir.

ABD’de yayımlanan ve saygın kuruluşlardan olan The Washington Institute for Near East Policy (yakın doğu politikası Washington Enistütüsü’nün) 27 Mart 2003 tarihli, 735 numaralı tespit raporuna göre; Belge: ”1957 sayımında ki Türkmenlerin kendi varlıklarıyla kayıt yaptırabildikleri son sayımdır, 567 bin Türkmen (6,300,000 olan ülke nüfusunun

3 Raşit Kısacık, ABD’den Kürtlere Bir Demet Kerkük, s.69,70,74

%9'u) sayımı yapılmıştır. Aynı sayımda Kürtlerin nüfusu 819 bin, yani ülke nüfusunun %13'ü oranında çıkmıştır. ”

Kerkük'teki Gerçekler

1957 sayımında Kerkük'ün konumuna göz atmak gerekirse Bağdat'ta Nüfus genel müdürlüğünce yayımlanan “1957 Genel Sayımı formlar ve kayıt taslakları rehberinin Medeni Sicile geçirilmesi” adlı eserinde, Kerkük'ün çeşitli mahallelerinde yaşayan ailelerin dökümü verilmiştir. ⁴

Bu formlara göre, o tarihte Kerkük şehir merkezinde dağıtılan formların toplamı 22945 olmuştur. O zaman Kerkük'te şu mahalleler vardı. Ve burada ikamet edenlere formlar dağıtılmıştı: Sarıkahya, Mahatta (İstasyon), Tisin, Begler, Şaturlu, Hasa, Elmas, İmam Kasım, Bulak, Ahi Hüseyin, Şorca, Çay, Çukur, Piryadi, Avcı, Musalla, Ağalık, Kale, Meydan, Hamam, Müslim ve Yeni Kerkük (Arafa).

Bu sayımda temel alınan mahalleler arasında bugün Kerkük'te bulunan İskan, Azadi veya Rahimava gibi mahalleler yoktu. Bunlar sonradan Süleymaniye ve Erbil istikametinden göç alarak kurulmuştu. 1947 sayımında Kerkük mahalleleri dökümüne baktığımızda da bugün Kürtlerin çoğunlukta olduğu Şorca Mahallesi bile yoktur. ⁵(*)

4 Emin el-Hilali, Delil İstimarât ve Müsveddat el-Tescil el-âm lilsene 1957 ve irtibatüha bil-Sicillî'l-Medeni (1957 Genel sayımı formlar ve kayıt taslakları rehberinin Medeni Sicile geçirilmesi), Cilt.1-Bölüm 1, Bağdat 1965

5 13. Vurya el-Caf, Kerkuk-Dirasa siyaisiyye ve ictima'iyye (Kerkuk-Politik ve sosyal inceleme), Erbil 1998, s.224

* 4 ve 5'in Kaynakları, Kardeşlik Dergisi, Araştırmacı Erşat Hürmüzlü'den alınmıştır.

Saddam'ın Gizli Kerkük Sayımı

Saddam Hüseyin'in Kerkük'te Türkmen nüfusunu tespit ettirmek için 1997'de gizlice sayım yaptırdığı ortaya çıktı. Irak istihbarat servisi Muhaberat tarafından gerçekleştirilen sayım, sadece Kerkük kentinde 334 bin Türkmen'in yaşadığını ortaya koyuyor. İstihbaratın Saddam Hüseyin için özel olarak hazırladığı rapora göre o dönemde resmi nüfusu 650 bin olan Kerkük'ün yüzde 50'sinden fazlası Türkmen.

“O gün 650 bin civarında olduğu söylenen Kerkük nüfusunun yüzde 50'sinden fazlası Türkmen olarak tespit edilmiş. Üstelik ‘Araplaştırma’ politikaları ve üzerlerindeki baskılara rağmen Kerkük'te baskın Türkmen nüfusu olduğu, Muhaberat kanalıyla Irak gizli kayıtları arasına girmiş.”

Oysa Irak İstihbarat Teşkilatı'nın vatandaşlara dağıtılan 1996 yılında Birleşmiş Milletler kararıyla başlatılan Petrol Karşılığı Gıda Yardımı karnelerini esas alarak hazırladığı sonuçlar sadece Kerkük'te 334 bin Türkmen yaşadığına işaret ediyor. Yani kentin nüfusunun yarısından fazlası Türkmen.

Belgeleri Bağdat'ta resmi kayıtlar arasından bulunan “Baskılara rağmen Kerkük'teki baskın Türkmen varlığı Saddam'ın istihbarat sayımlarında bile açık şekilde ortaya çıkıyor.” İstihbarat sayımında Kerkük, Irak Devrim Komuta Konseyi'nin 1976'da değiştirdiği isimle Al Tamim şeklinde kaydedilmiş. Merkez nüfusu 321 bin 708 olarak gösterilen Kerkük'ün civarındaki Tuzhurmatu, Altınköprü, Karahasan, Dibis, Dakuk, Hevice, Riyad, gibi kaza ve nahiyeler de kayıtlara girmiş. Toplam nüfus 334 bini geçmiş.

Kerkük'te bugünkü ağırlığın kimde olduğunu da ortaya koyacak tespitleri Saddam, istihbaratçıları kanalıyla yaptırmış. Kerkük'e dönen Kürtlerin de biz göç ettirildik, bu yüzden dönüyoruz sözleri var.⁶

BM'nin o günkü raporlarına göre Saddam tarafından göçe zorlanan Kerküklü Kürt sayısı 11 bin 700'dür. Bunun da belgeleri var. Irak Ticaret Bakanlığı Gıda Karnesine göre; 30 Nisan 2003 e kadar tüm etnik gruplardan 11865 kişi göçe zorlanmıştır.

Kürtlerin kaynağına göre; Kasım 2003 Tarihinde KYB (Celal Talabani'nin Partisi) adına yayınlanan El-İttihat gazetesine göre göçe zorlanan Kürtlerin toplam sayısı 11.700.

2000 Yılında İnsan hakları temsilcisi, Hollandalı Diplomat Max Van Der STOEL'in Kerkük'ü ziyaret ederek hazırlayıp, Birleşmiş Milletlere sunduğu uluslar arası rapora göre 25.000 Türkmen, 11.700 Kürt göçe zorlanmıştır.

Birleşmiş Milletlerin de raporuna göre Saddam rejimi tarafından göçe zorlanan Türkmenlerin sayısı Kürtlerin iki katından fazladır. Kerkük'e getirilen 600 bin Kürt neyin nesi oluyor.

Kerkük Şehir Meclisi Başkanı Kürt Rızgar Ali'nin de Kent bülteninde 2005'te Kerkük'e dışarıdan gelen Kürt sayısını 317 bin olarak zikrettiğine dikkat çekiyor: "Eğer giden 11.700 ise gelen 600 bin nasıl açıklanabilir?" Geçtiğimiz günlerde basına yansıyan İstihbarat raporlarında da Kerkük'e dışarıdan taşınan Kürt nüfusu 600 bin diye dile getirilmişti.

TÜRK ŞEHİRİ KERKÜK

Kürtler, Kerkük konusunda siyasi çalışmalarının yanı sıra, yazar çizerleri ile de, bölgenin yani Türkmeneli topraklarının Kürt bölgesi olduğu, nüfusunun da Kürt olduğu iddiasını yazarlar ve dünyayı yanıltmaya çalışırlar.

Onlarca yazarın eserlerinde ve resmi devlet kayıtlarındaki mevcut bilgilerle Kerkük'ün Türk, nüfusunun çoğunluğunun Türk, konuşulan dilin de Türkçe olduğu belgelenmektedir.

Yabancı Kaynaklar

Irak'ı Kuran, Sınırlarını Cetvelle Çizen Ve Krallını Tayin Eden “Gertrude Bell”

Gertrude Bell, 1. Dünya Savaşı sonrasının Irak'ını kurmuş, sınırlarını cetvelle kendisi çizmiş ve yarattığı Irak'ın kralını bile bizzat kendisi tayin etmiş bir İngiliz ajanıdır. Bell, 1868'de zengin bir İngiliz ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Oxford'un Modern Tarih, Coğrafya ve Arkeoloji Bölümünü iyi bir dereceyle birtiren ilk kadın olur.

İngiliz istihbaratı saflarına katılır. Gertrude Bell ve Thomas Edward Lawrence'ın (Arabistanlı Lawrence) İngiltere'nin menfaatleri için birlikte üzerinde çalıştıkları önemli konu, Mekke Şerifi Hüseyin İbn Ali'nin oğlu Faysal'ı Irak Kralı yapmaktır.

Gertrude Bell, bugünkü Irak'ın oluşması ve sınırlarının çizilmesinde belirleyici isim olmuştur. İsmi Arap dünyasında efsane halini alan Gertrude Bell, Araplar arasında “Çölün Kı-

zı” yahut “Irak’ın taçsız kraliçesi” diye biliniyordu. Nisan 2003 tarihinde Bağdat’ta işgal sırasında yağmalanan Irak müzesinin kurucusu (1923) Gertrude Bell’dir. Irak’ın ilk Eski Eserler Genel Müdürü odur. Bu görevde üç yıl çalışmış ve bugün Mezopotamya medeniyetinin en önemli ve eski eserleri merkezlerinden sayılan Bağdat Müzesini kurup başına geçmiştir. Ölümü sonrası (1926) bıraktığı vasiyetinde 50 bin Sterlin tutarındaki parasını Bağdat Müzesinin geliştirilmesi için bağışlamıştır.

Irak’ın Manda yönetimi Doğu sekreteri bayan Gertude Bell “El-Irak Fi Resaili Miss Bell” tercüme ve yorum. Cafer El-Hayyat, s.383, 14 Ağustos 1921 tarihinde babasına yazdığı mektubunda “Referandum yapıldı ve Kral Faysal oy birliği ile seçildi, ama Kerkük, Kralın lehine oy kullanmadı. Kerkük’ün içi ve ilçeleri Türkmenlerden oluştuğu, bazı köylerin ise Kürtlerden sakin olduğunu yazmaktadır.”⁷

Irak’ın kurucusu Gertrude Bell’in mektuplarında Kerkük’ün Türkmen şehri olduğu açık bir şekilde belirtmektedir.

CECIL JOHN EDMONDS, 26 Ekim 1889’da İngiltere’de dünyaya geldi. 1922 yılında özel görevle Irak’ın Kuzeyinde bulundu. Kerkük ve Süleymaniye’de il danışmanı ve idari müfettişi olarak görev aldı. Kerkük’te 20 Eylül 1922 – 26 Nisan 1924 tarihleri arasında görev yaptı. (İki buçuk yıl)

1924 yılında Irak’ın Kuzeyinde siyasi subay olarak (iştihsanat) askeri kollara eşlik etti. 1926 yılında yardımcı danışman olarak Irak İçişleri Bakanlığı’na atandı. 1928’de konsolos oldu. 1933 yılında Irak Dışişleri Bakanlığı’nda danışman

7 El-Irak Fi Resaili Miss Bell, Cafer El-Hayyat, Beyrut 2003, s. 383

olarak görev yaptı. 1937 yılında da başkonsolos oldu. 1948 yılında kraliyet Dışişleri servisinde bakan oldu ve 1950 yılında emekliye ayrıldı. 1979 yılının Haziran ayında öldü. Kürtler, Türkler ve Araplar adlı kitabını yazdığı sırada C. J. Edmonds'ın Kerkük'ün ve bölgenin iç yapısını iyi bilen biri olarak bu şehir hakkında yazdıkları Kürtlerin yalanlarına ve gerçekleri çarpıtmalarına aslında büyük bir tokat niteliğindedir. s. 349. "25000 olan Kerkük nüfusunun büyük çoğunluğunu Türkmenler, dörtte birini Kürt, Arap, Hristiyan ve Yahudi toplulukları oluşturunuyordu."

Kerkük'te siyasi subay olarak görev yapan binbaşı Stephen Hemsly Longrigg "Irak'ın Yeni Tarihinde Dört Asır" adlı eserinde, s. 122-361. Türkmenlerin yerleşim bölgelerini anlatarak şöyle demektedir: "Türkmenlerin, Telafer'de ve uzun bir çizgi olarak Musul yolunda Deli Abbas'tan Büyük zab'a kadar uzanmaktadır. Güzel Kerkük şehri ise son iki asırda pek değişmemiştir. Ve büyük güzergah üzerindeki Türkmen köylerinin konumu, hatta yağmura dayalı tarımla uğraşan çeşitli köylerin konumu da hiç değişmemiştir. Türk kanının hakim olduğu bölgelerde, Türkçe'nin ve Türk bariz bir şekilde görüldüğü yerlerde, her zaman Türk ağırlığı görülmüştür." Longrigg bu kapsamda Kerkük'ü anlatırken, konuşulan dilin Türkçe olduğunu söylemektedir. Bir İngiliz subayı olarak Kerkük'te görev yapmış olan Stephen Hemsly Longrigg, Kerkük'ün bir Türk şehri olduğunu söylemektedir, bu Kerkük'ün bir Türkmen şehri olduğunun tescili değil midir?

1. Dünya Savaşı'ndan sonra bölgede İngiliz siyasi memuru olarak 2 sene görev yapan W. R. HAY, Kerkük şehrinin

bölgedeki Türklerin ana merkezi olduğunu ve savaştan önce 30.000 nüfusu bulunduğunu, ayrıca civarda bir çok köy halkının da Türkçe konuştuğunu yazması, daha önceki bilgileri doğrulamaktadır.⁸

Fransız araştırmacı ve yazar Chris KUTSCHERA'nın "Kürt Ulusal Hareketi" adlı kitabında :

"Kerkük'ün çok özel bir statüsü vardı. Teorik olarak Irak'a bağlıydı. Bağdat'la ilişkilerinde resmi dil olarak TÜRKÇE kullanılıyordu. Kerkük, danışmanları İngiliz olan bir Türk mutasarrıfı tarafından yönetiliyordu. İngiliz yetkililer (Faysal'ın 23 ekim 1922 tarihli genelgesi çerçevesinde) Kerkük eşrafını kendi bölgelerinde bir kurucu meclis seçimi yapacağından haberdar etmişlerdi".⁹

1890'lı yıllarda Duyun-i Umumiye müfettişi olarak bölgeye gelen Fransız Vital Cuinet, "Le Turquie î D'Asia" isimli eserinde, Kerkük şehrinin nüfusunu 30 bin olarak verirken, bu nüfusun 28 bininin Türkmen olduğunu belirtmektedir.¹⁰

Alman araştırmacı Reinhard Fischer'in Berlin üniversitesinde yüksek lisans diplomasını almak için sunduğu tezin konusu "Irak Türkmenleri". Irak'taki Türkmenlerin en önemli merkezi Kerkük'tür. Kerkük'ün rolü yalnız önemli bir kültür merkezi olmaktan ziyade, Türkmenlerin en yoğun olduğu şehirdir. ¹¹

8 W.R.Hay, Two Years in Kurdistan, Experiencies of a Political Officer 1918-1920, London 1921, s.81.

9 Chris Kutschera, Kürt Ulusal Hareketi, s.85, 86

10 Zekeriya Kurşun; "Kerkük'ün Sosyal ve Demografik Yapısı", Global Strateji, Yıl:1 Sayı:1 İlkbahar 2005, s.7

11 FISCHER, Reinhard, Die Turkmenen Im Irak, frei Wissenschaftliche Arbeit zur erlangung des grades eines Magister Artrium, Universitat Berlin

Vladimir F. Minorsky:

“Musul Meselesi”, adlı kitabı Arapça tercümesi: Salim Şahin Kürt Araştırma Merkezi yayını, İstanbul-1998 s. 22.

“Türkmenler; Telafer, Erbil, Altunköprü, Kerkük, Taze-hurmatu, Tavuk, Tuzhurmatu, Kifri ve Karatepe gibi şehir ve kasabalarda ve Musul bölgesinin güneyinden geçen tarihi “İpek Yolu” denilen yol üzerindeki bölgede çoğunluğu teşkil etmektedirler.”

Kürt asıllı Prof. Dr. Nuri Talabani’nin* Kerkük Bölgesi-nin Araplaştırılması adlı kitabında, Kerkük’ün 2. tümen ko-mutanı Nazım Tabakçalı’nın Kerkükteki gelişmeleri Bağ-dat’ta ki Savunma Bakanlığı’nın askeri istihbaratına gönder-diği raporda:

Belge: Kerkük eyaletinin Arap, Hristiyan (Asuri,Kelda-ni, Ermeni) azınlıklarıyla bir Türkmen çoğunluğuna sahip ol-duğuydu. Kerkük eyaletinde Kürt Eğitim Müdürlüğü kurul-ması veya girişimi buradaki diğer milliyetler arasında projeye karşı huzursuzluk duyguları uyanmasına yol açacaktır. Ayrıca öğretmenler birliği (Arap milliyetçiler, Baasçılar ve Türkmen-lerden oluşan “Ulusal Liste” içinde Öğretmenler Birliği se-çimlerini kazanan hepsi Türkmen olan grup) bunu bana kamu yararı için bildirdiklerini, ilkeleri Kürt olmayan çoğunluğun yaşadığı bir eyalete asla uyarlanamayacak bir müdürlüğün

* Nuri Talabani, Iraklı bir Kürt hukuk profesörü olup, Irak Devleti hesabına 1963-1968 yılları arasında Fransa’da hukuk doktorasını yapmıştır. Sonraki dönemler-de Basra ve Süleymaniye Üniversitelerinde öğretim üyesi olarak çalışmıştır. 2004 yılından bu yana Irak Kürt bölgesi Yüksek Seçim Komisyonu Başkanı ola-rak görev yapmaktadır. Hukuk dalında yayımlanmış kitap ve çok sayıda maka-lesi bulunmaktadır

varlığıyla tehdit altına girebilecek ülke geleceği, eğitimin birliği için yaptıklarını da söylediler.¹²

İmzalı

Tümgeneral Nazım el-Tabakçalı

ikinci Tümen Komutanı

Askeri istihbarat Müdürlüğü

Bir Kürt profesörü bile Kerkük'ün Türk şehri olduğunu belgelemiştir.

Bir Ortadoğu uzmanı olan **David McDowall** Modern Kürt Tarihi isimli kitabında diyor ki:

“Az sayıda Kürt, 1958 gibi yakın bir tarihten bu yana daha büyük bir Türkmen nüfusa sahip olmasına rağmen, bugün bile Kerkük şehrinin kendilerinin olduğunu öne sürecektir”¹³

Arap Kaynakları

Kerkük'ün Türkmen şehri olduğunu gösteren önemli belgelerden birisi de, Irak liselerinde okutulan ve Milli Eğitim Bakanlığı tarafından seçilen “Irak Coğrafyası”adlı ders kitabında Kerkük nüfusuna dair verilen bilgilerdir. 1929 tarihinde Irak eski Başbakanı ve Savunma Bakanı General Taha El-Haşimi tarafından yazılan ve Bağdat'ta Dar El-Selam yayınevinde basılan bu kitap; Irak Coğrafyası 1929

12 Nuri Talabani, Kerkük Bölgesinin Araplaştırılması, s.90-91

13 David McDowall, *Modern Kürt Tarihi*, Doruk, İstanbul 2004, s.24

Irak Coğrafyası - Lise Okulları

Yazar: Zaim Taha El Haşimi

(Maarif Bakanlığı tarafından Liselerde okutulmasına karar verilmiştir)

Darulselam Matbaası - Bağdat

1929-1348

sayfa : 242

Türkmen Şehri Kerkük'ten Bir Görüntü

Kerkük Livası

Bu liva Irak'ın kuzeyinde bulunmaktadır. Nüfus yoğunluğu $4:8/\text{km}^2$ (Çemçemal ve Kifri) ila $16:32/\text{km}^2$ (Kerkük ilçeleri).

1920 yılının verilerine göre bu livanın toplam nüfusu 92.000 kişi, nüfusun çoğunluğu ise Türktür, daha sonra kürt ve arap . Yapılan son sayıma göre Kerkük kazası 59216, Kifri kazası 32789 ve Çemçemal ve Kifri 35054 kişi olarak tespit edildi.

Kerkük: Kerkük şehri Kara Hasan dağının doğu eteklerinde yer almaktadır. Hasa Su ırmağının iki tarafına bölünmüş bir şekildedir. Hasa Su'nun doğu cephesinde kale yer almaktadır. Doğü cephesine kale tarafı, batı cephesinde Korya olarak adlandırılmaktadır. Korya tarafında çok sayıda bağ ve bostan bulunmaktadır. Şehrin kuzeyinde Şaturlu mahallesi yer almaktadır. Konut sayısı yaklaşık 40.000 dir. Evler taş ile yapılmıştır. Son sayımda Kerkük merkezinin toplam nüfusu 32191 olarak tespit edilmiştir. Nüfusun çoğu Türktür . Bağdat-Kerkük demir yolları bu şehirden geçmektedir. Kerkük Irak'ın çok önemli merkezlerinden biridir.

Bu önemli belge, Kerkük'ün bir Türk şehri olduğunun Irak resmî makamlarınca tescil edildiğini göstermektedir. Hem de Kerkük ve civarının Türk olduğunu belirten bu belgenin yazarı, o dönemin Irak Başbakanı ve Savunma Bakanı'dır. Kerkük'ün Türkmen şehri olduğuna dair en küçük bir şüphesi olanlara bu belge ithaf olunur.

Kuveyt tanınmış yazarlarından Muhammed Zayfallah Al-Mutayri, Musul ve İskenderun meselesi ile ilgili kitabında şunları kaydeder:

“Türkmenler Irak-Suriye sınırı üzerindeki Telafer şehrin-den başlayıp,, İran-Irak sınır noktasında biten Mendeli şehri arasındaki şerit içerisinde yaşarlar. Bu şerit içerisinde kalan Kerkük şehri Türkmenlerin merkezi niteliğinde olup, Türkmen nüfusunun yoğun olduğu bir şehirdir. Erbil de eski bir Türkmen yerleşim yeri ve Kerkük ten sonra Türkmenlerin en yoğun yaşadıkları bir şehirdir.”¹⁴

14 Muhammed Zayfallah Al-Mutayri, Müşkilata Al-Musul vel- İskenderune vel- İlakat Al-Arabiyye Al-Türkiyye (Musul ve İskenderun Sorunları, Arap-Türk İlişkileri), 1.basım, Şeriket Mısır Lil-Tibaa, Kahire, 2003, s.71

Dokuz ciltten oluşan Irak Aşiretleri Ansiklopedisinin yazarı Tamer Abdulhasan Al-Amiri Türkmenler konusunda şöyle diyor

“Özellikle Kerkük’te ve Irak’ın kuzeyinde olmak üzere, Türkmenler büyük bir kitleyi oluştururlar... çok sayıda kültürel, sosyal ve sanat dernekleri vardır. Edebiyat, sanat, bilim ve çeşitli kültür dallarında iyi yetişmiş çok sayıda aydınları bulunmaktadır”¹⁵

İki Iraklı yazar olan **Muhammed Hadi Al-Defter** ve **Abdullah Hasan** 1955 yılında kaleme aldıkları, Al-İrak Al-Şimali isimli kitaplarında Kerkük için şunu demektedirler

“Şehir sakinleri Türk ya da Türkmen, Arap ve Kürt’tür. Doğu ve Kuzeydoğu bölgesi Kürt, Türk bölgesi ise kuzeyden güneye doğru uzanan Altuköprü, Kerkük Tuzhurmatı ve Kifri’yi kapsar. Şehirde yaygın olan dil Türkçe’dir. Arkasından Arapça ve Kürtçe gelir”¹⁶

Aslı Arap olan ancak Amerika’da yaşayan **Said K. Aburish**, **Saddam** hakkında İngilizce kaleme aldığı eserinde bir gerçeği aydınlatmak istiyor

“Saddam, Kerkük’ü Araplaştırmaya çalışıyordu. Saddam Kerkük’ün bir Arap, Kürtler de bir Kürt şehri olduğunu iddia ediyorlardı. Aslında bu şehir ne Arap ne de bir Kürt şehridir. O şüphe götürmez bir Türkmen şehridir. Kürtler 1960 yıla-

15 Tamer Abdulhasan Al-Amiri, *Mevsuat Al-Aşair Al-İrakkiye (Irak Aşiretleri Ansiklopedisi)*, 9. cilt, *Dar Al-Şuun Al-Thekafıye Al-Amme*, Bağdat, 1995, s.216

16 Muhammed Hadi Al-Defter ve Abdullah Hasan Al-İrak, Al-Şimali (Irak’ın kuzeyi) , Matbatül Nehar, Bağdat, 1955, s.157

rından itibaren planlı bir şekilde Kerkük'e gelmeye ve yerleşmeye başlamışlardır":¹⁷

Seyyar El Cemil "Liderler ve Efendiler, Osmanlı paşaları ve Arap İlericileri" kitabı, Amman – Ürdün. 1. baskı, 1999, s.131

"Irak'ın kuzeyinde belirli bölgelerde yaşayan Türkmenler Dicle nehrinin doğusundaki Kerkük'te ve nehrin batısındaki Telafer'de yoğun olarak yaşamaktadır. Bunların asılları Irak'ta egemenlik kuran Türkmen Devletlerine dayanmaktadır.

"1958-1959 tarihleri arasında İngiliz Belgelerinde Irak", Çeviren: Emekli Albay Halil İbrahim Hasan 1. cilt Bağdat 2000 s.158:

50. sayfasında; Dışişlerine sunulan 1286 Nolu ve 12 Ağustos 1958 tarihli gizli telgrafında (telgrafın metni Kraliyet Dışişleri Bakanlığının 134212 numaralı belgesinde geçmektedir): "Kerkük bölgesi, Türk çoğunluğu içermektedir" deniliyor.

Filistinli yazar ve araştırmacı Hana Batatu "Irak" adlı kitabının 3. cildinin 224 sayfasında (Beyrut 1. baskı. 1992):

"Kerkük şehri yakın tarihe kadar kelimenin tam manasıyla bir Türk şehri idi. Kürtler bu şehre yakın köylerden göç etmeye başladılar. 1959 yılında Kürtler şehrin yaklaşık üçte birini oluşturmaya başladılar.

Dr. Fazıl el-Ensari, Irak Sakinleri isimli demografik çalışmasında Türkmenlerin Irak'ta üçüncü etnik grup olduğunu

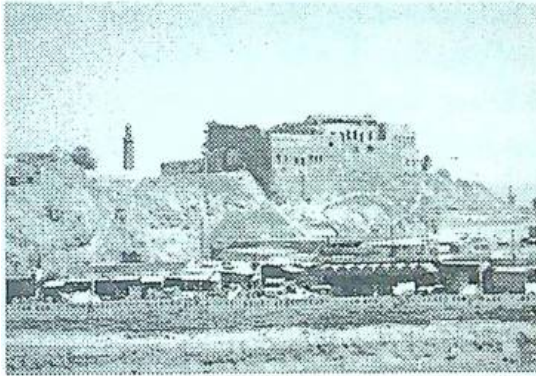
17 Said K. Aburish, Saddam Hussein, The Political Of Revenge (Saddam Hüseyin: İntikamın Politikası), Blooms Bury, London, 2001, s.88

Telafer'den Mendeli'ye uzanan hatta Araplarla Kürtleri ayırdıklarını ve Kerkük'te en büyük yoğunluklarının bulunduğunu yazmaktadır.¹⁸

Ansiklopedi Kaynakları

Ansiklopedik bilgilere başvuracak olursak, Encyclopedia Britannica 3.cilt - ABD baskısı 1965, sayfa 389'da şöyle geçmektedir: "Kerkük'te Arapça ve Kürtçe konuşanlar olmasına karşın, bu şehir esasen bir Türkmen şehridir." Bu ansiklopedinin sonraki baskıları da (1999-2000 baskısı) bu bilgi aynen yer almakta ve Kerkük'ün etnik dokusunu birinci derecede Türkmenlerin oluşturduğu vurgulanmaktadır.

Cambridge Üniversitesi yayını olan "Dünyanın Yöresel Mimarisi Ansiklopedisi" adlı eserin Kirkuk (Kerkük) maddesi, Kerkük'te çoğunluğun Türkmen olduğunu ve Irak'ta Türkmen nüfusunun 2.5 milyonun altında olmadığını yazmaktadır.¹⁹

Türkmenlerin Simgesi Kerkük Kalesi

18 Fazıl el-Ensari, Irak Sakinleri, Atlas basımevi Şam, 1970

19 Paul, Oliver. Encyclopedia Of Vernacular Architecture Of The World, Cambridge Universitypress, Cambridge, 1977

Microsoft Ansiklopedisinde ise Kerkük Irak'ın petrol sanayisinin merkezidir. Akdeniz'e ham petrol taşınması için petrol boru hattıyla bağlıdır. Kerkük nüfus çoğunluğu Türk-mendir. Ayrıca Kürt, Arap, Asuri ve Ermenilerde bulunmaktadır.²⁰

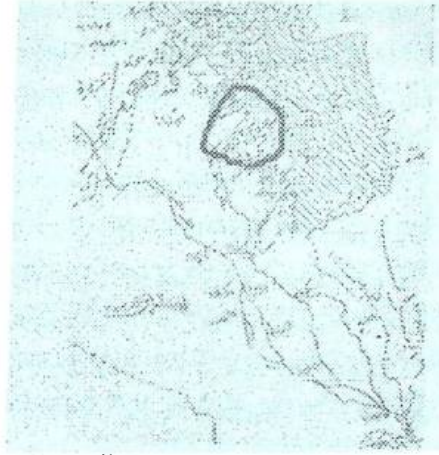
28 Ekim 1992 tarihli Meydan Larousse'un Türkiye baskısının Kerkük maddesinde şu ifadeler yer almaktadır: "Kerkük'te yoğun bir Türk topluluğu ile onun geliştirdiği Türk kültürü vardır. Şehirde 350 aile kadar olan Hristiyanlar da Türkçe konuşur ve Türkçe'yi Süryani harfleri ile yazarlar ve bir bölümü de Kerkük Kalesi'nde otururlar."

Haritalar

1 numaralı bu haritada İran Kürt Bölgesi, Irak Kürt Bölgesi ayrı gösterilmiştir. Ancak, Telafer, Erbil, Kerkük, Tavuk, Tuzhurmatu, Karatepe ve Mendeli gibi bugünkü Türkmen şehirleri bu bölgelere dahil edilmemiştir. Bu şehirlerin kutucukları içerisine alınması da dikkat çekicidir. Harita **Muhammed Fethi Al-Shaer** tarafından kaleme alınmış olan İmadettin Zengi Zamanında Kürtler isimli kitapta yayımlanmıştır. Ayrıca aynı harita 1967 yılında Kahire'de **Ameen Sami Al-Gamrawi** tarafından yayımlanan *Kuzey Irak'ta Kürtlerin Tarihi isimli kitapta da yer almıştır.*²¹

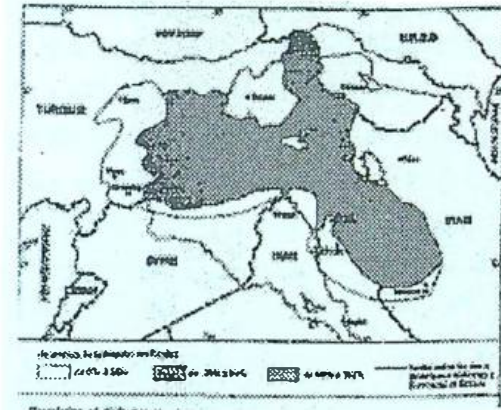
20 Microsoft.Encyclopedia.GlobalSecurity.Org

21 Erşat Hürmüzlü, Türkmenler ve Irak, s.137

Harita 1 : 1967 Yılında Yayımlanan Bir Harita

2 numaralı haritada da en önemli husus Kerkük ve Erbil şehirlerinin Fransızlar tarafından da Kürt Bölgesinin dışında olduğunu gösterilmektedir.²²

Harita 2: Bir Fransız Ansiklopedisinde Kerkük ve Erbil Kürt Bölgesinin Dışında Gösteriliyor.
Kaynak: Encyclopedie uni-13-Hurde-Parie 1955

22 Prof. Dr. Mahir Nakip, Kerkük'ün Kimliği, s.177, s.178

Kerkük’le ilgili bütün resmi belgeler, açıkça gösteriyor ki, 1958 yılına kadar Kerkük’te Kürtlerin nüfus oranı kesinlikle %10’u geçmiyordu. Yalnız üç mahallede Kürtler yoğun olarak yaşıyorlardı: Ahi Hüseyin, İmam Kasım ve Şorca. Şorca mahallesinde sadece 126 hane bulunmaktaydı. Buna karşılık 38 semt ve mahalle Türkmenlere ait idi. Arapların oturduğu tek bir mahalle vardı, o da Araplar mahallesi diye biliniyordu. Bir mahallede ise (Elmas mahallesi) Hristiyanlar (Asuri, Keldani, Ermeni) ve Türkmenler karışık halde yaşıyorlardı. Kerkük Kalesinde oturanların tamamı Türkmen idi ve burada dört mahalle bulunuyordu: Meydan, Ağalık, Zindan ve Hamam mahalleleri. Yalnız kale içinde yaşayan Türkmen nüfusu, 3 Kürt mahallesinin nüfusuna eşitti. 1957 nüfus sayımı ise Kerkük’ün kesin olarak bir Türk şehri olduğunu göstermekteydi. 1970’de Kürtlere özerklik verilmesine ilişkin görüşmeler esnasında Irak Hükümeti, 1957 nüfus sayımına dayanarak, Kerkük’ün hüviyetini belirlemek istemişti ama Mesud Barzani’nin babası Molla Mustafa Barzani Kerkük’ün demografik yapısını çok iyi bildiği için bu isteği kesin bir dil ile reddetmişti. Şayet Kerkük gerçekten iddia ettikleri gibi bir Kürt şehri olsaydı reddeder miydi? İngiliz Yazar David McDowall *A Modern History of The Kurds*, eserinde şöyle demektedir:

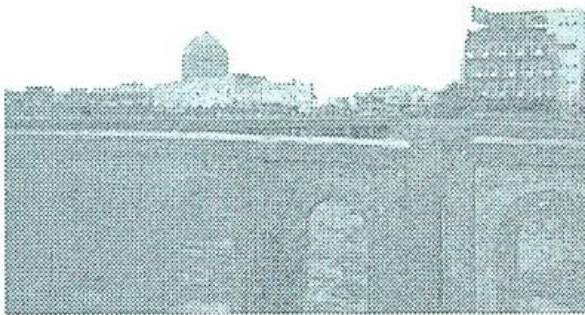
“Molla Mustafa (Barzani) Bağdat hükümetini Kerkük, Hanekin ve Sincar gibi bölgelere Arapları yerleştirmekle suçladı ve Arapları çoğunlukta gösteren nüfus sayımı sonuçlarını kabul etmeyeceğini hükümete bildirdi. Ayrıca üzerinde sahtekarlık yapıldığı için, 1965 yılı nüfus sayımının verilerini de

kabul etmedi. Hükümet, Kerkük için 1957 sayım sonuçlarının dikkate alınmasını önerdi; ancak Barzani ise, **Kerkük kentinde çoğunluğu hâlâ Türkmenlerin oluşturduğu** gerekçesiyle bu öneriyi de reddetti.”²³

Bu da Kerkük’ün bir Türkmen şehri olduğunun itirafıdır. 1970’te Irak Devleti Türkmenlere kültürel haklar tanıdı.²⁴

Bu karara göre, Kerkük’te 124 okulun 104’ü ve Tuzhurmatu, Kifri, Altunköprü ve başka bölgelerin ezici çoğunluğu da (toplam 199 okul) Türkçe öğretimi seçmiştir. Yalnızca bu rakamlar bile Kerkük’ün ne kadar Türk olduğunun yada Kürt olduğundan bir ispatı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu okulların isimleri de Türkçe oldu. Bunların bir kısmı; Yıldız, Babagürgür, Aydınlık, Çalışkan, Barış, Gençlik, Uğur, Aktaş gibi özbeöz Türkçe isimler taşıdılar.

Mahalle isimleriyle bazı okul adları: Yedi kızlar, Almas, Avcı, Sonagölü, Hasasu, Ağalık, Şaturlu, Gavurbağı, Sarı kahya, Cirit meydanı, Talim tepe, Topkapı, Kale.

Türkmen Diyarı Kerkük

23 David McDowall, A Modern History of The Kurds, London, 1996, s.329

24 Devrim Komite Konseyi kararı: No.89, Tarih: 24 Ocak 1970

Kerkük'te ilk matbaa 1869 yılında kurulur. Kerkük'te yayınlanan ilk gazete Türkçe Havadis Gazetesidir. İlk dergi de Türkçe Maarif Dergisidir. Kevkeb-i Maarif dergisi, Nemce (Yıldız) Gazetesi, Teceddüd Gazetesi, Kerkük Gazetesi (46 sene) ve İleri Gazetesi. Bu gazeteler ve dergiler Türkçe yayınlanmıştır. Gavur Bağlı Gazetesi, Afak Gazetesi, Beşir Gazetesi ve el-Mürebbi yayını ise Türkçe – Arapça yayınlanmıştır. Kerkük'de gazete ve dergi yayınları 1974 tarihine kadar sürmüştür. Bu tarihten sonra Baas rejimi, uygulamaya koyduğu Araplaştırma politikası gereğince yıllarca Kerkük'te ne bir yayın ve ne de bir dergi veya gazete yayınlanmıştır. Tarihi boyunca bir Türk şehri olan Kerkük'ün, tarihi olarak da Kürtlere ait olduğu kimi çevrelerce iddia edilmektedir. Kerkük'te, Kürtler tarihlerinde ilk defa Şafak isminde Arapça-Kürtçe bir dergi yayımlamışlardır. Lütfen tarihe dikkat edelim. Bu derginin ilk sayısı, 15 Ocak 1958'de yayınlanmıştır. Mayıs 1959 tarihli dördüncü sayısı çıktıktan sonra derginin yayımına son verilmiştir. Bu aylık derginin sahibi Süleymaniye'li Abdulkadir Berzenci, mali işler müdürü yine Süleymaniyeli Ali Bapir adındaki şahıslardı. Derginin idarehanesi, sahibinin kaldığı Umera Otelin'in bir yatak odasıydı. Dergi sanki başka şehirde çıkıyor gibi Kerkük toplumunun kültür ve edebiyatından hiç söz etmiyordu. Bu yüzden yerli halk tarafından boykot edilen ve rağbet görmeyen bu dergi, Süleymaniye de “Behyan” yani Beyan adı altında sadece Kürtçe olarak basılmaya başlanmıştır.²⁵

25 Ata Terzibaşı, Kerkük Matbuat Tarihi, s. 121, 122

Ne gariptir ki, Kerkük'te Arapça-Kürtçe bir dergi yayınlanıyor, sahipleri Süleymaniye'li. İdarehanesi kaldıkları otelin yatak odası. Şimdi ise Kürtler utanmadan, Kerkük üzerinde hak iddia ederek 'Kürt şehridir' diyebiliyorlar.

Bir toplumun varlığını ispatlayan birkaç unsurdan biri edebiyat ve diğeri müziktir. Kerkük'te geçmişten bugüne kadar Türkmenlerden Şair Fuzuli, Nesimi, Dede Hicri gibi bir çok ünlü şair çıkarken bugün Kerkük'te yaşayan diğ er topluluklara mensup bir tane şair vardır. “ Şeyh Rıza Talabani” o da şiirlerini Türkçe, Arapça, Farsça ve Kürtçe yazmaktaydı. Türkçe şiirleri çoğunluğu oluşt uruyordu. Kerkük Türküleri, BBC ve Amerikanın Sesi gibi bir çok radyoda aynı ad altında yayınlanırken neden Kerkük adı altında diğ er toplulukların dillerinde Türküler yayınlanmamış ve yayınlanmamaktadır. Çünkü yoktur ve bu da Kerkük'ün bir Türkmen şehri olduğ unun önemli bir göstergesidir.

Şimdi bir kere daha sormak istiyorum. Mademki, Kerkük'te Kürt nüfusu çoğunlukta ydı da Kerkük işgal edilince, neden peşmergelerin ilk işi nüfus kayıtlarını ve tapu evraklarını yok etmek oldu? Kendine, nüfusuna, güvenen kişiler bu kepezelikleri yaparlar mı?

Tabii ki Kerkük'ün bir Türkmen şehri olduğ unu gösteren yüzlerce kaynak ve belge vardır. Arap, Türk, Kürt ve yabancı kaynakların yalnızca bir bölümünü kullandık. Hepsini kullanmaya ne zamanımız ne de kitabımız yeterdi. Kerkük'ün Türkmen şehri olduğ unu ispatlamaya gayret etmiyoruz. Zaten güneş balçıkla sıvanmaz. Yalnız şüphesi olanlara ithaf olunur.

İKİNCİ BÖLÜM

IRAK KÜRTLERİNİN DIŞ GÜÇLERLE İLİŞKİLERİ

DEVLETE İHANETİN BEDELİ İDAMDIR

1903’de baba Şeyh Muhammed Barzani’nin ölümünden sonra, yerine oğlu 2. Abdüsselam geçti. Abdüsselam, Kürtçülük faaliyetlerini başlatmak maksadıyla, çeşitli toplantılar düzenliyerek kendini göstermeye çalıştı. Osmanlı hükümetine karşı isyan hareketine soyunan 2. Abdüsselam, bu doğrultudaki düşüncelerini hayata geçirmek için 1907 yılı başlarında Barzan bölgesinde Şeyh Nur Muhammed Berifkani’nin evinde bir toplantı düzenledi. Bu toplantıda alınan karar gereğince Osmanlı yönetim merkezine bir telgraf çekildi. Kürtlerle ilgili çeşitli taleplere yer verilen bu telgrafın benzerleri, “Kürtçü” hareketin İstanbul’da öncülüğünü yapan çeşitli Kürt cemiyetlerinin üyeleri olan Seyid Abdulkadir, Emin Ali Bedirhan ve Süleymaniyeli Şerif Paşa’ya da gönderildi.

Osmanlı yönetimi, çekilen telgrafi ve başlatılan faaliyetleri bir isyan olarak nitelendirerek Kürtler üzerine asker gönderdi. İki ay süren sıcak çarpışmalar neticesinde vali vekili Dağıstanlı Muhammed Fazıl Paşa’nın komutasındaki Osmanlı ordusu, Abdüsselam Barzaninin kuvvetlerini yenilgiye uğrattı. Abdüsselam beraberindeki aşiret mensuplarıyla kılık değiştirerek Hakkari dağlarına kaçmak zorunda kaldı. Barzani-

ler 1909'da iktidara gelen İttihat ve Terakki yönetimiyle varılan anlaşma ve çıkarılan af sonucu hapisten kurtuldular. Bir müddet sonra Abdüsselam Barzani yeniden isyan hareketini başlattı. 1913 yılında kendisi de Kürt kökenli bir Osmanlı vatan-daşı olan Süleyman Nazif, Abdüsselam Barzani'yi Musul vilayetinde problem çıkartmak ve bölücü faaliyetlerde bulunmak suçlarından dolayı tekrar yakalamak üzere görevlendirildi. Abdüsselam daha önce yaptığı gibi zoru görünce yine kaçtı.

1913 sonlarında İran'a giden Abdüsselam Barzani, Urmiye yakınlarındaki Şeyh Muhammed Sıdık en-Nehri'nin oğlu Seyyid Taha'yı "Rajan" köyündeki evinde ziyaret etti. Ardından İran Kürtlerinin liderlerinden İsmail Ağa Simko ile görüş-tü. Simko'nun telkiniyle Ruslar ile işbirliği meselesini görüş-mek amacıyla Hoy ve Tiflis'e doğru yola çıktılar. Onları gayet sıcak karşılayan Rus generallerle kolayca anlaştılar. Bu anlaşma Osmanlıyı arkadan vurmak demekti ve ekmeğini yedikleri devlete karşı büyük bir ihanetti. Bu arada Osmanlı yönetimi, Abdüsselam Barzani'nin başına ödül koydu. Dönüşte Simko'dan ayrılan Abdüsselam, Genegecin köyünde Sikak aşireti mensubu Safi Abdullah'a misafir oldu. Abdullah, Osmanlı Devleti'nin vaadi olan ödülü alabilmek için gece uyurken Abdüsselam Barzaniyi yakalayarak Van valisine teslim etti. O zaman genç bir subay olan Fevzi Çakmak tarafından Musul'a götürüldü ve yargılandı. 14 Aralık 1914'de üç arkadaşıyla birlikte Musul'da mahkemenin idam kararını Süleyman Nazif'in onaylaması ile asılarak cezaları infaz edildi. Bu infaz, ihanetin bir bedeliydi. Abdüsselam ve üç arkadaşının

idamından sonra Barzani aşiretinin başına Molla Mustafa Barzani'nin Ağabeyi Şeyh Ahmet Barzani geçecektir.

Şeyh Ahmet Barzani, Şeyh Mahmut Berzenci'nin 1919 – 1920 yıllarında İngiliz kuvvetlerine karşı başlatmış olduğu isyanına destek vermiş ve Berzenci isyanının merkezi olan Süleymaniye'ye biri kardeşi Molla Mustafa Barzani komutasında olmak üzere iki küçük birlik göndermişti.

Barzani kardeşlerin öncülüğünü yaptığı dalgalanmaların bölgedeki etkisi ilk olarak Mart 1932 yılında hissedilmiştir. Barzaniler, 15 Mart 1932'de büyük bir silahlı isyan başlattılar. Irak hükümetinin yardımına kraliyet hava kuvvetleri yetti. Barzani kardeşler, sıkıştıkları alandan kurtulmak için çareyi Türkiye – Irak sınır çizgisindeki Girana köyüne kaçmakta buldular. Orada kuşatıldılar. Önlerinde üç seçenek vardı: Ya teslim olacaklar ya direnecekler ya da Türkiye'ye sığınacaklardı. Sonunda Ahmed, Mustafa ve Sadık Barzani kardeşler Türkiye'ye sığınmaya karar verdiler.

Şeyh Ahmed Barzani, kardeşleri Molla Mustafa Barzani ve Sadık Barzani ile üç komutanı başlarında olmak üzere toplam 1700 kişilik mülteci grubu ellerinde silahları ve malzemeleriyle Şükrü Kanatlı komutasındaki Türk askerlerine teslim oldular. İki yıl önce Türk ordusuna arkadan vuranlar, bu sefer misafirperlik ve teslim olana dokunmama geleneği ile karşılanmıştı. Bunu yıllar sonra Molla Mustafa Barzani de itiraf ediyordu. 23 Haziran 1932 günü teslim olan Barzani kardeşlerden Molla Mustafa, o günleri şöyle anlatıyordu: **“Biz Türkiye’de asılmayı bekliyorduk. Fakat Türkiye’de beklediğimiz akıbet bizi karşılamadı...Nitekim orada iyi muamele gördük”**

Irak Hükümeti 13 Mayıs 1934'te genel af ilan etti. Barzan aşireti Cizre, Zaho yoluyla Irak Hükümeti'ne iade edildi. Irak topraklarına ayak basan Molla Mustafa Barzani, derhal milliyetçi Kürt örgütleriyle temasa geçmiştir. Ülkesi Irak'a döndükten sonra Hükümetten bazı taleplerde bulunmuştur. Hükümet, Barzani'nin dolaylı yoldan ilettiği bu talepleri tümüyle geri çevirmiştir. Barzani taleplerinde ısrarcı olunca Irak Hükümeti bunu bir isyan sayarak "teslim ol" çağrısında bulunmuştur. Barzani Irak Hükümetinin bu isteğine silahla karşılık verecekti. Foreign Office'nin başı Corn Wallis, Barzani hareketinin başarısıyla Irak'taki durumun kötüleşmesinden ve petrol yataklarının tehlikeye girmesinden endişe ediyordu. İngilizler, Iraklı yöneticilerle görüşerek Kürt sorunu ile ilgilenmelerini, Kürtlerle temas kurmalarını, parlamentoya Kürt senatör atamalarını bile istiyorlardı. Kısacası İngiltere, sömürü çarkını tehlikeye sokacak problem istemiyordu.

Corn Wallisin bölgeden ayrılışı, Barzaniyle İngilizler arasındaki özel ilişkilerin de sonuna rastlamıştı. 2. Dünya savaşının bitimini müteakiben İngilizler, Irak Hükümetine gönderdikleri diplomatik kuryelerle bölgedeki Kürtçü hareketlerin bir an önce imha edilmesini istiyorlardı. İşine geldiği zaman Kürtleri isyana teşvik eden İngilizler, işine gelmediğinde de onların imhası için var güçlerini ortaya koyuyorlardı. 1945'in Nisan sonlarında Irak Hükümeti Barzanilere karşı büyük bir askeri hareket başlattı. Irak kuvvetlerinin komutanlığını daha önce kuzey Afrikadaki İngiliz birliklerinin komutanı olan tek kollu Tuğgeneral Renton yapıyordu. İngiliz askeri hareketinin yapıldığı günlerde yakalanan isyancıları yargılamak üzere çe-

şitli bölgelerde askeri mahkemeler kuruldu. Süleymaniye ve Erbil’de kurulan askeri mahkemede ayaklanmaya katılan isyancılar hakkında idam kararları alındı. Başta Molla Mustafa Barzani ve Ağabeyi Şeyh Ahmet Barzani olmak üzere, Irak ordusunda görev yapan Kürt kökenli yedi subayın içlerinde bulunduğu toplam 35 kişi gıyaben idam cezalarına çarptırıldılar. Seksen kişi hakkında da değişik hapis cezaları verildi. Kürt hareketi tekrar ağır bir hezimete uğramıştı. 1943 – 1945 yılları arasında patlak veren bütün ayaklanmalar başarısızlıkla sonuçlandı. 1945 yılını 1946’ya bağlayan kış boyunca İran içlerine doğru Barzani ve peşmergeleri kaçtılar.

C. J. Edmonds : “ Süleymaniye (Kürtlerin yoğun yaşadığı bir şehir) dönüş yolunda kurduğumuz kampta “Siyasal İstihbarat Notları-Koicol Harekatları, 12–27 Mayıs 1923” başlıklı yazımı yazdım; Kürtleri ikna etmek kolaydır; karşı koyamayacağı bir güç karşısında ya kaçar ya da teslim olur. Ancak üstlerine gönderilen birlikler yetersizse ya da kararlı bir şekilde hareket etmezlerse, Kürtler hiç de küçümsenmemesi gereken bir muhalif unsur haline dönüşebilir.

Kürtlerin dilinden anladığı şey güç kullanımıdır ve güçle kontrol altına alınmalıdırlar. Bu politika biraz ılımlılıkla takviye edilmeliyse de, nihayetinde güç kullanılmalıdır. Aşiretlerin yol açtığı sorunları çözmek genellikle çok zaman alır.”

İngilizler: “ Kürtleri Kullanmamız Menfaatimiz İcabıdır”

Halbuki, Kürtlere verilen samimiyetten uzak desteğin içyüzü hakkında o zamanki İngiliz yetkililer arasındaki yazışmalarda

(bugün de geçerli olan) aynen şu ibareler geçmektedir: 27 Ağustos 1919, Mr. Hohler'den Mr. C. Kerr'e: "Kürtlerin durumu bizi ilgilendirmez; Kürt meselesine verdiğimiz ehemmiyet Mezopotamya bakımındandır." 28 Kasım 1919, Mr. Kitson'dan Sir E. Crowe'a: "Kürtlere inanmasak da, kullanmamız menfaatimiz icabıdır." 23 Aralık 1919, Yüksek Komiser Amiral Sir E De Robeck'ten Lord Curzon'a: "Tarih, Kürtlerin güvenilirmez olduğunu göstermiştir. Hükümetimizin niyeti, Türkleri ne olursa olsun zayıf düşürmek ise, Kürtleri onlardan ayırmak hiç de fena fikir değildir."²

Tarih göstermiştir ki, ayrılıkçı Kürtlerin ,dış güçlerin bir sopası gibi tarih boyunca düşük yoğunluklu bir çatışma tekniği ve bölgesel güçler üzerinde bir baskı aracı olarak kullanılmış ve kullanılmaktadır. Bu maksatla daima canlı tutulmaya çalışılmış, zamanı geldiğinde uyandırılmış, zamanı geldiğinde de yine dış güçler tarafından en sert şekilde bastırılmış veya bastırılmasına göz yumulmuştur. ³

SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN AYRILIKÇI KÜRTLERE DESTEĞİ VE MAHABAD ÖZERK KÜRT CUMHURİYETİ

İran'ın Nazi Almanyası ile ciddi ilişkiler kurması, ülkenin kuzeyinin Sovyetler Birliği, güneyinin ise İngiltere tarafından işgali ile sonuçlanmıştı. Savaşın bitimine müteakip İngiliz ve Sovyet ordularının, yaptıkları antlaşma uyarınca İrandan çekilmeleri gerekiyordu. Ancak bölgede etkisini sürdürmek is-

2 Çolak İsmail,"Emperyalizmin Bildik Meşum Oyuncağı, Kürt Devleti"
www.anadolugenclik.com.tr/subat03

3 İsmail Dursun, İsrail / ABD Ve İngiliz Üçgeninde Kürt Tezgâhı, s.119

teyen Sovyetler, çekilirken işgal bölgesinde ortaya “İki Özerk Cumhuriyet” çıkardı. Bunlardan biri **Azerbaycan Özerk Cumhuriyeti**, diğeri ise **Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti** idi. Bu küçük ve kısa ömürlü oluşum, Kürt tarihinde ilk siyasi teşekkülleri olma özelliğini taşıyordu. On bir ay süren “Özerk Kürt Cumhuriyeti” serüveni, kanlı bir şekilde neticelenecektir. İngilizler gibi Sovyetbirliği de Ortadoğu ile yakından ilgileniyordu. Mahmut Berzenci’nin 1920’lerde Lenine üç kez yazdığı mektuplarda “Sovyetler Birliği’nin desteğini arkamızda görmek istiyoruz” sözleriyle dile getirdiği gibi Irak ve İran’daki Kürt aşiretleri de zaman zaman Sovyet desteğini alabilmek için ilişkilerini sürdürüyorlardı. Sovyetlerin amacı, Orta Doğu’daki denetim ve insiyatifi elinde bulundurmak ve yönlendirmektir. Ortadoğu pastasını İngilizlere, Fransızlara, Amerikalılara kısacası kendisi gibi sömürgeci olan diğer güçlere kaptırmak istemiyordu. Stalinin Sovyetleri, KGB ajanlarını göndererek Irak ve İran’daki Kürt heyetlerini Moskova’ya davet ediyordu. Sovyetlerin davetini kabul eden Kürtlerin temsilcisi Kadı Muhammed Bakü’de, Sovyetlerin Ortadoğu masası şefleriyle görüştü. Bu görüşmeler devam ederken arada “ajan” tartışmaları da gündeme gelecekti. Sovyet temsilcisi Bakırof, Kürt heyetine Barzani’nin “İngiliz ajanı” olduğunu söylemişti. Bakü’den dönen Kürt heyeti Mahabad’a geldiğinde özerk bir Kürt cumhuriyeti kurmak için silahlı isyanı başlatacaklardı. Tabi ki, bu oluşum Sovyetlere bağlı olacaktı. Sovyet askerlerinin kontrolü altında İran sınırından içeriye bol miktarda silah, cephane ve savaş malzemeleri sokuldu. Böylece Sovyetler, Kürt aşiretlerine vermiş ol-

dukuları sözün bir kısmını yerine getirmiş oluyorlardı. Öte yandan basın ve yayın alanında da bir çok matbaa makinaları bölgeye gönderilmişti. Gönderilen matbaalarda çok sayıda Kürtçü dergi ve gazete basılıyordu. Bu arada bir radyo da kurulmuştu. Sovyetlerbirliği'nin desteğinde ve himayesinde 22 Ocak 1946 tarihinde Kadı Muhammed, Mahabad'da "Özerk Kürt Cumhuriyetini" ilan etti. 11 Şubat 1946'da bakanlar kurulu oluşturuldu. Cumhurbaşkanlığına Kadı Muhammed getirildi. Sovyet ordu birlikleri Kürtlere önemli maddi ve manevi destekler veriyordu. Kürt peşmergeler tek tip askeri yapıya uyarlandı, silah ve ekipmanla donatıldılar. Sovyet ordusunda görev yapan subaylar ve KGB'li uzmanlar, Kürt peşmergeleri eğittiler. Sovyetler Birliği'nin Kürt girişimlerini desteklemesinden rahatsız olan İngilizler, bir protesto notası vererek, Sovyet birliklerinin İran'dan çekilmesini istediler. Ardından Amerika Birleşik Devletleri de 6 Mart'ta aynı yönde bir nota verdi. Sovyetler Birliği, İngiltere ve Amerika'nın başını çektiği uluslararası güçlerin baskısı karşısında İran'ı terk etti. İran ordusu, Amerikanın desteği ile Sovyetler Birliği himayesindeki Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmak için büyük bir askeri operasyon başlattı. İran'ın bu askeri hareketine ABD Tahran Büyükelçisi George V. Allen destek vererek **"İran Hükümetinin ülkesinin her tarafına güvenlik kuvveti gönderme kararı bence doğru ve normal bir karardır. Amerikan Hükümeti İran'ın ülke bütünlüğünden ve hükümranlığından yanadır ve saygı gösterilmesini ister"** diyordu. On bir ay gibi çok kısa bir süre ayakta kalabilen Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti kanlı

bir sonla tarihe karışmıştır. Kürtler hiçbir silahlı direniş gösterememişler; Kürt devletini kurduklarını sananlar İran Hükümeti'nin baskıları karşısında çark ederek, birbirlerine düşmüşlerdir.

31 Mart 1947 Günü Devlete İhanetten İdam Edilen 3 Kürt, Soldan Sağa; Muhammed Hüseyin Seyfi Kadı, Kadı Muhammed, Abdülkasım Sadri Kadı

Kadı Muhammed'i kaderiyle baş başa bırakan Herki ve Şıkakan aşiretleri, tabiatları icabı İran saflarına geçmekte bir beis görmemişlerdir. Mahaba'da giren İran kuvvetleri, her hangi bir mukavemet ile karşılaşmamışlardır. Özerk Kürt Cumhuriyeti kurduklarını iddia edenler, hiçbir direniş göstermeden teslim olmuşlardır. Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti'nin tamamen ortadan kalktığını gören Sovyet temsilçileri, bölgeyi terk ederek ülkelerine dönerlerken 16 Aralık 1946'da Kadı Muhammed, Kuzeni Seyfi Kadı, Hacı Baba Şeyh ve Mahabad'ın birkaç bakanı ve önde gelenleri, General Humayuniye teslim olmak üzere Miyandewab'a gitmişlerdir.

Yaklaşık onbir ay sonra 17 Aralık 1946'de Mahabad tekrar İran yönetimine geçmiştir. Tutuklanan isyancılar Mahabad'da kurulan askeri mahkemede yargılanmışlardır. Kadı Muhammed ve arkadaşlarına yönelik şu suçlamalar yapılmıştır: "İran anayasasının ihlal edilmesi" devlete ihanet, Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti'nin kurulması, dış ülkelere yardım istenmesi ve alınması. Yapılan yargılama sonucunda ölümüne mahkum edilen Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti'nin üç kurucusu Kadı Muhammed, Muhammed Hüseyin Seyfi Kadı, Abdülkasım Sadri Kadı,, Özerk Cumhuriyetin kurulduğunu ilan ettikleri Çuwarçıra meydanında 31 Mart 1947 sabahı üç ayrı sehpa da asılarak idam edildiler. Cesetler "aleme ibret olsun" diye bütün gün meydanda bekletildi. 7 Nisan'da diğer önde gelenlerin idamı gerçekleştirildi.

Kadı Muhammed'in teslim olmadan iki gün önce Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyetinin Genel kurmay Başkanı olan Molla Mustafa Barzani ile görüşmesine şahit olan peşmerge Muhammed Mergesor iki aşiret reisi arasında geçen konuşmaları şöyle anlatıyor: "**Kadı Muhammed, Barzaninin Mahabad'dan ayrılmasını önerdi. Barzani ona şu cevabı verdi; Ben Mahabad'ı sonuna kadar savunurdum, ama sivil halkın ölümüne neden olmamak için önerine uyararak buradan ayrılacağım. Sonra Kadı Muhammed bazı madalya ve armağanlar ile Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti'nin bayrağını bir kumaşa sararak Barzani'ye teslim etti. Ve dedi ki: alın bunları size emanet olarak veriyorum.**" Şimdi ise Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti'nin yeşil, beyaz, kırmızı üzerine sarı güneşin sembolize edildiği bayrak Molla

Mustafa Barzaninin oğlu Mesud Barzani ve Irak cumhurbaşkanı Celal Talabani'nin hakim oldukları bölgelerde kullanılıyor. Ayrıca son günlerde bu bayrak Türkmen şehri Kerkükte silah zoruyla çekilmektedir. Bir zamanlar Ruslara güvenerek yola çıkanlar, bugünlerde yeni süper güç ABD'den medet umuyorlar. Acaba emperyalist güçlere bel bağlayanlar tarihin tekerrür edebileceğini hiç düşünmüyorlar mı? Zenginliği ile her zaman sömürgeci güçlerin iştahını kabartan bu bölgede patronlar değişiyor, ama rol verilen işbirlikçiler hiç değişmiyor. Reisliğe soyunanlar, tüm yaşananlara rağmen geçmişten asla ders almıyorlar. Sovyetler Birliği Mahabad'dan çekilince bir anda her şeyin çöktüğünü; Kadı Muhammed ve arkadaşlarının akıbetini, efendilerine güvenenlerin hatırlamaları gerekiyor.

Kadı Muhammed'in İdam Görüntüsü

ABD ve İngiltere, Irak'tan çekilir giderlerse Kürtlerin akıbeti nice olur? 1975'te ABD, İran ve İsrail, Baba Molla Mustafa Barzani'den ve Kürtlerden desteğini çekince kaç bin Kürdün hayatını kaybettiğini sürekli hatırdı tutmak lazım. 1988 ve 1991'de yaşananlar ise bu işin tuzu biberi olan hadiselerdir.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NE SİĞİNMA

13 Nisan 1947'de Barzani ve peşmergeleri iki koldan Irak'a döndüler. Peşmergelerin büyük kısmı Irak Hükümeti'ne teslim oldular. Ama Molla Mustafa Barzani teslim olmaya yanaşmadı. KDP'nin kurulmasından bir süre sonra onbir aylık Mahabad Özerk Kürt Cumhuriyeti yıkılmıştı. 14 Mayıs 1947'de bir bildiri yayınlayan Irak Hükümeti, Barzani ve 110 peşmergesi hakkında idam hükmü verildiğini duyurdu. Sovyetler Birliği'ne sığınmaya karar veren Barzani, 500 kadar silahlı peşmerge ile 27 Mayıs 1947 sabahı 18 Haziran'a kadar sürecek uzun bir yolculuğa koyuldu. 16 Haziran'da Sovyet topraklarına girerek yolculuklarını tamamladılar. Sovyetlerdeki "Ortadoğu masası" Barzani ile Irak'taki Kürt hareketinin geleceğini konuşurken yapılacak her türlü hareketten bilgilerinin olmasını istedi. 1957 yılında Moskova'da yapılan Komünist gençlik festivaline KDP'yi temsilen Celal Talabani (şimdiki Irak Cumhurbaşkanı) de katıldı. Celal Talabani, Moskova'da Barzani ile görüşerek KDP'nin son durumu ve Irak'taki gelişmeleri aktardı. Aynı yıl Barzani'ye SSCB'de general rütbesi verildi. Acaba bu yüce taltif, hangi büyük hizmetin karşılığı idi? Üzerine general üniforması giydirilen

Molla Mustafa Barzani, üstelik bir gün bile kendi vatanı Irak'ta askerlik yapmamıştır.

Şeyh Berzenci'yle başlayan ve Molla Mustafa Barzani ile devam eden Kürt isyanlarının arkasında, her zaman bir yabancı devlet bulunmuştu. İngiltere ile başlayan destek zamanla yerini ABD'ye bırakmıştır. Ancak İran ve SSCB'nin de benzeri destekleri ve yönlendirmeleri olsa da, Kürtler her zaman bu ülkelerin kendi çıkarlarını korumak, politikalarını uygulama için kullandıkları bir maşa olmaktan öteye gidememişlerdir.

RUS İSTİHBARATININ KÜRTLERLE İLİŞKİSİ

Kürt siyasi hareketlerinin belli başlı istihbarat örgütleriyle ilişkisi hep konuşulur. Yalnızca Türk değil, Amerikan, İngiliz, Rus, İsrail, Irak, İran, Suriye ve hatta son dönemde Yunanistan gizli servisleri, dönem dönem Kürt hareketlerinin kimi zaman en merkezi noktalarına dek sızmışlar, onları kendi çıkarlarına göre yönlendirmişlerdir. Bu konuda en güçlü tanıklıklardan birini Rus istihbarat şefi Pavel Sudoplatov'un 'Özel Görevler' başlığıyla yenilerde kitaplaştırılan anıları sağlıyor. Sudoplatov daha önce Troçki ve Troçkistlerin ortadan kaldırılması ve Nazi işgali altındaki Avrupa topraklarında kurulan komünist casusluk örgütü Kızıl Orkestra'nın koordinasyonu işlerinde görev almıştır. 1946 yılında (KGB'nin öncüsü olan) Devlet Güvenlik Bakanlığı, MGB'nin özel operasyonlardan sorumlu birinci bürosunun başına getirilir. Aldığı ilk görev Kürtlerle ilişki kurulmasıdır.

Önce Biraz Tarih

Musul (vilayeti) petrolleri egemenlik kavgasında rol oynayan Nazi Alman ve İngiliz istihbarat örgütlerinin çabaları İkinci Dünya Savaşı'nın son dönemlerinde Kürt hareketlerini iyice ajite etmiştir. 1943 yılında İran'da Komele Jivanye Kürd ve Irak'ta Rızgari kurulur. 1944'de Barzan aşireti reisi, Molla Mustafa, Irak'ın kuzeyinde Mergesor bölgesinde büyük bir isyan başlatır. Ancak 1945'te bu isyanın Bağdat tarafından bastırılmasıyla İran'a geçip Mahabad bölgesinde kamp kurar. İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesiyle yaşanan otorite boşluğundan yararlanan İran Kürtleri tarafından Ocak 1946'da ilan edilen Mahabad Kürt Cumhuriyeti'ne katılır. İran ordusu aynı yıl Kürtleri dağıtınca, Cumhuriyet de, hevesi de yarım kalır. Barzani 2 bin silahlı adamı ve bin kadar aşiret mensubuyla Sovyet Azerbaycanı'na kaçır. Sovyet Haber Ajansı TASS Başkan Yardımcısı ve Sovyet hükümet sözcüsü Matveyev sahte kimliğine bürünen Sudoplatov 1947'de Moskova'dan Bakü'ye giderek Barzani'ye peşmergeleri ve ailesiyle birlikte Özbekistan'da Taşkent yakınlarındaki kolektif çiftliklere yerleştirmek koşuluyla siyasi iltica vereceklerini bildirir. Barzani kabul eder. Gerisini Sudaplatov'dan aktaralım.

Kürtlere, Ortadoğudaki Batı etkisini sarsmak için ilgi duyuyorduk. Stalin'in onayıyla Barzani'ye, özellikle Irak'taki Nuri Said hükümetini devirmek üzere 1500 adamına sabotaj teknikleri ve temel askeri eğitim verilmesi konusunda anlaştık. Barzani'nin bazı adamları Azerbaycan'dan Ermenistan'a geçerek Kürtçe radyo yayınlarına başladılar. Bu görüşmeleri Azeri Komünist Partisi lideri Bagirov'dan gizli tutmak için özel talimat almıştım.

Beş yıl sonra artık sıkılmaya ve hareketi üzerindeki kontrolü yitirmekten endişe etmeye başlayan Barzani'yle ikinci kez görüşmek üzere yeniden Taşkent'e gittim. Kürtler ABD ve Avrupa'nın Ortadoğu'daki stratejik petrol yataklarını kontrol altına alma planımıza uygundu. Barzani ise, İran, Irak ve Türkiye topraklarından kopartılacak bir Kürt devleti için tam destek istiyordu. Ona göre böyle bir devlet Irak'ın kuzeyinde kurulmalı, İran ve Türkiye Kürtlerine de özerklik verilmeliydi. Bu amaçla Amerikan ve İngiliz yetkililerinin adamlarıyla ilişki kurduğunu öne sürüyordu.

Aldığım talimatlar ise bu kadarına izin vermiyordu. Ancak ona sürgünde bir Kürt hükümeti kurabileceğimiz sözünü verdim. SBKP Merkez Komite görevlisi yardımcım Nikolai Manchka, Taşkent'in 10 kilometre dışında bir çiftlikte, Barzani'yle Irak KDP'sinin örgütlenmesi için konuşmaya başladık. Manchka ona bir parti işleyişinin nasıl olduğunu gösterdi. Sonunda, (Mart 1952) iki saatlik bir toplantıda anlaşmaya varıldı. Barzani bizi kendi kurmayıyla tanıştırmak istedi. Bir odaya girdik. Ayakta bekleyen otuz adam, bizim odaya girmemizle birlikte dizleri üstüne çökerek Barzani'ye doğru emeklemeye başladılar. Bir yandan da cübbesinin eteğini öpmelerine izin istiyorlardı.⁴

KÜRTLER VE KGB - BARZANİ HANEDANININ GİZLİ TARİHİ

Molla Mustafa Barzani “RAIS” kod adlı bir KGB ajanıydı ve 11 Eylül 1961’de başlattığı silahlı Kürt isyanı, aslında KGB’nin Orta Doğu’da Batının çıkarlarını baltalamak ve Irak’ın Kasım hükümeti üzerinde ilave baskı yaratmak amacıyla yürütülen gizli bir KGB eylemiydi.

Irak’ın kuzeyinde bu gerçekleri dile getirmeye kalkışan kim olursa olsun sonu meçhul olacaktır; muhtemelen ya ortadan kaybolmaya zorlanacak ya da karmaşık yollarla öldürülecektir; KGB-Barzani öyküsüyse, iktidardaki Barzani ailesince pervasız bir karalama olarak nitelenip inkar edilecektir.

Ama ne yazık ki bunlar birilerinin uydurması değil, ya son zamanlarda bilim adamları ve kamuoyuna ifşa edilen KGB belgelerinde yer almış ya da Sovyetler Birliği’nin dağılması sonrasında Batıya sığınan KGB ajanlarınca açıklanmış bilgilerdir. KGB-Barzani bağlantısı konusunda iki önemli kaynağa dayanıyor: Birincisi, KGB ile Merkez Komite arasındaki yazışmaları da içeren Sovyet Komünist Partisi Merkez Komitesi arşivi. Sözü edilen en önemli belgeler, Soğuk Savaş’ın zirvede olduğu 1961 yılına kadar gidiyor. İkinci kaynaksa, Sovyetler Birliği’nin çöküşünden sonra Batıya sığınan KGB ajanı Vasili Mitrokhin tarafından Batıya kaçırılan Mitrokin arşividir. KGB arşivine ek olarak eski KGB ajanlarının, Barzani ve Kürt sorununa değinen hatıratlarından da yararlanılmıştır. Bunlar arasında, Sovyet gizli servisinin ülke dışındaki özel operasyonlarından sorumlu olan SMERSH adlı özel birimin başkanı Tümgeneral Pavel Sudoplatov’un hatıratı da var.

Bazı bilim adamları, açılan KGB arşivini kullanarak teşkilatın tarihi üzerine değerli çalışmalar yapmışlardır. Washington DC.'deki Ulusal Güvenlik Arşivi'nde konuk araştırmacı olarak bulunan Vladislav M. Zubok'un makalesidir.

KGB-Barzani bağlantısına ilişkin tek amaç, halk için gerçekleri araştırmaktır. Barzani ailesi, Kürtlerin öncülüğünü yapma bahanesiyle Irak'ın kuzeyinde baskıcı ve yoz bir feodal sistem yaratmıştır. Barzani ailesi, Kürtlerin güvenini istismar etmiş; yasadışı yollarla ve siyasi rejim üzerinde tekel kurarak kendi zenginliklerini artırmanın peşinde giderek oligarşik bir hal almıştır. Cinayet, işkence, adam kaçırma ve kötü muamele, ailenin muhaliflerini susturmak için kullandığı yöntemler arasındadır.

Eski Dostlar: Barzani ve KGB

Aralık 1946'da Kürt cumhuriyeti Mahabad'ın çöküşünün ardından Molla Mustafa Barzani birkaç yüz adamıyla birlikte Sovyet sınırına gitti. Sovyetler Birliği'ne ulaştıktan sonra Kürtleri kendi amaçları için kullanmak isteyen Sovyet liderlerinden ve gizli servisinden büyük ilgi gördü. Daha sonra SMERSH'in başına geçen Sudoplatov'un hatıratı olmasaydı, Barzani'nin Sovyetler Birliği'ndeki siyasi faaliyetlerinin ilk dönemi muhtemelen karanlıkta kalacaktı. Sudoplatov, Barzani'yle ilk kez Sovyetler Birliği'ne gelişinden hemen sonra, 1947 yılında Bakü'de, onu Orta Doğu'daki Batı çıkarlarını bozmak amacıyla kullanmak için görüşüğünü ve Barzani ile adamlarına da, bu amaçla Irak'a geri gönderilmek üzere silah ve askeri eğitim verildiğini yazar.

Barzani Sovyetler için son derece önemli olmalı ki güvenlik servisleri içinde en önemli şahsiyetlerden biri olan Sudoplatov tarafından yetiştirildi. Sudoplatov hatıratında, Stalin'in emriyle Troçki'nin öldürülmesi ve Sovyetler'in atom bombasını yapmasını sağlayan atom casusluğundan sorumlu olduğunu yazar.

Barzani ile görüşmelere Sudoplatov'un ön ayak olması da, Sovyet yönetiminin Barzani'den büyük beklentileri olduğunu delilidir. Ancak Barzani ile görüşen, yine kendisinin anlatımıyla sadece Sudoplatov da değildir, başka yetkililerin de isimleri verilmiştir. Sudoplatov, Barzani ile 1952 yılında ikinci kez askeri eğitim konusunda görüşmüştür, 1953 yılında bir kez daha, her ikisinin de askeri eğitim gördükleri Moskova'daki askeri akademide bir araya gelirler. Barzani açıkça ülke dışında özel bir göreve hazırlanmaktadır.

Sudoplatov'un hatıratına göre, Barzani, kendisine; Sovyetler Birliği ile Barzani ailesi arasındaki ilişkilerin yüz yıl öncesine dayandığını ve ailesinin daha önce de Rusya'nın yardımına başvurduğunu, 60 kez silah ve cephane desteği aldığını anlatmıştır. Barzan aşiretinin reisi Şeyh Abdüsselam'ın Birinci Dünya Savaşı öncesinde Rusya'yı ziyaret ettiğine dair güvenilir bilgiler mevcuttur.

1947-1958 dönemindeki Barzani-Sovyetler ilişkileri, Sudoplatov'un hatıratı dışında şimdiye kadar büyük ölçüde gizli kalmıştır. Mitrokhin arşivi ve kamuya açık KGB arşivi bu döneme değinmemekte, ancak 1958 sonrası için önemli bilgiler sağlamaktadır. Mitrokhin arşivinden KGB'nin Barzani'ye "RAIS" kod adı verdiğini, hem Sovyet Komünist Partisi Mer-

kez Komitesi (SKPMK) arşivi hem de Mitrokhin arşivinden de Barzani'nin öncülüğünü yaptığı Eylül 1961 Kürt isyanının arkasındaki büyük gerçeği öğreniyoruz. Bu arşivlere göre, söz konusu isyan gerçek bir devrim değil, Batı çıkarlarını zayıflatmayı amaçlayan gizli bir Sovyet operasyonudur.

1960'lı yıllarda KGB'nin başında olan Aleksandr Şelepın, 1961 yılında Nikita Kruşçev'e, "Orta ve Yakın Doğu'daki komünlerinin geleceği konusunda ABD, İngiltere, Türkiye ve İran hükümet çevrelerinde belirsizlik yaratma" planlarını içeren bir memorandum gönderir. "Adı geçen ülkelerin bölgelerini de içerecek bir bağımsız Kürt devleti kurmak için Irak, İran ve Türkiye'deki Kürt nüfusu harekete geçirmek amacıyla" KDP Başkanı Molla Mustafa Barzani ile olan eski KGB bağlantılarını kullanmayı önerir. Barzani'ye para ve silah olarak gereken yardım sağlanacaktır

(Şelepın'den Kuruşçev'e, Temmuz 29, 1961, St.-191/75gc, Ağustos 1, 1961, TsKhSD) (bkz.Zubok, 21)

Eylül 1961'de Irak'ın kuzeyinde gerçekten bir Kürt isyanı başladığında, KGB durumdan yararlanmak için yeni önerilerde bulundu. KGB Başkan Yardımcısı Peter İvaşutin, "SKPMK'nin, ABD ve müttefiklerinin askerlerini ve dikkatlerini Batı Berlin'den uzaklaştırmayı amaçlayan önlemlerin uygulanması konusunda aldığı 1 Ağustos 1961 tarihli karar ve Irak'ın kuzeyinde başlayan Kürt silahlı isyanı gözönünde bulundurularak" şu önerilerde bulunur: KGB'nin, Hindistan, Afganistan, Endonezya, Gine ve diğer ülkelerde Kürt yanlısı ve Kasım aleyhtarı gösteriler düzenlenmesi için kullanılması, KGB'nin Barzani ile temasa geçerek kendisinden, "Kürt ha-

reketinin öncülüğünü üstlenerek demokratik bir yola sokmasını” istemesini ve fazla ön planda görünmemesini tavsiye etmesini, böylece SSCB’nin Batı tarafından Irak’ın içişlerine karışmakla suçlanmasının önüne geçilmesini, ve Moskova’nın Barzani’ye Kürt isyanını desteklemek üzere “çeşitli askeri uzmanlar (topçu, telsiz operatörü, tahrip ekibi, vb.) gönderme ihtiyacı hissetmesi durumunda” KGB’ nin, Rusya’da yaşayan Kürtlerden 500-700 kişilik silahlı birlikler oluşturması ve eğitmesini öneriyor. (P.Ivaşutin’dan SKPMK’ye, Eylül 27, 1961, St-199/10c, 3 Ekim 1961, TsKhSD) (bkz. Zubok 21)

Batı zaten Barzani ile Sovyetler Birliği arasındaki özel ilişkileri biliyordu. Amerikalı yetkililer, “Barzani’nin Moskova için faydalı olabileceği” ihtimalini endişeyle not etmişlerdi. Askeri bir darbenin Kasım’ı iktidara getirişinden üç ay sonra ABD’nin Irak Büyükelçisi Waldemar J. Gallman, Ekim 1958’de ABD Dışişleri Bakanlığı’na gönderdiği bir telgrafta, “Ayrıca komünistler de ülkeye geri dönen Molla Mustafa Barzani kanalıyla bir başka noktadan (Irak Başbakanı Kasım’a) saldırabilirler. Barzani son 11 yılını Sovyetler Birliği’nde sürgünde geçirdi. Kürtler üzerindeki etkisi büyük, istikrarı bozma yeteneği ise neredeyse sonsuzdur. Bu durumda istikrar ve Kasım’ın iktidarda kalmasına yönelik en büyük potansiyel tehlikenin komünistlerin elinde bulunduğu inanıyoruz” demişti. (Gallman’dan Dışişleri Bakanlığı’na, 14 Ekim 1958, ABD Dışişleri Bakanlığı, ABD Dışilişkileri, 1958-1960, Cilt XII, Washington DC, Hükümet Basımevi, 1993, sh. 344-46) (bkz. Zubok, 21)

Mitrokin arşivine göre, KGB 1960'lı yıllarda "MAKS" kod adlı Yevgeni Primakov'u (ilerde Rusya'nın Başbakanlık koltuğuna oturacak) gazeteci kılığında Irak'a göndermişti. Primakov daha sonra, özellikle Mart 1970'te Irak rejimi ile KDP arasında özerklik anlaşmasına varılması başta olmak üzere, Kürt sorununda belirgin bir rol oynadı.

Mart anlaşmasının ardından Irak rejimi Sovyet desteğiyle güç kazandı ve anlaşmanın uygulanmasını engellemeye başladı. Irak dış politikasını etkilemek amacıyla Kürt kartını başarıyla kullanan Sovyetler Birliği, Kürtlere sırtını döndü. Buna karşılık Barzani de, CIA, MOSSAD ve SAVAK'a ((Sazmani-Amniyat Va Kissar), "Devlet İstihbarat ve Güvenlik Örgütü") yanaştı. Irak-Sovyet balayı, Batılı müttefikleri ve İran tarafından 1975'te yarı yolda bırakılan Kürt isyanı bastırılınca kadar sürdü. Bu tarihten sonra Irak rejimi Komünist Parti'ye karşı yeniden baskı uygulamaya ve Batıya yakınlaşmaya başladı. Sovyetler Birliği de Kürt kartını yeniden eline aldı. O yıllardan bugüne tarih defalarca kendini yineledi ve Barzani ailesi de sık sık KGB, CIA ve MOSSAD ile ittifaklar kurdu. Oyun hala sürüyor.⁵

⁵ ABD'de faaliyet gösteren Randolph Bourne 31 Ağustos 2006 - Iraklı Kürt Dr. Kemal Said Kadir

BARZANİNİN TEMSİLCİSİ İSRAİL CASUSU KAMURAN ALİ BEDİRHAN

1959 baharında, İsrail Dışişleri Bakanlığı'ndan Genel Müdür Walter Eitan, Washington'daki İsrail Büyükelçisi İban'a, Amerikan Hükümeti ve Amerikan İstihbarat Teşkilatı CIA'den Molla Mustafa Barzani'nin kişiliği ve amaçları hakkında bilgi toplaması talimatını verdi. 9 Mayıs 1959'da mektubunu gönderen İban, Molla Mustafa Barzani'yi "Kızıl Barzani" olarak adlandırırken aynı zamanda bir Sovyet casusu olduğunu da belirtiyordu. İsrail Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu yetkililerinden Yousef Heddass da, Barzani'nin Sovyet yanlısı bir Kürt olduğunu söylüyordu.

3 Nisan 1950'de New York Times'de yayınlanan bir makede Barzani, daha Sovyetlere geçer geçmez, Sovyetlerin nezdinde uzun zaman İngiliz ajanı, batılıların gözünde ise Moskova'daki Kürt kuklası olmuştu. Ortadoğudaki Sovyet faaliyetleri hakkında Dışişleri bakanlığı'nın görüşünü yansıtan New York Times'daki uzun makalesinde Cyrus Sazharga, Kürtlerin aktif olarak nasıl potansiyel "5. kol" oluşturduklarını ve Barzani'nin Sovyetler'in yardımı ile Nahçıvan'da bir özel casus okulu açtığının ve burada yetiştirilen ajanların Türkiye, İran ve Irak'a sızdığının anlaşıldığı yazıyordu.

Afrika ülkesi Mali'de görev yapan İsrail Büyükelçisi Yahuda Ben David, Kamuran Ali Bedirhan'ı, o sırada Avrupa ziyaretinde bulunan Dışişleri Bakanı Golda Meir ile görüştürmek adına bir toplantı düzenlemişti.

Bedirhan, aslında İsrail'in Irak'ın kuzeyindeki Kürtler ile ilişkilerinde en kilit isimdi. İsrail ile Barzani arasındaki ilişki-

lerde önemli roller oynayan ve peşmergelerin İsrail subaylarıyla eğitilmelerini sağlayan Kamuran Ali Bedirhan'dır. İngiltere Krallığı'nın Kürt uzmanı ve aynı zamanda bir Türk düşmanı olan İngiliz istihbaratçı Edward William Charles Nobel'in rehberliğini ve tercümanlığını yapmıştı. Kamuran Ali Bedirhan, Türk İstiklal savaşı yıllarında 1919 yılı sonbaharının başlarında, Malatya'da, Sivas kongresi sırasında Mustafa Kemal Atatürk'e suikast planlayanlar arasındaydı. Bedirhan, 2. Dünya Savaşı'nda Siyonistler ve 1948 sonrasında da İsrail adına bölgede casusluk yaptı. Paris Kürdoloji Kürsüsü'nün 1945 yılından itibaren başkanlığını yürüten Fransız istihbaratçı Roger Lescot adına çalışmaya başlayan Bedirhan, Avrupa'daki istihbarat örgütlerinin Kürt meselesine dair konularda başvurdukları isimlerden biri haline gelmişti.

MOSSAD, Bedirhan'ın bu özelliklerini bilerek ilişkiye geçmişti. Bedirhan, 1948'de Filistin toprakları üzerinde İsrail devletinin kurulduğu aylarda Ortadoğuyu dolaşarak İsrail'in taleplerini bu ülkelerin yöneticilerine ilettili. Çeşitli kaynaklarda İsrail casusu olarak tanımlanıyordu. 1948'de İsrail Devleti'nin kurulmasıyla, Kürtler ve Yahudi örgütler arasında süregelen ilişkiler, bu defa Kürtlerle İsrail devleti arasında yürütülen temasa dönüştü. Bu temasları sağlayan kişi hep Bedirhan'dı. Bedirhan ile Molla Mustafa Barzani arasındaki ilişkiler iyiydi. Böylelikle Barzani'nin İsrail ile ilişkilerinde yeni bir dönem başlamış oluyordu. Molla Mustafa Barzani'nin temsilciliğini üstlenen Bedirhan, Kürtler adına hareket etmeye başladı.

İsrail'in Irak'ın kuzeyinde yaşayan Kürtlere ve oradaki gelişmelere ilgisi oldukça arttı. İsrail'e Irak kuzeyi dönüşünde Kürt Peşmergelerle ilgili bilgi getiren Bedirhan, İsrail'den silah, mühimmat, askeri eğitim, ilaç ve doktor yardımı istedi. Bedirhan ayrıca yeni bir yayın istasyonu kurmak Avrupa ve Amerika'daki yazılı ve elektronik yayın organlarına etki etmek konusunda da İsrail'in yardımını talep etti.

1961 Eylül'ünde Kürt isyanının baş aktörleri, KDP Genel Sekreteri İbrahim Ahmed ve onun siyasi müttefiki ve damadı olan Celal Talabani'ydi. Barzani, bu ikilinin peşlerine takılmıştı.

1913 yılında Süleymaniye'de doğan İbrahim Ahmet, Bağdat'ta hukuk öğrenimini gördüğü yıllarda Kürtçülük hareketine katılmıştır. 1946'da daha Irak'ta KDP kurulmadan önce Kadı Muhammed'in başkanlığını yaptığı İran KDP'nin Süleymaniye şubesinin yöneticisidir. Onun etkisi ile Irak KDP resmen Marksist – Leninst bir parti haline gelmiştir. Sağcı muhalifler onu bilinçli olarak “Liberal Demokrat” görünen gizli bir Komünist olarak nitelendirmişlerdir.

1933'te Süleymaniye'nin bir köyünde doğan Celal Talabani, 1950'lerde KDP'ne katıldı. Radikal bir genç olarak temayüz ediyor, kısa zamanda KDP içinde yükseliyor ve Molla Mustafa Barzani onu oğlu gibi görüyordu. Silahlı mücadele yanlısı olduğu için Kürt isyanlarının içinde yer alıyordu. Son derece kurnaz birisi olarak tarif edilen ve kolayca taraf değiştirebilen Talabani, KDP'ye karşı da zaman zaman Irak hükümeti ile işbirliği yapmaktan geri kalmamıştır. Molla Mustafa Barzani'nin yönetimindeki KDP ile görüş ayrılığına düşünce

KDP'den ayrılıp, 1975'de Şam'da, Suriye istihbaratının (Muhaberat) maddi ve manevi desteği ile KYB'ni kurdu. 6 Nisan 2005'de KYB başkanı Celal Talabani, ABD'nin desteği ile Irak'ın geçici Cumhurbaşkanı, 22 Nisan 2006 tarihinde ise Irak Cumhurbaşkanı oldu.

Molla Mustafa Barzani 1945'e kadar uzun süre Irak Kürtlerinin kaderinin İngilizlere bağlı olduğuna inanmıştı. Daha sonra Sovyetler'e dayanmayı yeğlemişti. Kadı Muhammed'in Sovyetler tarafından yüzüstü bırakılmasından sonra Ortadoğuda egemen gücün Amerika'lılar olduğunu anlayan Barzani, ABD'nin desteğini almak üzere her yolu denedi.

10 Eylül 1962'de Adam Smith, Newyork Times'da Molla Mustafa Barzaniyle yaptığı konuşmada, Barzani "ABD'ye faydalı olabiliriz, Komünist partisinin Sovyetler'in çıkarına davrandığı gibi bizde ABD'nin çıkarına davranabiliriz.

Barzani diğer taraftan da kendi planlarını gerçekleştirmek yolunda bir adım atarak İsrail ile daha derin ilişkiler sağlamaya çalışıyordu.

Bedirhan, 1 Nisan 1963'te İsrail'e gitti. Burada resmi bir ziyaretçi olarak bulunmasına rağmen bu durum "gizli" tutuldu. Bedirhan, Tel-Aviv'de Barzani'nin isteklerini İsrail makamlarına ilettiler.

İsrail Başbakanı David Ben Gurion, Dışişleri Bakanı Golda Meir, Genelkurmay Başkanı Zvi Zamir, Askeri İstihbarat Başkanı Meir Amit ki kendisine o sıralarda İsser Harel'in (1952 – 1963) istifası ile boşalan MOSSAD Başkanlığı teklif edilmişti ve diğer üst düzey İsraili yetkililer Bedirhan ile görüştüler. Bedirhan'ın İsrail ziyaretinden bir ay sonra Meir

Amit (1963-1968) başkanlığındaki MOSSAD'a, Kürt sorununu ele alma görevi verildi.

Arap dünyasının güçlü devletlerinden biri olan Irak'a karşı Kürtleri kullanmakta kararlı görünen İsraililer, bir mektupla Barzani'den kendileriyle direkt görüşmesini istediler. Barzani, KDP Genel Sekreteri İbrahim Ahmed'i (Celal Talabani'nin kayınpederi) İsrail'e gönderdi. İbrahim Ahmed ise Irak Kürtlerinin taleplerini dile getirerek İsrail'den bir radyo verici istasyonu, para, patlayıcı ile radyo uzmanlarına eğitim verilmesini talep etti.

Levi Eşkol, 26 Haziran 1963'te İsrail Başbakanı oldu. Kendisi aynı zamanda ülkenin Savunma Bakanı idi. MOSSAD Başkanı Meir Amit, Eşkol'a Kürtlerle ilişkiler konusunda bilgi verdi. Amit, İran ile ilişkilerin sürmesinin gerekli olduğunu ifade ederken Kürt Meselesinin de İsrail'i yakından ilgilendirdiğini ve Kürtlerle çalışmanın İsrail adına büyük yararlar sağlayacağını ve daha önceki Başbakanın çalışma iznini verdiğini ifade etti. Kürtlerle İsrail'in ortak çalışması İran'ın da lehineydi. Levi Eşkol ile Meir Amit, bir İranlı yetkilinin sözleriyle "Kürtlerin alevinin söndürülmemesi ve yangına dönüşmemesine de özen gösterilmesi"hususunda anlaştılar.

Bu iş ile ilgilenen tüm yetkili kişiler, hatta silah ve mühimmat dahi İran üzerinden Irak'ın kuzeyine geçiriliyordu. İran yardımcıları daha sonra topçu bataryalarını da kapsadı. Temmuz 1963'te KDP Genel Sekreteri İbrahim Ahmed ve R'nin talepleri üzerine ilk radyo uzman adayı Kürt, eğitimini ta-

6 MOSSAD Başkanı Meir Amit, KDP Genel Başkanı Molla Mustafa Barzani'ye göndermek için "R" kod adlı kişiyi seçmeden önce hayli tereddüt etti. R, İsraili değildi ve bugüne kadar ismi açıklanmadı.

mamladı ve bu kişiye “mühendis” kod adı verildi. Mühendis, İbrahim Ahmed’in kampından Barzani’nin kampına taşındı ve 1975’te isyanın bastırılmasına kadar radyo istasyonunu işletti.

İbrahim Ahmed, bölgeye İsrail silahı gönderilmesiyle de ilişkiliydi. On adet bazuka ve mühimmatından oluşan ilk seviyat 18 Temmuz 1963’te Irak’ın kuzeyine ulaştı.

Frankfurt Allegmaine gazetesinden Eric Helmensdrave, Kürt peşmergeleri ziyaret etmiş ve 13 Temmuz 1963’teki yazısında, Kürtlerin 30 yayın cihazını çalıştıran bir verici istasyonu olduğunu ve bu cihazlardan Iraklılarda bulunmadığını belirtmişti.

İSRAİL’İN KÜRTLERLE İTTİFAKI

Eylül 1961 yılı, Irak Kürtleri adına önemli bir yıldı. Milliyetçiliğine dayalı sert ve asimilasyonist olan Kürtler, o yıl, Barzani aşiretinin öncülüğünde silahlı bir isyan başlattılar. Çeşitli iniş çıkışlara rağmen 1975 yılına dek sürecek olan bu isyan, doğal olarak çeşitli “dış güçler”in de ilgisini çekti.

İsrail Kürtlerle temas kurdu. MOSSAD’ın Eski Başkanı Reuven Shiolah’ın (1951 – 1952) 1930’lu yıllardaki Irak’ın kuzeyinde temaslarının hem bilgi hem de bağlantı olarak faydasını da görüyorlardı; Raviv ve Melman’a göre, Kürt misyonunu üstlenen İsrail ajanları, Reuven Shiloah’ın Irak’ın kuzeyinde ki ayak izleri üzerinde ilerliyorlardı”.⁷

7 Dan Raviv & Yossi Melman, *Every Spy A Prince*, s.82

Seyyar Hastane Önünde Solda Aryeh Eliav ve Yanında Uri Birner

Şimon Peres ile Bedir-Han arasındaki bu görüşmede Kürt Peşmergelerinden bir grubun İsraililer'den askeri eğitim almasına karar verildi. "Merved" (Halı) adı verilen bu gizli operasyon Ağustos 1965'te başladı ve üç ay kadar sürdü. İsrail, çok önem verdiği Kürtlere danışmanlık yapmak ve onları eğitmek üzere bölgeye en iyi istihbaratçılarından Tuğgeneral Tsurı Saguy, Yarbay Haim Levakov ve Albay Arik Regev'i göndermişti.⁸

Aynı yıl içinde zamanın üst düzey MOSSAD görevlilerinden David Kimche'nin yanında bir grup gizli servis görevlisi, gizlice Irak'a geçerek Kürtlerle yeni ve daha kapsamlı bir görüşme daha gerçekleştirdiler. Ertesi yıl, İsrail kabinesinde yer alan ve eski bir Aliyah B (MOSSAD'ın Yahudi göçleri ile ilgili kolu) görevlisi olan Aryeh (Lova) Eliav, katır sırtında yaptığı maceralı bir yolculukla Kürt ayaklanmacıların karargahına vardı. Eliav, eli boş da gelmemiş, yanında kapsamlı bir heyet ve hatta bir de 3 doktor ve 3 hemşireden oluşan bir "seyyar hastane" getirmişti, Bağdat hükümetine karşı savaşır-

8 Shmuel Segev, HaMeshulash Halrani, Tel Aviv, 1981, s.214; Ian Black & Benny Morris, Israel's Secret Wars s.184

ken yaralanan Kürtler tedavi olsunlar diye.⁹ Eliav, burada isyanın başı Molla Mustafa Barzani ile görüşmüş, hatta ona Knesset'in yedinci çalışma döneminin başlaması nedeniyle piyasaya sürülen altın bir madalyon hediye etmişti. Irak'ın dağlarında yapılan görüşme, "İsrail'in, Kürt devleti ve halkının kalkınması için askeri, ekonomik ve teknik yardım verme isteği" etrafında şekillenmişti.¹⁰ Bu gelişmelerin ardından İsrailli uzmanların da katılım ve yardımıyla Barzani 1966 Haziran'ında Irak ordusuna büyük bir saldırı başlattı.

Kürt isyanı boyunca İsrail Barzani peşmergelerine para yardımında da bulunmuştu. Ünlü Amerikalı gazeteci Jack Anderson, *Washington Post*'taki bir makalesinde şöyle yazıyordu: "Her ay kimliği belli olmayan bir İsrail yetkilisi İran sınırından Irak'a gizlice girerek Molla Mustafa Barzani'ye 500 bin Amerikan doları veriyor. Bu para Kürtler'in, İsrail aleyhtarları olan Irak'a karşı faaliyetlerini sürdürmelerini sağlıyordu."¹¹

Altı Gün Savaşı'nın hemen öncesinde ilginç bir olay daha yaşanmıştı. Iraklı bir askeri delegasyon, yaklaşan savaşta "İsrail'e karşı tek bir cephe olarak savaşabilmek için" Kürtlere geçici bir ateşkes önermişti. Ancak bu teklife karşı söz alan bir "Kürt peşmerge", ne olursa olsun taviz verilmeyeceğini ve ateşkesin kabul edilemez olduğunu söylemişti sertçe. İşin en önemli yanı ise, bu "Kürt peşmerge gerçekte İsrail'in bölgeye yolladığı askeri danışmanlardan biri olmasıydı."¹²

9 Dan Raviv & Yossi Melman, *Every Spy A Prince*, s.83

10 Edmond Gharib, *The Kurdish Qestion In Iraq*, s.142

11 Jack Anderson, *Washington Post*, 18 Eylül 1972, Turan Yavuz, ABD'nin Kürt Kartı, s.46

12 Andrew & Leslie Cockburn, *Dangerous Liaison*, s.105

1960'lı yılların ortasında başlayan bu İsrail-Kürt yakınlaşması, İsrail'in zaferi ile sonuçlanan Altı Gün Savaşı'ndan sonra çok daha büyük bir ivme kazanarak devam etti. 1967 Haziranındaki savaş, Ortadoğu'daki tüm dengeleri alt-üst ederken ve İsrail'i çok daha fazla büyüteç altına sokarken, Kürtlerle gizli gizli yürütülen ittifaka zarar vermedi. Aksine, ittifak daha da gelişti ve İsrail'in giderek sertleşen söylemine paralel olarak daha da açık hale geldi.

İsrail 1967 yılında Arap ordularından ele geçirdiği çok sayıda Sovyet silahını Kürtlere yolladı. Kendilerine verilen Doğu Bloku silahlarına önce şaşırان daha sonra çok sevinen Barzani, olağanüstü bulduğu İsrail yapımı bombalardan daha çok istemişti. Kendisini silah ve paraya boğan İsrail'in gücüne hayran kalan Barzani, İsraililer'e ortak bir seferberlik de önermişti. Barzani'nin planına göre, Kürt peşmergeler Irak'ı zaptettiğinde İsrail de Suriye'yi işgal edebilecekti.¹³

Mısırlı ünlü gazeteci Muhammed Hasaneyn Heykel'in ulaştığı ve açıkladığı bilgiler de, 1971'de "Irak'ın kuzeyindeki İsraili subayların İsrail ile düzenli bir telsiz bağlantısı içinde olduklarını ve Irak içindeki istihbarat ve sabotaj faaliyetlerini organize ettiklerini" ortaya koydu.¹⁴

Kısacası, İsraililer'in kafasında henüz 1930'larda şekillenen ve 1960'larda fiili olarak başlayan İsrail-Kürt ittifakı, 1970'lerin başında büyüyerek devam etti. Ancak 1970'ler,

13 Ian Black & Benny Morris, *Israel's Secret Wars* s.185; Nezih Tavlaş, "Türk-İsrail Güvenlik ve İstihbarat İlişkileri", *Avrasya Dosyası* (İsrail Özel), Cilt 1, Sayı:3, Sonbahar, 1994 s. 5-31

14 Shmuel Segev, *HaMeshulash Halrani*, Tel Aviv, 1981, s.214; Ian Black & Benny Morris, *Israel's Secret Wars* s.328

Kürt isyanının ve dolayısıyla İsrail-Kürt ittifakının gelişimi açısından önemli bir değişiklik yarattı. Çünkü o dönemde, İsrail'in dışında sırasıyla iki ülke daha oynamaya başladılar Kürt kartıyla; İran ve ABD.

Kürtler, Şah açısından, onyıllardır kavgalı olduğu Irak'ı destabilize etmek için kullanılabilecek bir karttı. İran ile Irak, farklı konularda çıkar çatışması içindeydiler. Bunların en başında da iki ülke arasındaki sınırın bir kısmını oluşturan Şatt-ül Arab kullanım hakkı geliyordu. İran, Abadan'daki rafinerilerini denize ulaştıran tek yol olan Şatt-ül Arab'ın en az yarısında egemenlik istiyordu. İki ülke arasında onyıllardır çözülmemiş olan bu sorunun iki taraftan birinin köşeye sıkışması ve taviz vermeyi kabul etmesi dışında bir yolla çözülemeyeceği açıktı. Şah, Kürtleri bir koz olarak kullanmayı ve böylece bu tavizi koparmayı düşünüyordu. altmışlarda, Kürtler'e işte bu nedenle para ve silah yardımı yapmaya başladı.

Ancak Şah, işin içine ABD'yi de çekmek istiyordu. Eğer ABD de Kürt isyanını desteklemeyi kabul ederse, o zaman bu riskli işin riskini en aza indireceğini hesaplıyordu.

Irak Hükümeti Nisan 1972'de Sovyetler Birliği ile imzaladığı dostluk ve işbirliği anlaşması, Washington'daki havayı değiştirdi. Irak'ın bu şekilde açık bir Sovyet müttefiki haline gelmesi, birden bire Kürtlerin stratejik değerini artırdı. Yahudi Ulusal Güvenlik Danışmanı, Henry Kissinger, Şahla olan yakın diyalogunun da etkisiyle, Kürtler'e yardım etmeye karar verdi.

ABD'nin Kerkük konsolosu Lee Dinmore, *Progressive* dergisinde yazdığı bir makalede İsrail ajanlarının Kürt peşmergeleri İran toprakları içinde eğittiklerini bildirmişti.¹⁵

“MOSSAD, 1973'te, Yom Kippur Savaşı'nda, Barzani'den Irak petrol kuyularını bombalamasını istedi. Barzani de bunu kabul etti.” (MOSSAD ‘Les Services Secrets Israéliens’, Dennis Eisenberg-Uni Dan-Eli Landau, s. 269)

İsraili komandolarının bir bölümü Molla Mustafa Barzani'nin yanında yaşıyorlar. Zaten Barzani'nin peşmergelerine iletişim ağlarını kuran da onlar. Bu komandolar sabotaj ve katliamda bu ağları kullanıyorlar.” (Les Murailles d’Israel, Larteguy, s.92)

“Barzani ve peşmergelerine İsraililer tarafından yardım edildiği artık kimse için bir sır değil. Onlardan sadece silah ve malzeme almıyorlar, aynı zamanda bilgi de alıyorlar.” (Les Murailles d’Israel, Larteguy, s.92)

İsraili general Rafael Eitan, Mustafa Barzani'nin talebi üzerine, 1969 yılında Irak'ın kuzeyine giderek isyanı yakından görmüş ve isyanın başı Barzani ile mücadeleyi daha yaygın bir savaş haline dönüştürme konusunu görüşmüş. Eitan ziyaretinden sonra, İsrail Savunma Bakanlığı'na, Kürtlerin gelişmiş savaş araçları ve silahlarından mahrum olduklarını, kendilerine yardım edilmesi gerektiğini bildiren bir rapor yazdığını anlatıyor.” (Terör ve Güneydoğu Sorunu, Fehmi Kırı, s. 110)

“Eitan'ın anılarının yayınlanmasından sonra, İsrail basınında İsrail-Barzani ilişkileri konusunda başka bilgiler de çık-

15 Turan Yavuz, ABD'nin Kürt Kartı, s.47

maya başladı. Kahire’de yayınlanan haftalık Ruz el-Yusuf dergisinin 4 Eylül 1989 tarihli sayısında Barzani de İsrail’i iki kere ziyaret etmiş. 1968 yılında gerçekleşen birinci ziyaretinde de, 1973 yılındaki ikincisinde de, Mustafa Barzani, 1950 ortalarında İsrail’e göç etmiş Kürt Musevisi David Gabayi’nin evinde kalmış. İkinci ziyarette, yanında getirdiği altın kolyenin Moşe Dayan’ın eşi için yeterli bir hediye olup olmayacağını arkadaşına sormuş. Bu ifşaatlardan, Gabayi ile Barzani’nin babalarının çok yakın olduğu ortaya çıkıyor.” (Terör ve Güneydoğu Sorunu, Fehmi Kuru, s. 111)

MOSSAD’ın Barzani ile ilişkileri, Londra ve Sidney’de yayınlanan “Israel’s Secret Wars - A History of Israel’s Intelligence Services” (İsrail’in Gizli Savaşı - İsrail İstihbarat Servislerinin Tarihi) adlı kitapta da sergilenmektedir. Kitap, İngiliz The Guardian gazetesinde 1984 yılından bu yana Tel-Aviv muhabirliğini yapan Ian Black ve Washington’daki Brookings Enstitüsü’nde çalışan öğretim üyesi Benny Morris tarafından yazılmıştır. Kitapta MOSSAD-Barzani ilişkileri, İsrail Dışişleri Bakanlığı ve MOSSAD yazışmalarına dayanılarak açıklanmaktadır. Önsözde, kitabın yayından önce İsrail ordu yetkilileri tarafından da incelendiği belirtilmektedir.

Bu bilgilerin dışında, 1969 yılı Mart ayında Kerkük petrollerine yapılan saldırının da İsrail tarafından yapıldığı açıklanmaktadır. MOSSAD-Barzani ilişkilerinin İsrail’in Tahran’daki askeri ateşesi Yakov Nimrodi (MOSSAD ajanı) aracılığı ile gerçekleştirildiği de bir başka önemli bilgidir. Nimrodi’nin üstlendiği görev de son derece ilginçtir; Nimrodi Sovyet silahlarının Barzani’nin eline geçmesinde rol oyna-

mıştır. Kitapta MOSSAD’dan Kürtlere 500 bin dolar para verildiği, sağlam bilgi kaynaklarına dayanılarak açıklanmaktadır. Bu durumda önemli bir soru gündeme gelmektedir: 70’li yıllardaki bu ilişkiler bugün sürmekte midir? Kitapta ele alınan bilgilere göre bu sorunun cevabı, “evet”dir:

Ian Black ve Benny Morris’in deyimiyle, Kürtler ile İsrail arasındaki ilişkiler “Ortadoğu’nun en kötü saklanan sırrı”dır. Bütün bunların mâkul açıklaması Amerika ve İsrail’in Ortadoğu’da, başlangıçtan günümüze değin ortaklaşa sürdürdükleri kirli oyunları deşifre eden kilometre taşlarıdır.

CELAL TALABANİ VE KAYINPEDERİ İSRAİLLİLERLE GİZLİ GÖRÜŞMELERDE

Jonathan C. Randal’ın “**Bunca Bilgiden Sonra Ne Başlaşması**” adlı kitabında anlatıldığına göre, İsrailli yetkililer 1963 yılının baharında Paris’ten yabancı bir gazeteciye Irak’ın kuzeyine gönderdiler. Gazeteci, Barzani ve Celal Talabani’nin kayın pederi KDP Genel Sekreteri İbrahim Ahmed ile görüştü. Bu görüşme sırasında gazeteci, o zamanlar Paris’te Avenue de Wagram’daki eski bir Rothschild sarayına yerleşmiş İsrail elçiliği yakınındaki Right Bank Oteli’ne İsrailliler ile görüşmek üzere, özel görevle bir Kürt heyetinin gönderilmesi teklifinde bulunuyordu. Barzani, bu öneriyi derhal kabul etmiş ve heyet hemen yola çıkmıştı. Kürt heyeti önerilen otelde bir odaya yerleştirildi. MOSSAD’ın Paris’teki adamı Menachim Nahik Navut, KDP Genel Sekreteri İbrahim Ahmed ve damadı Celal Talabani ile görüştü.

Paris'teki gizli görüşmelerde İsrail Büyükelçisi Walter Eitan'a Kürt talepleri ayrıntılarıyla iletildi. Bu görüşmeden 1 ay sonra İsrail'in yardımları Irak'ın kuzeyine gelmeye başladı. İsrail'in bu yardımları Barzani'yi çok mutlu etmişti. Şimdi sıra İsrailli efendilerle doğrudan ilişki kurmaya gelmişti. KDP Genel sekreteri İbrahim Ahmed ve Talabani alışkanlık haline gelen Avrupa seyahatlerinden birinde Paris'teki *gazete muhabiri Aharun* Ben Eficdar ile bir görüşme gerçekleştirdiler. 23 Haziran 1963 deki bu görüşmede Talabani, Kürt peşmergelere ağır silah yardımı yapılması için çağrıda bulunmuştu. 1963 Haziran'ında KDP Politbürosu aracılığıyla İsrail ile ilişki kuruldu. O tarihte Kamuran Ali Bedirhan vasıtasıyla Paris'te Celal Talabani ile Şimon Peres arasında gizli bir görüşme gerçekleşti. Bu görüşmenin ardından İbrahim Ahmed başkanlığında Ömer Mustafa Debabe ve Seyid Aziz Şemzini'den oluşan bir heyet İran üzerinden İsrail'e gitti.¹⁶

Menachim Navut, o gün görüşme anını hiç unutmadığını söyleyerek şöyle devam ediyor “İbrahim Ahmed karşıma oturdu ve sözleri hala kulağımda; Biz açız, ekmek, şeker yok, çay da yok diyordu. Kendi kendime bir bakın nerelere geldik; dedim, biz Yahudiler varlığımız için savaşıyoruz. Karşımızda bir halk var bizden yardım istiyor”. Daha sonra Celal Talabani'nin kayınpederi İbrahim Ahmed, MOSSAD başkanı Meir Amit (1963 – 1968) ile de görüştü. Kendisinden bazuka, mühimmat, tüfek, para ve benzeri yardımlar istedi. İran, İsrail'den gönderilen yardımların toprakları üzerinden aktarılmasına izin vermiş, kapılarını açmıştı. Herhalde İsrail ve İran

16 Mesud Barzani, Barzani II, s.371

bu yardımları Allah rızası için yapmayacaktı. Bu yardımların mutlaka bir bedeli olacaktı. Efendileri kesinlikle bir diyet ödeteceklerdi. İsrail silahlarını kullanan Kürtlerin eline ne kadar çok Iraklının kanı bulaştığı düşünüldüğünde, şu günlerde “Irak Kürtleri için acaba ne değişti?” diye sormaktan insan kendini alamıyor. Senaryo, sahne, oyuncular aynı, değişen sadece yönetmenler. Toplumsal belleği zayıf olan toplumlar maalesef geçmişten ders alamıyorlar. Oysa belleğine başvuran herkes, her şeyin aynı ve sonucun da aynı olacağını; emperyalist aktörler dışında değişen hiçbir şey bulunmadığını idrak ediyorlar. Bu tarihi realiteyi göremeyen Kürtler ise bugün yine işgalcilerle işbirliklerini sürdürüyorlar.

Rahmetli gazeteci yazar Uğur Mumcu, 7 Ocak 1993 tarihli Cumhuriyet gazetesinde köşesinde kaleme aldığı yazısında “Kürtler bağımsızlık savaşı yapıyorlarsa ne işi var CIA ve MOSSAD’ın Kürtlerin arasında? Yoksa CIA ve MOSSAD antiemperyalist savaş veriyorlar da dünya bu savaşın farkında değil mi? diye sormuştur. İsrailli yazar Benjamin Beit Hallahmi ise “The Israel Connection: Who Israel arms and why / İsrail bağlantısı: İsrail Kimi Neden Silahlandırıyor” adlı kitabında Barzani ile İsrail arasında ki bu gizli ilişkiyi şöyle anlatıyor: “Irak’taki Kürtler her zaman İsrail’in ilgi alanı dahilindeydi... MOSSAD’ın Kürtlere desteği 1958’de başladı. Askeri danışman, silah ve cephaneyi kapsayan daha geniş çaptaki yardım ise 1963’de uygulamaya kondu. Ağustos 1965’de İsrailli askeri uzmanlar Kürt peşmergeler için Irak’ın kuzeyinde dağlık bir bölgede eğitim kampları oluşturdu. Haziran 1966’da Başbakan Levi Eschol, Kürt yetkililer ile görüşmeler

yaptı. 1967 Arap – İsrail savaşı sırasında Kürtler İsrail'in de teşviki ile Irak Hükümeti'ne saldırılar düzenlediler ve Irak ordusunun diğer Arap ülkelerine yardım etmesini engellediler. Savaş sırasında Mısır ve Suriye birliklerinden ele geçirilen Sovyet yapımı silahlar Kürtlere verildi. O silahlarla kaç bin Irak'lı genç ölmüştür, anneler gözyaşı dökmüştür, çocuklar babasız ve eşler dul kalmıştır. Sevgililer sevgililerini kaybetmiştir. İnsanlarımıza kan, ölüm ve gözyaşı getirmiştir.”

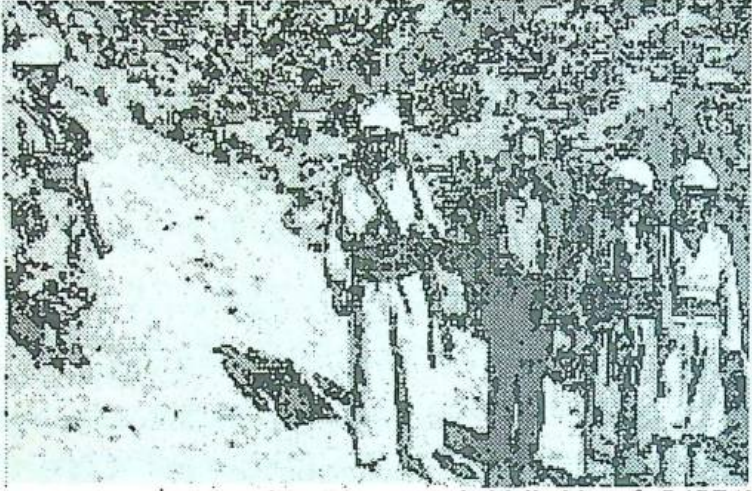
KDP'Lİ POLİTBÜRO ÜYESİ İSMET ŞERİF VANLI, İSRAİL YOLLARINDA

1964'te SAVAK Başkanı Fakirfon, İbrahim Ahmed ve Talabani'ye çok yakın olan İsmet Şerif Vanlı'nın Barzani ile çalışmayı kabul ettiğini ve İran'ın onayıyla İsrail'e gideceğini bildirdi. İsmet Şerif Vanlı, KDP'nin yürütme kurulu olan politbüroya üye yapıldı ve Kürt isyanının dışarıdaki temsilcisi ve sözcüsü oldu.

Vanlı, İbrahim Ahmed'le görüşse de İbrahim Ahmed ve Talabani'nin Barzani'yi küçümsemekle hata yaptıklarını düşünüyordu. (Molla Muıstafa Barzani her zamanki gibi KDP Genel Sekreteri İbrahim Ahmed ve Celal Tabani arasında görüş ayrılığı başlamış ve yollarını ayırmışlardır.) MOSSAD, Kürt isyanının her iki tarafıyla da ilgileniyordu. Vanlı'nın İsrail'de olduğu dönemde bile MOSSAD İbrahim Ahmed ile iyi ilişkilerini sürdürdü.

Aslen Suriye Kürtlerinden olan İsmet Şerif Vanlı, 1964'de İsrail ziyareti sırasında Dışişleri Bakan Yardımcısı Şimon Peres ve Başbakan Levi Eshkol ile görüşmesinde, İs-

rail'in Irak Kürtlerine her türlü yardımda bulunulacağını vaat edidiğini söylemektedir.

*Sivil giyimli İsmet Şerif VANLI ve yanında Molla Mustafa BARZANİ
(Solda)*

İsmet Siverekli'nin "Kürt – İsrail İlişkileri" adlı kitabında Berlin'de yapılan bir görüşmede:

"-Siz 1964 yılı Ekim ayında Kürtler adına İsrail Devlet yetkilileri ile görüştünüz. Bu görüşmenin içeriği neydi?

- Ben 1964 yılının sonbaharında Irak'ın Kuzeyinde Molla Mustafa Barzani ile görüştim. Ondan İsrail devlet yetkilileri ile görüşmek için onay aldım. Bundan sonra, 1964'ün Ekim ayında İran'da İsrail yetkilileri ile bir araya geldim. Bu görüşmenin akabinde İsrail'e geçtim.

- İran'daki görüşme nasıl gerçekleşti?

- Bu dönemde Irak'ın kuzeyi için açık kapı İran'dı. İran gizlice Kürtlere yardım ediyordu. Arap dünyasını karşısına al-

mamak için bu ilişkileri İsrail üzerinden gerçekleştirmek istiyordu. Yani deyim yerinde ise Kürtler, İsrail ile İran'ı yaklaştırdı.

Bende, İran – İsrail ilişkilerinin sıcak olduğu dönemde İran'da İsrail yetkilileri ile görüştüm. Görüşmelerden sonra İsraillilerin tahsis ettiği bir uçak ile Tel-Aviv'e gittim.

- İsrail'de kimler ile görüştünüz?

- Başta dönemin İsrail Başbakanı Levi Eshkol olmak üzere dışişleri bakanı yardımcısı Şimon Peres, Moşe Dayan ve birçok İsrailli yetkili ile görüştüm. İsrail yetkililerinden Kürtlere başta askeri yardım olmak üzere, ekonomik ve siyasi alanlarda yardım sözü aldım. İsrailli yetkililer sözlerinde durarak Kürtlere yardımda bulundular.

1965'de isyan komutanlığı Pişder bölgesinden Balek bölgesine taşındı. Burası 1975 yılı yenilgisine kadar isyan karargahı olarak kaldı. 1965'in Mart ayında Şah, İbrahim Ahmed ve taraftarlarından ümidi kestikten sonra Molla Mustafa Barzani'yle temasa geçti. İran Hükümeti, görüşmecisi olarak Albay Ali Müderrisi'ye gönderdi. Mahabadlı bir Kürt subay olan Müderrisi, beraberinde bir telsiz istasyonu getirmişti. Şah, Barzani'ye önce 81 Kalibrelik 4 havan topu ve 500 Bruno/marka tüfek gönderdi. Arkasından Temmuz ayında aynı kalibrede 4 havan topu ve bunu takiben de 120 kalibrelik 4 havan topunu Barzani'ye ulaştırdı. Bu arada çok sayıda Bruno marka tüfek peşmergeye sevk edildi. Ayrıca Şah yaralıların İran hastanelerinde tedavi edilmesine dair bir emir çıkardı.¹⁷

¹⁷ Mesud Barzani, Barzani II, s.157-158

IRAK'IN KUZEYİNDE ÜST DÜZEY BİR İSRAİLLİ

20 Nisan 1965'te Tahran'da bulunan MOSSAD yetkilisine Kürt temsilcisinin verdiği mektupta, Barzani'nin üst düzey bir İsrailli elçi ile Irak'ın Kuzeyinde görüşmek istediği ve bir İsrailli elçi ile Irak'ın kuzeyi dışında görüşmek için üst düzey bir elçi göndermeye de hazır olduğu belirtiliyordu.

Meir Amit, Barzani ile görüşmesi için, daha sonra MOSSAD'ın ikinci şefi koltuğuna oturacak olan David Kimche'yi görevlendirdi.

Kimche, İngiltere'de doğmuş, MOSSAD'ın ileri gelenlerinden olan Kimche, 1980-1987 yıllarında Dışişleri Bakanlığı'nda genel müdür olarak görev yaptı. David Kimche'nin Irak'ın Kuzeyi yolunda görüştüğü tek kişi, İranlıların Şifri olarak adlandırdığı, Kürtlerin İran'daki temsilcisi Şemseddin Müfti idi. 50 yaşındaki Müfti, Bağdat'ta Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuştu.

Müfti, Barzani'yi desteklerken, arkadaşı Talabani ve yandaşları ile ilişkisini sürdürüyordu. Yakınları Müfti'nin, İsrail'in en yakın dostlarından biri olduğunu söylüyorlardı.

Şemseddin Müfti (KDP'nin İran'da Dışilişkiler sorumlusu) ve David Kimche, SAVAK görevlisinin kullandığı bir jiple yola koyuldular. Yanlarında bulunan Kimche'nin danışmanını tercümanlık yapacaktı. 5 Mayıs 1965'te İran-Irak sınırından geçerek Hac Umran'a girdiler. Dağlık arazideki kayaların üzerine inşa edilen Barzani'nin yazlık köşkü Kürtlerin yaşam biçimlerine uygun olarak döşendiğinden İsrailliler oturmakta zorluk çektiler. Barzani'nin yanında oğlu, aynı zamanda aske-

ri planlama heyeti başkanı İdris ve Mahmud Osman bulunuyordu.

Sağdan Sola Haim Levakov, Mahmud Osman, İsrail Genel Kurmay Başkanı Revaham Zeevi, Molla Mustafa Barzani, İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan, MOSSAD Başkanı Meir Amit, Şemseddin Müfti (İsrail - 1968, Moşe Dayan'ın Evi)

Kimche, Barzani'nin İsrail hakkında oldukça bilgili olduğunu, İsrail'in uygulamalarını takdir ettiğini belirtiyor. 14 Mayıs İsrail'in kuruluşunun 17. yıl dönümünü kutlayacağını bilen Barzani, İsrail radyosunun Farsça ve Arapça yayınını sürekli takip ediyordu.

Bu görüşmede İsrail ile Kürtler arasındaki işbirliği imkanları tartışıldı. Kimche, Barzani ile konuşurken İsrail'in Kürtlere karşı anlayışını, Kürtlerin sonuçta hedeflerine ulaşacağına olan inancını anlattı. İsrail'in mücadelenin uzun süreceğini bildiğini, bu konuda uzun vadeli bir politika izlediğini de söyleyen Kimche, İsrail'in Kürtlere olan sevgisinin her iki halkın kendi bağımsız kimliklerini elde etmek için savaştan bir halk olmasından doğduğunu ifade etti.

David Kimche'nin İsrail'e sunduğu raporda Barzani'nin, ateşkes anlaşmasının 2 ay önce çiğnenmesinden ötürü şiddetli bir savaşın tekrar başlayacağını, Kürtlerin zor durumda bulunmasının nedeninin silah, gıda ve para eksikliği olduğunu, savaşlarda kullanılmak üzere 10 km. menzilli top ve pek çok silah isteğinde bulunduğunu belirtti.

David Kimche, Barzani ile konuşması sırasında İsrail'in Kürt peşmergeleri gerilla savaşı ve imha operasyonları hususunda eğitmeye hazır bulunduğunu, az sayıda Kürdün, Irak içinde, uluslararası topluluğu etkileyebilecek eylemler gerçekleştirebileceğinden bahsetti. Sabotaj ve saldırı dozunun artırılması gibi.

Barzani ise, İsrail'le ittifak istediğini, Araplardan bıktığını, İsrail ile olan ilişkisinin açıklanıp açıklanmamasının kendisi için bir önem arz etmediğini söyledi. Niyetinin ciddi bulunması için Kürtlerin bağımsızlığını kazandığı takdirde, hatta bağımsızlık öncesinde dahi İsrail'in iyiliklerinin karşılığını mutlaka alacağı sözünü vererek İsrail Başbakanı Levi Eşkol'a bağımsızlık günü münasebetiyle bir kutlama mektubu yazdı.

9 Mayıs'ta Irak'ın Kuzeyinden ayrılan Kimche, İsrail'e döndüğünde MOSSAD Başkanı Meir Amit, Dışilişkiler sorumlusu Oluf Haroben ve Başbakan Levi Eşkol ile olan görüşmesinde Kürtlere mümkün olan bütün yardımların yapılmasını önerdi. Bunun sebebi Kürtlerin Irak ordusunun yarısı miktarında sayıya sahip olmalarıydı.

Kürt – İsrail temaslarının geçmişte belgelenmiş durumda. 1960'ların ortalarında İsrail'in ortadoğudaki ve MOSSAD'ın eski ikinci başkanı David Kimche, Kürtlerle temas kurdu.

1997’de kendisi ile yapılan ve Londra merkezde El Hayat Gazetesinde yayımlanan röportajda Kimche bu temaslar yapılırken İsrail Başbakanı Levi Eşkol’un Arap dünyasındaki azınlıklarla ilişkileri geliştirme yönünde bir “Stratejik Karar” almış olduğunu söyledi. Kimche Molla Mustafa Barzani ile de görüşti. Bundan kısa süre sonra İsrail Kürtlere yardımı arttırdı. O zamanlar Barzani’nin dış dünyayla güvenilir bir şekilde irtibatını sağlayan Dışilişkiler sorumlusu Mahmud Osman (Bugün Irak meclisinde milletvekili), Kimche olayını doğruladı. Ancak Barzani bu temaslarda asıl ümidinin, İsrail’in ABD ile ilişkilerini geliştirmeye yardımcı olması olduğunu da vurguladı. Barzani, ABD’nin Kürtlerin haklarını elde etmesine yardım edebilecek tek güç olduğuna inanıyordu. Mahmud Osman’ın dediğine göre Barzani şahsen Kimche’den Amerikalılarla temas kurmasına yardım etmesini istedi. Sonraki yıllarda Mahmud Osman İsrail’e yaptığı gizli ziyaretlerde Barzani’ye eşlik etmiş ve Barzani buralarda ev sahiplerinden yine ABD meselesinde yardım istemiş.¹⁸

1975’de Lübnan’da iç savaş patlak verdiği sıralarda, MOSSAD’ın İkinci Şefi David Kimche ve Ariel Şaron aracılığı ile kurulan ilişkiler, Falanjistlere (Hristiyanlara) para, silah, askeri eğitim aktarılması ile sonuçlandı. Senaryo ve oyun aynı ama oyuncular farklı. Aynı oyun Yemen, Sudan, Umman, Çad’da da oynandı.

Mesud Barzani, “Barzani II”adlı kitabında David Kimche’nin Irak’ın kuzeyine gelişini şöyle anlatıyor: “1965 yılı Mayıs Ayında David Kimche, İsrail Hükümetinin temsilcisi

¹⁸ İsmet Siverckli, Kürt-İsrail İlişkileri, s.180-181

olarak Irak'ın kuzeyine geldi ve Kürtlere gönderilecek yardımlara ulaşımı hususunda düzenlemeler yapmaya başladı. Bunun ardından askeri ve teknik yardımlar ulaşmaya başladı. Ancak gayet sınırlı bir düzeyde, ayrıca İsraililer, Irak ordusunun Filistin alanından uzakta, Irak'ın Kuzeyinde dağlarında oyalanmasını istiyorlardı.” İsraililer, Filistinlilerin topraklarını kolay işgal edebilsin ve onları yerinden, yurdundan sürsün diye Kürtler, Araplara saldırılıyordu. Şimdi Kerkük, Erbil, Telafer ve Türkmenel’inde yapılanlar, Filistinde yapılanların aynısı. Silah zoruyla Türkmen yurdu işgal altında. Ya Kürtlerin amacı nedir? Kukla bir Kürt devleti kurmak mı, yoksa Irak’ı ve bölgeyi kan gölüne çevirmek mi?

KÜRTLERİN GENELKURMAY BAŞKANI İSRAİLLİ TSURİ SAGUY

Tsuri Saguy, özellikle gerilla savaşı konusunda çok yetenekli bir savaşçıydı. 1952 yılında İsrail ordusunda paraşüt kuvvetlerine dahil olan Saguy, İsrail ordusunun Batı Şeria ve Gazze’de gerçekleştirdiği operasyonların pek çoğuna ve İsrail dışındaki Ariel Şaron ve Rafael Eitan’ın yönettiği operasyonlara katıldı. Kendisi Genelkurmay Başkan Yardımcısı Gandhi lakaplı Tümgeneral Rehavam Zeevi (Kudüs Hyatt Regency otelindeki odasının önünde uğradığı suikast sonucu 17 Ekim 2001’de öldürüldü) tarafından tavsiye edilmişti.

Aralık 1965’te Yarbay Saguy (Şinkin), Paraşüt Tugayı’nın 890. Tabur Komutanı olarak çağırıldığı Genelkurmay Başkanlığı tayin şubesinde yeni görevine ilişkin talimatlar aldı. Buna göre İran ordusu özel kuvvetlerine özel kurslar ver-

mek üzere Tahran'a gidecek, bu kursun bitiminde düzenleyeceği ikinci kursta da Irak Kürtlerini (peşmergeleri) eğitecekti. Saguy'un emrine yüzbaşı rütbesinde üç subay verildi. Bunlar Paraşüt Tugayı'nda Mühendis Bölüğü Komutanı Yahuda Brinch, Bölük Komutan Yardımcısı Uzi Former ve 13. Bahriye Bölüğü'nün Tahrip Kısmı Komutanı Netan Rahip idi. Üç subayla birlikte Tahran'a giden Saguy burada, dönemin İsrail askeri ataşesi ve sonradan ünlü bir milyoner olan Albay Yakov Nimrodi ile görüştü.

İsrail'in İran üzerinden kurduğu Kürt bağlantısını düzenleyen en önemli isim ise, İsrail'in İran'daki defacto Büyükelçisi Yakov Nimrodi idi. Kendisi bir "Kürt yahudisi" olan Nimrodi, Şah üzerindeki büyük nüfuzu sayesinde, İran'ı, İsrail – Kürt bağlantısının transit geçişi haline getirmişti. Nitekim Nimrodi yıllar sonra Ariel Şaron tarafından "Kürt isyanı gibi çok uzaklara uzanan siyasi bağlantıların en büyük mimar!" diye tanımlanacaktı.

1955 yılında İran'a Büyükelçi atanan ve izleyen 13 yıl boyunca bu görevi yürüten Nimrodi, bir keresinde İsrailli bir gazeteciye "Eğer İran'da neler yaptığımızı anlatmamıza bir gün izin verilirse, inanamazsınız. Yaptıklarımızın hayal gücünüzün ötesinde olduğunu söyleyebilirim." demiştir.¹⁹

Saguy'un söylediğine göre Nimrodi İran'daki ilk askeri ateşeydi. Tam bir MOSSAD ajanı olan Nimrodi, İran hükümeti ve ordusu hakkında olağanüstü bilgilere sahipti. Bütün İran başkanlarını ve üst düzey subaylarını tanıyordu.

19 Davar, 29 Kasım 1985, Andrew Leslie Cockburn, *Dangerous Liaison*, s.104

Yahude Brinch, Saguy ile kalırken yakınları arasında “marak” lakabı ile anılan Binbaşı Menahim Sila da gruba dahil oldu. SAVAK Tahran’da bulunan bir askeri kampı Saguy’a tahsis etti. Saguy’un eğiteceği uygun nitelikteki Kürt peşmergeler toplanmaya başlandı. Toplananların bir kısmı dağlıydı, bir kısmı da Irak ordusundan kaçanlardandı. Vur – Kaç taktiği ile gayet başarılı olan bu peşmergelerin büyük kısmı, Saguy kursun bitiminde gerçek mühimmat ile bir tatbikat yaptırmak isteyince Kürtler buna karşı çıktılar. Ancak, Saguy’un bu konuda direktmesi, Kürt peşmergelerin savaş şartlarına alışmaları için bu tatbikatın gerekli olduğunu belirtmesi üzerine İsrail’deki yetkililer, peşmergelerin tatbikatı için İsrail’in kuzeyindeki dağlık bir bölgeyi tahsis ettiler. Kurs gören peşmergeler, İsrail ordusuna ait bir askeri uçak ile getirilip bölgeye yakın bir otele yerleştirildiler.

İsrail kuvvetlerinin de katıldığı böylesine bir savunma tatbikatı Saguy’un söylemlerine göre daha önce hiç yapılmamıştı. Tatbikat sonrasında Saguy, peşmergeler için bir İsrail gezisi düzenledi ve dönemin Genelkurmay Başkanı Yitzhak Rabin’in de katıldığı bir mezuniyet töreni yapıldı. Mart 1966’da bölgeye gönderilen Kürt peşmergeler hemen muharebe alanlarına yöneldiler.

**SAVAK BAŞKANI VE YARDIMCISI:
“BARZANİ SADECE POLİTİK BİR ARAÇTIR”**

Irak'ın Kuzeyindeki MOSSAD heyet başkanı David Gurion, SAVAK (İran İstihbaratı) Başkanı Nasiri ve yardımcısı Munazar ile Ağustos 1966'da görüşüğünü, bu görüşme sırasında ikilinin, İran'ın Barzani'yi sadece politik bir araç olarak gördüğünü, ancak Barzani'nin artık çaptan düştüğünü söylediklerini rapor ediyordu.

David Gurion, Barzani ile görüşmek ve İranlılardan aldığı bilgileri aktararak Irak'a karşı savaşı yeniden başlatmasını sağlamak üzere bölgeye gitti. 14 Ağustos 1966 tarihli görüşmede Barzani, kendi ulusunun çok mükemmel olmamasına rağmen pek çok ulustan üstün olduğunu söylerken, Gurion, öyleyse Kürtlerin neden Irak uçaklarını yok etmediğini, neden petrol tesislerini sabote etmediğini ve neden Irak hükümetini Kürt sorununa bir çözüm bulmak zorunda bırakacak eylemlere girişmediğini sordu. Görüşmede hazır bulunan Albay Arik Regev, Gurion'a Irak'ın Kuzeyinde İsraililerin bulunmasının artık anlamsız olduğunu söyleyerek iyi tanıdığı Barzani'nin harekete geçmesini sağladı. Bir gün sonra Barzani, adamlarına 15-20 gün içinde Irak askeri üslerine saldırı düzenleyeceğini açıkladı. Arik Regev de İsrail'e dönme isteğinden vazgeçti.

İsrail, kurulan ilişkiler kapsamında Ağustos 1966 yılında Kürt istihbarat örgütünün (Parastin) şekillenmesine de yardımcı oldu. MOSSAD, Kürt istihbaratçıları yetiştirdi. Parastinin başına Mesud Barzani getirildi.²⁰

20 Ian Black & Benny Morris, *Israel's Secret Wars*, s.185

Mesud Barzani, “Barzani II” adlı kitabında: “O zaman bir güvenlik ve istihbarat varlığına ihtiyaç duyuldu. Bu örgütün kurulması görevi bana tevdi edildi. İlk başta Şekib Akravi, Muhammed Aziz Kadir, Franso Hariri, Fahir Mergesori ve diğerlerinden yardım alıyordum”demektedir.

İSRAİL’İN KÜRT KİSVELİ İSTİHBARATI: “PARASTİN”

1965 yılında İran yoluyla Irak’a giden İsrail ajanları oradaki durumu iyice araştırıp Kürtlerin bir istihbarat birimine ihtiyaçları olduğunu ortaya koymuşlardı.

Aslında bu düşünce Kürtlerin lehine olmakla birlikte, İsrail o bölgedeki hakimiyetinin ana temelini bu birim aracılığıyla sağlamıştır. Kurulan bu birimin başında, konuyla ilgili fazla bilgisi olmamasına rağmen, sadece Molla Mustafa Barzani’nin oğlu olduğu için Mesud Barzani getirilmiştir. Yardımcıları ise kendisinden daha bilgili kişilerden seçilmiştir. Bunlar Şekib Akravi, Franso Hariri, Kerim Sincari ve Azad Barvari’dir.

Bu birimdekiler, birim kurulduktan sonra, Irak’taki önemli yerlerden bilgi almak için (İsrail için istihbarat toplamak) harekete geçtiler ve insanları bu birimin yararı için birime kazandırmaya başladılar. Irak’taki ve özellikle de Bağdat’taki Kürtlerle iletişim içine girdiler ve bu insanların milli duygularını (Kürtçülüklerini) kullandılar. Bunu yanı sıra diğer milletleri parayla satın alıp kendi amaçları için bir alet olarak kullandılar.

Parastin birimi kurulduktan sonra, İsrail uzmanları tarafından hem Irak'ın kuzeyinde hem de İsrail'de istihbarat ile ilgili kurslar verilmeye başlandı.

Ayrıca Barzani ve ailesi İsrail'e bağlı olduğu için Barzani ailesini Kürtler içerisinde ayrı tutmak gerekir. Hatta ve hatta Kürt meselesi bir Barzani meselesine dönüştürülmüştü. Yani o bölgede en iyi Kürtçünün bile Barzani ailesiyle bir sorunu olsaydı, Kürt düşmanı olarak nitelendirilir ve icabında esrarengiz bir şekilde ortadan kaybolurdu.

İsrail istihbaratı, 1991 Yılından sonra Kürtlerle olan ilişkisinde bir adım daha öndeydi.

İsrail, Kürtleri yapılandırma sürecinde bir çok uzmanının Irak'ın kuzeyine gönderip bu İsrail modeli yeni yapılandırmayı farklı desenle kurmaya çalışıyorlardı ki bugün bu modelin başarısını görmektedirler.

New York Dergisi ve The Guardian Gazetesi'ndeki bir takım gazeteciler zaman zaman İsrail ajanları ve ordu mensuplarının İran, Irak ve Türkiye'de bulunup oradaki Kürt ayrılıkçıları istihbarat ve askeri eğitime tabi tuttuklarını bu nedenle bu ülkelerde istikrarın bozulmasına neden oluyorlar.

MOSSAD BAŞKANI MEİR AMİT HAC UMRAN'DA

MOSSAD Başkanı Meir Amit, Eylül 1966'da yeniden Irak'ın kuzeyine gitmeye karar verdi. Amit, İsrail Başbakanı Levi Eşkol'un çok istekli olmadığı bu geziyi, İsrail Genelkurmay Başkan Yardımcısı Revaham Zeevi ile İsrail Dışilişkiler Sorumlusu Oluf Haroben'le birlikte yapmayı planlayacak ka-

dar önemsiyordu. SAVAK Başkanından da izin alarak Tahran üzerinden yola çıkan heyet, 21 Eylül'de Hac Umran'a (Irak'ın kuzeyine) ulaştı. Barzani ile 7 saat süren görüşmeler esnasında heyet, Barzani'den İran Şahı ile bizzat görüşmesini talep etti. Heyet, 22 Eylül sabahı tekrar İran'a döndü.

Sağdan Sola, Molla Mustafa Barzani, MOSSASD Başkanı Meir Amit, M Kod Adlı MOSSAD Heyet Başkanı, Genel Kurmay Başkan Yardımcısı Revaliam Zeevi. (Irak'ın Kuzeyi - Eylül 1966)

EZER WEİZMAN: “NİÇİN ONLARA YARDIM ELİ UZATMAYALIM”

1960'lı yıllarda Savunma Bakanlığı yapan Ezer Weizman da (daha sonra İsrail Cumhurbaşkanlığını yapmıştır) verdiği bir demeçte, İsrail'in Kürtleri desteklemeye dönük bakış açısını ve programını şöyle açıklamaktadır:

“Ben hayatlarının başından beri sıkıntı çeken ve hayatta kalabilmek için dağ başlarında yaşamak zorunda bırakılan Kürtler hakkında düşündüm, niçin onlara yardım eli uzatmayalım? Ayrıca Irak'ın arkasında baskı altında tutulan bir dostta sahip olmak, İsrail'in çıkarıdır”

Irak'taki Kürt ayrılıkçı hareketinin başlamasından bu yana İsrail istihbarat servislerinin bu bölgeye yoğun ilgisi bulunmaktadır. 1950'den bu yana yaklaşık 100 civarında İsrail ajanları, sadece Kürtleri provoke etmekle kalmamış, onlara askeri ve lojistik desteğin yanı sıra silahlı eğitim de vermişlerdir. Irak'lı Kürtler, her dönemde İsrail'in Irak ile ilgili politikalarının can simidi olmuştur.

Irak konusunda araştırmaları bulunan Edmond Gharib, "Irak'ta Kürt Meselesi" adlı kitabında şu ilginç bilgileri veriyor: "MOSSAD ve SAVAK , son derece güçlü bir Kürt istihbarat ağı kurdu. Bununla Irak Hükümetinin içerideki durumu ve askeri kapasitesi hakkında bilgi topladılar. Toplanan bu istihbaratlar, MOSSAD ve SAVAK'a veriliyordu"

1980'lerin sonlarına doğru İsrailli ajanlar, Irak'ın kuzeyini neredeyse örümcek ağı gibi sarmalamışlardı. İsrail askeri ve diğer istihbarat servislerinin ajanları, Irak Hükümetinin sokuklarını bile takip ediyorlardı. Bu ajanların çoğu, Irak'tan göç etmiş Kürt (Yahudi)lerdi.

İsrail Devletinin kurulmasından sonra, bu ülkeye göç eden Yahudi Kürtler, Tel Aviv'de bir gettoya yerleştirilmişlerdi ve yaklaşık 150 bin civarında bir nüfusa sahipti.

Güvenilir kaynaklara göre Irak'taki İsrail Elçiliği 2003'ten beri faaliyettedir ve burada 750 istihbarat personeli ve diplomat görev yapmaktadır. MOSSAD Başkanı Meir Dagan'ın Bağdat ziyareti, İsrail'in Irak'a verdiği önemin ve önceliğin düzeyini göstermektedir. Irak uzmanlarınca dikkate alınan bazı raporlar, terör ve adam kaçırma gibi birçok olayda MOSSAD 'ın ayak izlerinin olduğunu gösteriyor.²¹

21 Erdal Şimşek, Ortadoğu'da Oynanan Kirli Oyunlar, s.136,138

İSRAİL BAŞBAKANI: “KÜRTLERE SİLAH, PARA VE ASKERİ EĞİTİM SAĞLADIK”

Daha önce Ürdün’de çalışmış olan Dr. Mikael Al-Kan, MOSSAD Başkanı Meir Amit tarafından Irak’ın kuzeyine gitmekle görevlendirilir. 11 Mart 1968’de Tahran’a ulaşan Dr. Al-Kan’ı daha önce kararlaştırılan yerde, hastane Muhafız Komutanı KDP üyesi Süleyman Bako karşılar. Buradan hareket eden ikilinin aracını, Yosef Lontes isimli doğu bilimci ve yüzbaşı rütbeli bir İsrail subayı kullanmaktadır. Al-Kan, Lontes’in İsrail Genelkurmay Başkanı Rehavam Zeevi tarafından Albaylığa terfi ettirilerek askeri vali sıfatıyla Batı Şeria’ya atandığını ve ölümüne dek bu görevde kalacağını bilmektedir. Buna rağmen jipin şoförlüğünü Lontes’in yapması çok ilginçtir. Ancak bunun sebebi Lontes’in, Kürtlerle Kürtçe konuşabilen tek İsrailli olmasıydı. Barzani’nin kışı geçirdiği Dilman’a ulaşan Al-Kan burada sabaha kadar süren bir görüşme yaptı. Muayene olmak istemesi üzerine Barzani’nin sağlık durumunu kontrol eden Al-Kan, Barzani’ye İbranice bir şeyler söyledi. Barzani de anladığını belirtir tarzda başını sallayarak diğerleriyle yaptığı sohbete kaldığı yerden devam etti. Dr. Al-Kan, Irak’ın Kuzeyindeki görevini daha iyi yerine getirebilmek için burada MOSSAD subayı Ezra Amiran’dan Arapça dersleri almaya başladı.

İsrail Başbakanı Menahim Begin 28 Eylül 1980’de İsrail’in Kürtlere silah, para ve eğitim yardımı sağladığını açıklayan ilk İsrailli yetkili oldu. Bu açıklamanın ardından 29 ve 30 Eylül tarihli gazeteler Molla Mustafa Barzani’nin 1970’li yıllarda İsraille birkaç gizli ziyaret gerçekleştirdiğini yazdılar.

ABD’li ünlü gazeteci Jack Anderson, Washington Post gazetesinde yayımlanan bir makalesinde, Barzani ile ilişkilerini iyice geliştiren İsrail’in, 1967’deki meşhur Altı Gün savaşlarında Arap ordularından ele geçirdiği çok sayıda Sovyet silahını Barzani’nin peşmergelerine gönderdiğini; bir dönem Moskova hayranı olan Barzani’nin artık batının yanında olduğunu ve verdiği destekten dolayı İsrail’e teşekkür etmek amacıyla bu ülkeye giden Molla Mustafa Barzani’nin 1968’de ziyaret ettiği Moşe Dayan’a Kürt hançeri hediye ettiğini yazmaktadır.

İSKENDER OPERASYONU

1 Mart 1969’da Kerkük’te bulunan ve o dönemde Irak’taki en büyük petrol arıtma tesisi olma özelliğini taşıyan petrol rafinerisinde bir yangın çıktı. Olaydan iki gün sonra, Irak resmi basın organları, rafinerinin Kürtler tarafından sabote edildiğini ve sabotajın profesyonel bir şekilde planlanarak yapıldığını duyurdular.

Kürtlerin bu eyleminin kod adı “İskender” idi. Operasyonun planı İsrailli bir subaya aitti. Binbaşı Yitzhak Abadi, paraşüt birliğine bağlı ihtiyaç bölümünde çalışan ve MOSSAD tarafından bölgeye gönderilen İsraillilerden biriydi. İsrail’de “Eenie” lakabıyla tanınan Abadi, Suriye doğumluydu ve Arapçayı iyi derecede biliyordu. Irak’ın Kuzeyinde Kürtleri, muharebe sahasında yer tutma, üs bölgesi işgali, modern savaş teknikleri, pek çok silahın kullanımı, hava taarruzundan korunma, silah ve cephanelik gizleme teknikleri konusunda

eğitti, aynı zamanda ekonomik ve tarım konularında da danışmanlık yaptı.

Irak'ın kuzeyine 1 Aralık 1968'de giden Eenie'nin ardından aynı ay içinde İsrailli doktor Sami Brishman geldi. Kendisi daha önce Golan Tümeni paraşüt birliklerinde çalışmıştı. Brishman, yakın dostu Eenie'ye Kürt isyan karargahında Irak ekonomisini zayıflatmak amacıyla Kerkük'teki petrol tesislerine sabotaj kararı aldıklarını söyledi.

6 Aralık 1968'de Kürtlerin bu planı İsrail Savunma Bakanlığı Konseyi'nin haftalık toplantısında tartışıldı. Savunma Bakanı Moşe Dayan'ın bu planın yürütülebilmesi için Kürtlerle işbirliği yapabilecek başka çevrelerin bulunması düşüncesine herkes katıldı. Çünkü bu planın gerçekleşebilmesi İran'ın onayına bağlıydı. MOSSAD Başkanı Zvi Zamir ve Oluf Haroben, Tahran'a giderek bu konu hakkında David Gurion ve SAVAK mensuplarıyla görüştü. İranlılar, o zamana kadar Kürt sorunun petrol merkezlerine sızramaması için özel bir önem vermişlerdi. Bunun nedeni, Irak'ın misilleme yaparak Huzistan'daki İran rafinerilerine olası saldırısından çekinmeleri idi. Ancak bu defa İranlıları ikna eden Zvi Zamir ve Oluf Haroben, İran'dan çıkan olumlu kararı Barzani'ye iletiler.

20 Aralık'ta konu tekrar İsrail Savunma Bakanlığı binasında görüşüldü. Operasyon, Irak'a uzun süre zarar verecek şekilde planlanmalıydı. Bunun için Dr. Sami Brishman iki keşif gezisine çıktı.

Yitzhak Abadi, operasyon seyrini kafasında iyice tasarladı. Üzerinde durulması gereken iki hedef vardı. Bunlardan bi-

ri, ham petrolün çıkarıldığı ve ilk süzüldüğü nokta, diğeri de petrolün dağıtıldığı bölgeydi. Bir defada elektrik fûnyesi ile patlayacak birbirine monte edilmiş üç bomba gerekiyordu. Bu bombalar Abadi'nin isteği ile İsrail'de geliştirildi. Abadi'nin kullanmak istediği ikinci silah ise 4.500-6.500 metre menzilli 120 kalibrelik bir havandı. Havan, İsrail tarafından mühimmatıyla birlikte hemen bölgeye gönderildi.

MOSSAD içinde tereddütleri bulunan bazı yetkililerin önerisi ile daha önce Irak'ın Kuzeyinde görev yapmış subaylardan biri olan Amir Kim, Abadi'nin yanına gönderildi. Abadi ile bir araya gelen Kim, talimleri izleyerek MOSSAD'daki üstlerine denemelerin başarı ile geçtiği haberini verdi. İskender operasyonu için Ağustos 1968'de verilen kursu bitiren en iyi 25 peşmerge seçildi ve bilgilerini tazelemeleri için bir kursa daha tabi tutuldular. Amir Kim, incelemelerini tamamlayarak İsrail'e döndü.

Saldırı birliği, 23 Şubat 1969'da hedefe doğru harekete geçti. Birliğin yanında 109 katır bulunuyordu. 28 Şubat'ta üs bölgesi olarak seçilen küçük bir köye ulaşan birlikten bir tim ulaşım aracı bulmak amacıyla keşfe çıktı ve 13 kamyonet ve arabayla geri döndü. Silah ve mühimmatın araçlara yüklenmesinin ardından gece karanlığında önceden belirlenmiş olan ateş mevzilerine yerleştirildiler. Bu işlem bittiğinde saat 20:00'ydi.

01 – 02 Mart 1969 gecesi gece saat 21:00'de toplar şirketin rafinerilerini dövmeye başladı. Top atışı iki saat kadar sürdü. Korkunç bir alev bulutu göğe doğru yükseliyordu. Ana rafineri alev alev yanıyordu. Göğü adeta bir alev topu kaplamış-

tı. Rafineriyi savunmakla görevli birlikler, dehşet ve hayret içindeydiler. Başlangıçta rafinerilerin bir hava saldırısına maruz kaldığını düşünmüşlerdi.²²

KDP ‘nin politbüro üyesi Sami Abdurrahman şunları söylemekteydi: Hedefe iyice yaklaştıktan sonra mermilerin düştüğü yeri görebileceğimiz bir anda adamlarımıza nişangah tanzimi emrini verdik ve hedeflere aralıksız iki buçuk saat ateş ettik. Bir direnişle karşılaşmamamıza ve daha 100 mermimizin bulunmasına rağmen bu kadarının yeterli olduğu kararına varıp aramızda boş bir cephane sandığı bile bırakmadan bölgeden ayrıldık.

15 Mart 1969’da İsrail haberleşme organları, Kürtlerin Kerkük’teki petrol tesislerine saldırı düzenlediğini duyurdular. Sabotajın toplarla gerçekleştirildiği ve bölgedeki bütün toprakların Kürtlerin elinde bulunduğu da verilen bilgiler arasındaydı. Ardından Irak petrol şirketi, rafinerideki 12 üniteden 10 tanesinin havaya uçtuğunu, Suriye-Banyas ve Libya-Trablus limanlarına taşınacak bütün petrolün tahrip edildiğini açıkladı. Sabotaj sonunda bölgede petrol çıkarma işi %50 oranında düştü.

Sabotaj haberi, 30 Mart 1969 tarihli Newyork Times’ta “hasar çok büyüktür, petrol üretimi %70 azalmıştır ve on milyon dolarlık gelir kaybına neden olmuştur” sözleriyle veriliyordu.

Bu saldırının verdiği zarar toplam 10 milyon sterlin oldu. Rafineri bir hafta süreyle kapatıldı. Fransız Petrol İdaresi’nin çıkardığı *Petrol Enformasyon Dergisi*’nin Nisan 1969 sayı-

22 Mesud Barzani, Barzani II, s.208

sında, saldırının rafinerisinin her bir ünitesinde 1 milyon sterlinlik zarara yol açtığı, rafinerisinin eski işlevini yeniden kazanması için en az iki aylık bir sürenin geçmesi gerektiğini yazıyordu.

KDP'li Sami Abdurrahman saldırının ardından kısa bir süre sonra İsrail'e bir ziyarette bulundu. Kendisini karşılayan ve İsrail'de yaptığı bütün ziyaretlere katılan kişi ise Yitzhak Abadi'den başkası değildi. Bu gezi esnasında Sami Abdurrahman, İsrail Başbakanı Golda Meir ile de bir araya geldi.

Asıl adı Mahmud Abdurrahman olan Sami, 1939'da Sincar bölgesinde doğdu. 1963'te Barzani'ye katılmadan önce IKP (Irak Komünist Partisi) militanı olarak faaliyet gösteriyordu. 1970-1974 yılları arasında Irak Hükümeti'nin Kuzey Sorunları Bakanı oldu. Barzani'nin ise Başbakanlığını yapıyordu. KDP'nin Politbüro üyesi de olan Abdurrahman, Irak hükümetinde bakan olduğu süreçte, Irak hakkındaki bütün bilgileri MOSSAD aracılığı ile İsrail'e aktardı. 1 Şubat 2004'de Erbil'de KDP karargahına yapılan intihar saldırısında ölen Sami Abdurrahman'ın İsrail'in adamı olduğu sürekli vurgulanan bir husustur.²³

Aksiyon dergisinde bir yazı kaleme alan Haşim Söylemez'in tespitlerine göre, Molla Mustafa Barzani, İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan'a Kerkük Petrol rafinerilerinin nasıl vurulabileceğine ilişkin bu tesislerin planlarını vermiştir. Mart 1969'da yapılan bir operasyon ile MOSSAD – Barzani peşmergeleri işbirliği ile Kerkük Rafinerileri bombalanarak, çalışamaz hale getirilmiştir.

23 Fikret Akfırat, Kukla Devlet, s.83

Sağdan Sola, Peşmerge kıyafet ile Dan Zvi, Albay Yosef Lontes, Arkada Uzanan Kişi İse Şimdiye kadar adı açıklanmayan bir MOSSAD Subayı, MOSSAD Heyet Başkanı Tasaduk Awfer (Irak'ın Kuzeyi - 1969)

1969 yılında, İsrail ile Kürtler, İran'ın onayı ile Irak'ın ekonomisini baltalamak için Kerkük bölgesinde ortak askeri operasyonlar gerçekleştirdiler. Operasyonlar, Irak petrolünün %65 ini üreten Kerkük alanlarında yapıldı. Operasyonu ko-muta eden Sami Abdurrahman ile beraber İngilizler tarafından yetiştirilmiş bir İsrailli de vardı²⁴.

İHANETLE YARGILANIRIM

İsrail bu dönemde bölgeye gönderdiği askeri danışmanla-rı daha fazla eylem için çalışmaları emrini veriyordu. Ancak Barzani'nin bu konuda derin endişeleri bulunuyordu. Mart 1969'da MOSSAD Heyet Başkanı Haim Levakov'un yerine Tasaduk Awfer atanır. Awfer, Nisan ve Haziran 1966'da İs-

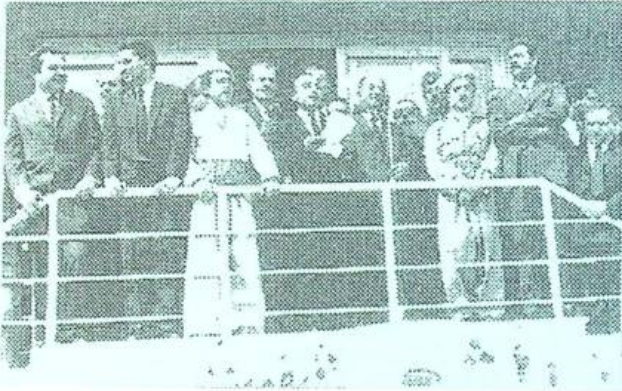
24 Randal Jonathan C, Bunca Bilgiden Sonra Ne Bağışlanmas?, s.253

rail’de peşmergeleri eğitmişti. İsrail bu dönemde bölgeye gönderdiği askeri danışmanlarına daha fazla eylem için çalışmalarını emrini veriyordu. Barzani, Tasaduk Awfer’e “**Bu eylemlerin düzenlendiği sırada sizin danışmanlarınızdan biri ölü ya da yaralı Irak’ın eline geçerse siz sadece bir savaşçınızı yitirmiş olacaksınız. Bense Iraklı bir Kürt olarak ihanetle yargılanacağım.**” diyordu.

Mayıs 1969’da Mikael Ben Ari (Kabustah), Irak’ın Kuzeyindeki İsrail ekibinin danışmanlığı görevine geri döndü. MOSSAD’ın Yeni Başkanı Zvi Zamir (1968-1974) ve Barzani’nin mutabık kaldıkları üzere, yapılacak operasyonların planlanması işini üstlenmişti. Eylemlerden biri, kuyulardaki petrolü üst seviyeye çıkartmak için Zap Suyu’ndan petrol kuyularına su pompalamakta kullanılan tribünlerin tahrip edilmesi idi. Bu eylem amacına ulaşırsa Irak, petrol çıkarımını uzun bir süre durdurmak zorunda kalacaktı. Kürtler ayrıca petrol kuyularında büyük bir yangın çıkarmayı da hedeflemişlerdi. Yani hedef Irak’ın ekonomisini çökertmekti.

Mikael Ben Ari, eşine gönderdiği, 19 Temmuz 1969 tarihli mektupta Barzani’nin yakın adamlarından Faris Bave geldi. İlk karşılaşmamız oldukça etkili oldu. Su pompalama yerlerine girme konusundaki planımı güvensiz bulan Faris, hazırladığım beş plandan üçünü beğendi. Tam o sırada gözüme Muh-sin Dizayi çarptı. Söylenenlere bakılırsa eskiden Bağdat’ta avukatlık yapan bu kişi, şimdi Faris’in yakın dostu, aynı zamanda da KDP’nin politbüro üyesiydi.

Muhsin Dizayi, 1968'de Bağdat'ta kurulan yeni hükümette Barzani onu Kürtler adına Bakan olarak atadı. 1976'da SAVAK ile Amerikan haber alma örgütü CIA arasında varılan bir anlaşma uyarınca Barzani'nin Birleşik Devletlere seyahat etmesi kararlaştırıldı. Mesud Barzani, Muhsin Dizayi, Necmettin Kerim'inde Barzani'ye eşlik etmesine izin verilmişti. SAVAK'ta görevli Albay Cemal Mübini'de onlarla beraber gitmişti.²⁵

Sağda Saddam Hüseyin, Mesud Barzani, Irak Cumhurbaşkanı Ahmed Hasan El-Bekir, Ortada (Elinde Kağıt Tutan) Mahmud Osman, Yanında Peşmerge Kıyafeti ile İdris Barzani ve Sami Abdurrahman

Muhsin Dizayi'nin oğlu Safin Dizayi senelerce KDP'nin Türkiye temsilcisi olarak Ankara'da görev yaptı. Safin Dizayi halen KDP'nin Dışilişkiler sorumlusudur.

²⁵ Mesud Barzani, Barzani II, s.399

IRAK HÜKÜMETİ KÜRTLERE ÖZERKLİK TANIYOR

1969 Temmuzunda Irak Hükümeti KDP yöneticileriyle temasa geçti. Fakat asıl ciddi temas 1969 Eylül'ünde gerçekleşti. Nawpırdan'da Barzani'yi görmeye gelen Revanduz Tugay Komutanı Tarık, Irak hükümetinin bir anlaşma imzalamaya hazır olduğu haberini getirmişti. İlk olarak resmi görüşmeler 19 Aralık 1969'da yapıldı. Irak hükümeti Nawpırdan'a temsilciler gönderdi.

Nawpırdan'da Barzani, Mesud, İdris, Dara Tevfik, Mahmud Osman, Sami Abdurrahman, Irak hükümeti temsilcilerine çok "samimi" bir tavır sergilediler. Hükümet kanadı savaş bitirmeye kararlı olduklarını söylüyorlardı. Kürtlerle Irak Hükümeti arasındaki ilk görüşmeler Saddam Hüseyin'in yükselişine vesile olmuştur. Cumhurbaşkanı Yardımcısı olan Saddam Hüseyin daha baştan anlaşmaya kararlı olduğunu ortaya koymuştu.²⁶

Barzani, KDP Merkez Komitesi Üyesi Dara Tevfik'i Bağdat'a yolladı. Dara Tevfik Kürtlerin İran'la ilişkileri kesmeye hazır olduğunu, her şeyin merkezi hükümetin tavrına bağlı olduğunu söyleyerek, Saddam Hüseyin'i tatmin edici bir tavır sergilemişti.

Hükümet, 1969 Aralık sonunda Irak ordusunun 600 kadar subayını Bağdat'ta bir toplantıya çağırarak, onları Kürtlerle görüşmelerden haberdar etmişti. "Bu şekilde savaşanların sıradan isyancılar olmadığını" subaylara da iletmişlerdi. Arkasından karşılıklı ziyaretler sıklaştı.

26 Chris Kutchera, Kürt Ulusal Hareketi, s.321,322,323

Mahmud Osman, Nuri Şeweş, Dara Tevfik, Nafiz Celal, Muhsin Dizayi, Salih Yusufi, Bağdat'a hareket ederken Mesud ve İdris Barzani'de Bağdat'a kısa bir ziyarette bulunuyorlardı.

Kürt ve Irak Hükümeti görüşmecilerin karşılaştıkları en büyük engel özerk bölgenin sınırlarının belirlenmesinde ortaya çıkıyordu. Aslında Irak Hükümeti belirli bir bölgeyi Kürtlere bırakmaya hazırdı. Bir Türkmen şehri olan Erbil'i, Süleymaniye'yi ve Duhok'u Kürtlere "vermek"te bir sakınca görmüyorlardı. Esas sorun tamamen bir Türkmen şehri olan Kerkük'ü Kürtlerin istemeleriydi.

Kürt sorunun çözümüne yönelik olarak Irak heyeti başkanını sıfatıyla bütün ağırlığını koyan Saddam Hüseyin'in çabaları sonucunda, üç ay süren görüşmeler anlaşma ile neticelendi. Türkmen şehri Kerkük Özerk bölgenin dışında tutuldu. 10 Mart 1970'te Barzani ve Saddam Hüseyin, Nawpırdan'da küçük bir okulda "11 Mart 1970 Anlaşması"na imza attılar. Yayınlanan deklarasyona göre, kendilerine özerklik tanınan Kürtler aynı zamanda Araplarla eşit statüye kavuşmuşlardı.

*Peşmerge Kıyafetiyle Molla Mustafa Barzani ve Saddam Hüseyin
(10 Mart 1970)*

Cumhurbaşkanı yardımcısı olan Saddam Hüseyin, 21 Mart'ta Barzani ile görüşmek için Irak'ın kuzeyine geldi. Kürt meselesi halledilmiş Barzani, İsrail'e gönderdiği raporda Irak yönetimiyle barış yaptıklarını, ancak Iraklılara güvenmediğini ve bu yüzden de kendini mutlu hissetmediğini belirtir.

Irak Hükümeti'nin, Kürtlerle 11 Mart 1970'de anlaşmasına, o dönemde “Şah ateş püskürüyordu.” Irak Hükümeti'nin Kürtlerle anlaşması, İran Şahı için Irakın daha da güçlenmesi anlamına geliyordu. Bu durum, İran'ın Şattü-Arap hemoganyası kurma planını tehlikeye atıyordu. Artık Barzani'nin hiçbir şekilde engellemek istemeyeceği İran Kürtlerinin isyan etmeleri de söz konusuydu.

Ne ilginçtir Kürtler, Irak hükümeti ile 11 Mart özerklik anlaşması imzalamalarına rağmen MOSSAD subaylarının faaliyetlerinin devam ettiğini ve bu subayların halen Irak'ın Kuzeyinde görevde olduğu görülüyordu. İyi niyet bunun neresindeydi? Belli ki huylu huyundan hiç vazgeçmiyordu.

IRAKLA SSCB'NİN İMZALADIĞI DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ ANTLAŞMASI

Irak ve SSCB arasında 9 Nisan 1972'de dostluk ve işbirliği anlaşması imzalandı. Bir dönem batılılar tarafından “Kızıl Molla” olarak tanınan Barzani Irak'tan Sovyetlere iltica-sında her türlü desteği Sovyetlerden görmüştü.²⁷ Şimdi ise bu kartın değeri bitmiş ve Sovyetler çıkarları gereği Irak'la dostluk ve işbirliği anlaşmasını imzalamışlardı. Barzani'nin

27 Hakkı Öznur, *Çahşların Savaşı*, s.171

KDP'si, daha sonra yayınladığı bir bildiri ile Irak – Sovyetler Birliği işbirliği anlaşmasını protesto etti. Bildiri de, “Kürt meselesi çözüm beklerken, Moskova’nın Bağdat’la böyle bir anlaşmaya girmesi, Irak hükümetini güçlendirmekten başka bir şey değildir.” deniliyordu.²⁸

Yıllarca Moskova’yla yatıp Moskova’yla kalkan ve Moskova’yla her türlü siyasi ilişkilerde bulunan KDP’li peşmergeler, dönemin iki süper gücünden olan SSCB’nin siyasi çıkarları gereği Kürtleri satmasıyla can hıraş bir şekilde feryat ediyorlardı.

Irak’la SSCB’nin imzaladığı bu anlaşmadan rahatsızlık duyan bir taraf da hiç şüphesiz İran’dı. Bu anlaşma İran çevrelerince, İran’ı batıdan ve kuzeyden kısıkaç altına alan bir kerpeten hareketi olarak yorumlandı.

Bu anlaşmadan sonra, ABD’deki hava değişiverdi. Irak’ın bu şekilde açık bir Sovyet müttefiki haline gelmesi birdenbire Kürtlerin stratejik değerini artırmıştı.

Arap Körfezinde İngilizlerin yerini almaya aday Amerikalılar, Irak hükümetinin ezilmesinden yanaydılar. Ama Irak’taki ayrılıkçı Kürtlerle ilişkiye girmelerinin başlıca özel nedenleri de vardı. Irak ordusunun önemli bir bölümünü kuzeyde, Irak dağlarında toplayan Kürtler, Irak’ın Arap – İsrail çatışmasına müdahalesini engelliyorlardı.²⁹

9 Nisan 1972’de Irak ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan anlaşmadan bir ay sonra, Moskova’daki bir zirveden dönmekte olan Nixon ve Kissinger, Tahran’da Şah Rıza Peh-

28 Turan Yavuz, ABD’nin Kürt Kartı, s. 42

29 Chris Kutchera, Kürt Ulusal Hareketi, s.332-333

levi ile bir araya geldiler. Toplantıda gizli bir anlaşma sağlandı ve Amerika'nın Irak'taki Kürt isyanını desteklemesine karar verildi.

Amerika artık oyunun içine girmişti. Kissinger, bir ay sonra, Haziran 1972'de Tahran'a özel bir ulak göndererek Amerikan yardımının CIA kaynaklarından Kürtlere aktarılmaya başlayacağını bildirdi. İlerleyen üç yıl boyunca, CIA tarafından Irak'lı Kürtlere 16 milyon dolar aktarıldı.³⁰ Şaha göre bu tür yardımlar Irak'ı, İran'a karşı bir savaşa girmekten alıkoyacak, ayrıca bundan sonra Irak'ın, İran Kürtlerini ve Huzistan'daki Arapları kışkırtması da mümkün olamayacaktı.

Barzani ise Henry Kissinger'e şaşırtıcı bir "hayranlık" besliyordu. Bir seferinde ona üç halı hediye etmişti. 1974 Martında evlenmesi sırasında eşine bir altın inci, bir de kolye yollamıştı.

İlk kez 19 Ocak 1976 yılında yayımlanan ve ABD temsilciler meclisi istihbarat komitesi başkanı Otis Pike'in adıyla anılan meşhur Pike raporunda yer alan bazı ifadeler, Molla Mustafa Barzani'nin, Irak'ın Kuzeyinde özerkliği ancak ABD'nin doğrudan veya dolaylı yardımıyla elde edebileceklerine olan inancını gösteriyordu. Bu durum Iraktaki CIA yetkilisinin CIA Başkanı William Colby'e gönderdiği gizli bir mesajda görülüyordu. Buna göre **Barzani**, bir keresinde "Şayet davamızda başarıya ulaşırsak ABD'nin 51. eyaleti olmaya hazırım..." demişti.³¹

30 Harun Yahya, İsrail'in Kürt Kartı, s.84

31 Tuncay Özkan, CIA Kürtleri, s.41,45

Pike Raporu

ABD'nin CIA kanalıyla Kürtlere silah yardımı..."

Temsilciler Meclisi Genel Kurulu'nda yapılan bir oylamayla "gizli" damgası vuruldu. Yani halka açıklanmadı. Rapor bugüne kadar gizlilik derecesini koruyor.

Pike Raporu, ABD'nin Kürtlere nasıl silah sağladığını içeren bölümüne şöyle başlıyor: *"16 milyon Dolar içeren programın, Dr. Henry Kissinger'in yabancı devlet lideriyle (İran şahı) yaptığı özel görüşmeden sonra başkan (Richard Nixon) tarafından onaylandığı görülüyor..."* ... O sıralarda ise ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Henry Kissinger Tahrandaki İran şahıyla bir görüşme yapıyordu. Şah açık açık ABD'nin Kürtleri gizli silah ve para yardımıyla desteklemesini istiyordu. Görüşmede şah, Kissinger'dan Kürtleri kazanmak ve Irak devletini tavize zorlamak için yardım istedi. İran şahının kafasındaki plan şuydu: "Kürtleri silahlandırarak ABD, Bağdat'taki Irak Devletini son derece zayıflatmak ve Kürt ayaklanmasına karşı koyamayan Irak'ı belirli tavizler vermeye zorlayacaktı. Tavizlerin başında da, Irak'ın, Körfez bölgesinde şah rejiminin önderliğinde bir barışın sağlanmasına boyun eğmesi geliyordu. Bunun gerçekleşmesi halinde de ABD, anında Kürtlere verilen yardımı kesecek ve Kürtleri kendi kaderleriyle başbaşa bırakacaktı. İran da ABD'ye yardım bakımından sınır kapılarını Kürtlere kapatacaktı.

İran Şahı da Nixon ve Kissinger'in Tahran'a gelişlerinde bu yardımların gerekliliği üzerinde ısrarla durmuş ve Barzani'nin ihtiyaç duyduğu silahların listesini vermiştir. Nitekim Irak'ın petrolü millileştirme siyasetinin ardından ABD, Kürt-

lere silah göndermek için 16 milyon dolar ayırmıştır. Özel Komite'nin bu konudaki açıklamaları şöyle: "Amerika Irak'taki Kürtlere bu yardımları zafere ulaşmaları için yapmıyor; çünkü bu iş İran Kürtlerine de etki edip Şah'ı güç durumda bırakabilir. Bu nedenle yardım miktarı belli bir sınırdan kalmalı, böylece Irak Ordusu yıpratılmalı, öte yandan Kürtlerin zafere kavuşmalarına yetecek kadar da olmamalı.

Kürtler çeşitli Dış güçler odaklarca kendi amaçları için kullanılmaktadır. Nitekim soğuk savaş yıllarında Kürt meselesi, Amerika ile Sovyetler Birliği arasında hep bir denge (hesabı) unsuru gözüyle görülmüştür. Kürtlere "milliyetçi" olmaları hatırlatılırken asıl amaçlanan onları bölgede caydırıcı bir güç pozisyonuna getirmek olmuştur.³²

Mısırlı siyasetçi-yazar Haseneyn Heykel, Amerikan Kongresi Özel Komite Üyesi Otter Baig'in açıklamalarına dayanarak, Amerika'nın bu dönemde Kürtler üzerindeki emperyalist oyunlarını gizli belgeler ışığında şu şekilde açıklamıştır: "1972 yılından 1975 yılına kadar Mustafa Barzani ile İran Hükümeti ve CIA arasında Tahran'da Amerikan yardımlarını almaya ve Irak'la savaşılmaya ilişkin görüşmelerde bulunulmuştur. Nitekim, Irak'ın petrolü millileştirme siyasetinin ardından Amerika, Kürtlere silah göndermek için hazineden 16 milyon dolar ayırmıştır. Özel Komitenin bu konudaki açıklamaları, ABD'nin Kürtlere olan gerçek yaklaşımını çok mükemmel bir tarzda özetlemektedir: "Amerika, Irak'taki Kürtlere bu yardımları zafere ulaşmaları için yapmıyor; bu yüzden

32 Ersal Yavi, Kürdistan Ütopyası, s.36,38,39

yardım miktarı belli bir sınırdan kalmalı, Irak ordusunu yıpratılabilmeli; ama öte yandan Kürtlerin zafere kavuşmalarına yetecek kadar da olmamalı.” Irak’a karşı Kürtlerin öteden beri hangi amaçla kullanıldığını ise 1974’te Dışişleri Bakanı Kissinger şöyle ifade etmiştir: “Kürtlerin Irak’a karşı giriştikleri eylemleri güçlendirmek, Irak’ın iç sorunlarla uğraşmasını sağlayıp, Amerikan siyasetine karşı çıkma fırsatını bulamaması içindir.”

ABD – İsrail – İran desteği Barzani’yi iyice şımartmıştı. Haziran 1973’te Washington Post’a şunları söylemişti: “ABD bizi kurtlar karşısında koruyacak olursa, Amerikan politikalarına göre hareket etmeye hazırım. Yeterli destek alabilirsek Kerkük’teki petrol yataklarını ele geçirebilir ve bu yatakların işletilmesini Amerika’ya veririz.” İran Şah’ı, Kürtlerle yaptığı görüşmede Amerikalıların sözlerini tutmamaları halinde İran’ın söz konusu yardımı üstleneceği sözünü verdi.

Zaten devamlı dış güçlerin destek ve yönlendirmesiyle hareket eden Kürt grupları, hep hüsrana uğramışlardır. Sivil Kürt halkı da bu yanlışların bedelini canıyla ödemiştir. Yabancı güçlerin oynucağı olan bu aşiret reisleri, başını derde soktukları Kürt halkını yüz üstü bırakıp kaçmak hususunda pek mahir davranmışlardır. Bu gün ise yine ABD’nin kanatları altında ve işgalcilerle iş birliği içindeler. İşgal güçleri çekip giderlerse, bu aşiret reisleri her zaman olduğu gibi yine kaçacaklar. 1947, 1975, 1988, 1991’de halklarını yüzüstü bırakıp kaçtıkları gibi. Kerkük’teki petrol yatakları ABD’ye peşkeş çekiliyor. Kimin malı kime veriliyor. 1975 ve 1991’de ABD gerçek dostluğunu Kürtlere gösterecektir.

ABD’NİN ASKERİ YARDIMI GİZLİCE BARZANİ’YE ULAŞIYOR

Bu arada Irak’ın kuzeyine yeni bir İsrail heyeti gelmişti. Bu heyetin başkanlığını 1990’larda (1990 – 1996) MOSSAD Başkanlığı görevinde bulunmuş olan Shabtai Shavit yapıyordu. Yıllar sonra Shavit bu ziyaret ile ilgili şunları söylemiştir:

“O zaman için ortalık kısmen sakindi. Bu sükunetten dolayı çoğu kimse yakında özerkliğin gerçekleşeceği izlenimi taşıyordu. Ben geceleri rahat uyuyabiliyordum. İyi yemekler yiyebiliyordum... Kürt peşmergelerin İsrail ordusundaki eğitimi sürüyordu.”

Öte yandan Amerikan yardımı, bu dönemde Irak’ın kuzeyine ulaşmaya başlamıştı. Bu yardım Barzani’nin maneviyyatını olabildiğince yükseltmişti. Daha sonra Barzani, Irak’ın Kuzeyinde tarımsal kalkınmayı sağlayabilmek için İsraillilerin görüşlerine başvurur. Bu sebeple Yahudi Ajansı’nın toprak idaresi şubesi müdürü Yigal Admoni, yumurtacılığın geliştirilmesi için danışmanlık yapmak üzere Irak’ın kuzeyine gönderilir.

Bu konuda Admoni sonradan şunları söylemiştir: “Tarımsal üretimin Kürt halkı için büyük önem taşımasına karşın, başlarındakiler bunu pek umursamıyordu. Anladığım kadarıyla Barzani’nin o günlerde ilgilendiği ve üzerinde düşündüğü tek şey ABD’nin siyasi ve askeri yardımlarıydı”.

Anlaşıldığına göre, Başkan Nixon ve Henry Kissinger İran Şahı gibi her şeyden önce Statüko’nun sürmesini istiyorlardı. Bu amaçla Irak hükümetini kemiren “Kanseri” beslemekten yanaydılar. İçlerinden hiç biri Kürtlerin gerçek bir özerkliğe kavuşmasını istemiyordu.

AĞABEY'İN İTİRAFLARI

Mesud Barzani'nin ağabeyi, Molla Mustafa'nın büyük oğlu Ubeydullah, Al-Rısalah isimli Kuveyt gazetesine verdiği demecinde babasının ayrılıkçı olduğundan dem vurmuş ve kardeşi Mesud ve İdrisle birlikte İsrail'i (Tel Aviv) ziyaret ettiklerini söylemiştir. Ubeydullah, Barzani'nin sürekli İsraillilerle işbirliği yaptığını, Iraklılara düzenledikleri bütün saldırıların İsrailliler tarafından planlandığını açıklamaktan çekinmemiştir. Ve şunları eklemiştir:

“Babam mutlak suretle İsrail güdümlüdür. Karargahında sürekli olarak hain babama danışmanlık yapan İsrail subayları vardır. Babam onlardan aldığı talimatı kardeşlerim Mesud ve Barzan'a iletir. Onlar da düşünmeksiniz bu emirleri yerine getirirler.”

20 Nisan 1974'de Milliyet gazetesinde yayınlanan demecinde de Ubeydullah Barzani, babasını “işbirlikçi olmak ve Kürtleri emperyalist oyununa alet etmekle” suçluyordu. Barzani'nin oğlu suçlamaları daha da ileri taşıyarak: **“Irak hükümeti Bağdat'ı da Kürtlere verse, babam yine Irak hükümetinin teklif ettiği özerkliği kabul etmeyecektir.”** diyordu. Ubeydullah, Mısırlı gazeteci Muhammed Hasaneyn Heykel'e babası Barzani'nin yanında her zaman İsraillilerin bulunduğunu ve bunların Irak'ta casusluk yaptığını söyledi. Aslında Ubeydullah geleceği görerek doğruyu söylemektedir. Bugün Irak'ta yaşananlar, Ubeydullah'ın öngörüsünü doğrulamaktadır. Görünen o ki, Mesud Barzani ve Celal Talabani, ABD, İngiltere ve İsrail sayesinde bütün Irak'ı yönetmek istemektedirler. Sözde bu ülkeler Irak'a özgürlük, barış, huzur

ve demokrasi getireceklerdi! Söylemleri bu değil miydi? “Yaşasın Kürtler, ölsün Iraklılar” sloganı Irak’ta olup bitenleri anlatmak için yeterli değil midir?

Kürt grupları yangından mal kaçırrır gibi her şey bizim olsun diyorlar. Irakın geçirdiği bu zor durumundan istifade edip, daha fazla çıkar elde etmek yarışındalar.

SAVUNMA BAKANI ŞİMON PERES VE KÜRTLERİN GENEL KURMAY BAŞKANI TUĞGENERAL TSURİ SAGUY

1973 savaşı sonunda, İsrail’de kopan siyasi fırtınalar Golda Meir hükümetinin istifasına yol açmıştı. Yitzhak Rabin başkanlığında kurulan yeni İsrail hükümeti, Haziran 1974’te işbaşı yapmıştı.

Yeni İsrail hükümeti de eskisi gibi Kürt sorunuyla ilgilenilmesi yönünde bir politikayı benimsemiştir. Nobel Barış ödüllü Yeni Savunma Bakanı Şimon Peres, (İsrail Cumhurbaşkanı) 4 Ocak 1975’te Tsurı Saguy’i bürosuna çağırır, ikisinin arasında şöyle bir diyalog geçer:

Sağda Peşmerge Kıyafetiyle Tuğgeneral Tsurı Saguy ve Molla Mustafa Barzani

Şimon Peres “En son ne zaman Kürtlerle birlikteydin?”

Tsuri: “Bir hafta önce döndüm. Bütün yaz boyunca oradaydım. Barzani İbrani’ce bilir, sözlerim Arapça’ya tercüme edilerek ona iletiliyordu. Oradaki savaşı idare eden bendim. Barzani’ye göre İsrail halkı dünyanın en gerçekçi ve ciddi halkıdır. Bizim arkamızdaki tek gücün ABD olduğuna inanıyor. Bizden Suriye ve Irak’a hakim olmamızı istiyor. Rus ajanlarıyla dolu olan Suriye’ye nasıl hükmedeceğimizi sordüğümde ise Fransa Başkanı’nı Nisan 1969’da, Nixon’u ise Ağustos 1974’te düşürdüğümüzü bildiğini söylemişti.

Kürtlerle Iraklılar arasında bir anlaşma imzalandı. Irak Kürtlere petROLSÜZ (Türkmen şehri Kerkük kastediliyor) bir özerklik vermek istemişti. Ama Kürtler buna itiraz edince Irak ordusu yeniden saldırıya geçmiştir. Irak ordusu yoğun saldırılarıyla Kürtleri perişan etti. Bu yüzden Barzani beni yardıma çağırdı. Vardığımda geç kaldığımı söyleyerek İsrail’den bir tankçı takımı ve yeni tanksavar silahları istedi. Ancak ben bir İsrail tankçı takımının Irak’ın kuzeyinde direk Iraklılara karşı savaşmasına karşıydım. İsrail’deki yetkililer de aynı düşüncede idi. Mirhan, Azat ve Barzani’yle bir araya gelerek durumu onlara izah ettim.”

Şimon Peres “Kaç Iraklı öldü?”

Tsuri: “O günkü savaşta ölen Iraklı sayısını 600 olarak belirlemiştik. Kürtlerden ise yalnızca 14 kişi ölmüştü. Sonraki günlerde iki, üç günlük aralıklarla Iraklılara birkaç kez daha saldırdık. Ancak Iraklılar 6.000 askerini kaybettikten sonra inisiyatifi ellerine geçirebildiler. Ben şahsen 3.000 Irak askerinin ölümünden sorumluyum.”

Şimon Peres: “Peki İran’ın onlara karşı gerçek tutumu nedir?”

Tsuri: “Şah, isyancılara büyük miktarda para yardımı yapmaktadır. İran, 3 topçu taburunu bölgeye göndermiştir.”

Şimon Peres: “Barzani ölse onun yerine kim geçer?”

Tsuri: “Mahmut Osman (2005 Irak seçiminde Kürt listesinden Milletvekili seçildi) halefi olabilir.”

Şimon Peres: “İranlılar, Kürtlere malzeme veriyorlar mı?”

Tsuri: “Yıllık 24 milyon dolar tutarında.”

MOSSAD Başkanı Zvi Zamir şunları söyler: “Barzani banna en iyi seçimin ne olacağını sorduğunda ona en iyi çözüm Kürt bölgesinde Arap ve Kürtlerden oluşan federal bir yapıdır. Ancak özerk bir yönetim de iyi olur.” dedim.

1974 yazında Zvi Zamir’den boşalan MOSSAD Başkanlığı’na Yitzhak Hofi (1974-1982) atanmıştır.

Yitzhak Hofi’nin yardımcılığına ise David Kimche atanır. İkisi de daha önce Irak’ın Kuzeyinde görev yapmışlardır. Bir süre sonra MOSSAD’ın Başkan Yardımcılığına David Kimche’nin yerine, Nahum Admoni getirilir. Nahum Admoni 1982 – 1990 seneleri arasında MOSSAD Başkanlığı yapacaktır ve daha önce de Irak’ın Kuzeyinde bulunmuştur. Nahum Admoni’nin yerine MOSSAD koltuğuna 1990 – 1996 yılları arası Shabtai Shavit oturacaktır. O da Irak’ın Kuzeyinde görev yapmıştır. 1998–2002 yılları arasında MOSSAD Başkanlığını yapan Efraim Halevy de Irak’ın Kuzeyinde görevlendirilenlerden biridir. MOSSAD’ın ilk şefi Reuven ŞİLOAH’da 1930’larda bölgede bulunmuştu (1951 – 1952).

Eski MOSSAD Başkanı Danny YATOM da (1996-1998) Irak'ın işgalinden sonra Irak'ın Kuzeyinde peşmergelerin askeri eğitimi organizasyonun başında bulunuyordu. Her halde Irak Kürtlerine insani yardım götürmek için gitmişlerdir! Bu ünlü isimlerin Irak'ın Kuzeyinde peş peşe görevlendirilmele-ri, bölgenin İsrail için ne kadar büyük bir öneme sahip olduğunu göstermiyor mu? Bölgenin önemi İsraililer için her geçen gün daha da arttı. Kutsal topraklara duyulan sevgi ve enerji kaynaklarına gösterilen ilgi, İsrail'i Irak'ın kuzeyi ve Kürtlerin sevdalısı haline getirdi. Nitekim 2003'den beri Kerkük'ün Arafa semtinde karargahı bulunan MOSSAD'ın faaliyetleri her geçen gün daha da yoğunlaşıyor.

HENRY KİSSİNGER: “GİZLİ OPERASYONLAR MİSYONERLİKLE KARIŞTIRILMAMALI”

Cezayir'de 4 Mart 1975'te başlayan OPEC zirvesi, Başkan Bumedylene, Şah'la Saddam Hüseyin'i bir araya getirme imkanı veriyordu. Her akşam OPEC toplantısında Şah'la Saddam tam bir gizlilik içinde yüzyüze geliyorlar ve tartışmalar şafak vaktine kadar devam ediyordu. Kahvaltı masası etrafında son bulan uykusuz son bir gecenin ardından OPEC üyelerinin huzurunda 6 Mart 1975 günü Cezayir Devlet Başkanı Bumedyen, çok önemli bir açıklama yaptı. Duyurulan açıklamaya göre, Irak ve İran arasında sorun tamamıyla çözülmüştü. İki devlet sınırının Şattül-Arab'ın ortasından geçmesini taraflar kabul etmişlerdi. Irak, İran'ın en zengin petrol yataklarına sahip Huzistan üzerindeki isteklerinden vazgeçtiğini duyuruyordu.

Bu anlaşma ayrıca şöyle bir maddeyi de içeriyordu: “İki taraf da kendi sınırlarından diğer tarafa ayrılıkçıların geçmesine izin vermeyecektir.” Zira bu madde, İran yardımı olmaksızın devam edemeyecek olan Kürt isyanının tamamıyla tasfiye olması anlamına geliyordu.

2 Eylül 1975’te Mısırlı gazeteci Muhammet Hasaneyn Heykel, Şah’la yaptığı röportajı Kuveyt El-Vatan gazetesinde yayınladı. İran Şahı bu röportajda şöyle diyordu: “Doğrusu biz Kürtlere yardım ediyorduk. Sonunda onlara yardım edinin yalnızca biz olduğumuzu anladık. Yardımlarımızı geri çektiğimizde de isyan diye bir şey kalmadı. Çünkü Irak’ın düşmanca propagandaları ve topraklarımıza kastetmesi yüzünden kızgındık ve Kürt isyanının bu konuda değerlendirilmeye değer olduğuna kanaat ederek Kürtlere yardım etmek kararı almıştık.” Hasaneyn’in, “Bu kararı ne kadarlık bir sürede aldınız?” sorusuna Şah, “Bir saatte. Ancak Kürtlere yardım etme meselesinin yalnızca Irak’la sınırlı kalması lazımdı. Çünkü bizim topraklarımızda da yaşayan bir Kürt nüfusu söz konusuydu. Bu konuda ihtiyatlı davrandık. Irak Kürtlerine yaptığım yardımın tutarı ise 300 milyon doları bulmuştur. Bu rakam oldukça yüksek, biliyorum. Ama bizden istenen buydu.” diye cevap verir.

8 Mart günü SAVAK’ın üst düzey bir yöneticisi, MOS-SAD’ın Tahran sorumlusunu (B, Kod adıyla, Uri Lübrani) bürosuna çağırır. Buruk bir eda ile, “Şah, Cezayir’de Irak’la anlaşma imzaladı.” der. Bu yüzden Irak’ın Kuzeyindeki faaliyetlerimizi durduruyoruz. Korkarım sizin de 11 Mart Çarşamba gününe kadar Irak’ın Kuzeyindeki adamlarınızı oradan çekmeniz gerekecek.

‘9 Mart 1975’te Saddam Hüseyin ve Ahmet Hasan el-Bekir Kürt isteklerini tanımadıklarını açıkladı ve Irak hükümeti de Kürtlere şu mektubu gönderdi:

“Kendilerini KDP (Barzani’nin Partisi) diye isimlendirilenlere; biz ülkemize büyük zararlar veren kaçak ve hainlerin kökünü kazımaya kararlıyız.”

Barzani 10 Mart 1975’te Dışişleri Bakanı Henry Kissinger’e telgraf çeker. “Ekselans Hazretleri” diye başlayarak, ABD’den medet isteyen Barzani, hiç bir şey elde edemedi.

Kissinger Barzani’nin bu mesajına cevap dahi vermedi. ABD Kürtlere sırtını dönmüştü. Kissinger, kendisine, neden bu tür bir politika izlediği yönünde yıllar sonra yöneltilen soruya, “gizli operasyonlar misyonerlikle karıştırılmamalıdır”³³ cevabını verecektir.

Barzani karargahında bir toplantı düzenledi ve şöyle dedi:

“Tek başımıza kaldık, hiçbir dostumuz yok, korkarım bu isyanı daha fazla idare edemeyeceğim ve İran’a gideceğim. İran bizimle olan sınırını 30 Nisan’da kapatıyor. Türkiye sınırları da kapalı. Irak ordusuna gelince güneyimizdeki ve batımızdaki bütün yolları tutacak. Ümidimizin kaldığına inanmıyorum.

Önemli olan Amerika için Barzani değil, çıkarlarıdır. Yıllardır Sovyetler Birliği, İngiltere, İran ve İsrail’e uşaklık ve piyonluk yapan Kürt gruplarının (Barzani ve Talabani) iflah olamayış sebeplerinden biri de budur. Bu dış güçler, bu grupları her zaman işlerine geldiği gibi kullanırlar. İş bittikten

33 Harun Yahya, İsrail’in Kürt Kart, s.84, 85

sonra da bir limon gibi sıkar, kenara fırlatırlar. Vatanına ihanet edenlerin ve dış güçlerden medet umanların sonu bellidir. Kürtler, yaşamış oldukları acı tecrübelerden ve ihanetlerden ders almışa benzemiyorlar. Şimdi Irak'ta olanlara bakıldığında senaryo, oyun ve oyuncuların aynı olduğu tüm yalınlığı ile görülüyor.

Barzani'ye gelince, o günlerde savaşa devam etmek, Iraklılara teslim olmak ve sığınmacı olarak İran'a gitmek seçeneklerinden birini tercih etmesi gerekiyordu. Son şıkkı seçti. Barzani de Kürt halkını terk ediyor ve yüz üstü bırakıyordu. Kendini ve ailesini kurtarmak için İran'a sığınmak yolunu seçmişti. Oradan Barzani için bütün yollar ABD'ye çıkıyordu. Kürt halkı da, Irak ordusuyla baş başa kalıyordu. 11 aylık "Mahabad Özerk Cumhuriyeti" Başkanı da Kadı Muhammed'in macerasından 30 yıl sonra, -ki oda "hainlikle" suçlanmıştı. Zira 10 bin tüfeği savaşmadan İran hükümetine teslim etmişti.³⁴ Barzani de aynısını yapmıştı.

Daha sonra Barzani, İran ve ABD'yi suçlamaya başlayacaktır. "Bize gayrı resmi yollardan yardım yapmayı taahhüt etmişlerdi. Ayrıca Amerikalılar İran'la aralarında bir kriz sözü konusu olsa bile bizi gözden çıkarmayacaklarını (satmayacaklarını) söylemişlerdi. İran'a gelince o da Irak'la anlaşmak için Kürtleri kullandı; şüphesiz bu iki devletin bu anlaşmadan bekledikleri yüksek çıkarları vardı."

İran Şahı'nın aklından Kürtlere bağımsız bir devlet kurdurtmak düşüncesi asla geçmiyordu, Onun tek gayesi, Irak Kürtlerini, Irak'a karşı koz olarak kullanmaktı. Bağımsız Kürt

34 Chris Kutchera, Kürt Ulusal Hareketi, s.386

devleti fikrinin İran için de ne denli büyük bir tehdit oluşturduğunun farkındaydı. Kürtlerin bağımsız bir devlet kurmaları yarın İrandaki Kürtleri de bu devlete katılmak için isyana sevk edebilirdi. Şah, 1974 Haziran'ında "Görüyorsunuz, musluğu kapadığım anda her şey biter." diyordu ve Şah'ın musluğu kapama zamanı gelmişti. Irak'taki ayrılıkçı Kürtlere Şah'la beraber en büyük desteği verenlerden biri de İsrail'di. Bugün Irak'ı işgal edenler Kürtlere musluğu kapatırlarsa Irak Kürtlerinin başlarına gelecekleri siz düşünün. Affedersiniz, Irak Kürtleri düşünsün. Bir İngiliz Atasözü vardır: 'Her insan kendi hayatının mimarıdır.' Sonra bizi sattılar, ihanete uğradık demek komik değil midir?

İran'da 4 Mayıs 1975 tarihli İran'ın Kayhan International Gazetesi'nde Barzani'yi küçümsek amacıyla Barzani'nin peşmerge kıyafeti değilde Avrupalı giyimli bir resmi yayımlanıyor ve Barzani'nin: "İsyan bitmiştir, bir daha da başlamayacaktır ve savaşın sürdürülmesi anlamsız olacaktır." sözlerine yer veriliyordu.

Bu sırada hastalanan Barzani'ye akciğer kanseri teşhisi konur. Kısa bir süre sonra Şah, Barzani'nin ülkeden ayrılmasına ve kendine bir İran pasaportu sağlayarak ABD'ye gitmesine izin verir. Washington'da kaldığı sırada tedavi harcamaları da dahil olmak üzere tüm giderleri yine CIA tarafından karşılanıyordu. Amerikan Başkanı Jimmy Carter'a yazdığı 9 Şubat 1977 tarihli mektubunda "Sayın başkan, biz dostlarımızın yardım vaadine güvenerek bir savaşa girdik, fakat ansızın savaş alanında kendimizi yalnız bulduk. Amerikan ve İran yardımından yoksun, arkamızda kapalı bir İran sınırı ve kar-

şımızda durmadan akan son model Sovyet silahları ile donanmış modern bir ordu.”diyerek haklı bir sitemde bulunuyordu.³⁵ Ne acıdır ki, kendisini ve halkını kullanan ve ortada bırakan Amerika’dan başka sığınacak yeri de yoktu.

1 Mart 1979’da Molla Mustafa Barzani, bölgedeki çıkarları uğruna Kürt halkına ihanetle suçladığı Amerika’da öldü.

Hayatına göz atıldığında Molla Mustafa Barzani’nin Dünya Guinness rekorlar kitabına girmeyi fazlasıyla hak ettiğini söylemek mümkündür. Sovyetler Birliği’nde on yıldan fazla bir süre geçirmiş, İran Şahı ile Stalin’den emir almak şerefine(!) nail olmuş, İsrailli kardeşleriyle dizdize oturmuş, her karşılaştığı İsrailliye Kürt hançeri sunmuş, MOSSAD’ın her isteğini emir telakki etmiş, daha sonra ismi CIA’nin maaş bordrosunda boy gösterince direktifleri Amerika’dan almaya başlamış, aldığı son emir gereğince devletine ihanet ederek isyana kalkışmış, ama bu defa ihanete uğrayan kendisi olunca boynunu büküp efendisinin dizinin dibinde hayata gözlerini yummuştur. Bu kadar sadık bir hizmetkar, dünyanın hiçbir yerinde asla bulunamaz. Bu sebeplerle Barzani’nin adının altın harflerle Guinness rekorlar kitabına yazılmasını öneriyorum. Son yıllarda yaşanan olaylar, Molla Mustafa Barzani’nin rekorunun kırılabileceğine işaret ediyor. Şimdiden görünen o ki, O’nu izleyen oğul, torun ve taallukatı ihanet yarışında daha da ileri gidecekler. Bu ihtimal çok güçlü görünüyor. Babalarının ruhuna rahmet okutacak derecede maharet sergilemeleri, bunun kuvvetli bir emaresi olarak göze çarpıyor. Tarih, onları da aynı meşhur kitaba yazmakta beis görmeyecek ve onlar da ihanetlerinin bedelini babaları Barzani gibi ödeyeceklerdir.

35 Tuncay ÖZKAN, (CIA Kürtleri, s.65)

HALKINI FELAKETE SÜRÜKLEYEN ADAM

Amerikalı Araştırmacı Thomas Goltz Barzani'yi şöyle anlatıyor: “İlk çıkışını 1930’larda ve 40’larda Zağros bölgesinin Kürt aşiretleri arasında peşmergeleri örgütleyip yeni kurulmuş Irak Krallığı’ndaki Asuri bekçisini terörize etmekte kullanarak yaptı. Molla Mustafa iktidarın dizginlerini (daha doğrusu geleneksel bir aşiretin geleneksel başkanı olarak iktidarını) karizma, otorite ve kendi kendine biçtiği cezalandırıcı ve idama karar verici rolünün ilginç bir karışımıyla pekiştirdi. Uzaktan yakından demokrasiyle alakası olmayan bir iktidar üçgeniydi bu, ama halkını sürüklediği bütün o felaketlerin ardından Molla Mustafa Barzani’nin ayakta kalmasını sağlıyordu. Bu felaketler o kadar çoktu ki. En ünlülerinden biri, Ksenephon gibi bir paralı asker komutanı olarak Stalin’in 1946 da İran’da kurdurduğu, kısa ömürlü ‘Kızıl’, Mahabad Özerk Cumhuriyeti’nin Genel Kurmay Başkanıydı. Britanya ve ABD’nin baskısıyla yıkıldı bu Cumhuriyet. Molla Mustafa ve adamları, kadınları, yaşlıları ve savaşamayacak durumda olan diğerlerini kaderlerine terk ederek Sovyetler Birliği’nin derinliklerine doğru 12 yıl sürecek yolculuklarına başladı.

Bağdat’la, Kürtlere petrol gelirlerinden pay veren ve kültürel özerklik tanıyan bir iktidar paylaşım anlaşması önerilmişti Molla Mustafa’ya. Muhtemelen dünyanın hiçbir yerinde hiçbir Kürt gruba yaşadıkları ülkenin hükümeti tarafından bu kadar iyi bir anlaşma önerilmemişti. Ama bununla yetinmeyen Molla Mustafa 1970’lerin başında bir kere daha isyan bayrağını açtı. Bu kez Bağdat’a ve Hüseyin Ağa Surçi gibi hükümete sadık Kürt aşiretlerine karşı İran Şahı’yla (ve İsrail

gizli servisi MOSSAD’la) ittifak içindeydi. Kürtler arasında Barzani’ye karşı çıkanların (ya da belirsiz amaçlarını sorgulayanların hepsi) ‘caşh’ ya da hain olarak nitelendi ve buna göre muamele gördü. Barzani’nin Şah’la (ve MOSSAD’la dansı) 1975’te İran ve Irak arasında imzalanan (Henry Kissinger sayesinde), Şattülrap’ı İran’a veren ve peşmergelerin bir kez daha çöküşüne yol açan Cezayir Anlaşması’yla son buldu. Molla Mustafa ve adamları bu kez ABD’nin yolunu tuttu. Çok seyahat etti, çok harcadı ve sonunda kanserden Washington’da öldü. Bütün sorun da burada yatıyor. Hafızamız, Iraklı Kürtlerin en az üç kez, silah sesleri kesildiğinde kendini yanlış tarafta bulduğunu gösteriyor. En son örnek 1991 baharında, Körfez Savaşı’nın hemen sonrasında Başkan Bush Kürtleri kendi kaderlerine terk ettiğinde yaşandı. ABD’yi ikiyüzlülüğünden, kendi yöneticilerinin de hatalı yargılardan dolayı suçlayan Kürt mülteciler dalgalar halinde Türkiye sınırlarına aktı. Mezopotamya’da hatıralar uzar gider, özellikle de kimin iktidara karşı kiminle, neden ve ne zaman işbirliği yaptığına dair yerel hatıralar.”³⁶

DIŞ GÜÇLERE SUNULAN KÜRT HİZMETİ

Iraklı Kürtler, Irak vatandaşı olmalarına rağmen dış güçlerle işbirliği yapmak hususunda yasal ya da ahlaki bir engel görmemektedirler. Mesud Barzani, “**Barzani II**” adlı kitabında, gizli olarak Suriye’ye birkaç kez gittiğini, çeşitli görüşmeler yaptığını ve önemli bağlantılar kurduklarını açıkça anlatmaktadır.

36 Amerikalı araştırmacı THOMAS GOLTZ, Radikal Gazetesi 20 Aralık 2002

Kürtlerin Libya ile ilişkileri ise 1982 yılında başlamıştı, Kaddafi ciddi miktarda silah yardımıyla bulunduyordu, bu silahlar İran üzerinden Irak'ın kuzeyine geçiriliyordu. Ancak İran adına Mehdi Haşimi bu silahların bir kısmına el koydu ve Kürtlere ulaşmasını engelledi. O dönemde Irak – İran savaşı devam ediyordu (1980 – 1988). Barzani, bu güne kadar Libya'yı dört defa ziyaret ettiğini ve her defasında Kaddafi tarafından kabul edildiğini yazıyor. İran ile ilişkiler ise baba Barzani ile Şah arasında başlamış ve daha sonra Mesud Barzani ile devam etmiştir. Doğu bloku ülkeleri ile ilişkiler ise Mahmut Berzenci'nin Lenin'e üç mektup göndererek yardım istemesi ile başlamıştır. 11 aylık ömrü olan Mahabad Özerk Cumhuriyetinin kurulmasından sonra Molla Mustafa'nın Sovyetler Birliği'ne sığındığı yıllarda başlatılan Sovyet yardımı, 1972 tarihine kadar kesintisiz olarak sürmüştür. 1972 yılında sunulan yardım miktarı bir milyon dolardı. Bu tarihte Sovyetler Birliği ve Irak arasında dostluk ve yardımlaşma anlaşmasının imzalanmasından sonra ilişkilerde çatlaklar oluştu. Amerika'nın Kürtler ile temasta bulunduğu döneme dair Sovyet İstihbarat Örgütü her türlü bilgiye ulaşmıştı.

22 Haziran 1972 günü General Mansur Pur, Şah'ın bir mektubunu Barzani'ye getirdi; Mektupta Amerikan başkanı'nın Kürtlere yardım etmeye onay verdiği belirtiliyordu. Molla Mustafa Barzani, İdris Barzani ve Mahmud Osman'ı Washington'a gönderdi. Amerikan Merkezi Haber Alma Teşkilatı (CIA) Başkanı Richard Helms ile bir araya geldiler. ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger adına şunu söyledi: "Bu ilişki İran Şah'ının isteği üzerine gerçekleşti, bu yüzden bunun giz-

li tutulması gerekir. Tam bir gizlilik ilişkisinin sürmesi şarttır. Amerikan hükümeti size silah ve para yardımıyla bulunacaktır. Amerikan yönetimi bunun için ilk olarak 16 milyon dolar para ayırmıştır.

İsrail ile Kürt aşiretleri arasındaki ilişkiler ise, 11 Eylül 1961 tarihinde, Irak'ın kuzeyinde isyan başladığı zaman, İsrail'lilerin girişimiyle başlamıştır. İlk görüşmeler, Haziran 1963 tarihinde KDP'nin Dışilişkiler sorumlusu Celal Talabani ile Şimon Peres arasında gizlice gerçekleşmiştir. Bu görüşmenin ardından, Celal Talabani'nin kayın pederi KDP genel sekreteri İbrahim Ahmed başkanlığında bir heyet, İran üzerinden İsrail'e yetkililerle görüşmek için gitmiştir.

İngiltere ise Kürtlere dört milyon Pound'luk bir mali yardımda bulunmuştur. Batı Almanya'dan Sosyal Hristiyan Demokrat Partisi lideri Franz Joseph Straus, partisi adına Kürtlere 1969 yılında iki milyon mark verdiğini belirtiyor. İran'a gelince, ilişkilerin başlamasından itibaren yardımları kesintisiz sürmüştür. Bütün bu sözde insani yardımlar(!) Irak'ta yaşayan Türkmenlere, Araplara, Asurilere, Keldanilere ve diğer gruplara acaba neden yapılmadı? Yoksa Irak Kürtleri AL-LAH'IN özel kulları olarak mı yaratılmışlardı? Herhalde bu insani yardımların (!) amacı bizim anlamayacağımız türden olmasa gerektir.

EFENDİLERİ TARAFINDAN SATILAN KÜRTLER

Sağda Mesud Barzani ve ABD Eski Savunma Bakanı Donald Rumsfeld Washington

Mesud Barzani'nin Barzani II kitabında şöyle diyor: Amerikan politikalarının bu mazlum ve mücadeleci halkın kaderi aleyhine komplolar kurmayı gerektireceğini ya da başkalarına bu mazlum halka kalleslik etmelerinin yolunu açacağını aklımızın köşesinden bile geçiremezdik. Ama aklımızdan geçirmedığımız bu ihanet gerçekleşti. İran Şahı'nın 6 Mart 1975 günü Kürt halkını arkadan bıçaklarken, Amerikan yönetimi Kürt halkına arkasını döndü. Bu halkın çağrılarına kulaklarını tıkadı. Bu trajedide en büyük günah Henry Kissinger'in omuzlarındadır. Sebep odur. Çünkü Kongreden habersiz, en küçük bir bilgi vermeden bütün bunları planlayan oydu. İsteddiği zaman yardımı kesmekte özgür olsun diye. O günkü Başkan Gerald Ford zayıf bir başkandı. "Zavallı Dublör" diye bilinirdi. Pragmatist Henry Kissinger Amerikan dış siyasetinin tek hakimiydi. Mesud Barzani ve babası ülkeleri Irak'a ihanet

etmeden önce bunları düşüneceklerdi. Mesud Barzani ve Celal Talabani geçmişten ders almışa benzemiyorlar. Bugün yine Kürtleri satan O Amerika ile işbirliği içindeler. ABD ve Henry Kissenger'in en ateşli hayranı Mesud Barzani'nin babası değil miydi?

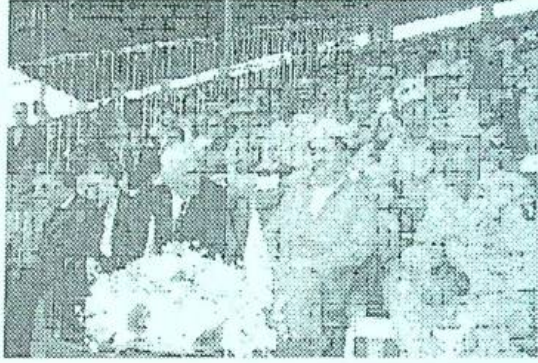
ABD Savunma Bakanı Robert Gates (Eski CIA Başkanı), Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani ve Mesud Barzani

Bugün “Kürtler yine Dışgüçlerin kucağına oturdu. Tekrar ihanete uğradıklarında belki akılları başlarına gelir”

HENRY KISSINGER'İN HAYRANI BARZANI

Sunulan Pike raporunun 462. sayfasında, komite başkanı (Barzani yi kastediyor) defalarca ABD'ye tamamıyla güvendiklerini ve onlardan başka hiçbir güç, otorite tanımadıklarını dile getirir. Zafer halinde, bölgesini Amerika'nın 51. Eyaleti yapmaya hazır olduğunu da söyler. Ayrıca Kissinger'e olan hayranlığını, gönderdiği hediyelerle dile getirir. İlkinde 3 halı, daha sonra da Kissinger'in evlilik vesilesiyle altın ve de-

ğerli taşlardan yapılmış bir yüzük yollar. 20.05.1974 Brandt Swak-Wakrant'a gelen mesajda bu hediyeleri gizli tutmasını rica ediyor ve şöyle diyor: "Üstelik sizin de bildiğiniz gibi Amerikan hükümeti ve bizim komitenin arasındaki işler hassas ve bu konular çok üstelendi; öyle ki Kissinger'in gizli hediyeleri de dahil."³⁷

Mesud Barzani ve Sağında Amerikanın Irak'taki Güçlerinin Komutanı General David Petraeus

American Herald Tribune'un 3.11.1975 tarihli sayısında "CIA Kürt ayrılıkçılarını silahlandırıyor" başlıklı haber yayınladı. Amerikan casusluk merkezi ayrılıkçı Kürtlere 1972 yılında milyonlarca dolar değerinde askeri teçhizat yardımında bulunmuş. Çin ve Sovyet yapımı olan bu silahların Kürt ayrılıkçılarına verilmesi Nixon'un talebiyle Mayıs 1972'de yerine getirildi. Irak Hükümeti'nin karşı saflarında Molla Mustafa'nın başını çektiği ayrılıkçı Kürtlere, Irak-İran sınırlarına ulaştırılır. Irak'ın kendi iç işlerinde sorunları ile uğ-

37 Ersal Yavi, Kürdistan ütopyası, s.34

raşmasını fırsat bilip, Kürtleri yeniden silahlandırdılar. Aynı kaynak Amerikan İçişleri Bakanı'nın tepkisine aldırılmadan silahlandırılmanın devam ettiğini, üstelik Savunma Bakanlığı'nın sorumluluğunda olan bu işte, kendilerine danışmaksızın kararlar almaktan çekinilmediğini yazar. Silahların hazırlanması ve dağıtımı için CIA'ya verilen emir ABD Başkanı Nixon tarafından gelmiştir. Silahları yapan şirketin hissedarı Nixon'un Savunma Danışmanı H.Kissinger'dır. 1972'deki aralarında Kissinger'in de bulunduğu Silahların dağıtımını inceleyen komisyon, Irak'taki hayatı daha da zorlaştırmak için ayrılıkçı Kürtlere silahların Komünistler tarafından verildiğini ileri sürer. Fakat burada çalışan gizli servis ajanları Kissinger'ı tanımamaktaydılar ve Kissinger da Kürt ayrılıkçılarına verilen silahlar konusunda hiçbir şey söylemedi. Ama daha sonra Kissinger, bütün CIA'nın gizli işlerini kendisinin hükümette olduğu dönemde direk Nixon ve Ford'un rızasıyla olduğunu beyan eder.

Mesud Barzani: "İsrail, Kürt halkının aleyhine kurulan Cezayir Komplosunu önceden haber almıştı. Eğer iyi niyetli olsaydı, Amerikan siyasetini belirleyen şahıs (ABD'nin eski Dışişleri Bakanı Yahudi Asıllı Henry Kissinger) üzerindeki sınırsız nüfuzunu kullanarak İran Şahı'nı böyle bir ihaneti gerçekleştirmekten vazgeçirebilirdi. Ama bu konuda hiçbir şey yapmadığı gibi, Amerikan siyasetindeki bu değişikliğin önünü açan, kolaylaştıran bir tutum içine girdi. Hiç olmazsa bu komplonun hazırlıklarından haberdar olduğu zaman bunu bize bildirebilirdi. Bu yüzden bana göre 1975 yılında halkımızın yaşadığı felakette, İsrail'in sorumluluğu komploya taraf

olanların hiçbirinden daha az değildir. İsrail, ne kadar ihtiyaç duyarsa duysun, en basit bir çıkarını Kürt halkına feda edecek şekilde yardım elini samimiyetle uzatacak bir devlet değildir.” Gerçekler bunun aksini söylüyor halen en büyük desteği nelerden aldıklarını sağır sultan bile biliyor.

“İSRAİL HİÇBİR ZAMAN KÜRT HALKINI YÜZÜSTÜ BIRAKMAMIŞTIR”, “HERŞEY ‘GİZLİCE’ YAPILIYORDU”

Yahudi Asıllı Daniel Barı: “İsrail ile KDP arasında çok yakın bir işbirliği vardı. Bu dönemin önemli bir kısmı boyunca genellikle 20 askeri uzman Irak’ın kuzeyinde gizli bir yerde konumlanmıştı. Rehavam Zeevi ve Moşe Dayan da Irak’ın kuzeyinde görev yapan İsrail generalleri arasındaydı. İsrailliler Molla Mustafa Barzani’nin Kürt peşmergelerini eğitmişler ve hatta savaşta bu peşmergelere komuta etmişlerdi. 1966 yılında, İsrail askeri istihbaratından Albay Tsurı Saguy komutasındaki Kürt peşmergeleri yaklaşık olarak 5000 Iraklı askerden oluşan bir Irak tugayını tümüyle ortadan kaldırmıştı. İsrail, ancak Şah ve Amerika Birleşik Devletleri’nin buna izin vermesi sayesinde Kürtlere yardım edebilmişti. İsrail’in Kürt ortaklarının isteği doğrultusunda her şey “gizlice” yapılıyordu.

Barzani’nin Tahran’daki şah “dostu” 1975 yılında Kürtleri Saddam’a sattı. KDP artık İsrailli konukların güvenliği için garanti veremiyordu ve böylece konuklar bulundukları yerden tahliye edildi.

İsrail'in bir şekilde Kürt müttefiklerini yüzüstü bıraktığı yolundaki art niyetli ve onur kırıcı iddia, ellerinde hiç de az Kürt kanı olmayan insanlar tarafından hâlâ daha ısıtılıp ısıtılıp gündeme getirilmektedir. Gerçek şu ki, Kürt müttefiklerinin kusurlarına rağmen, İsrail hiç bir zaman Kürt halkını yüzüstü bırakmamıştır. İranlıların 1975 yılında Kürtleri satması, İsrail için bölgede büyük bir stratejik yenilgi anlamına geliyordu ve bu yenilgiyi 1979 yılında çok daha büyük bir stratejik kayıp izleyecekti. Bu ise, İsrail'in kendi doğu sınırının ötesinde artık hiçbir müttefikinin kalmadığı anlamına geliyordu.”³⁸ Bu ilişkiyi anlatan Daniel Bart iki kitabı İbranice olarak yayınlanmıştır.

Daniel Bart şöyle devam ediyor: “İsrail'in iki Dışişleri Bakanı vardır. Birisi resmi Dışişleri Bakanıdır ve yabancı ülkelerdeki büyükelçiliklere bakar. Diğeri ise İstihbarat ve Özel Operasyonlar Enstitüsündeki sekiz departmandan biridir ve çoğunlukla “enstitü” anlamına gelen “MOSSAD” olarak bilinir. Bu ikinci dışişleri bakanlığına Politik Eylem ve Bağlantı Departmanı denir. Bu departman hem dost istihbarat servisiyle hem de İsrail'in resmi diplomatik ilişkisinin bulunmadığı ülkelerle ilişkilerini sürdürür. Yaygın olarak sanıldığının aksine, İsrail, çoğu Arap rejimiyle iyi ilişkiler içinde bulunmaktadır. Bu yüzden, iki Bölgesel Kürt yönetimi İsrail ile, İsrail'in Arap rakiplerinden daha az ilişki içinde olması, bir bakıma tuhaf olurdu.

38 Daniel Bart, “Yahudi-Kürt İlişkilerinin Durumu”, Serbesti, Kasım-Aralık 2004, Sayı: 18, s.91-93. İsveç / Stokholm Yahudi Öğrenci Derneği üyesidir. Öğrenci Kürt din tarihi konusunda çeşitli seminerler vermiş, konuyu inceleyen çeşitli makaleleri yayımlanmıştır. İngilizceden çeviren Cemal Atila.

Kürtler ile İsrail arasındaki “gizli” işbirliği ağırlıklı olarak iki alanda gerçekleşmektedir. Birinci alan istihbarat işbirliğidir ki, bu çok da olağandışı bir durum değildir; zira, birçok Müslüman devlet de dahil olmak üzere, dünyanın neredeyse yarısı İsrail ile bu tür ilişkiler içindedir. İkinci alan ise Washington’daki nüfuz alanıdır. Amerika’daki Yahudi örgütleri kendi politik nüfuzlarını, İsrail’in ABD Yönetimleri içindeki ve dışındaki dostları ve müttefikleriyle paylaşırlar; hakeza ABD yönetimleri de hem Amerika Birleşik Devletleri’ndeki hem de Mısır, Ürdün, Türkiye, Hindistan ve Bulgaristan gibi ülkelerdeki Yahudi politik nüfuzuna bel bağlarlar. Bir kez daha, Kürt bölgesinde bir İstisna değildir. Hatta MOSSAD’ın Ürdün’ün başkenti Amman’da ve pek çok Ortaasya başkentinde büroları bulunmaktadır. Tüm bunlar Ortadoğu’da gayet iyi bilinmektedir.

Kürt Bölgesel yönetimi İsrail ile mükemmel ilişkiler içinde olmakla beraber, Yahudi halkı ile olan ilişkilerini kötü yönetmektedir. Kürtlerin çoğu Yahudi-Kürt ilişkisinin içerdği potansiyele farkında değildir. Irak sınırları dışındaki Kürt bölgelerinde bulunan Kürtlerin haklarını bile temsil etmekten aciz olan iki kişi (Mesud Barzani ve Celal Talabani) bu ilişkiyi kendi tekeline aldığı için, söz konusu potansiyel bugüne kadar fark edilmemiştir.³⁹

Derler ya, “Dün, bugünün ölçüsüdür” diye.

Demek ki, bugün Irak’ın kuzeyinde bulunan İsrail askeri varlığı bu işe dünden antremanlıdır.

39 Ersal Yavi, Kürdistan Ütopyası, s. 445

BABANIN YOLUNA OĞUL DEVAM EDİYOR

Mesud Barzani babasının ölümünden sonra 1979'da KDP'nin başına geçti. 22 Eylül 1980'de başlayan İran – Irak savaşında KDP, İran'dan ekonomik ve askeri yardım almakta, karşılığında ise İran birliklerine destek olmaktaydı. Stratejik değeri bulunan sınır kasabası Hac Umran'ın 1983 yılında İran'ın eline geçmesi KDP'nin sayesinde olmuştu. Saddam artık KDP'yi İran'ın 5. kolu olarak görüyordu. 1986 Ekim ayı ortalarından sonra İran – Irak savaşı kızışırken, Kerkük Petrol Tesisleri önem kazanıyordu. Mesud Barzani ve peşmergeleri bu savaşın başlangıcından itibaren İran'ı desteklerken, hatta çeşitli zamanlarda İran ordu birliklerinin Irak'a yönelik saldırılarında öncü olarak savaşa katılmışlardı. Dünden bugüne ne değişti. Dün Efendileri İran'dı bugün ABD oldu. Yarın ise kim olacak?

Mesud Barzani, ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice ve Amerikan Askerlerinin Bir Mutluluk Tablosu

18 Ekim: Irak ordusu Kerkük'e saldıran ve boru hattını tehdit eden, İran'dan destek alan Mesud Barzani ve peşmergeleri geri püskürtmek üzere harekete geçti.

29 Ekim: Mesud Barzani Kerkük'e saldırı hazırlığına giriyordu. Gazeteler, İran Hükümetinin Barzani ile birlikte Kerkük'e girerek Irak'ı kesin yenilgiye uğratacağına inandığına yazıyordu. Mesud Barzani, İran ile olan ilişkilerini bakın nasıl değerlendiriyor: "İran devriminin anti Amerikan'cı yapısı ve halkçı özellikler taşımasından dolayı İran devrimi ile dostluk ilişkileri oluşturduk".⁴⁰ Daha düne kadar Kürtlerin kurtuluşunun ABD'siz olmayacağını savunan Kürtler 1975 yenilgisinden (satılmasından) sonra taraf değiştirip İran'la işbirliğine giriyorlar. Bu taraf değiştirmeler Kürt halkının sonunu getirene kadar devam edecektir.

SURİYE İSTİHBARATI YARDIMIYLA CELAL TALABANİ KYB'Yİ KURUYOR

1975'te KDP'den ayrılan Celal Talabani, Şam'da Suriye istihbaratı yardımıyla KYB'yi kurdu. Celal Talabani'nin Başkanlık yaptığı KYB'nin, İran ile ilişkisi 1985 – 1986 yıllarında oldukça gelişti. 1986'da İran ve KYB arasında imzalanan ekonomik ve askeri anlaşmada iki tarafın da Saddam Hüseyin'in iktidardan düşeceği güne kadar savaşılmaya ve Irak Hükümeti ile tek taraflı bir anlaşma yapmamaya kararlı olduklarını belirtmekteydi. 4 Mart 1987'de İran'ın başlattığı ve Revanduz'a kadar ilerlediği saldırıyı KDP ve KYB peşmergelelerinin desteklemesi üzerine Bağdat, Kürtlere karşı daha sert

40 Rafet BALLI, Kürt dosyası s.314

tedbirler alınması gerektiğine karar vermiştir. Ülkeleri savaş halindeyken, Kürtlerin İran'la birlikte aynı saflarda savaşmalarını nasıl adlandırmak gerekir acaba?

Barzani ve Talabani gruplarının, savaşta ülkeleri aleyhine İran ile işbirliği yapmaları, Kürtler arasında bile tepkiyle karşılanmış ve bunlar için “Kewa süri peş leşkiri dijimin / düşman önünde ilerleyerek, kendi vatanına saldıran hainler” denilmeye başlanmıştır.”

KÜRTLER HERZAMAN OLDUĞU GİBİ KENDİ KADERLERİYLE BAŞBAŞA

22 Eylül 1980 tarihinde, İran'da İslâm Devrimi'nin gerçekleştirilmesinden aşağı yukarı bir buçuk yıl kadar sonra Irak, İran'a karşı resmi olarak savaş ilan etti.

Washington bir zig-zag politikası izledi, sırayla ikisini de destekledi, ancak bu yardım her zaman gizli oldu. Nitekim, 1980'de savaş patlak verinceye kadar geçen aylarda, Irak'tan yana bir tavır takındı. 1982 yılından itibaren Washington, Bağdat'a sempatik görünmeyi istiyor ve ABD casus uydularının çektiği fotoğrafları, anında Bağdat'a yetiştirerek Saddam Hüseyin'e yardım ediyordu ve 1984'te İran daha üstünken yine Irak'ı destekledi. Daha sonra 1985 ve 1986'da İran tarafına geçti ve böylece, savaşın neredeyse berabere bitmesine zemin hazırladı. O zamanlarda bu zig-zaglar belirgin değildi. Görünüşte Amerikan politikası İran aleyhtarı ve Irak'a karşı belirsizdi. Amerika'nın ilk başlarda Irak'tan yana tutumu, Suudilere bazı bilgileri iletmek ve bu bilgiler Suudiler vasıtasıyla

la Bağdat'a ulaştırmaktan ibaretti. Washington'un daha sonra İran'a yanaşması ise İran-Kontra (Irangate) skandalının ortaya çıkması ve bunu izleyen duruşma ve yargılanmalardan belli oldu. Bunlar, ABD yönetiminin, İran'ı yalnızlaştırma politikasından vazgeçerek gelişmiş silahları gizlice sağladığını ortaya koyuyordu.

*İran-Irak Savaşı Sırasında ABD'nin Irak'ı Desteklediğinin Bir Kanıtı, ABD Başkanı Ronald Reagan'ın Özel Temsilcisi Donald Rumsfeld Saddam Hüseyin ile Tokalaşırken
Bağdat-Aralık, 19-20, 1983*

ABD Ulusal Güvenlik Konseyi, Arap, İranlı ve İsrailli araçlarla görüştüktan sonra 1985 ve 1986'da Tahrana 1.508 adet Tow füzesi, 18 adet Hawk füzesi ve yedek parçaları gönderdi. Bu sevkiyatlar uçakla yapılmış, bir kısmı doğrudan CIA uçaklarıyla ve bir kısmı İsrail'in aracılığıyla dolaylarla gerçekleşmişti. Bu operasyonlar, kendi çıkarları için Tahran'ın gözüne girmeye çalışan Tel Aviv tarafından kuvvetle teşvik edilmiş ve yürütülmüştü.

Batı, istihbarat yönünden de Irak'a destek oluyordu. Amerikan casus uydularından çekilen fotoğraflarla İran Ordusu hakkında Irak'a sürekli bilgi aktarılıyor, Amerikan personeli tarafından kullanılan Suudi AWACS'larının topladığı erken uyarı bilgileri de yine zaman kaybetmeden Bağdat'a ulaştırılıyordu.

31 Nisan 1988'de ABD bir kez daha doğrudan savaşa dahil oldu ve Hürmüz Boğazı açıklarındaki Sahanad ve Sabalan adlı iki İran fırkateynini batırdı. Bu iki gemi üzerindeki radarlar, İran'ın Körfez'in güneyindeki yegâne iki istihbarat kaynağıydı. Tüm bu yardımlar sayesinde, Irak 1988 yılında, iki yıl önce kaybettiği Fao yarımadasını çok büyük ve kanlı bir çatışmanın ardından İran'dan geri aldı. İran Ordusu'na çok ağır kayıplar verdiren bu çatışma sırasında, Amerikan Hava Kuvvetleri de başka bölgelerdeki İran hedeflerine saldırılar düzenlemiş, İran radarları ise Amerikan Ordusu'nun sofistike aygıtları tarafından elektronik perdelemeye maruz bırakılmıştı.⁴²

UMARIM BİRBİRLERİNİ YOK EDERLER

ABD bu savaş boyunca fevkalade zalim bir oyun oynamıştı. Savaş, sonuç olarak iki ülkenin de zayıflamasına yol açtı. ABD'nin Yahudi asıllı eski Dışişleri Bakanı Henry Kissinger, ABD'nin olaylara bakış açısını şu sözlerle ortaya koyuyordu: "Umarım birbirlerini yok ederler."

Bunun ABD'nin resmi görüşü olduğu bizzat Amerikan Başkanı baba George Bush tarafından teyit edilecekti. Bush

42 Adel Darwish & Gregory Alexander "Unholy Babylon"

anılarında şöyle yazıyordu: “ABD, Şah’ın düşürülmesinden sonra ki o, bizim gözümüzde bölgedeki istikrar sağlayıcı unsurların arasında en zayıf olanıydı. İran ve Irak arasında taraf tutmama kararı aldı. Bu durum, Reagan yönetiminin İran-Irak anlaşmazlığında, Irak’a meyletmesine neden oldu. Kanuna karşı gelen bu iki ülkeden herhangi birini tercih ettiğimizden değil, bu çatışmadan iki ülkeden birinin galip çıkmasını istemediğimizden bu yola başvurduk. Irak’ın o sırada, çok zayıf bir durumda olduğuna inanmıştık.”

Güya; ABD, Irak çok zayıf düştüğünden ve insanlık görevleri maksadıyla Irak’a yardım etmişler. ABD’nin ne kadar insancıl ve kanunlara saygılı bir ülke olduğu yalanını da bugün dünyanın gözü önünde olan Irak’ta ki olaylarla görmekteyiz.

MOSSAD İKİNCİ BAŞKANI DAVID KİMCHE VE IRANGATE SKANDALI

David Kimche, MOSSAD Başkanı Meir Amit’in tarifiyle, pek çok MOSSAD operasyonunun ardındaki ‘entelektüel güç merkezlerinden biri’ydi. Mantık yürütmedeki ustalığı soluk kesici bir cesarete eşlik etmekteydi; hiç umulmadık bir hareketle en şüpheli birini bile yakalayı vermesi kötümser ve şüpheli meslektaşlarının bile kısa sürede saygısını kazanmıştı. Ama aynı zeka ve kavrama yeteneği onların çoğu zaman mesafeli davranmalarına neden oluyordu; meslektaşlarının maddeci yaklaşımları için fazla uzak ve soyut biriydi Kimche. Çoğu Rafi Eitan gibi düşünmekteydi: “*David’e ‘günaydın’ dersiniz, beyni hemen gümen ne kadar ‘aydın’ olduğuna ve*

bitmesine ne kadar kaldığına karar vermek için çalışmaya başlar.”

*MOSSAD 2. Başkanı David Kimche Bruno Tüfeğiyle
(Irak'ın Kuzeyi)*

MOSSAD içinde pek çok kişi Kimche'yi bir sokak kedisinin kurnazlığına ve ustalığına sahip centilmen casus tipinin hulasası olarak görüyordu. MOSSAD'a giriş yolculuğu, sosyal bilimler dalında eğitim gördüğü Oxford Üniversitesi'ni bitirdikten sonra başlamıştı. Mezun olduktan birkaç ay sonra, örgütün o zamanki başkanı Meir Amit tarafından işe alındı. Amit, bütün ustalıklarını sahada edinmiş olan Rafi Eitan gibi adamlarının acımasızlıklarını tamamlayıcı bir unsur olarak, örgütün saflarına birkaç üniversite mezununu da katmak istemişti.

Kimche'ye planlamacılar ve stratejistler arasında bir yer verildi.

MOSSAD Başkanı Meir Amit görevden ayrılmak üzereydi. Kısa bir süre sonra Rafi Eitan ve öteki üst düzey MOS-SAD subayları onu izleyeceklerdi.

MOSSAD'daki en zor işlerden biri verildi Kimche'ye; örgütün 'Lübnan masası'nın yönetimine getirildi. Yom Kippur Savaşından iki yıl sonra Lübnan'da iç savaş başlamıştı ve Kimche 'masanın' yönetimine geldiğinde Lübnanlı Hıristiyanlar kaybetmekte oldukları bir savaşı sürdürüyorlardı. Hıristiyan Lübnanlıların yolladığı bir adam 1975 Eylülünde Paris'teki İsrail Büyükelçiliğine gitmiş ve yok edilmelerini önlemek için İsrail'in kendilerine silah sağlamasını istemişti. Talep sonunda Kimche'nin masasına ulaştı. O bunu, MOS-SAD'ın 'Lübnan ormanı'nda kendine yol açması için bir fırsat olarak değerlendirdi.

MOSSAD Başkanı Yitzhak Hofi'ye (1974 – 1982), İsrail'i yok etmeye yeminli Müslüman gruplara karşı Hıristiyanları 'kısmen desteklemenin' politik açıdan anlamlı bir şey olduğunu söyledi. Yorumu bir kez daha kabul gördü. İsrail, Müslüman gruplarıyla uğraşmalarına yetecek kadar silah verecekti Hıristiyanlara; ama İsrail'e karşı bir tehdit oluşturacak miktarda olmayacaktı bunlar. MOSSAD Lübnan'a silah göndermeye başladı. Ardından, Kimche Hıristiyan komutanlığı içine MOSSAD subayları yerleştirdi. Bunlar güya, silahların en iyi şekilde kullanılmasına yardım etmek üzere oradaydılar. Aslında ajanlar Kimche'ye sürekli olarak bilgi aktarıyorlardı. Böylece, iç savaştaki gelişmeleri sürekli olarak haritasında

işaretleyebiliyordu. Bu bilgiler MOSSAD'ın güney Lübnan'daki FKÖ mevzilerine başarılı saldırılar yapmasını sağladı.

Kimche, İsrail'in nefret ettiği Filistin Kurtuluş Örgütüne karşı kendi gerilla savaşını başlatmıştı. Bu, kısa zamanda Lübnanlı Şiilere yayıldı. Lübnan, MOSSAD'ın yalnız suikastla adam öldürmekte değil, psikolojik savaşta da taktiklerini geliştirmek için kullandığı bir deneme tahtasına dönmüştü.

MOSSAD'dan ayrıldıktan sonra David Kimche (ozaman MOSSAD'ın ikinci Başkanı koltuğunda oturuyordu) bir süre ne yapacağını düşündükten sonra, kendisine önerilen Dışişleri Bakanlığındaki müsteşarlık görevini kabul etti. Yeteneklerine çok uygun bir görevdi bu. Onları Lübnan'ın çok ötesinde, uluslararası alanda kullanma fırsatı vardı artık.

İsrail'in her zaman ilgilendiği İran'da olup bitenlerle de meşgul oluyordu. Humeyni ve Ayetullahları ülkenin denetimini sımsıkı ellerine geçirmişlerdi. CIA'in ve ABD Dışişleri Bakanlığının bu durumu doğru değerlendirmekte nasıl başarısız kaldığını görmek Kimche için tam bir şok oldu.

Kimche Dışişleri Bakanlığındaki görevine başladıktan birkaç ay sonra İsrail, ABD'nin üstü örtülü desteğiyle, İran'ı silahlandırmaya başlamıştı. Bunu Bağdat'taki Hükümeti zayıflatmak için yapıyordu. Kimche'nin *"iki uçta da oynamak"* diye tarif ettiği, çok eskiden beri uygulanan taktiğin bir parçasıydı bu.

Deniz Albayı Amerikalı Oliver North silahları sağlamakla görevlendirildi. North ve McFarlane, CIA'i planlarına dahil

etmeme kararı almışlardı. İsrail'in yeni başbakanı Yitzhak Shamir, Washington'un yardım isteğini halledebilecek (ve bu arada İsrail'in çıkarlarını sonuna kadar koruyacak) tek bir kişi olduğuna karar verdi. David Kimche Beyaz Saray'da McFarlane'le buluşmak üzere Amerika'ya uçtu. Rehinelere karşılık silah pazarlığının işe yarayacağına inanıyordu. CIA'in 'aktif olarak' işe karışıp karışmadığını sordu ve hayır yanıtını aldı.

McFarlane de MOSSAD'ın ne kadar karışmış olduğunu sordu Kimche'ye. *"Yurt dışındaki bütün gizli işlerinizi onlar yapıyor zaten,"* dedi. Kimche, o sırada Dışişleri Bakanı olan Yitzhak Rabin'le Shamir'in, MOSSAD'ı bu işin dışında bırakmaya karar verdiklerini ve bütün işi kendisine bıraktıklarını söyledi. Tıpkı Casey gibi, o sırada MOSSAD'ın başında olan Nahum Admoni (1982 – 1990) de, bu pazarlığın uygulamayla ilgili tehlikelerle dolu olmasından korkuyordu; ama Kimche bundan hiç söz etmedi.

Kimche bunu garanti altına almak için, operasyonu başlatmak üzere, son derece renkli kişilikleri olan bir grup insanı bir araya getirdi. Suudi bir petrol milyarderi olan Adnan Kaşıkçının, SAVAK'ın eski bir üyesi olan Manacher Thorbanifer, Yakov Nimrodi Şah döneminde İsrail'in İran'daki askeri ateşesiydi. İsrail Havacılık Sanayiinin sıkı ağızlı kurucusu Al Schwimmer de kaçınılmaz olarak ona eşlik ediyordu.

İsrail'den yola çıkan bir uçak dolusu silah 1985 yılı Ağustos ayının son günlerinde Tahran'a vardı. Bu ilk partiydi.

Washington ve İsrail'deki iş kotarıcılar bütün bunları görmezden geldiler. Onlar için Önemli olan tek şey, operasyonun, hiçbir şeyden şüphelenmeyen dünyanın burnunun dibinde sürüp gitmesiydi. İran'a toplam olarak 128 Amerikan tankı, güney Lübnan'da ele geçirilen 200.000 Katyuşa roket, her kalibreden 10.000 ton top mermisi, 3.000 havadan-havaya roket, 4.000 tüfek ve yaklaşık 50 milyon mermi verilecekti. Arizona'daki Marama Hava Kuvvetleri Üssünden kalkan uçaktaki 4.000'den TOW füzesi, Tel Aviv'e olan uzun yolculuğuna önce Guatemala'ya giderek başladı. Polonya ve Bulgaristan'dan alınan 8.000 bin karadan-havaya Sam-7 roketi, 100.000 AK-47'yle birlikte yola çıktı. Çin'den 100'den fazla denizden-denize Silkworm füzesi, zırhlı araçlar ve amfibik personel taşıyıcılar alındı, İsviçre 105 milimetrelilik top mermileri, Belçika havadan-havaya füzeler sağladı.

Silahlar son kullanıcının İsrail olduğunu belirten belgelerle naklediliyordu. Konsorsiyum, İsrail'in Necef Çölündeki askeri üsteki silahları İran'a taşıdı. Her konşimento için 'taşıma ücreti' alıyor, İran parayı İsviçre bankalarındaki hesaptan ödüyordu. Sonunda ödenen toplam para milyon dolarları buldu. Bu paralar Nikaragua'daki aşırı sağcı Kontra gerillalarının finanse edilmesi işini gizlice sürdürmek için kullanıyordu. İsrail açınsındansa, asıl olarak "Tahrana sızmak" içindi. İsrail'in bu işten paraşal bir kârı olmadı; ama iki ülke arasındaki uzayıp giden savaşta İran'ın daha çok Iraklı öldürebilecek hale geldiğini görmek yetiyordu onlara. David Kimche için bu olay kuvvetle savunduğu 'böl ve yönet' politikasına güzel bir örnekti.

Başbakan Şimon Peres “üç silahşör”ü Kimche, Nimrodi ve Schwimmer’i Irangate işinden uzaklaştırdı ve operasyonu yürütmek üzere genç ve parlak danışmanı Amiran Nir’i görevlendirdi. Nir, operasyonun Washington’daki sorumlusu olan Oliver North ile aynı dilden konuşuyordu, rütbeleri de aynı olan ikili iyi anlaştı. Nir-North ikilisi bir süre daha Irangate’i sürdürdüler. Ancak Robert Mc Farlane, Oliver North ve bazı diğer Amerikalı subayların Amiran Nir ile birlikte Kasım 1986’da Tahran’a yaptıkları gizli ziyaretin basına sızması sonucunda operasyon su üstüne çıktı ve ABD’de siyasi bir skandal olarak kabul edilerek “Irangate” adını aldı..

Oliver North, Beyaz Saray’ın günah keçiliğini üstlendi ve tüm suçu üzerine alarak olaydaki aktörlerden biri olan Başkan Reagan’ı kurtardı. “Kurtulan” en önemli aktör ise İsrail’di. Konuyla ilgili yürütülen resmi Amerikan soruşturmasında olay “İran-Kontra” skandalı olarak adlandırıldı ve İsrail’in oynadığı rolün elden geldiğince kurcalanmamasına çalışıldı. Kongre’nin skandalı araştırmak için kurduğu özel komite tarafından hazırlanan rapordaki 423 paragrafın yalnızca 5 tanesinde İsrail’in adı geçiyordu.⁴³

8 YIL SAVAŞTAN SONRA ATEŞKES

8 Ağustos 1988’de İran – Irak ateşkesinin imzalanmasıyla Kürtler yine kendi kaderiyle baş başa kalırlar. Saddam, savaş sırasında İran ordusu ile beraber hareket eden Kürt gruplarını cezalandırmak için Irak’ın kuzeyinde bir askeri operasyon düzenledi. Irak ordusu binlerce Kürdü öldürdü. Türkiye 1

43 Cevat Eroğlu, İsrail’in Beka Stratejisi ve Kürtler, s.126,127,128)

Eylül 1988’de sınırlarını, kaçan onbinlerce insana geçici göçmen statüsü vererek açmış ve insani görevini yapmıştır. Ama Irak kürtleri nankörlük yaparak PKK yı desteklemişler ve onbinlerce insanın Türkiye de ölümüne sebebiyet vermişlerdir. 1980 – 1988 arası devam eden İran – Irak savaşında ABD, Kürtlerle herhangi bir alış-verişe girmemişti, zira ABD bu defa İran karşısında Irak’ı desteklemekteydi.

1. KÖRFEZ SAVAŞI

Irak, öteden beri üzerinde hak ettiği Kuveyt’i 2 Ağustos 1990’da işgal etti. 8 Ağustos’ta da Kuveyt’i ilhak ettiğini ilan etti. Irak’ın Kuveyt’i işgali üzerine, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi aynı gün aldığı 660 sayılı kararla Irak’ın kuvvetlerini kayıtsız şartsız Kuveyt’ten çekmesini istedi. Irak diplomatik tehditlere kulak asmayınca 16 Ocak’ta Amerikalı general komutasındaki müttefik güçleri Körfez Savaşını başlattılar. Bağdat’a girmeleri beklenen müttefik güçleri, 28 Şubat’ta beklenmedik bir şekilde savaşı sona erdirdiler. 3 Nisan 1991 tarihinde de Irak, savaşta tazminatı ödemeyi de kabul etti.

KÜRT DEVLETİ HAYALİNE KAPILAN KÜRTLER

1. Körfez Savaşında Irak’ın kuzey ve güneyindeki muhalifleri ümitlendirdi. Özellikle ABD’nin desteğini arkalarında hisseden Kürtler, bir kez daha Kürt devleti hayaline kapılarak Irak Hükümetine isyan bayrağını açtılar.

Ancak bu olayların içinde fazla gündeme gelmeye bir aktör daha vardı: Kürt Devleti projesinin kadim destekçisi İs-

raildi. Körfez Savaşı'nda olduğu gibi Kürt isyanında da ön plana çıkmadı. Oysa Kürt isyanında, Körfez Savaşı'ndaki etkisinden de büyük bir etkiye sahipti.

Dahası İsrail, 1975'ten 90' kadar uzanan uzun onbeş yıl boyunca, Raviv ve Melman'ın verdiği bilgiye göre, Kürtlerle olan dirsek temasını hiç kesmemişti.

Bu nedenle İsraililer, Körfez Krizi sırasında Amerikalılar ile Kürtler arasında kurulan ilişkilerde aracılık rolü üstlendiler. (İsrail'in sıkı sansürü nedeniyle bu konuda dışarı çok az bilgi sızmıştır.) Ayaklanma başladıktan sonra da, Kürtlerin hep önde gelen savunucusu oldular. Hatta İsraililer, ABD'nin Kürt, ayaklanmasına yeteri kadar destek vermediğini düşünüyorlardı. Dışişleri Bakanı David Levy, Kudüs'te yaptığı ve Reuter Ajansı tarafından dünyaya geçilen konuşmasında Kuzeyde ayaklanan Kürtler'e (yeterince) silah yardımı yapmadığı için ABD'yi eleştirerek, isyancı Kürtler'e silah verilmesini istemişti

Bu arada İsrail Barzani aşireti ile olan kadim ilişkilerini çoktan yenilemişti. Körfez Savaşı'nın başından beri, MOS-SAD'ın Mesud Barzani peşmergelerine verdiği destek sürüyordu.

“AYAKLANIN, BU SEFER MÜTTEFİKLER SİZİ YANLIZ BIRAKMAYACAKTIR!”

3 Ağustos 1990’da Kürtler, körfez savaşıyla ilgili tutumlarını şöyle açıklıyorlardı: “Bu istila hareketi yabancı ülkelere müdahalesine yol açmıştır. Topraklarımızı ve bölgenin diğer ülkelerini bu gelişmenin korkunç sonuçları ile baş başa bırakan bu hareketin tek sorumlusu Irak yönetimidir”.⁴⁴

Hayret! Kürtler, Irak’lı olduklarını hatırlamışlardı. Kasım ayı başında CIA ajanları ile Kürt yetkilileri Şam’da buluştular. CIA ajanları, Irak’a karşı ayaklandıkları takdirde, Kürtlere ihtiyaç duyacakları her türlü silahı vereceklerini ve gerekli tüm maddi desteği sağlayacaklarını söylüyorlardı.⁴⁵

CIA tarafından kurulan VOFİ Hür Irak’ın Sesi Radyosu’nun 1. Körfez Savaşı sırasında Irak Kürtleri’ne yaptığı söz konusu yayında şu tür cümleler kullanılıyordu: “Ayaklanın, zaman geldi. Bu sefer müttefikler sizi yalnız bırakmayacaktır... Her kalp atışınızda bizler yanınızdayız. Ne yaparsanız, neye karar vererseniz, sizi desteklemeye devam edeceğiz.”⁴⁶

Kürtlerin Şam’da verdikleri sözü tutarak bir kere daha ülkelerine ihanet etme zamanı gelmişti. 15 Şubat 1991’de Başkan Bush yaptığı konuşmada, Saddam Hüseyin’i devirme çağrısında bulundu. Başkan Bush’un çağrısına Kürtler ve Şiiler vakit kaybetmeden uydular. Amerika’nın çağrısı ile başlayan bu ayaklanma, Irak’ın güneyinde Şii grupların, kuzeyinde ise Kürtlerin isyana katılmaları sonucunda kısa sürede bü-

44 Ümit ÖZDAĞ, *Türküye, Kuzey Irak ve PKK*. S.64

45 Serbesti, Sayı:3 Şubat 1999 s.64

46 Turan Yavuz, *ABD’nin Kürt Kartı*, s. 141

yümüş, özellikle Irak'ın kuzeyinde denetim Kürt isyancıların eline geçmişti. Saddam'a bağlı Cahş diye anılan Kürt aşiretlerinin de silahlarını Irak ordusuna çevirmeleri ile hızla yayılan isyan esnasında sırası ile Türkmen şehri Kerkük ve Erbil, Kürtlerin yoğun yaşadığı Dohuk ve Süleymaniye isyancıların kontrolüne girmişti. Musul ve Kerkük petrollerinin, kurulacak bir Kürt devleti için vazgeçilmez derecede hayati bir kaynak olduğunu, petROLSÜZ devleti yaşatamayacaklarını bilen Kürtler, Musul'u ve Kerkük'ü ele geçirmekte ısrarlı davranıyorlardı.⁴⁷

Irak ordu birlikleri, Musul'a saldıran Kürt isyancılara karşı kuvvetli bir direniş sergiliyordu. Mesud Barzani'nin KDP'si, Celal Talabani'nin KYB'si ve onlara bağlı Kürt grupları 17 Mart 1991 tarihinde Kerkük'e girerek şehri işgal ettiler. Kürtlerin ilk yaptıkları iş, devlet dairelerini ve hükümet konağını işgal etmek olmuştı. Kürtler ele geçirdikleri devlet dairelerinde mevcut olan ve bölgede Türk varlığının kanıtları durumundaki belgeleri ele geçirerek yakmaya çalışıyorlardı. Kürtlerin yaptığı bu talan ve yağmadan, Emniyet Müdürlüğü, **Nüfus Müdürlüğü, Tapu Müdürlüğü** başta olmak üzere devletin hemen hemen bütün kurumları nasibini almıştı. Irak ordusu 26 Mart 1991'de Türk ilçesi Tuzhurmatu ve Türk kasabası Tazehurmatu'ya ulaşmış, isyan edenlere değil de yüzlerce Türkmeni isyancı oldukları bahanesiyle katletmişlerdir. Kürtler, kendilerini kışkırtmış olan ABD'yi yardıma çağırdılar. Fakat Başkan Bush sözlerinin yanlış anlaşıldığını, kendisinin Kürtleri ayaklanmaya kışkırtmadığını söyledi. Ameri-

47 Ümit ÖZDAĞ, Türkiye-Kuzey Irak ve PKK s.65

ka'nın askeri müdahalede bulunmayacağı, ayaklanan Kürtlere yardım sağlamayacağı anlaşıncı; Kerkük'e yönelen Irak ordusu ve orduyu gören yağmacı Kürtler şehri boşaltarak kuzeye kaçarlarken Türklerle Arapları karşı karşıya bırakmışlardır. Halkın bir kısmı da şehri boşaltarak kuzeye Türkmen şehri Erbil'e doğru kaçmaya başlamıştır. Aynı gün Irak ordusu Kerkük'ü top ateşine tutarak bombalamıştır. 27 Mart'ta Irak ordusu şehrin kontrolünü ele geçirdi. Irak ordusu 28 Mart'ta Türkmen ilçesi Altunköprü'ye girer ve Altunköprü'de topladığı yüzün üstünde genç, yaşlı, kadın, erkek, çocuk ayaklanmaya karıştı gerekçesiyle, sorgusuz sualsiz bir saat içinde kurşuna dizildiler. 'Altunköprü katliamı' olarak tarihe geçen bu olayda Irak ordusu sanki Kürtlerin acısını Türkmenlerden çıkarıyor gibiydi⁴⁸.

Mesud Barzani ve Saddam Hüzeyin'in Samimi Bir Fotoğrafı

Kürtler, 1975'te olduğu gibi yine ABD'nin ihanetine uğramışlar ve Saddam'ın insafına bırakılmışlardı. Nitekim güvendikleri Amerikan kuvvetlerinden en küçük bir yardım almayan isyancı Kürtler, askeri helikopter desteği ile saldıran Irak ordusu tarafından imha edilmişlerdir. Büyük hayallerle başlatılan ayaklanma, çok kısa bir zamanda bastırılmıştır.

Nisan ayı ortalarında Irak hükümeti ile Kürt isyancılar arasında görüşmeler başladı. Utanma duygusundan yoksun Kürt aşiret reisleri Celal Talabani ve Mesud Barzani, Saddam Hüseyin'le Bağdat'ta milyonlarca TV seyircisi önünde öpüşüp, koklaşip barıştılar.

IRAK'TA NGO'LAR VE İŞGAL HUKUKUYLA DEMOKRATİKLEŞME

İnsan hakları savunuculuğunu yapan NGO'lar (Non-Government Organization / Hükümet Dışı Örgütler) “**güçlerini çoğunlukla merkezi ülkelerin çıkarlarına uygun davranmaktan**” alıp insan haklarının siyasi ve kültürel hakları boyutunu ön plana çıkarır, ekonomik ve sosyal haklar boyutunu bilinçli olarak geri plana iterler.

Irak'ın, Amerikan askerlerince işgal edilip sözde etnik devletler kurmak yoluyla bir çok NGO bu süreçte etkin rol oynamıştır ve oynamaktadır. “Uluslararası NGO'ların Kürtlerle yakın ilişki içinde çalışmaları, uluslararası arenada Kürtlerin sorunlarının temsili için önemli fırsatlar yaratmakta, bu NGO'lar sorunların / konuların Birleşmiş Milletlerde gündeme getirilmesine aracılık etmekte ve uluslararası medya aracılığıyla sorunlarını dile getirebilmektedir” NGO'lar en çok

ihmal edilmiş, yoksun kalmış ve cahil toplumları seçmekte, böylelikle tıbbi, eğitimsel ve ziraî yardımlar sayesinde onlara kur yapabilmektedirler. Aynı zamanda misyonerlik faaliyetlerini de yerine getirmeye çalışırlar. Böylece hedef toplumun kültür ve inancına yavaş yavaş zarar verirler. Dolayısıyla, “devlet, küçük, minimal, sınırlı, az yer kaplayan bir noktaya çekilmektedir.

“Batılı ülkelerin NGO’larına finans sağlamanın yanı sıra sınırsız operasyonel olanak da sağladığı görülmektedir.

STK’lar, kendilerini “kalkıncı sivil toplum kuruluşları” ya da “uluslararası alanda hükümet dışı kuruluşlar” adı altında farklı biçimde tanımlamaya başlanan bu kuruluşlar, ulus devletlere karşı uluslararası sivil toplumun temsilcileri olarak sunulmaktadır.”

Irak’ın kuzeyinde tasarlanan etnik temelli devlet ve Türkmen nüfusunun hiçe sayılarak demografik yapının etnik kimliklerin lehine dönüştürülmesi üzerine çabalarıyla NGO’ların analizi de yer almakta: “1991 yılındaki 1. Körfez Savaşı’nın ardından Irak’ın kuzeyine gelen yaklaşık 100 NGO’nun insani amaçlı görünmekle birlikte, bir çoğunun ülkelerin bölgeye ilişkin politikalarına hizmet ettiği gözlenmiştir. Bu kuruluşların bölgede bir Kürt devleti kurulmasının fiziki alt yapısının oluşumunda önemli bir rol oynamaktadır. Irak’ta faaliyet gösteren NGO’lar kendi devletlerince ulusal çıkarlarını ve dış politika hedefleri doğrultusunda: stratejik istihbarat temini, diplomasiyi etkileme, misyonerlik ve dönüştürme faaliyetleri, sosyal, kültürel ve etnik yapıyı çözümleme, ideolojik taşıma, kültür aktarımı, yer altı ve yer üstü kaynakları saptama, kitle-

leri etkileme ve yönlendirme amaçları için kullandıkları bilinmektedir.” Irak’ın kuzeyinde faaliyet gösteren NGO’lar şöyledir: **Amerika Birleşik Devletleri:** Assyrian Aid Social Society, Asian Volunteers Network, Concern For the Kids, Care For The Kurds, Global Development Cehitre, Global Partners, Horizonsinternational, İnternational Catholic Migration Commission, Impact Teams İnternational, Kurdish Human Right Watch, Northwest Medical Teams İnternational, US Office Foreing Disaaster Assistance, Servant Group İnternational, Wells of Life; **Hollanda:** A Community Oriented Rehabilitation Network, Dutch Consortium; **İtalya:** Assocation for Participation İn Development; **Fransa:** AIDE Medicale İnternationale, Equilibre, MEdecine Du Monde, Mission Enfance, Pharmaciens Sans Frantier; **Almanya:** Arbetier Samortier Bund, Children’s Relief Assaciation, Center For Development And Peace, Humanitarian Aid Development Cooperation, Heidelberg İnternational, Help, Medico İnternational, Solidaritat Komite, Kurdistan, Voluntary Relief Doctors, Wadi; **Belçika:** Broederlijk Delen, Handicap İnternational; **İngiltere:** Christian AID, Iraq Trust, Kurdish life AID, Minas Advisory Group, MiddleEast Development Services, Response, RELief, Resettlement Rehabilitatio, Save The Childiren FUNK; **Danimarka:** Danish Church AID; **İsveç:** Diakonia, Opontion Marcy, The Qandil Project, SAve The Childiren FUND, Swedish Red Cross, **Avrupa Birliği:** Eupoen Community Humanıtation Office; **İsviçre:** Emergency, İntemetional Commite Of The Red Cross, Resource Development Services; **Norveç:** Norwegian People’s AID. Gelişmiş zengin merkezi ülkelerin

hükümetleri, uluslararası mali kuruluşlar ve bunlarla iç içe olan bir çok NGO ve diğer işbirlikçiler bu sistemin bir parçası olarak çalışmakta ve adil olmayan serbest pazarın devam etmesi için vaazlarını sürdürmektedirler. Irak'ta ya da dünyanın herhangi bir yoksul, gelişmemiş ülkesinde sözde “**demokratikleşme**”yle işgal edilen, yerinden yurdundan edilen, çocuk, kadın, yaşlı tüm dezavantajlı kitleleri dünyanın sınırlı su, petrol, enerji kaynaklarından daha fazla pay almaya odaklanmış gelişmiş ülkelerin çıkarları doğrultusunda hiçe sayan bir anlayış görünür kılındığı gibi bu faaliyetleri NGO'lar aracılığıyla yapmaktadır. Yine söz konusu NGO'lar, insan hakları, kültür, ekonomi, eğitim, sağlık gibi temel konularda çıkarlarına uygun olmadığı yerlerde hiç de insaf ölçülerini düşünmemektedir.⁴⁹

ABD TARAFINDAN FİNANSE EDİLEN NGO'LAR

CIA ajanları istihbarat faaliyetlerinde ABD'nin uluslararası insani yardım çalışmalarını yürüten Dış Felaket Yardımaları Ofisi'nden (OFDA, Office of US Foreign Disaster Assistance) de yararlanıyor ve Kürt muhbirlerle maaşları bu ofis vasıtasıyla ödeniyordu. Hatta bu kişilere, ABD hükümeti adına çalıştıklarına dair kimlik belgeleri bile düzenlenmişti. Amerika insani yardım kuruluşlarını örtülü operasyonlarında kullanıyordu.

CIA'ya Irak Operasyonlar Grubu'nda çalışan ve daha sonra Irak'ın kuzeyindeki CIA İstasyonu'nu kurarak Saddam Hüseyin'in devrilmesiyle ilgili faaliyetler ve planlar yapan

CIA İstasyon şefi Robert Baer'in "*See No Evil: The True Story of a Ground Soldier in the CIA's War on Terrorism*" adlı kitabında bu konularla ilgili ayrıntılı bilgiler verir.

ABD hükümeti tarafından desteklenen ve finanse edilen NGO'lar Irak'ın kuzeyindeki çalışmalarını Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komisyonu'nun 7.6.1991 tarihli kararıyla başlatmışlardır. NGO'lar Çekiş Güç ve MCC (Askeri Koordinasyon Merkezi) ile eşgüdüm halindeydiler. Bölgedeki sığınmacıların beslenme, barınma, sağlık, altyapı, inşaat, eğitim gibi konularda faaliyet gösteren ABD, Almanya, Fransa ve İngiltere merkezli 100'ü aşkın NGO grubu vardı. Bunların içinde misyoner örgütleri de vardı. Bu örgütler bölgedeki tüm alanlarda faaliyet gösterdiler.

NGO'lar içinde bölgede bağımsız bir Kürt devleti kurulması için çalışma yapanlar da bulunmaktaydı. Bunların başında eski CIA Direktörü William Casey'nin akıl hocası Leo Cherne tarafından yönetilen International Rescue Committee (IRC) (Uluslararası Kurtarma Komitesi) geliyordu. Bu misyon geçmiş yıllarda dünyanın çeşitli yerlerinde ayrılıkçı gruplara destek vermesiyle biliniyordu. Bölgedeki en ücra köşelere kadar giderek pek çok bilgi ve istihbarat sağladılar.⁵⁰

50 Ersal Yavi, Kürdistan Ütopyası, s.78

İSRAİL YANLISI LOBİLERİN KÜRTLERE OLAN İLGİLERİ

“Adı, Ellen Laipson. Görevi, CIA’in bir numaralı Ortadoğu analizcisi. Misyonu, Kürt sorunu. Laipson uzun yıllar Kongre Araştırma Servisi’nin Dış Politika ve Ulusal Güvenlik bölümlerinde çalıştı. Kongreden ayrıldıktan sonra CIA’in ‘Ulusal İstihbarat Görevlisi’ oldu. Laipson Ulusal İstihbarat Konseyi’nin Ortadoğu ve Güney Asya bölümünün başına getirildi. ABD’nin bu bölgelerde ne tavır alması gerektiğini Başkan’a öneren raporları Laipson yazıyor. CIA’in ülke ajanlarından gelen bilgileri, ABD Dışişleri Bakanlığı telgraflarını süzgecinden geçirdikten sonra örneğin ‘Irak bölünmeli mi, bölünmemeli mi?’ ya da ‘Irak’ta bir Kürt devleti kurulması Amerika’nın çıkarlarına mı, değil mi?’ gibi sorulara yanıt arıyor. Laipson’ın titri, ‘Ulusal istihbarat Görevlisi’. CIA’de bu titri taşıyanların sayısı hayli az. Laipson’dan önce bu koltukta oturan kişi Graham Fuller idi. Laipson şimdi gizli bir görevle Irak’a geçecek. Misyonu, Kürt sorunu. Laipson, bir muasevi olarak gözlemlerini elbette kendi etnik süzgecinden de geçirecektir.”⁵¹

İsrail yanlısı lobilerin Kürt sorununa “özel” ilgileri Laipson ve Abraham’la sınırlı değildir. Güneydoğu’da daha önce de, emekli general MOSSAD ajanı Abraham Elfassy, Yahudi Dağıtım Komitesi adı altında çeşitli incelemelerde bulunmuştu. “ABD’deki Yahudi Lobisi’nin en güçlü kuruluşu olan AIPAC’ın (American Israeli Public Affairs Committee) Başkanı David Steiner, geçenlerde ‘Little Rock’ta pek çok adamımız

51 Cumhuriyet, 29 Mayıs 1992, Ufuk Güldemir

var. Yeni yönetime adamlarımızı sokacağız” yolundaki sözlerinin yer aldığı teyp bandının basına yansması üzerine istifa etmek zorunda kalmıştır. AIPAC’ın ‘adamları’ndan biri de Washington’un önde gelen Ortadoğu uzmanlarından Martin Indyk’tır(Bush’ın Ulusal güvenlik danışmanı Tony Lake’in asistanı iken CIA’ın Irak’ın kuzeyindeki başkanı Robert Baer’e gizli üssü oluşturmakla görevli kişidir). İlginçtir ki, ABD’nin saygın araştırma kuruluşlarından (Think Tank) Carnegie Endowment’ta düzenlenen ve ‘Kürt Sorunu’nun’ da ayrıntılı bir şekilde tartışıldığı ‘Irak toprak bütünlüğünü koruyabilir mi?’ konulu panelde en önemli müdahalelerden biri Martin Indyk’tan gelmiştir. Washington’daki bir başka nüfuzlu araştırma kuruluşu, Washington Institute For Near East Policy’nin direktörü olan Indyk, ABD Yönetimi’nin Irak’ın toprak bütünlüğünü savunan geleneksel çizgisini eleştiren bir yaklaşımla ‘Irak’ın toprak bütünlüğünü sorgulayan bir politikanın hatası ne olabilir ki?’ diye sormuştur.”

Tüm bu bilgileri inceledikten sonra, şu soru akla gelmektedir: ABD’deki Yahudi çevrelerin Kürtlerin durumuna gösterdikleri ilginin ardında yatan nedir? Ya da Irak’ın kuzeyindeki Kürtlere silah yardımı yapılmasını savunan eski kongre üyesi Steve Solarz’ın Yahudi olması nasıl değerlendirilmelidir? “Gerek doğu sınırlarını emniyet altına almak, gerek Bağdat’taki yönetimin dikkatini Arap-İsrail anlaşmazlığından uzaklaştırmak için Irak’ı zayıf tutmak, İsrail’in önceden beri uyguladığı stratejik bir güvenlik politikasıdır. Nitekim, İsrail’in 1960’li yılların ilk yarısında Kürtleri isyana teşvik amacıyla yürütülen programa, silah yardımı ve askeri danış-

man yollayarak katılması bu stratejik hedefin bir gereğiydi. Bu odakların özellikle Amerika'nın, Irak politikası üzerinde ne ölçüde etkide bulunacakları şimdiden ilgiyle izlenilmesi gereken bir konu olarak belirmektedir.”⁵² Ayrıca demokrat senatör Clairborne Pell'in başkanışmanlığı ABD Büyükelçiliğini yapan Kürtlerin Arabistanlı Lawrence'i Peter Galbraith'i unutmamak gerekir. Yıllardır Kürt tezini ve Irak'ın bölünmesinin gerekliliğini Washington'da savunan ve işleyen kişidir. Şimdi ki görevi ise Mesud Barzani ve Celal Talabani'nin akıl hocalığını yapmaktır. Peter Galbraith'in arzusu ise Irak halkı istese de istemese de Irak bölünmelidir. Irak halkının ne düşündüğü önemli değildir. Irak halkının görüş bildirme hakları da yoktur.

IRAKLI KÜRTLER LOBİ ATAĞINDA

Washington'da onayladığı yasalarla dünyadaki birçok halkın kaderini tayin edebilen ABD'de, haklarında verilecek kararları etkileyebilmek için lobi faaliyetleri yürüten uluslar kervanına Kürtler de katıldı. ABD'de yayımlanan Washington Post gazetesi, Iraklı Kürtlerin, ABD televizyonlarında yayınlanmak üzere hazırladıkları tanıtım reklamları, Washington'da kurdukları diplomasi bürosu ve ABD yönetimindeki güçlü lobicilerle yakın ilişkiler kurma çabaları ile haklarındaki kararları etkilemek üzere lobi faaliyetlerine giriştiler.

Iraklı Kürtlerin, tam bağımsızlık taleplerine destek sağlamak amacıyla yürüttükleri bu lobi faaliyetinin başında Irak Kürt Devlet Başkanı Celal Talabani'nin oğlu Kubad Talabani

bulunuyor. Kampanyanın şimdiden evanjelik Hristiyanların, nüfuzlu İsraili isimlerin ve Cumhuriyetçi siyasilerin ilgisini çektiği belirtiliyor. Geçen yıl lobicilerinin desteğini alabilmek ve Washington'da diplomasi bürosu açabilmek için 3 milyon dolar harcayan Iraklı Kürtlerin, televizyon reklamları ve ilanlarla İsraililerin uzun yıllardır sürdürdüğü ve başarıya ulaştığı şekilde sıradan Amerikalılarla 'duygusal bir bağ' kurmayı amaçlamaktadırlar.

Washington'da Kürtlerin temsilcisi olarak bulunan Irak Kürt Cumhurbaşkanı Celal Talabani'nin oğlu Kubad Talabani, "Kendimiz için deneyebileceğimiz her yolu kullanmalıyız" ve Kürtlerin İsrail ve Tayvan'ın ABD ile sahip olduğu türden 'stratejik ve kurumsal ilişkilere' sahip olmak istediklerini ifade ediyor. Kubad Talabani, "Washington'da hangi parti iktidarda olursa olsun ABD yönetimi bu ülkeleri terk etmeyecektir. İşte biz de bu tür bir koruma arayışı içindeyiz". Talabani, Amerikalılarla aynı değerleri paylaşıyoruz. Bu Amerikan rüyasından farklı değildir"⁵³

Aslına bakarsanız fırsat bu fırsat. Irak'ın çıkarları da neymiş. Önce Kürtlerin çıkarları önemlidir. Irak'ın Dışişleri Bakanının ve bakanlığının işgal güçleri tarafından Kürtlere verilmesi bunun bir göstergesi değil mi? "Ölsün Iraklılar Yaşasın Kürtler!"

CELAL TALABANİ: “MUSUL’U ALIN VE BİZDE SİZİNLE BİRLEŞELİM”

Tarih 26 Haziran 1992. Yer Ankara, Balgat. Dışişleri Bakanlığı ana binası. KYB’nin Başkanı (Şimdiki Irak Cumhurbaşkanı) Celal Talabani binadadır. 25 Haziran 1992 tarihinde Ankara’ya gelmiştir ve 26 Haziran 1992 tarihinde bakanlık koridorlarını aşarak girdiği toplantı salonunda İstihbarat Araştırma Dairesi Başkanı Büyükelçi Cenk Duatepe ve diğer üst düzey dışişleri mensupları Burhan Ant, Türkeul Kurttekin ile bir toplantı halindedir. Talabani ye Ankara’daki irtibat Görevlisi Serçil Kazaz da eşlik etmektedir. Görüşme tutanaklara şöyle yansımıştır:

“Talabani: Ziyaretimin birinci nedeni PKK ile ilgili bazı yeni gelişmeler konusundaki fikirlerimi sunmak olacak. PKK şu anda İran ve Ermenistan’ı üs olarak kullanıyor. Öte yandan bu örgütün Suriye tarafından dışlanmış olduğu konusunda tereddütlerim var. Suriyeliler oyunlarının bir parçası olarak belki şimdilik bu rolü oynuyorlar, ancak PKK’nın bu ülkeden çıktığına inanmak güç. Bir diğer izlenimleri de PKK’nın Türkiye’deki etkisinin giderek kaybolmasıdır.

Buna Abdullah Öcalan’ın deliliklerinin de büyük katkıda bulunduğunu söylemeliyim.

Ben siyasetçiyim, bir devleti de temsil etmiyorum. Ben PKK yi Kürt milletinin gözünde afişe etmek için caniliğini, barbarlığını, Kürt milletine verdiği zararı, Saddam’la yaptığı işbirliğini herkese açıklayan siyasi bir kampanya sürdürürüm, ama onunla savaşmam. Sizi de anlayışla karşılıyorum, Siz bir devletsiniz ve PKK ya karşı yumuşak davranamazsınız.

PKK'yı tecrit etmek istiyorsak daha siyasi davranmak gerektiğini ve onların silahını ellerinden almak gerektiğini düşünüyorum.

Diğer taraftan PKK'nın işlediği cinayetlere ilişkin olarak hazırlanan kasetler de çok faydalı, bunların televizyonlardan yayınlanması halkı etkiliyor. Biz Irak'ın kuzeyinde bunu yapıyoruz ve netice alıyoruz.

Yarın birgün Araplar birleşirse, Kürtler Arapların bir kolonisi olmayacaktır. Belki Türkiye'yle birleşmeye karar verir, belki bağımsız bir devlet kurarız, ama artık hiçbir zaman Arap sultasında yaşamak istemiyoruz.

Duatepe: Musul Vilayet Konseyi ile ilgili girişimin arkasında kimin olduğunu biliyor musunuz?

Talabani: Biz bunun Türk askeri çevreleri tarafından desteklendiği izlenimini edindik. Musul Vilayeti Projesinin hukuki temelini hazırlamış olan Bay Keller (Cenevre'deki "Good Offices Group Of European Lowmakers" isimli kurulun genel sekreteri) bana, projenin üst düzeyde bazı askerî makamlarınızla görüşüldüğünü söyledi. Türkiye tarafından desteklendiğini düşündüğümüz için de karşı çıkmadık. Doğru söylemek gerekirse bunu Türkiye'nin kara kaşı, kara gözü için değil, bizim işimize de geldiği için destekledik. Musul, Türkiye ile birleşirse bu bizim de Türkiye ile birleşmemiz için bir ön adım teşkil eder. Bakın size samimi olarak fikirlerimizi söylemek istiyorum. Biz gerçekçiyiz. Bağımsızlık peşinde değiliz. Eğer bir ülke ile beraber yaşamamız gerekiyorsa bunun Türkiye olmasını istiyoruz Musul Türkiye'ye geçerse Türkiye'nin petrol sorunu kalmaz Biz de Türkiye ile birleşir-

sek, PKK sorunu da ortadan kalkar. Biz de sizinle aynı parlamentonun çatısı altında konuşuruz.

Ben bunu Sayın Başbakan'a dahi söyledim ve Sayın Başbakan bu fikrime güldü. Bizim içten dileğimiz bu, demokratik bir ülke olan Türkiye sadece bizim için değil, başkaları için de çekici bir ülke olmaya başladı.

Duatepe: Musul Vilayet Konseyi girişiminin arkasında Türkiye yok. Bunun Türk askeri çevrelerince desteklendiği yolundaki görüşü ilk defa duyuyorum. Bu kişiler filhakika önce askeri yetkililerimizle temas etmişler, onlar da bize gönderdiler. Mesele bundan ibaret.

Kurttekin: Bizim 70 yılda gerçekleştirdiklerimizi, üstelik bunları petROLSÜZ gerçekleştirdiğimizi dikkate aldığımızda bu tür projelerin bizim için önemli olmadığını takdir edersiniz.

Talabani: Çok diplomatça davranıyorsunuz Artık eski politikalarınızı bırakın. Musul'u alın ve biz de sizinle birleşelim. Beni üst düzey askeri yetkililerinizle de görüşürmenizi istiyorum.

Jandarmayla pratik önlemler için görüşüyorum, ancak ben askerlerle görüşmek istiyorum.

Irak'ın Kürt Cumhurbaşkanı Talabani, Türk Devleti'nden Musul Vilayeti'nin (Musul-Kerkük) alınmasını ısrarla istiyordu. Ama Türk yetkililer ise Irak için herhangi bir politika ve projelerinin olmadığını söylüyorlardı. Şayet böyle bir politika ve proje olsaydı, 1991 veya 2003 de yapmazlar mıydı?

O zaman insanın aklına şu soru geliyor:

Irak yönetimleri Irak Türklerinden neyin intikamını alıyorlardı? Irak Türklerinin vatanları Irak'a olan sadakatleri mi?

Rusya Devlet Başkanı Putin Ağustos 2005'te bir açıklama yaparak, ABD askerlerinin Irak'tan çıkması gerektiğini söylemişti. Bu nedenle Talabani, Putin'i eleştirerek, Rus İnterfaks ajansına verdiği demeçte şöyle diyordu ***"ABD askerlerinin yarın gittiğini düşünün, sizce bu Irak'ta iç savaşı başlatmaz mı? Türkiye'nin Türkmenlerin hakkını savunma iddiasıyla ülkenin kuzeyine girmesini kim engelleyecek? Suriye'yi kim engelleyecek?"***

Daha kısa bir süre önce Irak Cumhurbaşkanı Türk yetkililerden Musul ve Kerkük'ün alınmasını isteyen (yalvararak). Türk yetkililerden red cevabı alan Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani ise yüzü kızarmadan Türkiye hakkında ki söylediklerine bakınız.

ABDULLAH ÖCALAN: "BARZANİLER KÜRTLERİ ÇOK İYİ SATTILAR"

Abdullah Öcalan "Özgür Halk" dergisinin Haziran 1997 tarihli sayısında, Irak'taki Barzani hareketinin örgütsel ve ideolojik analizini yaparak "Barzanicilik, komploculuk, işbirlikçilik, Kürt halkına ihaneti temsil eder" derken, Barzani'nin öncülüğünde ki KDP'nin ise ilkel, feodal bir parti olduğunu söylüyordu; Molla Mustafa Barzani hakkında da ağır suçlamalarda bulunup şunları ifade ediyordu:

"Barzani'nin en büyük yalanı otonomidir. 'Kürtlere otonomi, Irak'a demokrasi' diyor. Ama kafasında beyninde demokrasi yoktur. Kürtleri aldatmak vardır. Barzani kişiliği, bir demokrasi kişiliği değildir. Onun için otonomi, aşiretin otonomisi ve başarısıdır. Ailesinin başarısıdır. Barzani, ilkel ve yoz

bir kafadır. Çünkü, Barzani bir ekoldür. Barzani çürümedir. Barzani çürümüş kişiliktir Üslupsuzluğun, ahlaksızlığın, çürümüşlüğü, edepsizliğin temsilcisidir

Yine devamında; *“Barzaniler, Kürtleri çok iyi sattılar. Bu konuda bizim çok gerçekçi saptamalarımız vardır. Barzani ailesi bir damla kanını akatmamıştır. Son 40-50 yılda Kürt halkının yurtsever özlemlerini haraç-mezat satmaktan o bir şey yapmamıştır. Yalan söylüyorlar. Kürtler için ilk silah patlatma... Barzani ailesinin bir tek ferdi silahla mücadele içinde değildir Kürtlerin büyük potansiyelini ABD’nin, şunun, bunun, bu bölge devletinin uyduluğu biçiminde, uzun süre İran şahlığı, yeni dönemlerde açığa çıkıyor, İranlı Kürt yurtseverleri katletmede, Türkiye Kürtlerinden Sait Elçi, Sait Kırmızıtoprak gibilerini katletmede, kendi içinde binlerce aydını katletmede bu konuda belgelerini açacağız, binlerce yurtseveri katletmede, silah olarak kullanmışlardır.”⁵⁴*

“Barzani işbirlikçiliği 40-50 yıldır vardır. Neden Türk devleti kendisine şimdiye kadar değil de bugün kırmızı pasaport veriyor? Bunlar sorgulanmalıdır. Tabii verilen bu tavizler de yetmeyince daha fazla taviz verdiler.

Evet, radyoda çok arsızca bizzat (Mesud Barzani) bunu ilan etmişti: “Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti, Kahrolsun PKK, Yaşasın Özal, Yaşasın Türk ordusu...” hainliğini bu kadar açık ilan edecek birini bulmak çok zordur.”⁵⁵

Abdullah Öcalan, Güneydoğu savaşını kazanacağız derken Barzani de 13 Ekimde Xebat Radyo ve TV’sinde yaptığı konuşmada PKK’lılar için “Onlar bütün Kürtlerin düşmanı-

54 Rafet Ballı, Kürt Dosyası, s.224,225

55 Özgür Gündem, 22 Ekim 1992

dır” diyordu. PKK’yı diktatörlükle Öcalanı da Kürt halkına ihanetle suçluyor şunları söylüyor: ‘Kürt halkının en büyük düşmanı PKK’dır. Bu böyle bilinmelidir. Emirlerimizi dinlemediler. Çünkü onlar Kürt halkının birliğini bozmak için herşeyi yapmak istiyorlar. Türkiye’yle aramızı açmak istiyorlar. Dostlarımıza karşı bizim topraklarımızdan terörist saldırılar yapmaktadırlar. Buna kesinlikle izin vermiyeceğimizi bilmelidirler. Başkanları (Abdullah Öcalan)diktatördür. PKK diktatördür ve düşmandır. Kahrolsun PKK,Yaşasın, Türkiye Cumhuriyeti,, Yaşasın Türk Ordusu ⁵⁶ Bir gün yaşasın Türk Ordusu, kahrolsun PKK, bir günde yaşasın ABD kahrolsun Irak. Acaba nasıl bir duygu ve psikolojidir, bunu anlamak mümkün değil. Bu kadar çabuk taraf değiştiren birisi için ne söylenmeli dir?

KÜRTLER BİRBİRLERİYLE ÇATIŞIYORLAR

Mayıs 1994’te KDP ve KYB arasında kanlı bir çatışma başladı. Bu çatışmalar 1998’e kadar devam eder ve çok sayıda insan hayatını kaybeder. Çatışma nedeni Habur sınır Kapısı’ndan elde edilen gelirin paylaşılammamasıydı. Kürtlerin tek ciddi kaynağı yılda yaklaşık 14 milyon doları bulan gümrük gelirleriydi. Bugün ise bu gelir, 300 milyon dolar civarına ulaşmıştır.⁵⁷

56 Berxwedan Özel Sayı, Ekim 1992

57 Tuncay ÖZKAN, Bush ve Saddam’ın gölgesinde Entrikal Savaşı, s. 182

CIA in İstasyon Şefi Robert Baer

Irak'ın Kuzeyinde CIA'ın İstasyon Bölge Şefi Robert Baer'in See No Evil: The True Story Of a Ground Soldier in the CIA's War on Terrorism adlı, anılarını anlattığı kitabından okuyalım:

Kürt çatışmasının temeli, zaman, tarih ve özellik açısından çok derindi. Ama 1995 Şubatının sonunda, eski çatlaklar iki ana grubun oluşmasına neden oldu: KDP ve KYB beraberlik durumunda birbirleriyle savaşmışlardı. Ama grupların yaptığı gibi ateşkese gitmektense savaşmaya devam ettiler. Daha da kötüsü, çaresizlikleri arttıkça her iki taraf da ayrı ayrı Saddam'ı davet edip küçümşenen ordusunun müdahale etmesini sağlamayı düşünüyordu. Yardım istedikleri Saddam, 1988'de kimyasal silahla binlerce Kürt sivilin ölümüne neden olanla aynı kişiydi.

Saddam'a herhangi bir itiraz, darbe bölücülerini için bir felaket olurdu. Bağlı ordular Kürt Bölgesi'ne gitme emirlerini reddedemiyorlardı:

Amerikan uçaklarıyla sağlanan hava koruması, ücretsiz sunuldu. ABD neredeyse hiçbir zaman işlerine müdahale etmedi. 1994'ün sonlarında Barzani'nin petrol kaçakçılığından bir serveti vardı.

Buraya varmak için, KDP tarafından kontrol edilen ve Barzani'nin her kamyonundan hisse aldığı Kürt Bölgesi'nin büyük bir bölümünden geçmesi gerekiyordu. Kaçırılan petrol aynı zamanda Saddam için de bir cankurtarandı. Buradan aldığı parayı, onu canlı tutan kuvvetlere yani Özel Cumhuriyet Muhafızları ve istihbarat servisine fon sağlamak için kullanıyordu.

Mesud Barzani'yle ilişkilerim baştan beri kötüydü. Selahaddin'den (Bir Kürt Kasabası) beş dakikalık araba yolculuğu mesafesinde eski bir hükümet misafirhanesi olan Seri Reş'teki ofisinde ne zaman buluşsak, Kürtler arasında devam eden çatışmadan söz eder etmez sandalyesinde huzursuz bir şekilde kıpırdamaya başladılar. Ama kısa süre sonra sandalyesinde dik oturur, üstüne başına çekidüzen verir ve Talabani'ye lanet okumaya başladılar. Bu, toplantının sona erdiğinin işaretiydi. Bir keresinde ABD'nin Kürtlerden bıktığını ve kuzeyden bir gün ayrılacağını söylediğimde, Barzani çok sinirlendi. Oturduğum yere yürüyüp işaret parmağını uzattı ve dişlerinin arasından, "Beni tehdit etme" dedi.

Bu mümkün görünmüyordu ama savaş bittiğinde, Barzani'yle aramız daha da kötüleşti. 17 Şubatta ona İran'la ilişkilerini sordum. Her zamanki gibi kızgın, İran toprağından KYB'ye saldırı olmasına rağmen İran'la bağlantısının oldu-

ğunu bile reddetti. Ertesi gün İran sınırına yakın kampı Kala Çolan'da ziyaret ettiğim Talabani bana, KYB'ye kuzeyden saldırabilmek için Barzani'nin, İran sınırından ağır silahlar taşıyabilmesini sağlayacak şekilde İran'la anlaşma yaptığını söyledi. Saldırı eksenini, İran sınırında KYB'nin elinde tuttuğu Pencvin olacaktı.

Ertesi sabah altıdan biraz daha erken, Talabani tahmin ettiği gibi Barzani'nin peşmergelerinin, sınırın İran tarafındaki tepelerden Pencvin'i bombardımana tuttuğunu söylemek için uyandırdı. Uydu telefonundan Barzani'yi aradığımda, peşmergelerinin İran'da olmadığına, İran'dan Pencvine ya da başka bir yere saldırmadığına yemin etti. Birisi yalan söylüyordu. Gidip bakmam gerektiğine kanaat getirdim.

Talabani bana dört Toyota Land Cruisers ve 50 kalibrelik makineli tüfeğiyle bir Toyota pikap ödünç verdi. Karla kaplı dağlarda yaklaşık dört saat yol aldık. Vadiden aşağı Pencvin'e giderken, bombardıman işareti görmedik. Kasabanın kıyısında, yerel KYB yerel komutanı ve belediye başkanı tarafından karşılandım. Belediye başkanı bana etrafı gösterdi. Yürürken yerdeki kraterleri görebiliyordunuz. 107 mm roket kaide parçasını elime aldım. Sıcaktı. Belediye başkanı, bombardımanın Amerikan elçisinin yolda olduğu söylentisiyle durdurulduğunu söyledi.

Kasabada yürürken, köylüler yavaş yavaş harabelerden çıkıp bizi izlemeye başladılar. Birisi o kadar sinirliydi ki, bir taş alıp Barzani'ye lanet ederek patlamamış bir kovana doğru fırlattı. Küçük keşif turumuzu, İran sınırı yukarısına doğru hızlandırdım. Artık, sınırın uzak tarafında 107 mm roketleri

tutanların Barzani'nin peşmergeleri olduğunu net bir şekilde görebilecek kadar yaklaşmışım. Onların arkasında, haki üniforma giymiş İranlı Pasdaran'dan (Devrim Muhafızları) askerler vardı.

Talabani'nin kampına döner dönmez, Pencvine de gördüklerimi söylemek için Barzani'yi aradım. “Bana ihanet ettin” tek yanıtıydı.

Neyse ki neler olduğunu kendim görmeye gitmişim ve neyse ki Talabani'nin ekipmanını ve adamlarını yanıma almışım. Ortadoğu'da sadece birisinin yalanına inanmayı reddederek bile ona ihanet edebilirdiniz.

Barzani'nin Kürt düşmanı Celal Talabani,. Ayrıca birinci sınıf bir aktör ve gerçek bir politikacıydı. Fırat kadar geniş gülümsemesiyle, Talabani sempatik bir serseri gibi görünmekten hoşlanıyordu. Barzani'nin konumuna teşvik edilmiş bazı saldırılar yaptıktan sonra güler, bana bir sigara uzatır ve bir daha yapmayacağına dair söz verirdi. Ertesi gün tabii ki, saldırıya tekrar başlardı. İki adam da çok yalan söylerdi, ama en azından Talabani'nin iyi zamanları vardı.

“Bir yol ayırımdaydım” dedi Talabani akıcı ama aksanlı İngilizcesiyle.

Yüzüne bakan iki yüzü olduğunu ve bunların ikisinin de güvenli olmadığını söylerdi. Son yıl olduğu gibi Barzani'yle savaşmaya devam edebilirdi, ama yıpranma savaşı haline gelmişti ve kesin bir yenilgiye uğratması olası görünmüyordu. Bu arada, kirli petrol parası Barzani'ye aşılamaz bir nakit para akışı sağlıyordu. Çatışmanın şu anki seviyesinde Talabani'nin bir ya da iki hafta içinde savaşacak hiçbir şeyi kalma-

yacaktı. Ya da Barzani ve KPD'ye karşı, KYB'nin tüm silah ve cephane stokları tamamen bitene kadar bütünüyle saldırı başlatıp ölüm kalım savaşı verebilirdi. Kesinliği dışında, ikinci plan, İran ya da Türkiye gibi bir dış güce dayanma ya da Saddam'ı kuzeye girmeye teşvik etme risklerini taşıyordu.

“İşte beni şu anda endişelendiren şey bu” dedi Talabani.

KDP kampındaki bir ajandan Barzani'nin paniğe kapıldığı ve Bağdat'la ortak amaç edinmeye hazır olduğu istihbaratını almıştı. Barzani aynı kanalı kullanarak Saddam Hüseyin'le petrol işine girişmişti.

Bush'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı Tony Lake'in* mesajını vermek için, Mesud'un yeğeni (Ağabeyi İdris'in oğlu) ve komutan yardımcısı Neçirvan Barzani'yi aramaya gittim. Neçirvan beni akşam yemeğine davet etti ve evine iyice bakma fırsatı buldum. İtalyan tasarımı mobilyası, İran kilimleri ve diğer süs eşyalarının çok pahalı olduğu belliydi. Kaçırılan petrolden elde edilen gelirin tamamının KDP'nin savaş sandığına konmadığı anlaşılıyordu. Neçirvan ve amcası Mesud Barzani kesinlikle çok fakir oldukları zamandan bu yana epey yol almışlardı; Kürt Bölgesi'nin çorak uçurumlarının kenarında küçük bir köyden, kuzeyde Seri Reş gibi neredeyse gerçek bir devlete. Petrol işi oldukça iyiydi. İhtiyaç duydukları son şey, iş ortakları Saddam'la savaştı.

* Bush'un Ulusal Güvenlik Danışmanı Tony Lake'in Ortadoğu asistanı Martin İndyk CIA'in Irak kuzeyindeki başkanı Robert Baer'e Irak kuzeyinde gizli üssü oluşturmakla görevlendirir

*Ortada Neçirvan Barzani'nin
Birkaç Sene Önce Çekilen Bir
Fotoğrafı*

*Bugün Neçirvan Barzani
Amerikalı Dostlarıyla
Amerika ve Sözde Kürt
Bayrağı ile Bir Açılış
Töreninde*

“Mesud çoktan biliyor” dedi Neçirvan asık suratıyla kapısının parmaklığından konuşurken. “Washington’daki adamımızdan duydu.”

Amcasının 4 Mart ayaklanması konusunda ne yapacağını sorduğunda omuz silkti. Ama başımızın dertte olduğunu hissediyordum. O gün öğleden sonra, Ahmet Çelebi (INC Irak Muhalefet Lideri) şüphelerimi doğruladı: Barzani Türk sınırında Zaho’da hızla karşıya geçip işler kötü giderse Türklere sığınmaya hazırды.

TÜRKMEN ŞEHİRİ ERBİL’İN SADDAM HÜSEYİN YARDIMI İLE MESUD BARZANİ’YE VERİLMESİ/ HEDİYE EDİLMESİ

Mesud Barzani’nin taraf değiştirerek Saddam ile gizlice anlaştı 31 Ağustos 1996’da Irak ordusu Barzani’nin isteği doğrultusunda saldırıya geçti ve Celal Talabani’nin peşmerge-lerinin kontrolünde olan Türkmen şehri Erbil’in Irak ordusu

yardımla Mesud Barzani'nin eline geçmesinden sonra, Celal Talabani "Barzani haindir." diye avazı çıktığı kadar bağıırıyor ve: "O, Bağdat'ın ajanıdır. Efendisiyle görüşmeyi tercih ederim." diyordu.⁵⁸ Kimin kimi hain ve ajanlıkla suçlamaya hakkı vardı? "Karga kargaya, yüzün kara" diyor. Olan yine Irak Türklerine olmuştu, Irak istihbaratı Kürt kıyafeti giymiş Barzani peşmerlerinin yardımla yüzlerce Türkmeni tutuklayıp kurşuna dizdiler ve bir kısmını da Bağdat'a götürdüler. Bu insanların akıbetleri ise bugüne kadar meçhul kalmıştır. Türkmen şehitlerin kanına kanlı elleri bulaşan Barzani ve peşmergeleri birgün mutlaka Saddam Hüseyin gibi Irak Türklerine yaptığı kıyımın hesabını ödeyecektir. Bu durum ABD'yi kaygılandırmıştı. ABD'nin kaygısının nedenleri farklıydı. ABD, bölgede yaklaşık 200 CIA görevlisi, diğer istihbarat uzmanları ve binlerce ABD'ye hizmet eden işbirlikçi peşmergeleri vardı. Yeni koşullarda ABD'nin bölgede milyonlarca dolar harcayarak yaklaşık 5 yılda oluşturduğu istihbarat ağının çökme tehlikesi doğmuştu. Bu alt yapıyı kurmak kolay olmamıştı. Askeri koordinasyon merkezinde (AKM) ve insani yardım adı altında NGO'larda istihdam edilen CIA personeli, bu istihbarat ağını yoğun gayretler sonucunda kurulabilmişlerdi. AKM ve NGO'lar istihbarat ağının kurulması için koordinasyonlu şekilde çalışmıştı.⁵⁹

Tabiki ABD, CIA peşmergelerini kurtarmaya çalışıyordu. Türk sınırından içeriye alınması için, Türk yetkilileri ile görüşmeler yapıyordu. 15-18 Eylül 1996 tarihlerinde gerçekleş-

58 Stratejik Analiz, Sayı 35, Mart 2003, s.45

59 Tuncay Özkan, CIA Kürtleri, s.235,236

tirilen bir operasyonla, Diyarbakır üzerinden ABD'ye (Guam adasına) hava yoluyla sevkleri yapıldı. ABD'ye (Guam adasına) sevk edilen CIA peşmergelerinin sayısı toplam olarak 6500'ü bulmuştu. Bu rakam üç ayrı operasyonda sevk edilen CIA peşmerge miktarı olup ikinci sevkiyat 15-22 Ekim 1996 tarihleri arasında, üçüncü sevkiyat ise 10-14 Aralık 1996 tarihleri arasında yapılmıştı.⁶⁰ Guam adasında bir süre eğitim alan CIA peşmergeleri 1998 yılının son yarısında, Irak'ın kuzeyine geri dönmeye başlamışlardı. Londrada yayımlanan El Hayat gazetesinde çıkan bir haberde, 2300 CIA peşmergesinin 13 Ekim 2001 günü Süleymaniye ve Erbil bölgesinde KDP ve KYB'nin peşmerge karargahlarına yerleştirildiği söyleniyordu. Haberde, CIA peşmergeleri için askeri teçhizatın da havadan ulaştırıldığı belirtiliyordu.

KÜRTLER WASHINGTON BAHÇELERİNDE

ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı David Welch 17 – 20 Temmuz 1998'de Irak'ın Kuzeyinde iki Kürt aşiret reisi ile görüştü. Welch, Washington'un bu defa tarafları barıştırmaya kararlı olduğunu, Mesud Barzani ve Celal Talabani'yi Washington'a davet ettiğini bildirdi. Barzani ve Talabani'ye artık Washington yolu gözüküyordu. 7 Eylül'de Talabani, 10 Eylül 1998'de Barzani, ABD Dışişleri Bakanı Madelaine Albright'in konuğu olarak Washington'a geldiler. Görüşmelerde üst düzey yetkililer, CIA, Pentagon ve Kongre üyeleri vardı. ABD ipleri tekrar eline alıyordu. Amerika'nın emrivakisi sonucunda 16 Eylül 1998'de Barzani ve Talabani, Washing-

60 Turan Silleli, Büyük oyunda Türkiye-Irak ilişkileri, s.208,209

ton'da antlaşmaya vardılar. Bu anlaşma 17 Eylül'de Dışişleri Bakanı Yahudi asıllı Madelaine Albright'in ev sahipliği yaptığı bir törende Talabani ve Barzani tarafından imzalandı. Kürtler bu tarihten sonra Ankara'ya daha küçümser bir gözle bakmaya başlayacaktır. Artık gerçek muhatapları ve efendileri olarak Amerika'yı göreceklerdir.

Washington bahçelerinde Soldan Sağa; Madelaine Albright, Mesud Barzani ve Celal Talabani

KÜRTLERİN PAYINA DÜŞEN DOLARLAR

1996-2003 yıllarında Irak'a uygulanan BM'nin petrol karşılığı gıda kapsamında Kürtlere düşen pay 4.4 milyar dolardı. Irak'ın diğer bölgelerinde yaşayan halk ABD ambargosunun ve Saddam'ın zulmünün altında ezilirken gelişmelerden en karlı çıkan taraf Kürtler olmuştur.⁶¹ Bu adaletsiz uygulama Kürtlerin yaşadığı bölgelerin Irak'ın diğer kesimlerine göre ekonomik açıdan çok daha fazla gelişmesinde önemli rol oynadı. Kürtler, Irak'ın petrol gelirine (para) ortak ama Irak

61 Tuncay Özkan, *Entrikalar Savaşı*, s.215

vatandaşlığında değil. Irak devletinin tarihine bakarsak, kurulduğu günden itibaren Kürtlere yasal haklarının verilmiş olduğunu görmekteyiz. Kürtlerin yoğun olduğu bölgelerde, mahkemeler Kürtçe, İlk ve Orta Öğrenim Okullarında Kürtçe okutulmakta, Bakan, Vali, Kuvvet Komutanları ayırım yapılmadan, Türk hariç, Arap veya Kürt olabiliyordu. Kürtlerin kültürel ve siyasi hakları vardı. Irak Devleti bu hakları vermiş, tanımış ve uyguluyordu. Fakat Kürtlerin isteği bu değildi, istekleri toprak elde etmek ve devlet kurmaktı. Irak'ta bunu elde ettiler. Bundan sonra sıra toprağında? Sırada Türkiye, Suriye ve İran var.

KÜRT AŞİRET REİSLERİNİN ÜLKELERİ IRAK'A İHANETLERİ

20 Mart 2003 günü sabaha karşı saat 4:32'de Amerikan uçakları Irak'ı bombalamaya başladılar. Iraklı Kürtler her zaman yaptıkları gibi emperyalist efendilerinin buyruklarını yerine getirmek için Celal Talabani ve Mesud Barzani ülkeleri Irak'a karşı ihanetlerini bir kez daha gösterirken işgale büyük destek vererek, ABD'nin sadık hizmetkarları olduklarını bütün dünyaya ispata kalkışmışlardır. Celal Talabani Amerika'nın saldırısından hemen önce peşmergelerini ABD'nin kullanımına sunmuştu. Barzani de aşağı kalmak istemedi ve aynı jesti o da yaptı.

Amerikan ve İngiliz kuvvetleri güneyde Irak topraklarını işgal ederlerken, Kuzeyden de Kürtler ABD'yle birlikte ilerleyerek en büyük Türkmen şehri Kerkük'ü ve Musul'u işgal ettiler. Kendi insanına karşı işgalci güçlerle birlik olup

kurşun sıkarken Mesud Barzani'nin oğlu Masrur Barzani ve kardeşi Vecih Barzani de yaralanmışlardır ve onlarca peşmerge de ölmüştür.

KERKÜK'TE YAĞMA VE TALAN

10 Nisan 2003 tarihinde Irak askerlerinin şehri boşaltıp güneye doğru çekilmeleri üzerine Kürt peşmergeleri Kerkük'e saldırdılar. Türkmen şehrine girmekle kalmadılar, şehirdeki resmi daire binalarını, hastane, işyeri, evleri, özel araçları yağma ve talan ettiler.

İlk yağmalanan yerlerin **Tapu Ve Nüfus Dairelerinin** olması, Kürtlerin maksadının Kerkük'teki Türkmen nüfus kayıtlarını yok ederek, Irak Türklerini azınlık durumuna düşürmek olduğu açıkca anlaşıyordu. Kürt peşmergeleri, 11 Nisan 2003 tarihinde, Musul'a girerek Kerkük'tekine benzer yağma ve talan olaylarını gerçekleştirdiler.

Bu tahrip, talan ve yağmaların meydana gelmesi, Irak ordusunun Kerkük'ten güneye doğru çekilmesinden sonra olmuştur. Herhangi bir savaş veya çatışmanın yaşanmadığı bir ortamda Kürtler, kendi devlet dairelerini ve insanlarını yağmalamışlardır.

ABD'nin işbirlikçileri KDP ve KYB, Türkmen şehri Kerkük'ün Kürtlere ait olduğunu iddia ediyorlardı. Ellerinde bu asılsız iddiayı doğrulayacak bir belge, Kerkük'te yaşadıklarına dair tapuları olmadığı için kentin Türk kimliğini yok etmek gayesiyle nüfus ve tapu kayıtlarını imhaya kalkıştılar. Kürtler Kerkük'ün kendilerine ait olduğu iddiasında bulunuyorlar. Sayın Okuyucular Allah aşkına insan kendine ait olan bir şeh-

ri talan edip, yağmalar mı hiç? Ayrıca bu talan ve yağmalama Kürtlerin yoğun yaşadığı Süleymaniye ve Dohuk şehirleri ile Çamçamal, Akra, Selahaddin, Zaho gibi kentler ve kasabalar da olmamıştır. Kürtler tarafından bu yağma ve talanın yalnızca Kerkük ve Musul'da olması bir anlam taşıyor mu sizce?

Nüfus ve Tapu Dairesi Kürtler Tarafından Yağmalanırken

Bazı Kürt yazarlar, Kerkük (10 Nisan 2003) ve Musul'da (11 Nisan 2003) yapılan yağma ve talana kılıf uydurup haklı göstermeye çalışıyorlar.

Kürt yazar Cemil BARAN olayı şöyle anlatıyor ;

“Kerkük'te ve Musul'da Saddam rejimi çöktükten, bir otorite kalmadıktan sonra bile, Kürt birlikleri (Peşmergeler) bu iki kente bir süre girmediler. Nezaman ki yağma olayları başladı (Doğrusu ise ABD ve peşmergeler Musul ve Kerkük'ü işgal ettiği an talan ve yağma başladı. Yerli ve yabancı basın ve TV leri bu görüntüleri dünyaya duyurdu) ve ciddi bir hal aldı, ABD akerleri (işgalci) ile uyum içinde girip peşmergelele (işbirlikçi kürtlerle) güvenlik tedbirleri aldılar.

Baskı altında yoksul, yarını güveni olmayan insanlar her ülkede otorite kalmayınca böyle şeyler yapabilir. (Irak'ta baskı ve güveni olmayan Allah'ın özel kulları yalnızca Kürt halkı mıydı ? Yoksa bütün Irak halkı mıydı? Saddam Hüseyin bir konuda çok adildi ve herkesede eşit dağıtıyordu. O da zulümdü. Irak halkı 35 sene baskı, zulüm ve işkence altında yaşadı)

Siz, Kerkük'teki yoksul Kürdün aşırıldığı ufak tefek şeylerin peşindesiniz. (yağmalanan, yakılan ve yıkılan Tapu ve Nüfus Dairelerinde yiyecek ve içecek mi vardı ? Yoksa bu kurumlarda ki dosya, evrak ve belgeleri satarak parasıyla yoksul kürtlere gıda ve giyimmi alınacaktı.)

Peki altında bir petrol deryasının kaynadığı, Kürdü bu duruma düşüren kim? (Bu, kürtlerin yağma ve talana bir kılıfı mıdır? Devletin malına ve vatandaşların haklarına tecavüz değildir. Hiç duydunuz mu, bir insan kendi evini ve memleketini yağma ve talan edip yakıp yıktığını?)

Molla Mustafa Barzani ve Saddam Hüseyin El Ele, Kürtlere Verilen Özerklik İçin Kutlama Yaparken

Kürdün petrolünü yağma edip kendisine özgürlük bile tanımayan süren, kıran, nan'e (Ekmeğe) muhtaç eden kim?

(Kürtlerin devletimi var ki petrolü olsun? O bölgede Irak'ın toprağı değil mi? ve petrolde bütün Iraklıların değil mi? 11 Mart 1970'de Irak hükümeti kürtlere Araplar ile eşit haklar tanıyarak özerklik verildi. Ama Kürtler hep haklarından daha fazlasını isterler. Örneğin ; Kürtler Irak hükümetinden Türkmen şehri Kerkük'ün Kürt özerk bölgesine bağlanmasını isterler. Irak hükümeti de bu tacizci isteğı olumlu karşılamaz. Bundan dolayı Kürtler İran, İsrail ve ABD'nin menfaatleri yönünde, Irak'ı zayıflatmak için iş birliğı yaparlar. Bugün de kürtler aynı tehlikeli oyunu oynuyorlar. 1975'de bu ülkelerin kürtler ile işleri bittiğinde ve kürtleri nasıl sattıklarını kürtler çabuk unuttular. Bugün kürt yöneticileri ve sorumluları dolar milyarderi oldular ve hemen hemen Irak'ın yönetimini işgalcilerin sayesinde ele geçirmişlerdir. Bugün ise Iraklılar nan'e (ekmeğe) muhtaç değil mi? Yağma ve talan yapmaları mı gerekiyor? Onurlu ve vatanını seven insanlar böyle birşey yapar mı?

Kerkük'te Kürtlerin tarihi ve mimari eserleri, sarayları, kaleleri, camileri, hanları, kapalı çarşıları, minareleri, türbeleeri, kışları, kuleleri, yatırları ve buna benzer eserleri yoktur.

Tarihte millet olmak aşamasını tamamlayamadıkları için devlet kuramayan ve diğeri milletlerin tebaası olarak yaşayan Kürtler, günümüzde de sosyolojik bakımdan henüz tekamüllerini tamamlayabilmiş değiller.

Kürt aşiret reislerinin, bugüne kadar en iyi becerdikleri şey talan, yağma, Kürdün Kürdü öldürmesi ve menfaat karşılığı kendi halkına ve devletine karşı ihanettir.

Bölgede yaşananlar, geçmişteki olayların tekrarı gibi görünüyor. Değişen tek şey, yalnızca zaman. Şu anki efendilerini öncekilerden daha güçlü ve kararlı gören aşiret reisleri geçmişte olduğu gibi yine halklarının felaketlerine sebep olacaklarını hiç düşünmüyorlar. Tarihte hiçbir zaman emperyalist işgaller daimi ve kalıcı olamamıştır. Bir gün gelmiş, işgalci güç geldiği gibi gitmiştir. Toprakları işgale uğramış her millet, kurtuluş sonrası geleceğini planlarken mutlaka geçmişi ile hesaplaşıp ihanet virüsü taşıyanlardan kurtulmak yoluna gitmiştir.

KÜRTLERİN ARABİSTANLI LAWRENCE'I

Kürtlerin Arabistanlı Lawrence'ı Peter W. Galbraith 1979 – 1993 yılları arasında ABD Senatosu Dışilişkiler komitesinde görev yaptı. 1993'te Hırvatistan'a ABD Büyükelçisi olarak atandı. Sonra Doğu Timur'da Birleşmiş Milletler elçisi olarak görev aldı. 2003 yılında da görevinden ayrıldı.

Kürt lobisine büyük katkıda bulunanlar Pell-Galbraith ikilisi idi. Demokrat senator Clairborne Pell'in baş danışmanı Peter Galbraith yıllardır Kürt tezini Washington'da işleyen kişi olarak bilinir. Bugün ise Mesud Barzani ve Celal Talabani'nin danışmanlığını yapmaktadır. İsrail'in tezi olan Irak'ın parçalanmasına (üç bölünmesine) ve artık Irak halkının birlikte yaşayamayacağına en çok destek veren kişidir. Ocak 2007 tarihinde yayınlanan Irak'ın Sonu, Ulus devletlerin çö-

küşü mü? adlı kitabında da bu tezi desteklediğini yazmaktadır. Kitabın başlığı da zaten herşeyi net bir şekilde anlatmaktadır.

Ayrıca Kürtlerin, Kerkük ve Musul'da işgal güçlerin yardımı ile neleri elde ettiklerini de apaçık açıklamaktadır.

Bin seneden beri Irak halkı birlikte yaşıyorken ve birbirleriye herhangi bir sorunları yokken 2003'ten sonra mı yaşamamaya başladılar. Bu ithal düşüncüyü Irak'a getiren dış güçler değil mi? Irak halkı arasına bu fitneyi ve düşmanlığı kim aşıladı sizce? Peter Galbraith'in "Irak'ın Sonu, Ulus devletlerin çöküşü mü?" adlı kitabında Kerkük ve Musul'u okuyalım:

İşgal Gölgesinde Kerkük

Kerkük uzun süredir patlamaya hazır bir etnik bomba olarak tarif ediliyordu ve belki de Kerkük'ün en olağanüstü özelliği Saddam devrildikten üç yıl sonra şehirdeki gerilim artması, ama patlamamış olmasıydı. Kürtler uzun süredir Kerkük'ün Kürt Bölgesi'nin bir parçası olduğunu iddia etmektedirler. 1992 Kürt anayasası, şehri Kürt Bölgesi'nin başkenti olarak ilan etmiştir ama o sıralarda şehir Saddam'ın kontrolü altındadır. Mesud Barzani ve Celal Talabani Kerkük'ü "Kürt Bölgesi'nin kalbi" ve "bizim Kudüsümüz" olarak tarif etmektedirler. Saddam döneminde yıllarca ihmal edilen şehir artık bir harabeye dönmüştür. Şehrin içinden geçen Hasa Nehri'nin açık kanalizasyondan farkı yoktur ve hava çok kirlidir. 1990'lı yıllarda, Saddam Kerkük Kalesi'nin içindeki tarihi evleri yıktırmıştır: muhteşem güzellikteki mahallerinin için-

den geçen eski caddeler ve sayısı azalan binaların bazıları yüzyıllar öncesinin Roma dönemi sütunlarıyla birleşmişti

Kerkük dünyanın en büyük petrol havzalarından birinin üzerine kurulmuştur, 1930’lu yıllarda petrol çıkartılmaya başlamıştır ve hâlâ en az 10 milyar varil rezerv olduğu söylenmektedir. Irak rejimleri, buna Saddam’ın rejimi de dahildir, Kürtlere özerk bir bölge vermek istemişlerdir, ama hiçbir Arap hükümeti, bağımsız bir ülkenin ekonomik temelini yaratabilecek petrol havzasına sahip Kerkük’ü Kürtlere vermek istemez.

Kerkük şehri Türkmenlerin Sünni Arapların, Keldanilerin ve Asurluların da anavatanıdır. 1948 yılından önce aynı zamanda serpilmekte olan bir Yahudi nüfus da vardı. Şehrin doğusunda ve kuzeyinde Kürt köyleri varken, Araplar batıdaki Havice Ovası’nı zapt etmişlerdi. Araya serpiştirilmiş halde Türkmen köy ve kasabaları vardır

Saddam devrildikten sonra, Kürt siyasi partileri ve peşmergeler sessiz Amerikan desteğiyle Kerkük’ü temizlemiştir (Kimden temizledi? Yağmacı Kürtlerden mi?). Musul’da, KYB ve KDP şehir yönetiminde etkin bir denetim sağlarken, peşmergeler de yağmayı durdurmuştur (Yapanlar kimlerdir? Kürtler değil miydi?). Kurtuluşun (işgalin) kötü bir sonucu olarak “karşı etnik temizlik” yapılmıştır. (Kerkük’teki etnik temizlik Türkmenler, Araplar, Asuriler ve Keldanilere karşı yapılmıştır.)

*Kürtler Türkmen Şehri Kerkük'te Okul ve Devlet Dairelerini
Yağmalarken*

Şükürler olsun ki, henüz Kerkük'e dönmemiş olan insanlara da Kerkük'te oy kullanmaları için izin verildi. Yeni Irak anayasasının, Kerkük'ün durumuyla ilgili olarak referanduma ihtiyacı vardı (Referandum ne içindir?, Kerkük Irak'ın bir kenti ve parçası değil midir?). Aralık 2005'teki meclis seçimlerinde, Kürt koalisyonu Kerkük'teki oyların çoğunluğunu kazandı (hile ile değil mi?), bu sonuçlara bakarak eyalet sınırlarının önceki haline getirilmeden ve sürgün edilmiş Kürtler kentte dönmeden verilen oylarla Kerkük'ün Kürt Bölgesi'ne katılması için de oy verilmiş olduğu söylendi. Ne kadar adil bir seçim değil mi? Kerkük dışından 600 bin ithal Kürt Kerkük'e yerleştiriliyor 227 bini seçmen.

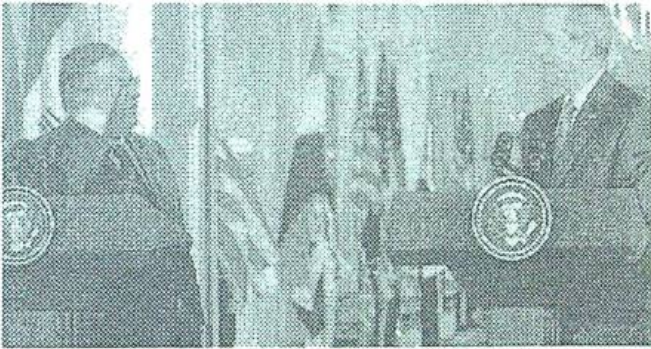
"Bölgeye demokrasi getirmek amacıyla yapıldığı belirtilen 'Irak Seçimleri'; silahların gölgesinde yapılan, her türlü hilenin uygulandığı antidemokratik ve göstermelik bir seçim-

di. Bilhassa Kerkük, Musul, Telafer, Erbil, Altunköprü ve Tuzhurmatu'da ABD ve İngiltere'nin desteği ile Kürtlerin lehine sonuçlanabilecek her türlü antidemokratik önlem alınmıştır.

Seçmen sayısı 450 bin olan Kerkük'te oy kullananların sayısının 700 bine çıkmış olması, seçimlerin antidemokratik olduğunun açık bir göstergesidir.

Irak, ABD'nin ve İngiltere'nin öncülüğünde ne güzel demokratikleşiyor(?) değil mi?

Kerkük ve diğer bölgelerde seçim sonuçları açıklanırken Stalin'in meşhur sözü hafızalarda canlanıyor: **“Oy verene değil, onu sayana bak”**. Talabani zafer halayı çeken peşmergelerin önünde hiç utanmadan Kürt partilerinin seçimi kazandığını ilan etmişti. Talabani'nin devamlı söylediği sözler ise Irak gerçeğini yansıtmak açısından hafızalarda yankılanacak yegane gerçektir: **“Tarihi bir gün, çok memnunuz, cesur ABD askerlerine teşekkürler”**.⁶²

*Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani, ABD Cumhurbaşkanı Bush'a
Emret Komutanım!*

Peter Galbraith Musul Şehri ile ilgili Görüşünü Şöyle Açıklıyor :

Dicle Nehri şehri ikiye ayırmaktadır, Savaştan sonra vali ve şehir konseyini oluşturan Birleşik Devletler ordusundan Tümgeneral David Petraeus, Araplar ve Türkmenler yerine Kürtleri tercih etmiştir. Kasım 2004'te, Arap polis şefi görev başındayken ve neredeyse Arap polislerin tamamı nöbet yerlerini terk ettiklerinde ya da ayaklanmacılara (direnişçilere) katıldıklarında yaptığı tercihte en ufak bir hesap hatası olmadığı ortaya çıkmıştır. İsyancılar (direnişçiler) çok iyi örgütlenmiş saldırılarla yüklenmişler ve şehrin büyük bir kısmında kontrolü ele geçirmişlerdir. Arapların tersine, Kürt polisler karakollarını savunmuşlardır. Ayaklanmacılar (direnişçiler), buna misilleme olarak Kürtleri öldürmüşler, özellikle de batı yakasındaki hastaneler ile doğu yakasındaki evleri arasında gidip gelen Kürt doktorları hedef almıştır. Amerikalılar şehrin denetimini yitirdiklerinde, peşmergeyi çağırmışlar, bu da etnik gerilimi iyice artırmıştır.

Musul'un kuzeyinde, önceki on yıl boyunca Arap Irak hükümetinin yerleştirdiği Arapları süren KDP peşmergeleri, Musul'daki Kürtlerin bu köylere taşınıp, yerleşmelerine yardım etmiştir. Bu olay bölgede yaşayan Sünni Araplar kadar Hristiyanları, Şiileri ve Türkmenleri dehşete düşürmüştür, bu olayı Kürt Bölgesi'nin gizli genişleme çabası olarak değerlendirmişlerdir (Kerkük'teki gibi Kürtler nüfus kaydırması suretiyle Musul'u da ele geçirmek için her yola başvuruyorlar). Bütün bu etkenlerin bir sonucu olarak, Musul şehri ve çevresindeki Nineva Eyaleti'nde gerilim çok yükselmiştir.

Peter Galbraith, bağımsız bir Kürt devletinin kurulmasının ABD'deki en ateşli savunucularındandır. İnsan hak-

ları ihlalleri iddiasıyla 1990'lı yıllarda Türkiye aleyhinde faaliyet göstermiştir. Talabani ve Barzani ile yakın ilişkileri bulunan Peter Galbraith işgal sonrası dönemde Irak Anayasası'nın hazırlıkları sırasında Kürt bölgesel yönetimine danışmanlık yapmıştır. Amerikan medyasında ve Kongre'de katıldığı oturumlarda, Irak'ın üçe bölünmesi gerektiği görüşünü sürekli işlemektedir. Genç kuşak yeni muhafazakarlardan Michael Rubin, Peter Galbraith'in KDP'nin "paralı elamanı" olduğunu yazmıştır.*

KERKÜK KÜRT DEĞİL, BİR TÜRK ŞEHRİDİR

Ortadoğuda Kürt ayrılıkçığı her geçen gün büyük ve büyüyen bir tehdit haline geliyor.

Kürtler güvenlik ve vergi konularında büyük çaplı bağımsızlık ötesinde, Kerkük şehrini de Kürt Özerk bölgesine dahil ederek Kürt Devleti kurmak hayalleri peşinde koşuyorlar. Onlar için Kerkük'ü önemli kılan zengin petrol kaynakları.

Silahlı Kürtler tarafından yakın geçmişte gösteri yapılarak vurularak öldürülen Kerkük'ün Türkmen halkının, Kürtlerin ayaklanmalarına kızmaları, hiç kimse için sürpriz olmadı. Irak'ın komşularının da bu konuda alarm zilleri çalıyor. Kim Irak'ın parçalanmasını onaylamış olarak hatırlanmak istemiyorsa, Kerkük'ün petrolünü alarak ayrılma rüyasından Kürtleri uyandırması gerekiyor. İsrail için Kerkük topraklarının üstünün ne kadar kutsal, altının ise ne kadar duygusal olduğunu birilerinin Kürtlere anlatması lazım. Bir Amerikan kaynağı, Barzani ve Talabani'nin faaliyetlerine CIA'nin her ay 7'li rakamlarla (milyon dolarlar) ifade edilen büyük meb-

* Türker Doğan, Büyük Tasfiye Operasyonu Amerikan Derin Devleti, Alfa Yayınları, İstanbul, 2008

lağlar ödediğini belirtiyor. Bölgeyi işgal eden gücün, her ay Kürtlere bu kadar para sarfetmesinin mutlaka büyük bir amacı olduğu da unutulmamalıdır.

William Safire, 14 Ocak 2004 tarihli The Newyork Times'daki köşesinde aynı yönde mesajlar verdi:

“ KYB’li Kürt Barham Salih (Irak Başbakan Yardımcısı), Irak’lı Kürtlerin başkentleri olarak gördükleri Kerkük’ün kilit önem taşıdığını söylüyor, şu var ki kentin Türkmen yerlileri ile Arap yerleşimcileri ise şiddetle bu fikre karşı çıkıyorlar. Kerkük Irak’ın devasa petrol rezervlerinin %40’ı üzerinde kurulu bir kent. Barham Salih “Kerkük bir petrol meselesi değildir.” diyordu. Bu bana senatör Dale Bumpers’in Clinton savunmasında sarfettiği şu sözleri aklıma getiriyor. “Biri bunun seksle bir ilgisi yok diyorsa bilin ki seksle ilgilidir. . .

Kerkük’te Türkmenler, Hıristiyanlar (Asuri ve Keldaniler) ve diğer azınlıkların hak ve statülerinin yasal koruma altına alınmasına ve Irak’ın ulusal komutanlığında peşmergelelerin yerinin belirlenmesini de içermelidir. Yahudi asıllı William Safire, dünyaca tanınan bir gazetecidir. Kürtlere yakınlığı ile bilinmektedir. Barham Salih ise Celal Talabani’nin sağ koludur, dilinin altındaki baklayı çıkarıyor. Kürtlerin, Türkmen şehri Kerkük ile ilgilerinin başlıca sebebi petroldür. İleri de hayal ettikleri bir devletin ekonomik olarak temel dayanağını oluşturacaktır. 600 bin Kürdün Kerkük’e kanunsuz olarak kaydırılması bu planın bir parçasıdır. Kürtler; İsrail, ABD ve İngiltere’nin desteğiyle Kerkük’ü ele geçirmek istiyorlar. Irak Türklerinin mücadelesini haksızca eleştirenlerin, Kerkük’te ve bölgede olup bitenlerle ilgili yeterli bilgileri olduğunu san-

miyorum. Irak Türklerini yıldırmak ve sindirmek isteyen yalnızca peşmergeler değildir, dış güçlerdir Beyler. Dış güçler !

**KÜRT ASILLI IRAK BAŞBAKAN YARDIMCISI
BARHAM SALİH: “BURASI AMERİKAN YANLISI
TOPRAKLARDIR”**

Yer Irak’ın Kuzeyinde Dokan, piknik alanı panayıra dönmüştür. Yüzlerce ABD askeri, Kürt ahali ile 4 Temmuz Amerikan ulusal bağımsızlık günü kutlamalarına başlamışlardır.

Irak’ın Kürt Başbakan Yardımcısı Barham Salih

Bir yandan piliçler ızgara üzerinde nar rengini alırken, Kürtler de misafirlerini yöresel müzik, şarkı ve danslarla eğlendirmektedir.

Tam bu sırada Amerikan ulusal marşı ‘Star-spangled Banner’ çalmaya başlar. Kürtler dahil herkes hazır olda Amerikan bayrağına doğru dönerek selam dururlar. Havuzun içindeki askerler bile suda kımıldamadan durmaktadırlar.

Ulusal marş bittikten sonra herkes ziyafet masalarına hücum eder. Ev sahiplerinden biri, elinde mikrofon konuşmaya başlar: “Burada, hiç unutmayın, dostlarınız, ortaklarınız ve müttefikleriniz var. Burası, Amerikan yanlısı topraklardır.”

Büyük bir alkış ve tezahürat kopar.

Eline mikrofonu alıp konuşan Kürt asıllı Irak Başbakan Yardımcısı Barham Salih’tir. Uzun yıllar Washington’da Celal Talabani’nin temsilcisi olarak görev yapmış olan Barham Salih, aldığı coşkulu alkış ile Amerikan anayasası üzerine nutuk çekmeye başlar. ABD anayasasının nasıl güçsüzün yanında yer aldığını anlatır ve konuşmasını şu sözlerle bitirir: “Amerikalı dostlarımızın bizim için yaptıklarını sizlere anlatamam. Biz ellerimizi, onların ellerinin üzerine koyduk, birleştirdik. Her şey yeni ve demokratik bir Irak için...” (Bugün Irak’ta oluk oluk akan kan petrolden daha ucuzdur.)

Yine alkış ve tezahüratlar ⁶³

SÜLEYMANİYE’DE HAIN PLAN “ÇUVAL”

Barham Salih, elde mikrofon ABD’ye bağlılık nutukları atarken aynı gün, işgalci güçlerle Kürt işbirlikçilerinin hazırladığı hain bir plan Süleymaniye’de uygulamaya konuluyordu. 2003 yılının 4 Temmuz Cuma günü ABD’nin 173. Hava indirme tümenine bağlı askerlerle onlara destek veren Kürtlerin, Süleymaniye’deki Türk Özel Kuvvetleri Bürosuna yaptıkları baskın sırasında 11 Türk askeri (3’ü subay 8’i astsubay olmak üzere) tutuklanıyordu.

Amerikan askerleri çay içmek bahanesiyle içeri girdiler. Ardından Türk askerlerine silah doğrulttular. Yüzü koyun ya-

tırılarak, bilekleri kelepçelenen Türk gurubu bahçeye indirildiğinde, baskıncıların bir bölümü bina çevresinde dış emniyeti almış ve içerdekilerin büyük bir kısmı da evin her noktasında arama yapıyordu. Amerikalıların yaptıkları her işlem için yardımcıları, daha doğrusu öncü kuvvetleri peşmergelerdi.

Süleymaniye'de Türk Özel Kuvvetleri Binası

Türk Askerlerine reva görülen muamele en iyimser ifade ile “fena” kavramını aşıyordu. Fakat artık yapılacak hiç bir şey yoktu, çünkü eller kelepçelenmişti. Amerikalılar esir aldıkları Subay, Astsubay ve görevliler ile baskın sırasında büroda bulunanların başına “çuval” geçirdiler! Başa çuval geçirilmesi, gözaltına alınanların, Iraklıların etrafı görmemeleri için yapılan bir uygulama idi. Fakat bu kez özellikle amaç sindirme, güç gösterisi ve psikolojik baskı oluşturmaktı.

8 araçlık (3 kamyon, 5 Hummer) baskın konvoyunun yanlarında peşmergelerde olduğu halde ABD'nin karargahı olarak kullanılan, Kerkük Hava alanına götürdüler.

2 kamyonun içinde 24 esir bulunuyordu. Esirler ; 11 Türk Özel Timi mensubu, 2 Sivil Türk, 4 Kürt muhafız, 2 Türkmen

erkek, 2 Türkmen kadın, 1 Kürt, 1 Türkmen çocuk ve İngiliz vatandaşı Michael Todd'du. Kamyonların birinde 6, diğerinde 5 Türk askeri vardı.

*Çocuk Yaştaki 173. Hava İndirme Tümeni Askerleri
Süleymaniye Baskınını Düzenleyen Ekibin Bir Bölümü*

5 Temmuz günü Kerkük Havaalanında sorgulama yapıldıktan sonra, Amerikalılar helikopterlerle Türk askerlerini Bağdat'a götürdüler.

Irak'ın kuzeyinde Türk Özel Kuvvetleri mensubu 11 Türk askerinin ABD'liler tarafından esir alınmasıyla başlayan kriz yoğun diplomatik çabalar sonucu ancak 60 saat sonra çözülebildi. Serbest bırakılan Türk askerleri **"Amerikalılar bize El-Kaide muamelesi yaptı. En yakın müttefikine nasıl terörist gibi davranırlar?"**

Türk Özel Kuvvetleri Komutanı Binbaşı Aydın Eser. “4 Temmuz Cuma günkü baskını önce Amerikalıların Iraklılarla bir  atışması sandığını söyledi. “Amerikalılar havaya ateş açıyorlardı.  nce sokakta çatışma çıktı sandım. Kapıyı açıp onlara yardım etmek istedim. Bir baktım bize doğru ateş ediyorlar.

Amerikalılar bize doğru gaz bombası attılar. Olayın değişik boyutlara girmemesi için teslim olduk”. Binbaşı Aydın, dayaktan incinmiş kaburga kemiğini gösterirken: “Biz burada yasal olarak bulunuyoruz. Benim r tbemi hiçe sayıp Kerkük ve Bağdat’ta kötü muamele ettiler. Kafalarımıza  uval geçirildiği gibi ellerimizi de kelep elediler.” Türk  zel Kuvvetleri Timinin Komutanı Binbaşı Aydın Eser’nin son sözü ise “Bizi Kürtler gammazladı.” oldu.

Saat 14:30’da Türk  zel Kuvvetleri Bürosu terk edilirken 100 metre ilerde beyaz jip içindekiler, Amerikalı yarbay tarafından birkez daha tebessümle selamlandılar. Jip’in içinde bekleyen rehber, görevini ifa etmenin huzuru ile(!) KYB Dışlişkiler Bürosunun yolunu tutarken, konvoy Süleymaniye sokaklarında yeniden bir geziye  ıktı. I erde  uvallanmış Türk Askeri vardı. Başlarında ise Coni’ler ve peşmergeler...

Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani’nin ısrarla “haberimiz yok” dediği Türk  zel Kuvvetleri Timine karşı yapılan baskında, Celal Talabani’nin oğlu zaten başından sonuna kadar bu çuval baskınının içinde yer alıyordu. Bölgede babadan oğula geçen siyaset geleneği içinde küçük Talabani önemli bir figür olma özelliğini doğuştan taşıyordu. Işte bu Bafel Talabani, operasyon boyunca elindeki telefonla hem babasını bilgi-

lendirmiş hemde Amerikalı konvoyu yol gösterirken, aynı anda da baskını saniye saniye görüntülemişti. Hatta Bafel işi iyice abartmış, Amerikalıların Türk Özel Kuvvetleri Timi'ni götürmelerinin ardından “baskın sonrasında” görüntülemişti.

Bafel TALABANI

Görgü tanıklarına göre “Bafel Talabani saat 14:45’de başlayıp, yaklaşık 1 buçuk saat süren operasyondan önce beyaz Land Cruiser marka jipini Türk askerlerinin bulunduğu eve 100 metre mesafedeki KYB Dışilişkiler Bürosu’nun önünde park etmişti. Sonra da operasyonu jipin içinden görüntülemişti. Jipin yanında Talabani’nin koruması olan peşmergelerin oturduğunu, videoyu kendisi çektiğini,ve operasyon bitip Türk askerleri götürülündükten sonra jipini hareket ettirip, operasyon yapılan binanın önüne gelip saat 16:30 sıralarında kapıdan içeri girip, içerisinin filmini çekti. Bu sırada Amerikalıların operasyonuna katılan KYB’ye bağlı peşmergeler, binayı talan ediyordu”.

ABD askerilerinin hedef aldığı Türk Özel Kuvvetleri timi, Irak'ın Kuzeyinde hem ABD, hem de Irak'lı Kürt grupların bilgisi dahilinde görev yapıyordu. Türk Özel Kuvvetleri Timcilerin görev talimatı içinde Irak'ın Kuzeyindeki PKK unsurlarının izlenmesi, Kürt gruplarla ilişkilerinin yürütülmesi gibi görevleri vardı. Buna karşılık olarak hem KYB (Celal Talabani'nin Partisi) hem de KDP'nin (Mesud Barzani'nin Partisi) temsilcilikleri vardır. Süleymaniye'deki baskının arkasında ve 11 Türk Özel Kuvvetleri Tim görevlilerin esir alınmasında fiilen “Kerkük Valisi” olan Amerikalı Albay William Mayville'in olduğu kesinlik kazanmıştır.

Albay William Mayville

Habertürk Televizyonunda Basın Kulübü programına katılarak konuşan dönemin Genelkurmay başkanlığı eski hareket başkanı emekli korgeneral Köksal Karabay, 4 Temmuz 2003 günü Irak'ın Kuzeyinde Süleymaniye şehrinde (Kürtlerin yoğun yaşadığı şehir) yaşanan çuval olayını şöyle anlattı:

“Süleymaniye Valisi’ne suikast yapılacağı ihbarı üzerine Kerkük’ten gelen ABD askerlerinin Talabani’nin Sarayı’nın çevresinde ilerlerken Türk timinin bulunduğu sokağa da girdiler. ABD askerlerinin arasında Türkiye’nin ekmeğini yiyen Talabani’nin oğlu (Bafel Talabani) da bulunuyordu. Tim komutanı kapıya çıkıyor ‘Hoşgeldiniz’ diyor. Üzerine çullanıyorlar. Bu esnada herkes ateş etmeye hazır. Tim komutanı Binbaşı Aydın Eser elini kaldırıp ateş etmeyin diyor. Hiç böyle birşey olacağını tahmin etmemişler. Çünkü daha önce birlikte çay içmişler ve oturmuşlar.”

Aslına bakarsanız 4 Temmuz baskını bir yalan üzerine kurulmuştu ve Türk askerleri Irak Kürtleri tarafından gam-mazlanmıştı.

Tim Lideri Daniel Monk'un Türk Özel Kuvvetleri Binasında Baskın Sırasında çekilmiş Bir Fotoğrafı

Süleymaniye baskınına katılan Amerikalı askerlerin Tim lideri Daniel Monk, Albay William Mayville komutasındaki 173. Hava indirme tümeninin 1. bataryası, 1. müfrezenin, 1. takımının Alfa mangasında görev yapmaktaydı.

Daniel Monk ayrıca, Türk bürosunun gözcü muhafızları da (Talabani'nin tahsis ettiği peşmergeler) parayla satın aldıklarını, dolayısıyla Türk askerinin, baskın konusunda uyartılmadığını ileri sürdü. Daniel Monk:”Çevredeki destek gücümüze büroya saldırıya geçtiğimizi haber vermek için aydınlatma cephanesini ateşledik. Türk bürosunun kapısından ilk benim timim girdi. Baskını sayıları 60 askeri geçen iki takım gerçekleştirdi. Yanlış hatırlamıyorsam Türk askerlerinin sayısı 12-15 kişiydi. Baskına çok iyi hazırlanmıştık. Elimizde iki binalı Türk bürosunun planları vardı. Her takım bir katı temizleyecekti. İnce tanzimle ve süratle plan uygulandı.

Bizim geldiğimizi bilselerdi ve biz binaya girerken benim timime ateş açsalaradı epeyi kayıp verirdik ama onlar hesabına kötü bir karar olurdu çünkü silahlı destek gücümüzde 6 adet 240B makineli tüfek ile altı kademeli füzeler vardı. Hum-vee’lerimiz 50 kalibrelik makinalı tüfeklerle ve MK-19 otomatik el bombası atıcılarıyla donatılmıştı. Her Humvee’de AT-4 tanksavar silahlarından 6 tane bulunuyordu. Bu silahlarla Türk karargahını ve içindeki herkesi yerle bir edebilirdik. Tanrıya şükür bu raddeye gelinmedi. Çünkü müttefikler birbiriyle savaşımazlar. Süleymaniye’deki Türk Özel Timi’nin sizin yakın bir müttefikiniz olan bir ülkenin askerleri olduğunu biliyordunuz ve karargahlarını daha önce dostça ziyaret etmiştiniz. Neden iki ülkenin ilişkilerini sarsan bu baskını yapma ihtiyacını hissettiniz?” sorusunu şöyle yanıtladı: “Kerkük’ün yeni seçilmiş valisine suikast girişiminde bulunmayı plandıkları istihbaratını aldığımız için Türk askerlerini gözaltına (esir) aldık. Türkiye’nin Irak’ın Kuzeyinde faaliyet gös-

teren askerler bulundurmaması gerekirdi (ama 10 bin km'den gelen işgalci Amerika bulunabilirdi). Baskını çok iyi ve hızlı bir şekilde planladık. Neyse ki tek bir kurşun sıkılmadan tamamlandı. Türk olduklarını bildiğimiz için müttefik bir ülkenin askerine yapılması gereken muameleyi yaptık ve onlara saygıda kusur etmedik. Benim açımdan, bu baskın Kerkük'te barışı sağlamak için yapılabilecek tek eylemdi. Kerkük şehrinde hak iddia eden çok etnik grup var. Kürt valisine yapılacak bir suikast değişik etnik grupların kitlesel karşılık vermelerine yol açabilirdi. Bölgedeki istikrar bizim ilk önceliğimizdi ve Valiye suikast yapılması riskini alamazdık.”

*Tim Lideri Daniel Monk'un Sözde Vaat edilmiş Toprakları
Gösterirken Çekilmiş Bir Fotoğrafı*

Türk Özel Kuvvetleri Komutanının Amerikalı askerler tarafından dövüldüğüne ve Türk askerlerine Kerkük Hava üsünde teröristlere giydirilen turuncu elbisenin giydirildiğine değinildiğinde Daniel Monk Amerikan Ordusu'nun savunmasını şöyle yaptı: "Türk komutan hiç dövülmedi. Türkiye'nin müttefikimiz olduğunu biliyorduk ve askerlerinize saygıyla muamele ettik. Her gözaltına alınanın başına gevşek plastik kum torbası geçirmemiz standart bir uygulamamızdır. Gözaltına alınanlara turuncu giysinin de giydirilmesi standart bir uygulamadır. Kimliklerinin karıştırılmaması için turuncu elbise giydiriyoruz." ⁶⁴

Bilindiği gibi Amerikalılar, Türklerin bir suikast planladıklarına iddiasına karşılık herhangi bir kanıt ortaya çıkartmamışlardır. Bu baskının tamamen bir yalan üstüne kurulduğunu, aksi takdirde Amerikalı ve işbirlikçileri Kürtler kanıt sunardı. Başka bir deyişle ellerinde kanıt olsaydı Türkleri kötülemek için bu fırsatı kaçırmaz mıydı? Bu baskının bir yalan üzerine kurulduğunun kanıtı da 60 saat sonra bütün esirleri serbest bıraktılar.

Barışsever, insan haklarına saygılı ve Irak halkına özgürlük getiren Amerikalı Daniel Monk, Kerkük şehrinin ve bölgenin istikrarı yalanından bahsediyor. Kerkük'ün idaresini tek bir gruba yani Kürtlere vererek kan gövdeyi götürüyor. Mezhep ve etnik çatışmalarını besleyen kimlerdir. Irak tarihinde hiçbir zaman ne mezhep ne de etnik çatışması yaşanmamıştır. ABD ve İngiltere'nin sayesinde bunları da gördük. Yani getirdikleri özgürlük paketinin içinden bunlarda çıkmıştır. Bunlar

64 Faruk Zabcı, Hürriyet gazetesi Muhabiri, Hürriyet

ithaldir. Irak halkı binlerce sene kardeşçe ve birlikte yaşamışlar. Irak tarihinin hiçbir döneminde bu tip olaylara şahit olunmamıştır.

Michael Todd

Görgü tanıklarından biri 4 Temmuz günü Süleymaniye'deki Türk Özel kuvvetleri Bürosuna yapılan baskın sırasında 11 Türk askeri ile birlikte gözaltına alınıp Kerkük'te sorgulanan, sonra turuncu tulum (Guantanamo'da El-Kaide üyelerine giydirilen tulum) giydirilip başına çuval geçirilerek Bağdat'a götürülen İngiliz vatandaşı Michael Todd idi.

MICHAEL TODD: "ÇUVAL!"

Michael Todd, ABD'nin en yakın müttefiki İngiltere'nin barışsever bir vatandaşıydı. Süleymaniye'de (Kürtlerin yoğun yaşadığı bir şehir) bulunma nedeni de Iraklı çocuklara oyuncak dağıtmak, savaşta kaybettiği kızı Sacide'yi bulmaktı.

Amerikalılar, öyküsüne inanmadılar, cebindeki İngiliz pasaportunu bile sahte sandılar. Resmi kayıtlara bu yüzden

“Türk Özel Kuvvetleri’nin komutanı olma şüphesiyle” gözaltına (esir) alındı olarak geçti ve onu üç hafta serbest bırakmadılar. Michael Todd suç işlemiştii suçu çok büyüktü. İşlediği suç ise yanlış zamanda yanlış yerde bulunmasıydı. Michael Todd, çuval olayının en büyük tanığıdır. Bizzat yaşadıklarını kaleme alarak bir kitap yazdı. Bu kitabında adını “Çuval!” koydu. Bu eserinde şöyle yazmaktadır:

“Tarih 04 07 2003. Bu tarihi sonsuza kadar aklımda tutacağım, çünkü bu benim savaş esiri olduğum gün. Süleymaniye’deki Laven İnternet Kafe’nin bağlantısı çökmüştü, bu yüzden ben de yaklaşık olarak saat 15:30’ta internetten kopmuştum.

KYB’nin (Irak Cumhurbaşkanı Talabani’nin Partisi) Dışilişkiler Bürosu’nun tabelasını gördüm, yeşil-beyaz yol tabelasının üstüne asılmıştı, diğer bir yeşil-beyaz yol tabelasında da “Kürt İnsan Hakları Bürosu” vardı. Bunun Sacide’nin (kızı) kayıp olduğunu bildirmek ve yardım istemek için iyi bir fırsat olduğunu düşündüm.

KYB Dışilişkiler Bürosu’nun Önünde kahverengi üniformalı askerler (Kürt peşmergeler) tarafından oldukça sert bir şekilde esir alındım. Cadde boyunca yürütüldüm ve Amerikan askerlerine teslim edildim. Kavşağa ulaştığımızda iki ya da üç tane daha kahverengi üniformalı asker (Kürt peşmerge) gözümü çarptı. Yolun kenarında da bir kalabalık birikmişti, dört ya da beş Humvee cipi seyrediyorlardı, birçok silahın bana doğrultulduğunu gördüm. Üst rütbeli bir asker tarafından karşılandım, binanın arka bahçesine alındım, burası ağzına kadar Amerikan askeriyle doluydu; ne manzaraydı, korkmuştum

ama bu bir rüya olmalıydı. RESİM ÇERÇEVESİ ALMAK VE KIZIMIN KAYIP OLDUĞUNU BİLDİRMEK İÇİN DIŞARI ÇIKMAM BENİ NASIL OLMUŞTU DA BİR SAVAŞ ESİRİ HALİNE GETİRMİŞTİ?

Yere yatırdılar, kelepçelediler (plastik kelepçelerle), ince bir şekilde üzerimi aradılar, açıklama yapmak için zaman yoktu ve kimsenin de beni dinlemeye niyeti yoktu. Konuşmaya çalıştım, sessiz olmamı söylediler. İngiliz vatandaşı olduğumu kanıtlamak için pasaportumu gösterdim ama belgelerimle ilgilenmediler.

Şikâyetçi olabilecek durumda değildim, çünkü öldürülebilirdim. Silahlar üzerime doğrultulmuştu ve Amerikan askerlerinin nezaretindeydim.

Plastik bir torbayı -onlar buna “kum çuvalı” diyordu- kafama geçirdiler, aşırı sıcaktı, bekletildiğim yer Süleymaniye’deydi. Yola çıktık, yaklaşık beş dakika kalabalık bir yolda seyrettik. Çuvalları başımızdan söküp aldılar. Süleymaniye’yi gördüm, anayolda gidiyorduk, herkes gözünü bize dikmişti; bizimle alay ediyor ve Amerikan askerlerini alkışlıyorlardı. Amerikan askerlerine el sallıyorlar ve gülümsüyorlardı, bize aşağılayıcı şeyler fırlatıyorlardı. Bazılarının ayakkabılarını savurduğunu ve tükürdüğünü gördüm. Neden başımızdaki çuvalları çıkartmışlardı? Bunu kasıtlı yaptıklarını şimdi anlıyorum, insanlar yüzlerimizi görüp tanımıştı ve böylece Birleşik Devletler iyi bir iş yaptığım Kürtlere göstermiş oluyordu.

Elle göstermeler, aşağılamalar, tükürmeler, ayakkabı fırlatmalar. Bizi esir alan çocuk yaşta askerleri ve Humvee cipteki yüzleri gördüm. Gülümsüyorlardı, mutluydular,

Tekrar ediyorum, bunu kasıtlı yapmışlardı, ne kadar etkili olduklarını göstermek istemişlerdi, bunu nasıl yapacakları konusunda da Kürtlerden fikir almışlardı.

Gömleğimde kan var, gömleğim kan içinde “Alçaklar”, yüzüm ve başım yara içinde.

Yapılan geçit törenini birçok insanın izlemesi böylece sağlanmış oluyordu. Sanırım Süleymaniye’deki Gözaltı Merkezi’nden yaklaşık olarak saat 16:30 ya da 17:00’da çıkartıldık, insanların en kalabalık olduğu saatler, mükemmel zamanlama çocuklar! Hava kararıyordu, Kerkük’e gidiyorsak bu yavaş bir yolculuk oluyordu. Belki de düşündüğümüzden daha yavaş ilerliyorduk. Evet, birçok aracın konvoyumuzun yanından geçip gittiğini hatırlıyorum.

Küçük kızımı ararken bu adamların beni tutuklamalarına izin verdiniz ve şimdi de onları selamlıyorsunuz, gülümsüyorsunuz ve alkışlıyorsunuz! Sanırım bunları herkes bilmeli. Talabani sen bir alçaksın!

Çuvallar tekrar kafamıza geçirildi. Bir kamyonun metal zemininde yatıyordum. Ellerim sıkıca arkadan bağlıydı. Plastik kelepçeler bileklerimi kesiyordu. Yoldaki kasisler belimi zorluyordu. Kerkük’e ulaştığımızda yanmış bir tankın tam yanından sağa döndük, sonra tekrar sağa döndük, Kerkük Hava-üssü’nde ydik. İlk kez Kerkük’te (Kerkük havaalanında) bir hücrede ,kamyon macerasından sonra en az on kişilik ya da daha kalabalık bir hücrede kalacağımı tahmin ediyordum. Hayır, hücrede sadece ben vardım. Hücrenin tavanı çok yüksekti. Çok küçük iki tane pencere vardı, kapalıydılar, bu yüzden pencerelerden içeri hava girmiyordu; klima yoktu, içerisi güç-

l bir flüoresan lambasıyla aydınlatılıyordu. içeri girmem ve dışarı ıkmamam söylendi, kapımın önünde silahlı bir muhafız vardı, ileri geri yürüyordu, silahı “kırmızı” pozisyondaydı. Yere uzandım, yer kirliydi, böcekler ve sinekler vardı ama yere yatmak zorundaydım. Oda çok pis kokuyordu, bütün vücudum ağırlar içindeydi. Aşırı sıcaktı ve zor nefes alıyordum. Bileklerimdeki kesiklere yakından baktım, neredeyse intihar etmeye çalışmışım gibi görünüyordu, kesikler hâlâ kanıyordu, kelepçelerin çok sıkı olması yüzünden derin bir yara izi vardı. Sol bileğim artık kanamıyordu. Çok sıcaktı, gri gömleğimi ve tişrtm çıkarttım, ikisi de kan içindeydi, özellikle de tişrtm; yüzüme vurduklarında kanamıştı ama n kadar kan aktığını bilmiyordum. uvalın (başına geçirilen) içinde de kan vardı.

Askerler bana defalarca “terörist” katil” ve “suikastçı” dedi.

5 Temmuz 2003’de yani ertesini gün silahlı iki asker hücremin önüne geldi. Glmsemiyorlardı, silahları ateşe hazırıldı ve üzerime doğru çevrilmişti. “Hadi gidelim, eşyalarını yanına al, pislik!”

Askerlerinin birinin elinde turuncu renkli bir tulum ve çuval vardı, giysilerimi içine koymam için siyah renkli plastik bir torbanın ağzını açmıştı.

Turuncu renkli tulumları giyerken yanımda sürekli olarak silahlı bir muhafız vardı. Kollarımdan sıkıca yakaladılar, kelepçeler takıldı. Kelepeleri iyice sıktılar.

uval başımdaydı, ellerim kelepeliydi ve üzerimde turuncu renkli, parlak bir “terörist” kıyafeti vardı. Öğleden son-

ra üzeri açık kamyonun içinde yarım saatten fazla bir süre acı içinde bekletildik sanırım. Bunun kasten yapıldığından eminim.

Kerkük'ün Süleymaniye'den çok daha sıcak olduğunu biliyordum, sıcaklık 48 dereceye ulaşabiliyordu. 120 Fahrenheit sıcaklığın altında, bir çuvalın içinde insanın beyni dışarı akardı, belki de çuvalın içindeki sıcaklık 60 belki de 65 dereceye ulaşmıştı. Bunu bir düşünün, terörist şüphesiyle turuncu tulumlar giydirilmişsiniz, başınızda silahlı muhafızlar bekliyor ve kafanıza bir çuval geçirilmişler, çuvalın içindeki sıcaklık 65 dereceye ulaşmış!

Ciğerlerime dolan hava beni zehirliyordu, sıcak çuvalı pişiriyor ve çuvaldan zehirli gazlar çıkartıyordu. Başım daima önüme eğikti, ağzım çuvalın altından dışarıdan giren havayı emmeye çalışıyordu

Kerkük Havaalanında ABD'nin 173. hava indirme tümeni karargahında götürüldüm ve yerde tekmelendim, ayaklarım çiğnendi, tecavüze uğradım ve yumruklandım. Onlara evraklarımı göstermeye çalışıyordum, defalarca evraklarımı göstermeye çalıştım ama hiç ilgilenmediler. Orada bulunmam milyonda bir görülecek bir tesadüftü. Gözaltına alındığımda bile İngiliz olduğum için evime bırakılacağımı ve bir fincan çay ikram edeceklerini düşünüyordum. Üç hafta boyunca esir olarak tutulacağımı hiç tahmin etmemiştim” diye devam ediyordu.

“Öğleden sonra Chinook helikopterleriyle Kerkük'ten Bağdat'a yollandık. Hepimizin üzerinde turuncu tulumlar vardı ve Küba'daki Guantanamo esir kampındakiler gibi görünü-

yorduk. Kafamızda çuvallarla Amerikan Chinook helikopterinde uçuyorduk..

Cehennemi yaşıyorduk, aşırı terliyorduk ama bu sefer en azından rüzgar vardı. Rüzgar çok güzeldi, bizi serinletiyordu.

Bağdat Havaalanına vardığımızda çuvalları çıkartmamamız için ağır hakaretler ettiler. Küfrettiler. Üzerimize çok sayıda silah doğrultulmuştu.

Kelepçeler bu sefer daha kolay kesildi, bileklerimiz yine yaralanmıştı ama bunu önemsemediler.

Bu Türkler her kimse kendimi onlara çok yakın hissediyordum. İngiliz olduğumu biliyorlardı, hiçbiri beni daha önce görmemişti. Artık çok daha büyük bir tehlikeyle karşı karşıyaydık.Bizi suçladıkları açıktı. Terör şüphelisiydik.Guantanamo kampı giysileri giydirmişlerdi.

Irak'ın kuzeyinde “çok tehlikeli bazı yabancı teröristleri” yakaladıklarına inanıyorlardı; peki bir İngiliz'in onlarla ne işi olabilirdi. Turuncu tulum giyiyorsam suçluydum, bir teröristtim; kafalarını karıştıran tek bir şey vardı, o da çok iyi İngilizce konuşuyordum.

Şehrin içinde kafamızdaki çuvalları çıkartmışlardı, peki helikopterin içindeyken çuvalları neden çıkartmamışlardı? Gökyüzünde bizi görececek kimse olmadığı için mi yapmışlardı bunu?

Yazmak tehlikeliydi ama bana ve Türklere neler olduğunu kaydetmeye kendimi mecbur hissediyordum, çünkü yapılanlar haksızlıktı.

Süleymaniye ve Kerkük'te neler olduğu hakkında şifreli notlar aldım, bunlara ek olarak Bağdat'ta neler olduğunu da

aynı şekilde yazdım. Asker ve subayların isimlerini not aldım, kapıların üzerindeki yazılan yazıları ve bize söylenenleri de not ettim.

Türk Özel Kuvvetleri serbest bırakıldıktan sonra çok daha rahat bir şekilde yazabildim.

Sadece durumun ne kadar tehlikeli olduğunu anlamıştım, çünkü beni sadece Türkler hakkında bilgi almak için sorgulamışlar, ama istedikleri geri tepmişti! Komutan ben miyim diye diğer tutuklulara da sormuşlardı, bunlara Turgay, Deniz ve Binbaşı Aydın ESER’de dahildi. Beni daha önce görüp görmediklerini, rütbemin ne olduğunu ve buna benzer saçmalıkları onlara da sormuşlar. Onlara benim casus olup olmadığımı ve kimin için çalıştığımı sormuşlar!

7 Temmuz, pazartesi sabahı saat sabaha karşı 5’ti. Diğer tutuklular serbest bırakıldığında içimi hüznün kapladığını size söylemeliyim.

Amerikan karşıtlığı çok canlı ve tutkuluydu. Kana susamış Amerikan askerleri tarafından düşmanca bir şekilde tutuklanmamışlar mıydı, belki de ben binbaşının (Aydın ESER) kelimelerinden biraz şaşkınlığa düşmüştüm, ama duyduklarım anlaşılır şeylerdi. Türk basının “Türk Bürosu” ismini verdiği binalarına Amerikan askerleri baskın düzenlediğinde binbaşı tam olarak neler olduğunu anlattı. Ben de bunu olduğu gibi size aktarıyorum, Dışarıda Birleşik Devletler askerlerini gördüklerini ve kendilerine yakın bir bölgede operasyon yaptıklarını sandıklarını söyledi. Hedefin kendileri olduğundan hiç şüphelenmemişler. Haftalar önce Birleşik Devletler ordusunun bürolarında kendilerini ziyaret ettiğini ve Süleymani-

ye’de bulunmalarına herhangi bir itirazları olmadığını söylediklerini anlattı. Amerikalıların “eşgüdüm sağlamak için not aldıklarını”, birlikte çay içtiklerini ve sonra iyi bir şekilde ayrıldıklarını söyledi. Amerikalılarla kesinlikle hiçbir sorunları yoktu. 4 Temmuz günü tekrar görüşme yapmaya geldiklerini sandığını söyledi. Dostça yapılan bir ziyaret için kapı açıldı, çok sayıda Amerikan askeri kapıyı tekmeleyerek içeriye daldı ve silah çektiler. Etraftaki insanları tekmelediler, dayak attılar, yumrukladılar, yüzlerine tükürdüler ve küfrettiler. Amerikalılar hepsinin teslim olmasını istedi. Söylediğine göre, birçok el ateş edildi. Birisi “gaz”dan da söz etti, ama ne demek istediğini anlamadım. Binbaşı Aydın çok kötü şekilde dövüldüğünü ve tekmelendiğini söyledi. Siyahi askerler onu dövmüşlerdi, hiçbirinin yüzlerini unutmayacağını ve davranış biçimlerinden nefret ettiğini söyledi.

“Bir insan bir ülkeye gidiyorsa, kalbi sevgiyle dolu olarak kayıp kızını bulmaya çalışıyorsa ve sonunda kendini savaş esiri olarak buluyorsa, ortada çok ciddi bir hata ve hatalılar var demektir.”

ABD’nin en yakın müttefiki İngiltere’nin suçsuz bir vatandaşına bu insanlık dışı muamele yapılıyorsa, sahipsiz Irak vatandaşlarına yapılanları siz düşünün.

İşte ABD’nin Irak’a ve dünyaya getirmek istediği özgürlük ve demokrasi nasıl, beğendiniz mi?!

Bu kalleşçe saldırıyı yapanlar unutabilirler ama Türk Milleti kendisine yapılanı asla unutmayacaktır. İşin ilginç yanı oğul Talabani, ekmeği ile nimetlendiği Türk Milleti’ne karşı haince bir saldırı düzenlediği tarihte babası Talabani’nin ce-

binde hala Türk Cumhuriyeti'nin kırmızı renkli diplomatik pasaportu bulunuyordu. Türkiye'nin Irak kuzeyiyle ilişkisinin temelinde PKK vardı. Irak Kürtleriyle temas da işte bu bağlam içerisindeydi. Türkiye 1984 yılından bu yana 30–35 bin insanını yitirmiş, en az 140 milyar dolar maddi kaybı olmuştur.

GİZLİ YOLLARLA DA AÇIK YOLLARLA DA SÜRECEKTİR

Kürtlere destek veren İsrail'in Celal Talabani ve Mesud Barzani'yle ilişkilerine dair Hayfa Üniversitesi'nden Dr. Amatzia Baram şu tespitleri yapıyor: “1991 – 1992'den bu yana Mesud Barzani ve Celal Talabani İsrail ile en azından dolaylı olarak diyalog kurmaktadır. 1992 yılından beri ikisinin de bölgelerinde ufak bir İsrail'li ekibi barındırdıkları yolunda bir takım söylentiler vardır.”⁶⁵

2 Mayıs 2005'de Sabah gazetesinde yayınlanan Aslı Aydıntaşbaşın, İsrail'in Nobel Barış ödüllü Başbakan yardımcısı Şimon Peres'le (İsrail Cumhurbaşkanı) Tel-Aviv'de yaptığı röportajda; Şimon Peres'in Irak konusunda ne düşündüğünü soruyor? “Irak'ta toprak da insanlar da güzel. Ya bölünecek ya da konfederasyon oluşturacaklar...” Tüm gruplar güçlü bir federasyona yöneliyor. Ayrıca tarihte ilk kez bir Arap ülkesinin başına bir Arap olmayan biri geçti (Şimon Peres'in eski dostlarından Kürt Cumhurbaşkanı Celal Talabani). Aslı Aydıntaşbaşın İsrail'in Irak'ın Kuzeyinde Kürtler ve bağımsız Kürt devletini desteklediği yolundaki kaygıları gündeme getirdi-

65 Avrasya Dosyası, Sayı:1, İlkbahar 1996, s.152

ğinde ise “Bakın biz Kürtleri başları beladayken, Saddam onları öldürürken destekliyorduk. Ama şimdi böyle bir durum yok.

Irak’ta Saddam döneminde başı belada olan tek Kürtler miydi? Türkmenler, Araplar, Hristiyanların (Asuri ve Keldaniler) başları belada değil miydi?” İsrail’in bu insani yardımları(!) neden bir tek Kürtlere yapılıyordu? Karşılığında ne isteniyordu?

Bugün Irak’ta federasyon isteyen yegane grup Kürtlerdir. Önce özerklik, sonra federasyon, ileride ise bağımsız bir Kürt devleti, yani adım adım nihai hedefe doğru yürüyüş.

Nobel Barış Ödülü sahibi Şimon Peres, Irak Kürtlerine şimdi herhangi bir desteğin verilmediğini söylüyor, ama Irak’taki gelişmeler ise bunun aksini gösteriyor. Tarihsel süreç, Ortadoğu’da Dış güçlerin hakimiyet kurmak için dini, etnik ve mezhebi farklılıkları tahrik ederek bölge üzerinde etkili olmaya çalıştıklarını göstermektedir. İsraillilerin uzun vadeli planlarına göre, Irak perdesini 1980 yılında hazırladıkları “İsrail İçin Sstrateji” adlı raporlarında da belirttikleri gibi Irak, etnik ve mezhebi temeller üzerine bölünecek, kuzeyde bir Kürt devleti, ortada bir sünni ve güneyde şii devleti kurulacaktır.”⁶⁶

İsrail’li diplomatlarından Dr. Alon Liel “Irak’ın bölünmesi %50 oranında ihtimal dahilindedir. Eğer Irak’ta Kürt devleti kurulacaksa, 1960’larda İsrail’in Kürtlere yaptığı yardımı unutmuyarak bu devletin İsrail’e dost olması gerekmektedir. Böylesi bir devlet kurulduğunda, Avrupa ülkelerindeki Kürt

66 Cevat Eroğlu, İsrail’in Beka Stratejisi ve Kürtler, s.91

nüfusu ve ABD'nin Kürtlere olan yakınlığı dikkate alınırsa bu devletin İskandinavlardan başlayarak gittikçe yayılan ölçüde tanınacağı söylenebilir” demektedir ve şunları eklemektedir: “Bir Kürt devletinin kurulması, İsrail çıkarlarına aykırı değildir. ⁶⁷

İsrailliler, günümüzde de bu konuda hazırladıkları planlara uygun politikalarını uygulamaya devam etmektedirler. Her zaman güçlü bir Irak devletinden çekinen İsrail, Irak'ı parçaladıktan sonra planının diğer bölümlerini daha kolay uygulamak fırsatını bulacaktır. Ayrıca İsrail, artık Kürtler sayesinde en büyük düşmanları olan İran ve Suriye üzerinde yaptığı planlarını kolayca uygulayabilecektir.

Bu gün Irak'ta hemen hemen her gün, karşıt mezheplere mensup insanların birbirlerine saldırıp hunharca cinayetler işlediklerine tanık oluyoruz. Cinayetlerin gittikçe artması, hazırlanan plan dahilinde oynanan oyunun bir parçası olarak düşünülen “Mezhep Çatışması” bölümünün başarıyla sahnelendiğini göstermektedir.

İSRAİL'İN “KÜRT OPERASYONU”

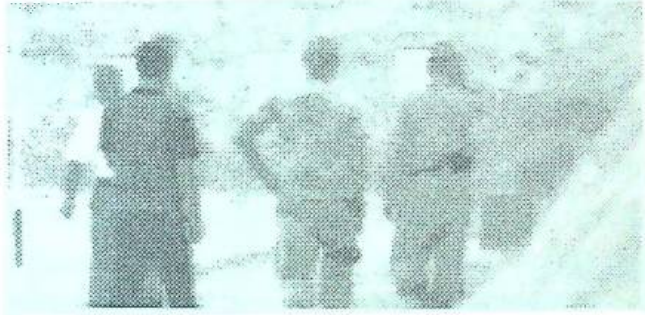
2003 Irak Savaşı öncesinde İsrail'in Irak Kürtlere ilgisi daha fazla arttı. Kürt peşmergelerin ABD ve İngiltere'nin yanı sıra İsrail tarafından askeri eğitimden geçirildiği, bunlara Tel Aviv tarafından silah yardımı yapıldığı herkesin malumuydu. Ancak İsrail kendisinin Irak'taki tüm faaliyetlerini yalanladı. Savaştan sonra ise İsrail ajanları ve diğer personeli en küçük Irak karakollarına kadar girdi. Kürtlerin güçlendiril-

67 Erdal Şimşek, Ortadoğu'da Oynanan Kirli Oyunlar, s.141

mesi çalışmaları tam hız devam etti. Dünyaca tanınmış-saygın gazeteci Seymour M. Hersh'in *The New Yorker*'da 24 Haziran 2004'te yayınlanan makalesi İsrail'in 'Kürt Operasyonu' konusunda tüm dünyayı açıkça bilgilendirdi. Buna göre İsrail gizli servisi ve askeri birimleri Irak'ın Kürt bölgesinde peşmergelere komando ve diğer askeri eğitimleri veriyor, ayrıca Irak dışında İran ve Suriye Kürt bölgelerinde operasyonlar düzenliyordu. Bu faaliyetlerde MOSSAD mensupları daha çok işadamı ve bilim adamı kimliklerini kullandılar. Hiçbirinde İsrail pasaportu yoktu. Tamamına yakını mükemmel Arapça ve Kürtçe konuşuyordu ve fiziksel olarak bir Irak'lıdan ayrılmalara olanaksızdı. Bunlara ek olarak diğer İsrail birimlerinden gelenler de benzeri özellikleri taşıyorlardı. Hersh'in konuştuğu bir CIA ajanına göre İsrail' uzun süredir Kuzey Irak'taydı ve Amerikan istihbaratçıları bunu uzun süredir biliyordu. İsrail'e göre Kürtler öncelikle İran'a ve İran'ın Irak'taki uzantılarına karşı kullanılacak. İsrail bu bağlamda sıradan komandoların dışında bir Kürt 'Mistaravim' oluşturmaya çalışıyor. Son derece hızlı ve etkili bir komando birliği. Bu birlik sadece savaşmayacak, suikastlar düzenleyecek, özellikle Şii ve Sünni liderleri ortadan kaldıracak ve istihbarat toplayacaktı. Kısacası Amerikalıların yapamadığını yapacaktı.

Pulitzer ödüllü Amerikalı gazeteci ve yazar Seymour M. Hersh'in "Emir Komuta Zinciri" adlı kitabında ilginç bilgiler yer almaktadır: "Üst düzey bir CIA yetkilisi, kendisiyle bir görüşmemizde, 'İsraillilerin Irak'ın Kuzeyinde faaliyet gösterdiklerini kabul etmişti. İsrailliler orada da olmaları gerektiğini düşünüyorlar' dedi. İsraillilerin Washington'un onayını

isteyip istemediklerini sorduğumda ise aynı yetkili gülerek “İsraillilere ne yapmaları gerektiğini söyleyebilecek birini tanıyor musun? Onlar hep kendi çıkarlarına en uygun düşen şeyi yaparlar” karşılığını verdi. CIA yetkilisi İsrail’in bölgedeki varlığının Amerikan istihbarat çevrelerinde bilindiğini de ilave etti.”

İsrailliler, Irak'ın Kuzeyinde Bir Kampta Kürt Peşmergelere Silah Eğitimi Verirken

Kürtler, Kerkük’ü ve petrol yataklarını Kürt bölgesinin bir parçası olarak görürler. Irak üzerinde çalışan bir Amerikan askeri uzmanı bana şöyle demişti: “Kerkük, Kürtlerin tehdidi altına girerse Sünni direnişçiler Türkmenlerle birlikte oraya girerler ve ortalık kan gölüne döner.

Eski bir İsrail istihbarat subayı, 2003 yılı sonlarından beri Kürt komando birliklerini, İsrail’in en gizli komando birimi olan Mistaravim kadar etkin bir güçte eğittiklerini açıklamış ve sonra da şunu eklemişti: “Bakın, İsrail Saddam’a karşı bir denge unsuru olarak Kürtleri hep desteklemişti.

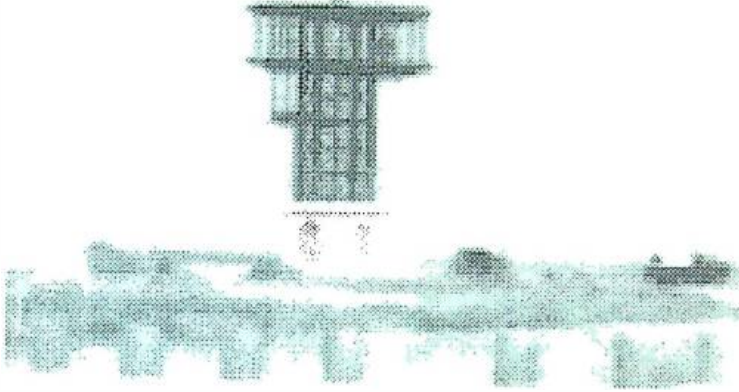

Şlomi Michaels

2005'in Aralık ayında ise konuyu bu kez İtalyan *La Stampa* gazetesi gündeme taşıdı. *La Stampa*'ya göre İsrailli onlarca asker 'tarım uzmanı' ve 'mühendis' kimliği altında Iraklı Kürtleri eğitiyordu. Z Bölgesi' olarak kodlanmış gizli bir yere konuşlanan İsrailliler burada Kürt peşmergelere ağır askeri eğitim vermeye başladılar. *La Stampa*'ya göre Kürtler ile ilk temasları sağlayan da MOSSAD'ın eski başkanı (1996 – 1998) ve İşçi Partisi Milletvekili Dany Yatom'du. İlk temasların ardından bağlantı İsrailli işadamı Şlomi Michaels tarafından sürdürüldü. MOSSAD eski Başkanı Dany Yatom'un kurduğu Magalcom şirketi yakın bir zamana kadar Kürt bölgesel yönetimine 'stratejik danışmanlık' yaptı. Bu arada İsrailli askerlerin bölgedeki varlığını İsrail gazetesi Yediot Ahronot da görüntüledi. Erbil yakınlarındaki Erbil Havaalanı'ndaki görüntüler İsraillilerin bu bölgedeki varlığını kanıtlayan önemli bir kanıt oldu.

Ayrıca Erbil'e havalimanı inşaatı da İsrailli büyük şirketlerce yapıldı.

Bilgilere göre operasyonun maddi boyutunun da önemli bir kısmını Kürtler finanse etmiş. Mesud Barzani başkanlığındaki Kürt bölgesel yönetiminin bu şirketlere yüzlerce milyon dolarlık para akıttığını gösteriyor. Burada en büyük payı Kürtler'in bağımsızlık yolunda önemli bir adım olarak gördükleri Erbil Havalimanı'nın inşası için el sıkışan İsrail şirketi aldı.

İsrail Şirketi Erbil Havaalanını İnşa Ederken

Bu operasyonlarda İsrail'den elektronik ekipmanlar ve istihbarat aktı. Kürtler İsrail'in verdiği istihbarata göre hareket ederken, İsrail'in gelecekte de bu bölgede kontrolü elinde tutmasını sağlayacak sistemler kuruldu. Bunların yanı sıra bölge yönetimine özel eğitilmiş koruma köpekleri, gözetleme kuleleri, askeri motosikletler, kalaşnikof yedek parçaları, kurşungeçirmez yelekler vs. de "İsrail yapımı" bandrolüyle verildi. Emekli İsrail askerlerinin çalıştığı Kudo isimli şirketin, bir ortağı İsrailli, diğeri ise Irak'ın kuzeyinden bir Kürt.

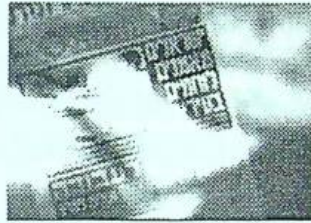
Tüm bu operasyonlara karışan yetkililer ve şirketler bilgilerin El Kaide saldırısından korkulduğu için gizli tutulduğunu iddia ediyorlar. Ancak bu açıklamaya inanmak mümkün değil. Yapılanlar her şeyden önce İsrail Hükûmeti'nin ve Kürt Bölgesel Yönetimi'nin bilinçli tercihlerini gösteriyor. Eski MOSSAD Başkanı Dany Yatom, onlarca seçilmiş asker ve çok sayıda diğer görevlinin gizlice buraya geldiğini bu bilgiler içerisinde İsrail, bağımsız bir Kürt Devleti oluşturuyor. Daha da önemlisi Kürtleri bölgede sağa sola saldıracak bir serseri mayına çeviriyor.

İsrail ve Amerikalıların peşmergelere verdiği eğitim sadece karada değil, havada da sürüyor. Bilgilere göre Kürt grupların Amerikalı eğitimcilerin desteğiyle 5 bin kişilik özel bir birlik oluşturacağı ve seçilmiş Iraklı Kürtlere de ABD ve İsrail'de savaş pilotluğu eğitimi verileceği belirtiliyor.

Pilot adayları şimdiden ABD ve İsrail'e gönderilirken, özel birliğin kurulması için de çalışmalara başlandı. Kaynağa göre ayda 1000-1500 dolar arasında maaş aldığı belirtilen özel birlik mensuplarının eğitimi ABD Özel Kuvvetleri'nde görevli, gerilla savaşında deneyimli 20 subayı veriyor. Özel birliğin eğitimleri ise Süleymaniye ve Erbil'de veriliyor. Bunlara silah eğitiminin yanı sıra yakın dövüş, kent savaşı, sabotaj, patlayıcı, bubi tuzağı, güvenlik, savunma, suikast, istihbarat ve karşı istihbarat konularında da özel eğitim veriliyor. Eğitime katılanlar gönüllülük esasına göre gelmişler.

MOSSAD IRAK'TA CİRİT ATIYOR

Fransız Le Monde Gazetesi Ocak 2007 tarihli yazısında, son zamanlara kadar Irak'ın Kuzeyinde 1200 MOSSAD ve Aman (Askeri İstihbarat Servisi) ajanının faaliyet yürüttüğünü "İsrail ajanlarının amacı, bir taraftan Irak'ta İran gizli servislerinin faaliyetleri hakkında zamanında ikaz şebekesi oluşturmak, diğer taraftan Tahran Nükleer Programı'nı izlemekle görevli Irak-İran Kürtlerinden oluşan bir istihbarat ağı kurmaktı. İsrail ajanları, gerektiğinde İran topraklarında saldırı ve sabotajlarda kullanılacak Kürt komando gruplarını da eğitmişlerdir. Buna ilaveten İsrailliler, Irak Kürtlerini yeni Irak ordusuna nüfuz etmek için de kullanmaktadırlar"

İsrail Basın Organları Yediot Ahronot, Maarif ve Haaretz Gibi Gazetelerin Yayınladığı İsrail Askerlerinin Kürt Peşmergeleri Eğittiğini Belgeleyen Görüntü ve Haberleri

İsrail’de yayınlanan Yedioth Ahronot Gazetesi ise, bazı İsrail şirketlerinin Irak’ın Kuzeyindeki bölgesel yönetimle anlaşmalı olarak, Kürt güvenlik güçlerini (peşmergeleri) gizlice eğittiklerini, onları milyonlarca dolarlık malzeme ile donattıklarını ve ayrıca Erbil’deki bir havaalanı inşaatına da gizli katkı sağladıklarını bildirdi. MOSSAD Başkanlığına Meir Dagan’ın atanmasıyla birlikte; Bağdat, Nasiriye, Kerkük ve Basra’da da şubeler açıldığı ve Irak genelinde aktif istihbari operasyonlar yürütölmeye başlandığı belirtiliyor. MOSSAD bu arada, Kerkük’te, en büyük casusluk ve dinleme istasyonunu kurdu (MOSSAD’ın Kerkük’ün Arafa semtinde ve Bağdat yolunda “Kadınları Kalkındırma” ve “Demokrasiyi Yerleştirme” gibi kurumlar açtığını bölge istihbarat birimleri tarafından bilinmektedir). Beytölmukaddes’te yayınlanan El-Menar Gazetesi, MOSSAD’ın, Irak ile İran sınır bölgelerinde çok sayıda casusluk ve dinleme istasyonu kurduğuna dikkat çekiyor.

MOSSAD casusları Bağdat’ın çeşitli ve hassas bölgelerinde yüksek fiyatlar ile birçok mülk ve arazi satın aldılar. Irak’a sızma eylemi, sadece arazi ve mülk satın almak veya gizli ekonomik ve ticari şirketler kurmakla sınırlı değil. MOSSAD casusları, Irak ekonomik yapısını da yönlendirme, ekonomik politikalarını sevk ve idare etme mekanizmalarını da oluşturdu. Irak’ta yayınlanan El-Şule Gazetesi’nin haberine göre, Irak’a giriş yapan Yahudiler, Iraklı ailelere tahsis edilen gıda ve tahıl karnelerini satın almak için 60 milyon dolar tutarında bir teklifte bulundular. İsrailli şirketlerin Irak’taki faaliyetlerinin artması ve Irak halkının bu sızma girişimlerine tepki göstermesi sonucu, Yedioth Ahronot Gazetesi hedef sap-

tırmak amacıyla, ABD'nin isteği üzerine alt yapı işleri uzmanı 8 İsraili'nin Irak'ta görevlendirildiğini belirtti. İsraili tüccar ve iş adamlarının Irak'taki faaliyetlerini kolaylaştırmak amacıyla Yahudi turistler veya göçmenlere yeni kimlikler hazırlıyor. İsrail'in Irak'ta rant elde etmek ve vurgun yapabilmek için kullandığı diğer bir ekonomik ve ticari yöntem ise, tüketim tarihi sona ermiş, ikinci el eşya ve malzemeleri Irak pazarına sevk etmektir.

MOSSAD'ın, Irak'taki operasyonlarının en önemli hedeflerinden biri de, ülkenin bilgin, alim, düşünür, yazar, araştırmacı ve stratejist gibi seçkin ve eğitilmiş insanlarını bir şekilde devre dışı bırakmaktır. Irak Üniversiteleri Öğretim Üyeleri Derneği'nin yayınladığı bir rapora göre, Irak'ın işgal edildiği tarihten beri yüzlerce Iraklı öğretim üyesi-bilgin ve aydın öldürüldü. MOSSAD'ın listesinde 800 kişinin daha bulunduğu öne sürülüyor. Saldırılarından kurtulmak amacıyla ülkeyi terk eden Iraklı bilgin-öğretim üyesi ve araştırmacı sayısı ise onbinleri aştı.

Özel jeopolitik konumu ve ülkenin Ortadoğu'daki güç ve kriz kaynaklarına yakınlığından dolayı Irak, daima İsrail ile Amerika'nın dikkatini çekmiştir. Elbette İsrail, Iraklı Kürtlerle ve partilerle çok gizli bir ilişki kurmuştur. Bu nedenle, İsrail'in Irak'taki örtülü varlığı ile yakından ilgilenen bölge ülkeleri, 1948 yılında, önce Filistin'de görülen yayılmacı politikanın benzerinin, şimdi Irak'ta uygulanıyor.

SYRIA TIMES: “İSRAİL’İN IRAK’A SIZMA ÇABALARI VAHİM BİR ŞEKİLDE ARTIYOR”

Sayıları 60 bini bulan Amerikalı paralı askerlere ek olarak, şimdi kuzeyde İsrail istihbarat servisi MOSSAD tarafından desteklenen 10 bin İsrailli yerleşimcinin bulunduğu bildiriliyor. Aralarında ajanlar ve istihbaratçıların yer aldığı bu kişiler, oldukça yüksek fiyatlı topraklar ve gayrimenkuller satın alıyor ve “turizm” ve “hizmet” sektöründe şirketler kuruyorlar. Bölgede olan bitenin, Yahudilerin Arap topraklarında arazi almaya başladığı 19 yüzyıl sonlarında işgal edilen Filistin’de yaşananları gösteriyor. ABD’nin desteklediği İsrail’in, Irak’ın kuzeyindeki çıkarlarının bölgedeki mevcut siyasi ve demografik dengeyi sarsmak, isyana teşvik etmek ve Arap ülkesini bölmek amacı taşıdığına işaret ediyor. Medyada yer alan haberler ayrıca, Irak’ın işgalinden önce ABD’nin, ABD ve İsrail yanlısı bir Irak hükümeti ve bir Amerikan-İsrail ittifakı oluşturmayı ve Irak’ın kuzeyindeki bir Kürt devleti kurmayı planladığını bildiriyor.

New Yorker Dergisinde yayımlanan bir araştırmada, iyi tanınan Amerikalı gazeteci Seymour Hersh, MOSSAD’ın bazı Kürt gruplarla işbirliği halinde, Türkiye’nin güneyinde, İran’ın ve Suriye’nin kuzeyinde olanlar hakkında bilgi topladığını yazdı. Hersh, bazı ajanların casusluk için bu hedef bölgelere sızdığını bildirdi. Ebu Greyb cezaevinin eski yöneticisi Albay Yanis Karpensky, televizyonda yayınlanan bir açıklamasında, ABD önderliğindeki işgal kuvvetlerince kurulan bazı “toplama kamplarında” ve hapishanelerde İsrailli sorgu ekibinin olduğunu söyledi.

Tüm bunların yanı sıra İsrail'in telaşlı bir şekilde Irak'a sızma çabası, sadece kötü emellere hizmet eden siyasi meselelerle sınırlı değil; ekonomik kazanımlar elde etmeye de açık. MOSSAD mensubu İsraillilerin, “özel güvenlik şirketleri” “müteahhitler” “işadamları” ve “korumalar” gibi isimler altında değişik kılıklarda çalıştıklarına işaret ediyor. Bunlar, büyük Amerikan şirketlerinin taşeronluğunu yapıyor ya da ABD'nin oluşturduğu “Irak'ın yeniden inşası programı” kapsamında çalışıyorlar.

Nitekim, İsrail'in Irak'a sızma çabalarının şimdi fena halde arttığı gözleniyor. Bu durum, tüm Orta Doğu'daki istikrar ve güvenliği daha da tehlikeye sokabilir ve medeniyetin filizlendiği iki nehir arasındaki bu topraklar mahvolabilir. Bu girişimlerin önünün kesilmesi için ciddi ve kollektif bir çaba sarfedilmezse, işler daha da kötüleşecek. Tüm bölge ABD-İsrail hegemonyasına yenik düşecek ve kötülüğün sonuçları milyonlarca kişiyi vururken, başka milyonlara da zarar verecek.

GÜNÜMÜZDE İSRAİL'İN KÜRTLER'E YÖNELİK FAALİYETLERİ

İsrail'in KDP ve KYB ile olan ilişkisi, 2002 yılında yeni bir plan ve program dahilinde yeniden şekillenmiştir. ABD, Saddam rejimini devirmek isterken, MOSSAD da KDP'nin çekirdek örgütü Parastin'deki peşmergeleri eğitiyordu. Bir kısım peşmerge, 2002 yılı içerisinde Tel Aviv'de MOSSAD'ın eğitiminden geçirilmişti. KDP-MOSSAD ilişkisini, 30 Kasım 2002 tarihli Yeniden Özgür Gündem gazetesi, “KDP'ye

MOSSAD eğitimi” başlıklı haberinde şu şekilde veriyordu: “MOSSAD İkinci Körfez Savaşı daha başlamadan Erbil ve Süleymaniye’de kendine bağlı örgütler kurduymuştu. İkinci Körfez Savaşı’nın bitiminden sonra İsrail’in bölgedeki emelleri de açık ve net bir şekilde görülmüştür. KDP ve KYB’ye İsrail bütçesinden büyük paralar aktarılmıştır. KDP ve KYB eliyle Musul ve Kerkük’te toprak satın almaktadır. İsrail’e yıllar önce göç etmiş olan 150.000 civarındaki Yahudi Kürt’ün ikinci bir İsrail oluşturulması için, alt yapıları hazırlanmış bir şekilde, tekrar bölgeye gönderilmesi çalışmaları başlatılmış ve günümüzde hız kazanmıştır

Eylül 2003’de Barzani ve Talabani İsrail’e çağırılarak Ariel Şaron ile görüştürülmüş, Şaron bu görüşmede verdikleri desteğe karşı Musul ve Kerkük petrollerinin % 50’sinin İsrail’e bırakılmasını talep etmiştir. Barzani ve Talabani ise, bu gizli görüşmede İsrail’e olan bağlılıklarını tekrarlamışlar, İsrail çıkarlarıyla Kürt çıkarlarının ortak olduğunu belirtmişlerdir. İsrailliler, Kürt-İsrail işbirliğinin kaçınılmaz bir şekilde genişlediğini söylemektedirler. Lübnan Enformasyon Bakanı, Suriye’deki kargaşa, Kürtlerin Beşşar Esad’ın liderliğine yönelik bir ayaklanmasına dönüşmekteyken, Suriye Hükümetinin elinde İsrail’in “Irak, Suriye, Türkiye ve İran’ın her yerinde Kürtleri savaşıma hazırladığı komando operasyonları yapmak için programlandığı” yönünde deliller olduğunu ileri sürmektedir.

İSRAİL'İN IRAK'TA ROLÜ

İsrail'in Irak'ta ve özellikle de kuzeyindeki varlığı çok konuşuldu. Gerçi, bu İsrail varlığıyla işbirliği yapmakla suçlanan Iraklı kurum ve gruplar yalanlama yolunu seçtiler. O derece ki, Irak Başkanı Talabani mülakat yapmak için Kahire'den gönderilen El Ahrar muhabirine, Süleymaniye'ye gelirken yolda herhangi bir İsrailliyeye rastlayıp rastlamadığını sorabildi ve bir tek İsraillinin Irak'ta bulunmadığını iddia edebildi. Oysa mesele bu kadar basit değildir. Mezopotamya topraklarındaki fiili İsrail varlığı bir gerçektir. Bu varlığın bir kısmı aleni, bir kısmı da Amerika, Ürdün ve Avrupa firmalarının perdesi altında gizlidir. İsrail firmalarıyla ekonomi, silahlanma ve medya alanlarında sıkı bir ittifak halinde olan Amerikan firmaları iş yaptıkları yeni Irak'ın tablosunu tam olarak gerçeklere uyan şekilde sunmak zorundadır.

Hal böyleyken, ABD'nin askeri ve ekonomik varlığı, Irak'ta İsrail rolünü kucaklayan çok elverişli ve aktif bir ortam yaratmaktadır. Bunu, önceki ve şimdiki Irak hükümetinin ileri gelen danışmanlarının, İsrail ile sıkı bağlantıları bulunan İngiliz ve Amerikalılar olmaları daha da etkin kılmaktadır. Birçok Irak asıllı İsraillinin Bağdat'a geri döndüğü ve 1948 yılında Irak'ı terk eden babalarının bıraktığı mal ve mülkleri Iraklı komisyoncular yoluyla belirledikleri yönündedir.

Irak'ta Yahudi Askerler

İsrail'in Irak'a derinlemesine dalmasının bir diğer yönü de MOSSAD'ın faaliyetleridir. MOSSAD, Irak'ın Kuzeyinde İran sınırına yakın bölgelerde yoksul vatandaşlardan arsalar satın almaktadır. MOSSAD, İran tarafından istihbarat bilgileri toplamak için giriştiği bu kampanyada sınır kaçakçılığı yapan yerel Kürt unsurlardan yararlanıyor. MOSSAD ayrıca Irak'ın kuzeyinde Türkiye, İran ve Suriye sınırlarına yakın bölgelerde Amerikalıların yerleştirdiği teknolojik tesislerden tam olarak yararlanmaktadır. Irak'ta açık veya gizlice faaliyet gösteren 18 İsrailli şirketin bulunduğu ABD kaynaklarınca teyit edilirken, Bağdat'ın çevresinde Amerikan komutası altında ve onunla koordineli olarak hareket eden iki İsrail tugayının bulunduğu bilinmektedir. Bu iki tugayın görevi direniş eylemlerini bastırmak, Sünni ve Şii liderler ile camilerini hedef alarak mezhep kavgası yaratmaktır.⁶⁸

68 Dr. Rifat Seyyid Ahmet Mısır Gazetesi, 21 Kasım 2005

İSRAİL ASKERLERİ KÜRTLERİ EĞİTİYOR

İsrail komandolarının Kürtleri eğittiği ilk kez İsrailli askerler tarafından doğrulandı. 19 Eylül 2006 Salı günü İngiliz yayın kuruluşu BBC'nin Newsnight programına konuşan ve adı "Yigal" olarak verilen eski bir özel kuvvetler birliği askeri, Kürtleri, Türkmen şehri Erbil'deki havalimanının güvenliği amacıyla eğittiklerini söyledi. İsrailli asker, kendisinin de bağlı olduğu özel kuvvetler askerlerinin Irak'a geçtiğini söyledi. "Yigal", tüfeğin nasıl kullanılacağını ve kalabalıkta militanların nasıl vurulacağı gibi "özel görevler" için Irak'ın kuzeyinde 100'den fazla Peşmergeyi eğittiklerini de söyledi. Kürt yetkililerin kesinlikle bundan haberdar olduğunu da ekledi.

Kendi görevinin büyük bir havaalanı projesi için Kürt peşmergelerini yetiştirmek ve askeri eğitim vermek olduğunu ifade eden İsrailli komando, her zaman kimliğinin açığa çıkma olasılığının bulunması nedeniyle günden güne gerginlik yaşadığını da anlattı. İsrailli askerlerin Kürtlere silah atışı yaptırdığı ve kondisyon çalıştırdığını belirtti.

*Önde İsrail Askeri, Arkada Peşmergeler Bir Eğitim Kampındalar
(Irak'ın Kuzeyi)*

ayrıca, Interop adlı İsrail’li bir güvenlik şirketinin ve İsviçre’de kayıtlı Kudo ve Colosium adındaki iki yan kuruluşun da Erbil havaalanındaki önde gelen sözleşmeli şirketlerden olduğunu söyledi.

Bu askeri eğitim programının maliyeti 150 milyon doları buldu. Bu parayı (150 milyon doları) Kürtler tarafından ödendiğini ve bu paraları Erbil havaalanından Ürdün’ün Başkenti Aınman’a, oradan da İsrail’den gelen özel bir jet uçakla İsrail’e götürüldü.

İki İsrail Askeri Peşmergelere Askeri Eğitim Verirken

(Irak'ın Kuzeyi)

Emekli İsrail askerlerinin çalıştığı Kudo isimli şirketin bir ortağı İsrailli, diğeri ise Iraklı bir Kürt.

Kürt yetkililer ile İsrailli komando askerler arasında ilk teması sağlayan kişinin İsrail gizli servisi MOSSAD'ın eski başkanı ve İsrail İşçi Partisi milletvekili Dany Yatom olduğunu, ardından görüşmelerin Yatom şirketinin ortaklarından İsrailli işadamı Shlomi Michaels tarafından yürütüldüğünü söyledi.

İSRAİL ASKERLERİ ABD'NİN YANINDA

ABD askeri güçlerinin askeri operasyonlarla Irak'ta kontrolü sağlayamaması, İsraillerle işbirliği alanlarını güçlendirdi. İsrail'in şehirlerde yaptığı operasyonlar, ABD subaylarının dikkatini çekti. Bu da ABD'li subayların şehirdeki operasyonları incelemek için İsrail'e gitmelerine ve İsrailli askeri gözlemcilerin Amerikan askeri eğitim alanlarında yer almaya başlamasına sebep oldu.

*Yahudi Askerleri Başlarında Kippa'ları ile ABD Askeri
Üniforması İçinde*

İsrail'in eski Genelkurmay Başkanı Amnon Şahak'ın, direnişçilere yönelik operasyonlara katılması ve bir İsrail askeri birliğinin ABD güçlerinin yanında gözlemci ve uygulayıcı olarak yer alması, ABD-İsrail işbirliğinin düzeyini yansıtıyor. Bu işbirliği, ABD askerlerinin etkinliğini arttırmak için silahlanma alanlarında da söz konusudur. Şehirlere nüfuz edebilmek, operasyonel istihbarat toplamak ve direnişçilerin pusu bölgelerinin izini sürmek için Pentagon, İsrail'den gerekli alımları gerçekleştiriyordu.

İsrailli yetkililer, psikolojik bir operasyon başlatarak kendi durumlarını olduğundan büyük göstermeye ve bölgedeki meşruiyetlerinin ne kadar yoğun olduğunu ifade etmeye çalışıyorlar.

İsrail, aynı zamanda Irak Pazarından yararlanmak için tüm çabasını ortaya koydu. İsrail Ekonomi Bakanı, Irak ekonomisinde etkili olabilmeleri için her türlü imkânı, İsrailli tüccarlar için seferber etti.

Bu çerçevede Pentagon'daki Yeni Muhafazakârların yardımıyla Irak'la ilgili anlaşmalara katılıyor ve ABD güçlerinin bazı ihtiyaçlarını temin ediyorlar. İsrail şirketleri, Ürdün, Katar ve Birleşik Arap Emirliklerinden partnerleriyle, mallarını Irak pazarına sunmakta ve Irak'ın karınakarışık ekonomisinden pay almaktadır.⁶⁹

ASKERLERE YAHUDİ AYİNİ

Irak'ın kuzeyinde ABD askerlerinin Yahudi ayini, bölgede yaşananlarla ilgili önemli ipuçları veriyor.

Irak'ta kurulması planlanan Kürt Devleti tartışmasının ayyuka çıktığı bugünlerde, Irak'ın kuzeyinde Kürt Devleti mi? Yoksa Yahudi Kürt Devleti (İkinci İsrail) mi kuruluyor? sorusuna cevap niteliği taşıyor.

Ortadoğu'yu ateş topuna çeviren ve Büyük İsrail hayalini gerçekleştirmek için her yolu mubah gören ABD ve İsrail, Irak'ın kuzeyinde kurulmaya çalışılan sözde Kürt devleti'nin peşmergelerini eğitiyor.

Saddam'ın saraylarından birinde ayin yaparken görülen Yahudi askerler Irak'a neden saldırıldığı ve saldırının hangi amaçlara matuf olduğu konusunda da önemli ipuçları veriyor.

Irak'a savaş açan ülkeler ABD ve İngiltere olduğu halde, Yahudi askerlerin Irak'ın kuzeyinde işi ne?

Irak'ın işgal edildiği tarihten bu yana zaman zaman, Yahudi askerlerin da savaşta yer aldıkları hatta İsrail askerlerinin ABD ordusunda gönüllü çalıştıkları ve Kürt gruplarına eğitim verdikleri bölge ülkelerinin istihbarat birimlerince bilinmektedir.

69 Erdal Şimşek, Ortadoğu'da Oynanan Kirli Oyunlar, s.139-140

Ancak gerek İsrail gerekse Amerika bu yöndeki iddiaları reddetmişti. Özellikle İsrail'in Kürt peşmergelere askeri eğitim verdiği batı basınında da yer almıştı. Fakat İsrail her seferinde bu yöndeki haberleri yalanlayan açıklamalar yaptı.

Oysa Iraklılar hep ülkelerinde Yahudi askerlerin bulunduğunu Felluce ve Türkmen kenti Telafer'e yönelik saldırıların Yahudi ve Hristiyan ittifakı ile yapıldığını ifade ettiler. Iraklı yerel kaynaklar da ülkelerinde Yahudi askerlerin çatışmalara aktif olarak katıldıklarını dile getirdiler.

Irak'ta tahminlerin üstünde Yahudi kökenli asker olduğunu gözler önüne seriyor.

Hem Saddam'ın saraylarından birinde hem de kendi birliklerinde bir araya gelen Yahudi askerlerin azımsanmayacak sayıda oldukları. Başlarındaki din adamları ile (Hahamlarla) birlikte dua eden askerler kaldıkları birliklerde de toplandıklarında başlarında kippalarıyla bir araya geliyorlar. Sadece bir birlikte toplanan Yahudi askerlerin sayıları 50'yi geçiyor.

Saddam'ın Saraylarından Birinde Amerikan Ordusunda Görev Yapan İsraili Askerlerin Ayin Sırasında Çekilmiş Resimleri

MOSHE DAYAN, mevcut İsrail'in sınırlarını yeterli bulmayıp, şunları söyleyecekti: “ Eğer kitabı mukaddesse sahip çıkıyorsak, eğer kendimizi kitabı mukaddeste yazılı olan hal-ktan sayıyorsak, kitabın yazdığı topraklarda (vaatedilmiş topraklar) sahip olmamız gerekir” (*Jerusalem Post*, 10 Ağustos 1967)

KERKÜK'E YERLEŞTİRİLEN İTHAL KÜRTLER

İstihbarat Kerkük Raporu da Kerkük'ün demografik yapısının nasıl değiştirildiğini, bu konuda bugüne kadar yapılanları açıkça ifade ediyor.

Kerkük'e İthal Edilen Kürtlerin Kendilerine Ait Olmayan Topraklara Ev Yapma Çalışmaları

Kürt kentlerinden Türkiye, İran ve Suriye'den 600 bin Kürt, 20 bin Dolar para ve arazi vaadi ile Kerkük'e getirildi. 227 bin kişi de seçmen olarak kaydedildi. Kerkük'le ilgisi olmayanlar buraya taşındı. Onlara ev, arazi, çadır verildi. Yerleşmeleri teşvik edildi.

Bu ithal Kürtler Kerkük'ü, Leylan, Süleymaniye ve Erbil'e bağlayan kuzey güzergahındaki yollar üzerinde bulunan Rahimova, İskan ve Şorca mahallelerinde yapılmış veya yapımı başlayan konutlara yerleştirildi ve Kerkük'ün etrafına Kürt Güvenlik Hattı oluşturuldu.

Irak'ın kuzeyindeki varoşlardan, Suriye-Türkiye-İran'dan getirilen Kürt aileler, Kerkük stadyumu içine veya stadyum kenarına yapılan evlerde barındırılıyor.

Kerkük'te Petrol Kuyularını Çadır Kentlerle ve Evlerle Çevreleyen Kürtlerden Biri

Saddam döneminden kalma Kerkük'teki askeri garnizon (Feylak) içinde bulunan lojmanlara ve yapılan evlere de getirilen Kürtler aileleriyle birlikte yerleştirildi.

Kerkük'te okul, nüfus ve tapu müdürlüklerinin büyük çoğunluğu da Kürtlerin eline geçti. Kürtler sadece demografik yapının bu raporda ifade edildiği gibi değiştirilmesiyle yetinmiyor. On binlerce Kürd'ün Kerkük'ün etrafını çevirmiş durumda.⁷⁰

70 Raşit Kısacık, ABD'den Kürtlere Bir Demet Kerkük, s.18

Bu ithal Kürtleri (Kerkük’e ilgisi olmayanlar) yerleştirmek için Kerkük’ün girişinde hem Süleymaniye hem de Erbil’in kontrol noktalarını geçtikten sonra yolun iki tarafında iki katlı toplu konutlar yapıldı. Bu konutlar ,

Kerkük’e ithal edilen, çadır, stadyum, devlet binaları, askeri garnizonlar, evsiz, barksız onbinlerce Kürt’e verilecek. Konutların finansörlerini soracak olursanız işbirlikçilerin “Efendileri”dir.

Bölgenin uzmanı ve araştırmacısı “Prof. Dr. Ümit ÖZDAĞ” son zamanlarda Kerkük’te ABD-Kürt işbirliğini su yüzüne çıkarmaktadır.

“ABD’nin Irak ve Kürt operasyonunun sürdüğü anlaşılmaktadır. Şöyle ki, Kerkük’te 8.000 evin yapılması için ABD, Barzani’ye kredi açmıştır. Bu Kerkük’te yapılan etnik temizliğin bir uzantısı ve Kerkük’ün Kürtlere teslim edilmesinin yeni bir aşamasıdır. 8.000 ev için kredi demek en az 100.000 Kürdün Kerkük’e yerleştirilmesinin finansmanının sağlanmasıdır.

Kerkük’ü Kürt özerk bölgesine bağlamak için yapılacak olan referandum, Irak’ta oynanan oyunun parçasıdır. Yani Büyük Ortadoğu Projesinin (BOP) bir parçası ve Kürt devletine (İkinci İsrail’e) giden yol...⁷¹

71 Prof. Dr. Ümit Özdağ, 15 Ağustos 2006

KERKÜK'ÜN DEMOGRAFİSİ DEĞİŞTİRİLİYOR

Pulitzer ödüllü Amerikalı gazeteci yazar Seymour Hersh; “Kerkük’ün demografisini değiştirmek için kente her gün 50 Kürt aile gönderiliyor.” Irak’ın Kuzeyinde Kürtlere komando eğitimi veren İsraililerin bölgeye geldiklerinde pasaportlarını yok edip sivil gibi hareket eden MOSSAD ajanları olduğunu belirten Hersh, “Zaten MOSSAD’cılar Irak’a yollayıp İran’ı dinleyebilmek için dinleme istasyonları kurdurtuyorsan, o adamlara resmi pasaport verir misin?” diye soruyor. Hersh, Irak’a yetkili ajanlar gönderme kararının İsrail Hükümeti tarafından alındığını ve en tepeden onaylandığı da ilave ediyor. Kürt-İsrail işbirliğine ilişkin hazırladığı yazıların yayınlanmaması için Kürt kaynaklarının New Yorker Dergisine baskı yaptıklarını belirten Hersh, Barzani ve Talabani’nin arkalarında isteyen bir kitle olduğunu vurguluyor. Demografik yapısını değiştirmek için Kerkük’e günde 50 Kürt ailesi yollandığını ifade eden Seymour Hersh, “Bağımsızlık ve petrol istiyorlar” diyerek sözlerini tamamlıyor.⁷²

IRAK'A KÜRT MODELİ

Irak'ta yıllardır dökülen kan, savaş, çöken ekonomi, huzursuzluk, istikrarsızlık yetmedi mi? İşin garibi Kürt yetkilileri Kürt yerel yönetim modelini Irak'ın tamamına uygulamak istiyorlar. O bölgede rüşvet, adam kayırma, partizanlık, yolsuzluk, basın-yayın ve ifade özgürlüğü, demokrasinin olmaması, diğer etnik gruplara baskı, kanunsuzluk, kurumlarda

sistemsizlik ve gelir adaletsizliği ve işe alımlarda haksızlıklar yaygındır. Aynı zamanda bölge iki partinin (KDP ve KYB) diktatörlüğü altındadır. Mesud Barzani bölgesel yönetimindeki model mi? Celal Talabani'nin bölgesindeki mi? Bölgeyi iki yerel yönetime ayırmışlar.

ABD'li orta doğu uzmanı ve düşünce kuruluşu AE'lin (Amerikan Enter Prise Institute) uzmanı Michael Rubin, Daily Star Gazetesinde yayınlanan yazısında Irak'lı Kürtleri örnek gösterirken, Kürt yetkililerin de kendi ceplerini doldurmak ile meşgul olduklarını belirtti. Rubin, 14 yıl önce Irak'a döndüğünde isminden başka hiçbir şeyi olmayan Mesud Barzani'nin bu gün servetinin 2 milyar dolara yaklaştığının tahmin edildiğini, Irak'ın Kuzeyinde yolsuzluk ve akraba kayırmacılığının inanılmaz düzeyde olduğunu ve Barzani ya da bir yakını ile ortaklık kurmayan iş adamlarının bölgede iş yapmadığını, rüşvet almayan yetkililerin hapse girdiğinin bile söylendiğini kaydeden Rubin, bölgenin tek hakiminin Barzaniler olduğunu ileri sürüyordu.⁷³

Gazeteci yazar Vedat YENERER'in Kasım 2005'te ki bir yazısına dikkatinizi çekmek istiyorum;

Adı Şoreş Nihal, İki sene önce yaşadığı Almanya'dan Türkmn Şehri Erbil'e gitti ve kaymakam tayin edildi. İyi ve varlıklı bir Kürt ailesinin oğlu. İki yıl sonra da isyan edip Almanya'ya geri döndü. Yaptığı ilk açıklama "Avrupa'da daha onurlu bir yaşantım var. Erbil'de 250 dolar maaş alıyordum. Yöneticilerim, hırsızlıklarına, vurgunlarına yardım etmediğim için beni düşman gibi görmeye başladılar. Oysa ben Kürt

devleti sevdası ile bedava çalışmaya gitmiştim” oldu. Kısacası Barzani yönetimi resmen rüşvet ve hırsızlık üzerine kurulmuş. Barzani ailesinin kalesi haline gelen ve Mesud Barzani”nin karargahı olan Selahaddin kenti de tıka basa Barzani aşireti ile doldurulmuş. Her elli metrede bir silahlı peşmergenin bulunduğu Selahaddin”de yaşayan hemen hemen herkes Barzani aşiretindendir. Bunun tek nedeni de korkudur Rüşvet ve haraç işlerinin başında Mesud Barzani”nin kardeşi İdris”in oğlu 45 yaşlarındaki Nihat Barzani vardır. Onun yanında da genç Hemin Barzani (24). Nihat Barzani”nin altında da Mesud Barzani”nin öldürülen yardımcısı Sami Abdurrahman”ın oğlu Dr. Nuri Abdurrahman var. İş bitirmek isteyen Selahaddin”de bu isimlerle görüşmeden hiçbir iş yapamaz. Tüm yatırımlardan pay alırlar. Irak’ın kuzeyinde halk arasında bir söz var. “Burada fuhuş bile yaparsanız Barzani ailesine haraç ödemek zorundasınız” derler; bu gerçekten doğrudur. Bir de “İrak büyükelçiliği kurulduğu halde, yıllardır neden kapatılmıyor?” diye sorduğum Ankara”daki KDP temsilciliği var. İşte burası Türkiye”nin altını oyan karargahlardan biri. Irak”ta toplanan haraç ve rüşvet burada Türkiye”nin hainlerine dağıtılıyor. Resmen göz tanıklarının ifadeleri ile yazıyorum. Bavulla para Barzani, ABD ve İsrail çıkarlarına hizmet edenlere dağıtılıyor.

30 MİLYON MÜSLÜMANI KURTARAN İNGİLİZLER

Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani, İngiltere’de yayımlanan The Sunday Telegraph gazetesi ile yaptığı söyleşide “Afganistan’dan Irak’a kadar 50 milyon Müslümanı kurtardınız. Bu yüce bir amaçtı. Eğer kuvvetleriniz yarın ayrılırsa, dökülen kanlar ve fedakarlıklar boşuna gider” diye efendilerine yalvarıyordu. Celal Talabani, İngiliz kuvvetlerinin ülkeden çekilmesine karşı çıkarken “Irak’ta kaos olur, belki iç savaş, yabancı müdahale olur. Komşularımız (Türkiye, Suriye, İran) girer” diye konuştu.⁷⁴ Celal Talabani’nin, işgalcilerin Irak’tan ayrılmasına gönüllü razı değildir. Sanki daha önceleri komşu ülkelerden para, silah pasaport alan ve ülkesine ihanet eden kendisi değilmiş gibi işgalcilerin 50 milyon Müslüman’ı kurtardığını söylüyor.

ARMUT DİBİNE DÜŞER

Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani’nin oğlu Kürtlerin Washington temsilcisi Kubad Talabani, Irak’ın kuzeyinde Kürtlerin yüksek çıkarlarının (Iraklıların değil sadece Kürtlerin) korunması için Kürtlerle Amerika arasında mutlaka stratejik ilişki kurulması gerektiğini “Kürtlerin Amerika gibi büyük bir ülke ile ilişki içinde olması, Kürt halkının geleceği ve Kürt sorunu için önemlidir, ilişkilerin stratejik ilişkiye dönüştürülmesi, Amerika’nın bölgede daha çok kalmasını sağlayacak ve dış saldırılara karşı caydırıcı olacaktır.”

Kerkük ile ilgili Irak Anayasası'nın 140. maddesinin (Kürtler, işbirlikçileri işgalci ABD ve İngiltere'nin desteği ile 140. maddeyi Irak Anayasasına koymuştur.) zamanında uygulanması gerektiğini ve Kerkük'ün Irak'ın bir iç sorunu olduğunu "Sorunun 140. maddede çözümü öngörölmüştür. Dışardan Kerkük sorununa müdahale edilmesini Amerikalılar da kabul etmiyor."

Mademki Kerkük Irak'ın bir iç sorunudur işgalci Amerikalıların müdahale etmesi de ne oluyor? Buna Irak halkı mı karar verecek yoksa Amerika mı? Ayrıca Kerkük Irak'ın bir iç sorunudur. Bırakın bütün Iraklılar kararlarını versinler. Yalnız Kürtler değil. Irak Kürtlerinin istediği işbirlikçilerin işgalci Amerika ve İngiltere'nin yardımı ile Türkmen şehri Kerkük bir oldu-bitti ile kuzey oluşumuna bağlamaktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

IRAK KÜRTLERİNİN KERKÜK HAKKINDAKİ YALAN İDDİALARI

MESUD BARZANİ İLE RÖPORTAJ

Mesud Barzani'nin 23 Mart 2007'de, Irak'taki son duruma, yaşanan ve olası gelişmelere ilişkin Londra'da yayınlanan el-Hayat gazetesinden Gassan Şerbel ile yaptığı söyleşiyi

Soru: Amerikalıların çekilmesinden korkuyor musunuz?

Barzani: Şu şartlarda çekilme bir felakete yol açar.

Soru: Felaket mi? Bunu açıklayabilir misiniz?

Barzani: Amerika'nın varlığı durumun daha da kötüleşmesini veyahut da sıcak bir iç çatışmaya dönüşmesini engelliyor. Bu noktada Amerikalıların varlığı bir ihtiyaç ve dış tehditleri büyük ölçüde engellemektedir.

Yorum: 1983 tarihinde Mesud Barzani'nin görüşlerine bir göz atalım; dünden bugüne bu aşiret reisleri için nelerin değiştiğini görmek insanı hayrete düşürmektedir.

Belge: Başta Amerika Birleşik Devletleri emperyalizmi olmak üzere, emperyalizme karşı olmak, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini ona karşı bir güç olarak görmek ve bu mücadeleyi geliştirebilmek için yoğun bir çaba içerisine girmek, em-

peryalizmle çeşitli şekillerde ilişki kurmak isteyen anlayış ve eğilimlere karşı çıkmak

Başını ABD'nin çektiği emperyalist güçler, bir yandan bölgesel savaşlar çıkararak, sosyalist ülkelerin işlerine müdahale ederek anti-emperyalist tavır alan ülkelere işgal etme tehditleri savurarak, ilerici-radikal iktidarları devirmek için plan ve komplolar düzenleyerek saldırılarını sürdürürken; diğer yandan da insanlığın mahvı anlamına gelen bir nükleer dünya savaşı çıkarma hazırlıklarını sürdürmektedirler. Emperyalistlerin dünya savaşı politikasına karşı sosyalist ülkelerin, emperyalist ülkelerin işçi sınıfı ve demokratların safında dünya barışı için mücadele etmek.¹

1983

PKK-I Başkanı
(KDP)

Mesud BARZANİ

PKK Genel Sekreteri

Abdullah ÖCALAN

Soru: Hangi tarafın dış tehdidini?

Barzani: İhtirasları olan hangi devlet olursa olsun... Yahut askeri müdahale niyeti olan bir devlet de olabilir.

Yorum: Türkiye'yi kastediyorsa Türkiye'den para, silah, kırmızı pasaport (Diplomatik pasaport) alan Mesud Barzani ve Celal Talabani değilmiydi? Türkiye'nin Irak'a girme niyeti olsaydı Türkiye'nin Irak'a girmesi için " hem de ABD'nin desteği ve yardımı ile" 1991 ve 2003 yıllarında iki defa fırsat

¹ Bu belgenin metni için kaynak: "Kürdistan'da İşbirlikçilik – İhanet ve Devrimci Direniş", Zegros Yayınları, 1993, s.422

doğmuştur. Şayet Türkiye'nin böyle bir projesi ve planı olsaydı bunu yapmaz mıydı? Bunu dünya alem bilir ama aşiret reislerinin işlerine gelmediği için yaygara koparıp dünyaya sanki Türkiye Irak'ı işgal edecekmiş yalanını ve yanıltma politikasını güderler. Saflarda buna inanırlar. Türkiye'nin Irak'ın kuzeyi ile ilişkisinin temelinde PKK vardı. Irak Kürtleri ile temasta işte bu bağlam içerisindeydi. Türkiye 1984 yılından bu yana 30-35 bin insanını yitirmiş, en az 140 milyar dolar para harcamıştı. Türkiye'ye PKK terörü Irak'ın Kuzeyinden gelmektedir ve orada eğitilmektedir. Kürtlerin kontrolündeki Kandil, Hakurka, Batufa, Metinan Helgurt, Hacıberg, Kurtak, Ezne, Lebne ve Kanimasi gibi kamp bölgelerinde barınan PKK lılara para, silah, sığınak, barınak ve lojistik destek sağlayan, PKK lıların Zaho ve Erbil de harp okullarındaki eğitim veren ve onları canlandırmak isteyen sizce kimlerdir?

Irak'ın Kuzeyinde Kürt Bölgesel Yönetimin Kontrolünde Olan PKK Kamplarından Birisi

O bölgenin hakimiyeti ise aşiret reislerinin elinde değil midir? Burada Kürt Özerk Bölgesi adı altında bir oluşum bulunmaktadır. Merkezi Irak Hükümetinin dışında yasaları, kanunları ve orduları bulunmaktadır. Şayet bu kuzey oluşumu Türkiye'ye karşı PKK terörünü engelleyemiyorsa Türkiye'nin kendini savunma hakkı doğmuyor mu? Türkiye'de terörün devam etmesi kimin işine gelmektedir? Kürtlerin işine gelince biz Irak'ın bir parçasıyız ama Irak vatandaşı değiliz . Irak yasası ve kanunu kuzey oluşumda geçerli değildir, kendi yasa ve kanunumuz vardır. Irak ordusunda bölgeye giremez, Irak bayrağı da kullanılmaz. Bize ait ordu, bayrak ve marşımız vardır.

Peki; öyleyse Irak Kürtleri neden Irak'ın milli gelirinin %17'sinden ve petrol gelirinden pay almaktadırlar?

Soru: Öyleyse Amerikalıların yakın bir zamanda çekilmesinin felakete yol açacağına inanıyorsunuz?

Barzani: Evet, Irak'taki durum iyileştirilmeden, Irak hükümeti ve ordusu hazır olmadan, güvenlik güçleri durumu kontrol altına almadan her türlü çekilme birçok sıkıntıya yol açacaktır.

Yorum: Kürtler ABD'ye sadakatlerinin (ihanetlerinin) karşılığı olarak Musul ve Kerkük'ü kuzey oluşumuna ilhak etmeden ve Irak'ı parçalamadan ABD'nin Irak'tan çekilmesini hiç isterler mi?

Soru: Bu tür bir çekilme olursa Kürtler ne yapacak?

Barzani: Bunun olmasını engellemeye çalışırız. Eğer başarısız olursak kavgaya taraf olmayız. Böyle bir şeyi olmamasını dileriz.

Yorum: İşgalcilerin Irak'tan çekilmesine, İşgalcilere öncülük eden Kürtler mi engelleyecek. ABD Irak'ta kaybetti. Bunu herkes gibi ABD'lilerde biliyor. Tek bilmek istemeyen Kürtlerdir. Mesud Barzani: "Eğer başarısız olursak kavgaya taraf olmayız" diyor. Zaten kavganın içindesiniz. ABD belasını Irak'a musallat eden Irak'ın yeraltı ve petrol zenginliklerini işgalcilere ve dış güçlere peşkeş çeken kimlerdir?

Soru: Kerkük'e askeri olarak elinde tutan kim?

Barzani: Amerikalılar...

Soru: Ama Peşmerge de bulunuyor.

Barzani: Peşmergenin orada bir varlığı yok. Yalnızca Amerikan güçleri ve Irak ordu güçlerinden askerler bulunuyor.

Mesud Barzani'nin Komutanı General Hamid Fendi

Ufuk ŞANLI ve Haşim SÖYLEMEZ'in Irak'ın kuzeyindeki 60 bin peşmerge komutanı General Hamid Fendi, Sayı:577 - 26 Aralık 2005, Aksiyon dergisine konuştu:

Amerikan işgali sonrasında kurulan yeni Irak rejiminin tüm kilit mevkillerini ele geçiren Kürtler sadakatlerinin (Ülkelerine ihanetlerinin) karşılığını fazlasıyla aldı.

ABD ve İngiltere nezaretinde yeniden yapılandırılan Irak'ta Cumhurbaşkanlığı, Başbakan Yardımcılığı, Genelkurmay Başkanlığı, Dışişleri Bakanlığı ile Ortadoğu'nun en etkili gizli servislerinden biri olan El Muhaberat'ın başkanlığını alan Kürtler, 15 Ekim'de kabul edilen yeni anayasa ile aynı zamanda Irak'ın kuzeyinde özerk bir yönetim olma hakkını da elde etti..

Amerika'nın Irak'ı işgalinde yardımcı ve öncü kuvvet olarak etkili olan peşmergelerin bir numaralı ismi General Hamid Fendi ile Türkmen şehri Erbil'deki karargâhında görüştü. Unvanının tam olarak ne olduğunu sorulduğunda “Ben peşmergenin her şeyiyim.” diye tanımlayan Hamid Fendi, Kerkük’le ilgili iddialı açıklamalarda bulundu. Kerkük’te halihazırda 7 bin peşmergenin görev yaptığını söyleyen Hamid, “Kerkük için iç savaş çıkarmaktan çekinmeyiz.” diyor.

-Bugün aktif görevde kaç peşmerge var? Bugün benim emrim altında yaklaşık 60 bin peşmerge bulunuyor. Bu gücün bir bölümü Irak Millî Ordusu üniforması, bir bölümü polis gücü, bir bölümü bizim “Zeyrenavi” adını verdiğimiz yol devriyesi olarak, bir bölümü de Kürt ordusu olarak faaliyet gösteriyor.

-Peşmerge özel güçlerinin İsrail İstihbaratı tarafından eğitildiğine ilişkin haberler yayımlanıyor. Neler söyleyeceksiniz?

İsrail veya başka bir ülkenin askeri eğitimine kesinlikle ihtiyacımız yok. Bu söylentilerin nereden ve nasıl çıktığını bilmiyorum; ama bu doğru değil.

-Musul ve Kerkük civarında ne kadar peşmerge görev yapıyor?

İsrail Askeri Kürt Peşmergelerini Eğitirken

(Irak'ın Kuzeyi)

Musul ve Kerkük'te toplam 10 bin peşmerge görev yapıyor. Biliyorsunuz bu şehirlerde hâlâ koalisyon (işgal) güçlerine yönelik şiddet eylemleri oluyor (ABD'yi kastediyor ve onlara öncülük ediyorlar). Dolayısıyla bu şehirlerde görev yapan güçlerimizin sayısının yüksek olduğunu söyleyebilirim.

-Kerkük'tekilerin sayısı Musul'dakinden oldukça fazla herhalde? (Musul'un Kerkük'ten Yüzölçümü daha büyüktür ve nüfusu daha fazladır) Evet. Musul'da 3 bin, Kerkük'te 7 bin kişilik bir güç bulunduruyoruz. Kerkük'te daha fazla güç bulundurmamızın temelinde şehre geri dönen Kürtlere yönelik saldırılar yatıyor. Hem Kürtlerin hem de şehrin genel asayişini sağlamak amacıyla bu kuvvetler buraya sevk edildi.

Yorum: Sayın okuyucular kimin yalan söylediğine Barzani mi? peşmerge Komutanı mı? siz karar verin.

Soru: Eğer Amerikalıların çekilmesiyle birlikte iç savaş çıkarsa Peşmerge'nin Kerkük'e girebileceğini düşünüyor musunuz?

Barzani: İşin gerçeği burada bir iç savaş çıkmaz. Orada bulunup da Kürtlerin Kerkük'te kontrolü ele geçireceğini söyleyen gruplar marjinal Türkmenlerle bazı Araplar. Bunlar Arap ve Türkmenlerin çoğunluğunu temsil etmiyor. Bu gruplar eski rejimin devrilmesiyle birlikte geçim kaynaklarını kaybettiler ve kafaları bulandırmaya çalışıyorlar. Ancak bu işi durduramayacaklar.

Yorum: Irak Türklerinin yaşadıkları şehir, köy ve kasabaları ABD ve Kürtler tarafından işgal edilecek ama Irak Türkleri yurdunu ve haklarını savunmayacak. Ne kadar adil bir Kürt aşiret reisi mantığı değil mi? Sanki Saddam Hüseyin'den petrolden hisse alan Kürtler değil de Türkmenlerdi.

Mesud Barzani'nin Kerkük Hakkındaki Düşünceleri

Barzani: Türkmenlerin Kerkük'te ve Kerkük'e bağlı bazı ilçelerde çoğunluğu oluşturduklarına dair sözleri işitiyor ya da okuyoruz. Bu noktayı tartışmak istemiyorum. Diyelim ki bu iddia doğrudur, o zaman Kerkük'ün Kürt topraklarında yer aldığı, Türk toprağı olmadığı gerçeğı açık bir şekilde kabul edilmelidir.²

Yorum: Türkmen şehri Kerkük'ün, kuzey oluşumuna dahil edilmesini isteyen Irak Kürtlerinin, bu ısrarlarının altında yatan neden nedir acaba? Tabii ki sebep, duygusaldır, bir diğer ifade ile ekonomiktir ve bunun adı da petroldür. Kürt

2 Mesud Barzani, Barzani I, s.37

gruplarının Türkmenlere verdiği en büyük zarar, ısrarla Kerkük'ün kuzey oluşumuna dahil edilmesi talebidir. Saddam Hüseyin ise güneyden getirdiği onbinlerce Arap'ı Kerkük'e yerleştirdi, Araplaştırma ve asimilasyon politikası başlamış oldu. Türkmenlerin mahalleleri, evleri, Kerkük kalesini, Türkmen köylerini çeşitli bahanelerle yıkmaya başladılar. Yerleştirilmek için getirilen Araplara arazi ve 10 bin Dinar, (33 bin dolar) maddi yardım yapıldı. Türkmenler zorla göç ettirildi. Bu politika 2003'e kadar devam etti. 9 Nisan 2003'den sonra da Kerkük ve diğer Türkmen kentleri Kürt istilasına uğradı. ABD ile birlikte Kerkük'ü işgal ettiler. 600 bin Kürt Kerkük'e yerleştirildi. Kürt grupları eski huylarından vazgeçmemişlerdi. Kerkük'ün bütün devlet daireleri silah zoruyla Kürt grupları tarafından yağmalanıp talan edildi. Haklı olarak şunu sormak gerekir ; Kerkük Kürtlerin ise neden yağmalayıp, yıkip, talan ediyorlar?

Kardeşlikten bahsediyorlar, ne biçim kardeşliktir bu, böyle kardeşliğe kargalar bile güler. Şimdi ise Kerkük bizim diyorlar. Yani dağdan gelen bağdakini kovar misali. Saddam gitti, yerine Saddamlar geldi, ama adeta Saddam'ın kopyaları.

Yıllardır devam eden Kürt isyan hareketi, Irak'a milyarlarca dolar zarara neden olmuş, Irak'ın gelişmesini, refaha ulaşmasını ve güçlenmesini engellemiştir.

“Türkmen mi, o da kim? Buralarda sadece Kürtler var...” rolüne bürünüyorlar, bir taraftan da Türkmen kentleri ve ilçeleri de Kerkük ve Telafer örneğinde olduğu gibi Türkmenler bazen toplu, bazen de tek tek ortadan kaldırılıyor. Bu da yet-

miyor, Türkmenlere ait ne varsa, tarihi eserleri, hatta mezar taşlarını bile yok ediyorlar.³

Soru: Kerkük'te Sorununuz Türkiye'yle mi?

Barzani: Hayır, Kerkük bir Irak kentidir; Türkiye'nin bu işle bir ilgisi yoktur. Türkiye'nin Kerkük meselesine kesinlikle müdahale etmesine izin vermeyiz. Zira yabancı bir ülkedir. Kente el atmasına izin vermeyiz. Hangi hakla Irak'ın içi işine karışabilir ki?

Yorum: Bölgede sahnelenen oyunun ne kadar büyük olduğu herkesçe malumdur. Bölge ülkelerini etkilemeyeceğini düşünmek mümkün değil. Hele petrol zengini Kerkük Kürtlerin eline geçerse bölge kan gölüne döner. Dış güçler kardeşi kardeşe kırdırır. Bölgede bir yangın var. Bu yangın komşu ülkeleri de ilgilendirmez denilebilir mi? Tabii ki bölge ülkeleri fikirlerini beyan ederler. Bu en tabi haklarıdır. Kürtlere göre, Türkiye fikrini beyan edemez. Çünkü yabancı bir ülkedir. Oradaki soydaşları ile ilgilenme hakkı yoktur. Ama ABD ve İngiltere Irak'ı işgal edebilir ve Kürtlerle işbirliği yapabilir. Bunlar dost ülkelerdir. Türkiye ise düşman ki Mesud Barzani ve Celal Talabani yabancı ülke dedikleri Türkiye'den para, silah ve 11 sene kırmızı pasaport (Diplomatik Pasaport) almışlardır. İşin ilginç yanı Arap ülkelerinden çok Türkiye Irak'ın toprak bütünlüğünü en çok savunan ülkelerinden biri olmuştur.

3 Raşit Kısacık, ABD'den Kürtlere Bir Demet Kerkük, s.17

Belge: Mesud Barzani Türkiye’den Peşmergelere Para Ve Silah Yardımlarının Arttırılmasını İstiyor

Mesud Barzani, Jandarma Asayiş Komutanı Korgeneral Altay Tokat’a 8 Kasım 1995 tarihli bir mektup göndermişti. “Sayın general size önemli bir konu hakkında bilgi vermek istiyorum. Suriye Cumhurbaşkanı yardımcısı Abdülhalim Haddam, İran’ın Şam Büyükelçisi, Celal Talabani ve PKK terör örgütü ele başısı Abdullah Öcalan’ın katılımlarıyla 4 Kasım 1995 günü Şam’da bir toplantı yapılmıştır. Bu dörtlü anlaşmaya ilişkin olarak Türkiye’nin değerlendirmesi nedir? KYB’nin PKK ile birlikte KDP’ye saldırması durumunda Türkiye’nin tutumu ne olacaktır ve fiili olarak KDP’ye ne gibi bir katkısı bulunacaktır? Türkiye, KDP’ye para ve silah yardımını arttırmaya hazır mıdır?”⁴

Sağdan Sola, Turgut Özal, Hoşyar Zebari ve Mesud Barzani

Ankara / TÜRKİYE

Mesud Barzani, Türkiye’den para ve silah, ABD’den yardım, Irak’tan ise askeri müdahalede bulunmasını istiyordu. Ayrıca Türkiye’ye ajanlık yapıyordu. O tarihte Mesud Barzani ve Celal Talabani’nin ceblerinde Türkiye Cumhuriyeti’nin kırmızı yani diplomatik pasaportları (1992 – 2004) bulunuyordu.⁵

Dünyada bu kadar çabuk taraf değiştiren insanlara rastlamak çok zordur. Taraf değiştirmelerinin sebebi sorulduğunda ise, vallah billah koltuk ve çıkar için değil, Kürt halkı için yapıyoruz, diyeceklerdir. Bunlara inanan insanların aklına şaşmak lazım.

Soru: Hala bir devlet hayaliniz var mı?

Barzani: Ben bunu yasal bir hak olarak görüyorum. Zira Kürtler diğer milletlerden farklı bir millettir ve diğer milletlerden daha az değere sahip değildir. Kürtlerin de bağımsız bir devlete sahip olma hakkı vardır. Ben bunu bir hayal olarak görmüyorum.

Yorum: Irak Türkleri Irak’ın parçalanmasını istemez ve tarafta olmazlar. Ama Kürtler bağımsız bir Kürt devletini ilan ederlerse Irak Türklerine de bu hak doğar. Irak Türkleri Türkmeneli devletini ilan eder ve başkenti Kerkük olur. Irak Türkleri de bunu hayal olarak görmüyorlar. İspatı da bu bölgede birkaç Türk devleti kurmalarıdır. Bunu da Tarih kitapları yazar. Ama tarihte bir tane Kürt devleti yoktur. Irakta Türk hâkimiyeti 900 yıldan daha fazladır. 400 yılı kesintisizdir.

Bölgede Türkler tarafından kurulan Türkmen devlet ve beylikleri şunlardır:

5 Vedat YENERER, Düşman Kardeşler, s.19

- a. Irak Selçuklu Devleti 1118-1194
- b. Atabeylikler
 - 1) Musul Atabeyliği 1127-1233
 - 2) Erbil Beyliği 1144-1233
- c. İlhanlılar Devleti 1258-1339
- d. Celayirliler Devleti 1339-1410
- e. Karakoyunlu Devleti 1411-1468
- f. Akkoyunlu Devleti 1468-1508

Bu dönemden sonra 1918'e kadar Osmanlı İmparatorluğu Irak'ta hüküm sürmüştür.

Soru: Peki, gerçek oldu mu?

Barzani: Gerçek olacak; ama ne zaman olur, bilmiyorum.

Yorum: Ne zaman dış güçler (Efendileri) ortamı hazırlarlarsa, bölgeyi kan gölüne çevirip, kardeşi kardeşe kırdırıp ve bölgeyi ateşe atarlarsa bu kan gölü üzerinde gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini birlikte göreceğiz.

Amerikalılar Ölülerini Topluyorlar

Soru: Coğrafi anlamda ilişkileriniz var mı?

Barzani: Tabi ki... Bu sınırlar yapaydır; iki ülke arasında bölünmüş köyler bile vardır.

Yorum: ABD ve İngiltere çekilirse Kürtleri kim koruyacak?! Irak'ta ABD ve İngiltere'yi kim kurtaracak, bir bilen var mı? Direnişçiler her gün onlarca Amerikalı ve İngiliz askerlerini öldürüyorlar. İşgal kuvvetleri korkudan sokağa bile çıkmıyorlar. Kürtler her ihanete uğradıklarında dağların arkasına ve komşu ülkelere kaçıyorlardı. Bu ülkelerde Kürtlere sınırlarını açıp insani yardımda bulunuyorlardı. Bugün Irak Kürtleri bu bölge ülkelerine toprak talep ediyorlar ve bu sınırlar yapaydır diyorlar. Gelecekte bölge ülkelerinin Irak Kürtlerine yaklaşımı ve tutumu sizce nasıl olacaktır? İşgal kuvvetleri bugün değil yarın, yarın değil öbür gün Irak'tan gidecektir. Irak Kürtlerinin hali ne olacaktır? Müsaade edin bunu Kürtler düşünsün.

Tarih tekerrür eder mi?

1947,1975, 1988 ve 1991'de Dış güçler tarafından terk edilen Irak Kürtleri, doğal olarak Irak'la ilgili her politika değişikliğinde hemen paniğe kapılmakta ve “tarihin tekerrür edeceği” korkusunu yaşamaktadırlar.

Ne diyelim; kendi düşen ağlamaz...

Bölgesinde bulunan ülke ve toplumlarla uyum içerisinde, birlikte yaşama niyet ve iradesine sahip olmayan Kürt gruplarının dolduruşa gelerek büyük devletlerden medet umarlar. Büyük devletler, çıkarları doğrultusunda kullandığı bu grupları, işleri bitince kaderlerine. terk ederler.

Tarih, büyük devletler tarafından kullanıldıktan sonra çöplüğe atılan toplumlarla ve “**tarih yazacağım, devlet kuracağım**” diye kendi toplumlarını mahveden hayalperestlerle doludur.

Irak Kürtleri’nin, kendi yakın tarihlerinden hiç de ders alمامışa benziyorlar... ⁶

Soru: Kürt Devletinin bağımsızlığını ilan etme niyetiniz var mı?

Barzani: Şaka yapmıyorum. Zaman gelecek ilan edeceğiz yahut uygun bir zamanda sert durup ayakta kalabilecek olan bir başkası ilan edecek.

Soru: İsraililerin Irak’ın kuzeyine sızdığına dair konuşmalar var. Güvenlik ve ekonomi açısından... İsrail’in bölgedeki azınlıklar konusu üzerinde çalıştığı söyleniyor.

Barzani: Biz Irak devletinin bir parçasıyız. Anayasal olarak herhangi bir devletle ilişkiler kurma hakkımız yok. Eğer İsrail’in Bağdat’ta büyükelçiliği açılırsa Erbil’de de bir konsoloslugu açılır. Bununlar birlikte İsrail’le ilişki içerisinde olmanın bir suç olduğunu düşünmüyorum. Ancak Irak anayasasına da karşı çıkmayacağım.

AKŞAM gazetesinin Suriye asıllı Ortadoğu Uzmanı Hüsnü Mahalli’nin Mesud Barzani ile Aralık 2005’de yaptığı röportajda;

- Sayın başkan, şu İsrail ile işbirliğinize gelelim... Geçenlerde yine İsrail basını bazı İsraili subayların peşmergeleri eğittiğini yazdı...

İsrail Askerlerinin Irak'ın Kuzeyinde Kürt Peşmergeleri Eğittikleri Kamplardan Birtanesi

Bakın tüm bunlar saçma, kışkırtıcı, kasıtlı ve gerçekte ilgisi olmayan rezil iddialardır. Peşmergelerin İsrail generallerinin eğitimine ihtiyacı yoktur. Peşmergeler kendileri başkalarını eğitecek düzeydedir. Ancak İsrail ile ilişkilerin de bir suç olduğunu sanmıyorum. Unutmamak gerekir ki, biz Irak'ın bir parçasıyız. Eğer Irak hükümeti İsrail'i tanır ve diplomatik ilişki kurarsa biz de o zaman İsrail konsolosluğunu Erbil'de açarız ve ilgilenen herkesi davet ederiz.

Yorum: Irak'ın kuzeyinde İsrail askerlerinin ve istihbaratının olmadığını bilmeyen var mıdır? “Biz Irak devletinin bir parçasıyız ama fırsat bulursak hemen bağımsız Kürt devletini kurarız. İsrail’le ilişkimiz yoktur”. Bu cevaba kargalar bile güler. İsraille Kürtlerin ilişkisini sağır sultan bile biliyor. Kürtlerin kuzeyde kurdukları oluşumda kendilerine ait yasaları, kanunları ve orduları vardır. Hangi Irak Anayasasından bahsediliyor. İşlerine gelince biz Irak devletinin bir parçasıyız

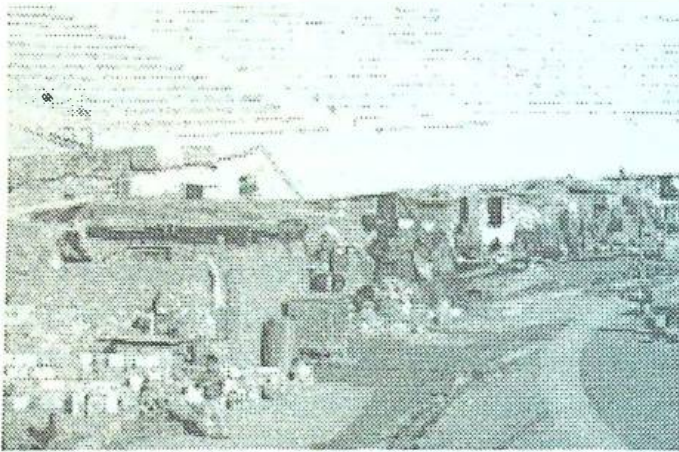
deniliyor ama kuzey oluşumunda Irak bayrağı yasaklanmış-
tır? Kimleri aldattıklarını zannediyorlar? Safları tabi!

Soru: Kerkük konusunda çok şey duyuyoruz. Hızlı bir Araplaştırma ve hızlı Araplaştırmayı hızlı bir şekilde ortadan kaldırma... Bu işin aslı nedir?

Barzani: Konu yanlış anlaşılıyor. Kerkük bir Irak kentidir; ancak Kürt kimliğine sahiptir. Tarihi, coğrafi hakikatler bunu kanıtlamaktadır. Petrolün ilk bulunduğu şehir de burasıdır. Bundan dolayı birbirini peşi sıra izleyen yönetimler bu kente gayri insani muamelede bulunmuştur. Kürtler tüm haklarından mahrum bırakılmıştır. 200 bin Kürt aile yerinden çıkarılmış; Güney ve Orta Irak'tan Arap aşiretler getirilmiştir. Tüm bunlara rağmen başarısız oldular. Buna göre yurtlarından sürülenler geri dönecek; buraya getirilen Araplar hakları ödenerek kendi bölgelerine dönecek; Kerkük asıllı olan Arap ve Kürtler kalacaktı. Durum normalleştirildikten sonra da sayının ve referanduma gidilecekti.

Yorum: Mademki Türkmen şehri Kerkük bir Irak kentidir o zaman Kürtlerin Kerkük için bir referandum yapılmasında neden bu kadar ısrar ediyorlar? Kerkük'ten 200 bin Kürt aile yerinden çıkarılmış iddia ediliyor. Her aileyi 5 kişi olarak kabul edersek çıkarılanların sayısı 1 milyon etmektedir. Kerkük Pekin, Newyork, Tokyo gibi 10 milyonun üzerinde bir nüfusa sahip bir şehir midir ki bir milyon Kürt göçe zorlansın. 9 Nisan 2003'e kadar Kerkük'ün nüfusu 800 bin civarındaydı. Şimdi ise Kürt göçünden sonra 1 buçuk milyon civarındadır. Kürt kentlerinden ve bölge ülkelerinden 600 bin Kürt 20 bin dolar para vaadi ile Kerkük'e getirildi. 227 bin kişide seç-

men olarak kaydedildi. Kerkük ile ilişkisi olmayanlar buraya taşındı. Kerkük'te peşmergeler kente hakim kılınmıştır. Polisin %90'ı peşmergelerden seçilmiştir. Kerkük'te Irak ordusunu oluşturan peşmergelerde ilave edilirse bu nüfus kaydırılmasından sonra Kerkük'te çok adil ve yasal bir referandum olur!!! Sayın Okuyucular sonuç şimdiden belli değil mi?

Kerkük Olimpik Stadyumu'na ve Etrafına Yerleştirilen İthal Kürtler

Kürt grupları 17 Mart 1991 ve 10 Nisan 2003'te Kerkük'ü yağmalayarak, şehirdeki devlet dairelerini talan ettiler. Kerkük'ün demografik yapısını değiştirmenin yolunu açmak için nüfus ve tapu kayıtlarını imha ettiler. Size soruyorum, bu tesadüf müdür?

Bölgeye giden Mısırlı gazeteci Nermin El Mufti de "Al Ahram Weekly" dergisinde izlenimlerini aktarırken, Kerkük'e Kürt göçmen yığıldığını, bunların futbol sahaları ve izci kampları dahil boş buldukları her yere yerleştiklerini yaz-

dı.”Kelimenin tam anlamıyla Türk kenti olan Kerkük şimdi hızla Kürtleştiriliyor” ifadesini kullandı. ⁷

Kerkük konusunda yalan söylemekten çekinmeyen Kürtler, Kerkük'ün aslında Osmanlı arşivlerine göre de Kürt şehri olduğunu söylerken, gerçek Osmanlı arşivleri bu konuda tam tersini söylemektedir.

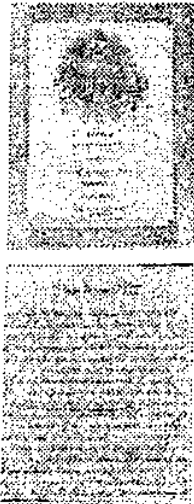
Belgelerle dolu olan bu kitap, T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Osmanlı Arşivi Dairesi Başkanlığı Nu: 64, “Kanuni Devri”nde 111 numaralı Kerkük’e ait tahrir defteridir, yayın tarihi: 2003.

Tahrir defteri incelendiğinde, bölgede yaşayan toplumların etnik kimlikleri, bağlı oldukları aşiretler ve bu aşiretlerin kimliği, bölgenin idari yapısı, nüfusu, din ve mezhepleri, vakıflar, toprağın yani arazilerin tasarruf şekli ve kime ait olduğu, hayvancılık hakkında bilgilerin yanı sıra 7320 erkek nüfusunun bulunduğu ve bunların da % 90'ının TÜRK OLDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.

7 Erdal Şafak, Sabah Gazetesi, 10 Eylül 2004

Kürtlerin gösterdiği ve her yerde ibraz ettikleri tek kaynakları, Arnavut asıllı Şemseddin Sami'nin verdiği bilgilerdir. Şemseddin Sami Türkçeyi öğrenerek kitaplar ve makaleler yazmaya başlamıştır. Semseddin Sami Kerkük'ü hiç görmeyen bazı Fransız ansiklopedilerden yararlanarak Kamus-i A'lam'ının Kerkük maddesinde Kürtlerin Kerkük'te çoğunluğu oluşturuyor yazmaktadır. Verdiği bilgilerin bilimsel, gerçekçi ve doğru olduğunun kabul etmemiz gerekirse, Bağdat'ın da bir Türk şehri olduğunu kabul etmemiz gerekir. Çünkü Şemseddin Sami aynı eserinde, Bağdat'ta halk tarafından konuşulan birinci lisanın Türkçe, İkinci derecede ise Arapça olduğunu da tespit ettiğini yazmaktadır.⁸

“Belge: ” Devlet arşivinden alınmış bir devlet belgesidir. Tartışma götürmez gerçek bir belgedir.

8 Şemseddin Sami, Kamusü'l-A'lam, Mihran Matbaası, İstanbul 1314, s.1324

“Musul Vilâyeti-Salnâme-i Resmîyesidir”. 1904 yılında bundan 100 yıl önce yazılan bu belge, Şemseddin Sami’nin yazdıkları ile aynı tarihlere rastlar. İki belge arasındaki farklara bakılmak suretiyle bilimsel olarak konuyu iyi değerlendirmek gerekmektedir. Eski Türk alfabesi ile yazılan belgeden bazı satırları okuyalım. S. 212, 213, 214.:

“Kerkük Sancağına dair malûmat:

... Kerkük şehrinde 26510 İslâm ve 432 Keldani ve 463 Musevi, buna bir misli ünas (kadın), üç binden aşağı olmayan yabancı ilâve olunursa şehrin nüfus mecmuası 57810’a balığ olur. Kerkük şehri “kale” ve “karşı yaka” ve “korya” namları ile üç kısma münkasım (bölünmüş) olup, bu her üç kısımda 14 mahalle vardır. AHALİ-İ ŞEHİR: UMUMİYETLE TÜRK OLUP TÜRKÇE TEKELLÜM EDERLER. (konuşurlar). GURABA (yabancı) OLARAK BİR MİKTAR ARAP VE KÜRT İLE KALİL’İL (az)- MİKTAR İRANİ BULUNUR”. Aynı yıllara rastlayan, biri resmi devlete, diğeri şahsa ait olan bilgi arasındaki farka bakanlar ve Kerkük’ü, çevresini yakından bilenler, tanıyanlar, orada yaşayanlar, Kürtlerin ne kadar tarih bilgisinden yoksun, hayal peşinde koştuklarını anlayacaklardır.

Kerkük’te İki buçuk sene il danışmanlığını , idari müfettişliğini ve Irak’ın kuzeyinde Kürtlerin yoğun yaşadığı Süleymaniye de de yıllarca görev yapan C. J. Edmonds Kürtler, Türkler ve Araplar adlı eserinde: “Kerkük’te Belediye gibi şehri ilgilendiren konularla uğraşan Miller (İngiliz subayı), daha önce de söylediğim gibi Türkçeyi düzgün ve akıcı bir biçimde konuşmaktaydı ve özellikle Belediye Başkanı Abdul-

mecid Yakubi ile dostane bir ilişki kurmuş, sık sık kentten ayrılman gereken dönemlerde iyi bir iş çıkararak mükemmel bir zemin çalışması gerçekleştirmişti. Livanın resmi dilinin Türkçe olarak kalması ve memurların da yerel ahaliden olmasını güvence altına alacak bir bildirimde, bulunmasıydı. Bu formül, Kerkük için kaydedilen büyük bir aşamaydı; ⁹

Görüldüğü gibi Kerkük'ün Türk olduğunu ispatlayan bu belge açıkça gösteriyor ki Kerkük'ün resmi dilinin Türkçe kalmasının nedeni, şehrin ahalisinin Türk, dilinin Türk olmasıdır. Kürtlerin dostu, işgalci İngiltere tarafından bile kabul edilmiştir.

Kerkük Kalesini Kürtler mi Yaptı?

Sözde bazı Kürt araştırmacı, yazar ve çizerleri Kerkük'ü hayal edilen Kürt devletinin sınırları içine almak için türlü yalan ve uydurma belgelerle insanları yanıltıyorlar. Bu sözde Kürt Araştırmacıları:

“Bu bölgede yaşayan Kürtlerin bağımsız devletleri, imparatorlukları, devletçikleri ve emirlikleri olmuştur... Irak kuzeyinin kalesiyle meşhur olan şehri Kerkük'tür”.

Kürtlerin küçük ve dağınık beylikler kurduklarını kabul etmek mümkündür. Ancak, devletler, hatta imparatorluklar kurduklarını iddia etmenin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur. Bu devletler ve imparatorluklar ne zaman ve nerede kurulmuştur? Adları nedir, hükümdarları kimlerdir? Hiç belli değildir. ¹⁰

9 C.J. Edmonds Kürtler, Türkler ve Araplar, s.446

10 Prof. Dr. Mahir Nakip, Kerkük'ün Kimliği, s.256

Zira tarihsizler, yapay geçmiş yaratmaya çalışıyorlar. Kürt tarihçileri ve aydınları bir dala tutunmak ve yeni bir tarih yaratmak istiyorlar, ama tarihi dayanakları yok ve iddialarını da hiçbir tarihi kaynak doğrulamıyor. Yapabildikleri tek şey, başka milletlerin tarihi şahsiyetlerini ve kültürel varlıklarını kendilerine mal etmeye çalışmak. Yarında Osmanlı İmparatorluğu'nun kurucularının Kürtler'in olduğunu söylerlerse kimse şaşmasın.

Yoksa Kerkük Kalesini Kürtler mi Yaptı?! Kerkük'te diktikleri, tarihi değeri olan bir mimari eserleri var mı? Bir tane yoktur. Ama bu hayalperestler utanmadan Kerkük'ün tarihi ve coğrafi olarak Kürt şehridir derler!

26 Şubat 2007 'de Mesud Barzani,

NTV Haber Müdürü Mete Çubukçu'nun sorularını cevapladı.

Soru: Kerkük konusunda çok sayıda iddia var. Türkmenlerin hakları ihlal ediliyor gibi sesler yükselmeye başladı.

Barzani: Size garanti verebilirim ki Kerkük'te tek bir kişi bile baskıyla karşılaşmamaktadır ve herkesin hakkı korunmaktadır. Türkmenlerin de, Kerkük'teki diğer toplulukların da hakları korunmaktadır. Kerkük'e dönenlerin sayısı ile ilgili kesin bilgiyi, görüştüğünüz zaman oradaki yerel yetkililerden alabilirsiniz. Bu rakamlarda zaman zaman değişiklikler olabilir. En doğru bilgiyi oradan temin edebileceğinizi düşünüyorum.

Yorum: Türkmenlerin haklarını koruyan peşmergeler mi yoksa Amerikalı askerler mi? Bir defa Kerkük idari olarak ki-

min kontrolündedir. 27 Genel Müdürlüğün denetimi bir tane hariç (Milli Eğitim) Kürtlerin denetiminde değil mi? Kerkük'te güvenlik zaten Kürtlerin idaresinde. Kerkük'e kaç bin Kürdün getirildiğini öğrenmek için Kürtlerin denetiminde olan hangi müdürlükten ve Kürt yetkilisinden rakamı öğrenebilme şansı olabilir.

Yıllarca yok sayılan, baskı ve zulümlere maruz kalan Irak Türkleri, Saddam rejiminin yıkılmasıyla Irak'ın siyasi, ekonomik ve kültürel hayatında diğer gruplarla eşit haklara sahip olma fırsatı yakalamıştır. Ancak Irak işgalinden bu yana Irak Türkleri, Irak içerisinde yok sayılmış, Saddam yönetiminde karşılaştıkları Araplaştırma politikasından sonra şimdide de Kürtleştirme politikalarıyla yalnız bırakılmıştır. Irak'taki kaos ortamından yararlanılarak Irak Türklerinin yıldırılmaya ve sindirilmeye çalışıldığı ortadadır.

Irak Türklerine Yapılan İnsan Hakları İhlalleri

Kerkük'te durum, Irak'ın başka bölgelerinden çok daha karmaşık. Burada insanlar kaçırılıyor ve öldürülüyorlar. Kurbanlar varlıklı Türkmenler oluyor. Türkmenlere karşı artan şiddet, esrarengiz bir unsur içeriyor. Her gün Kerkük'te vuku bulan ve insan haklarını çiğneme kapsamına giren, zorla göçe tâbi tutma, demografik yapıyı değiştirme, adam kaçırma, adam öldürme ve haklara tecavüz eylemleri sürüyor.

Türkmen kuruluşlarında görev yapanlara, yerel yönetimler tarafından asimilasyon boyutlarındaki düzenli sıkıştırma politikası uygulanıyor. Dahası zaman zaman peşmergeler Türkmen kuruluşlarına silahlı saldırılar düzenleyerek binala-

rını tahrip ediyorlar. Türkmenleri Erbil’de sayımlarla ilgili dağıtılan formlarda Kürt, Arap, Keldani, Asuri, Yezidi gibi her türlü seçeneğin yer almasına rağmen Türkmenler için kimliklerini beyan edebilecekleri bir seçeneğe yer verilmemesi bu yok etme siyasetini apaçık ortaya çıkarmaktadır. Saddam döneminde nüfus kayıtları tespit edilirken ya Kürt ya da Arap olarak yazılmak zorunda bırakılan Türkmenler için bugün ihtimaller arttırıldı ancak hala Türk olduklarını beyan edebilecekleri seçenek belgelere eklenemedi. Böylesi baskı ve yasaklama altında ne Türkmenlerin gerçek sayısına ne de onların gelecek perspektifinin yönetime yansıtılması mümkün olmayacaktır.

Gerek Saddam döneminde ve gerekse daha sonraki dönemde bölgede yaşayan Türkmenler’e yönelik baskılar gideerek artmış, yapılan terör saldırıları sonucu onlara yönelik baskı, sindirme ve yıldırma politikası ile bölgeden göçe zorlama çabaları yoğunlaşmıştır.

BM Irak’a Yardım Misyonu’nun (UN Assistance Mission For Iraq) 1 Kasım-31 Aralık tarihli raporu ile İnsan Hakları İzleme Örgütü’nün (Human Rights Watch) 2006 raporunda, Kerkük’te Kürtler’in uygulamalarına yönelik dehşet verici bilgi ve tespitler yer alıyor. Rapora göre:

Kerkük’te Türkmenler en temel haklarından yoksun bırakılıyor.

Türkmenler'in kentin siyasi, ekonomik ve sosyal kalkınmasına katılmalarına Kürt güvenlik güçleri (peşmergeler) tarafından imkan tanınmıyor.

Kürt güvenlik güçleri (peşmergeler) , Türkmenler'in kentin kaderinde ciddi bir rol oynamalarına mani olmak ve onları yıldırma ve sindirmek amacıyla özellikle keyfi tutuklamalar yapıyor.

!Halkın güvenliğini sağlaması gereken ve peşmergelere oluşan güvenlik güçlerinin sözüm ona terör şüphesiyle yüzlerce Türkmen'i tehdit, korkutma ve tutuklamaya devam ettiği ve tutukluların hiçbir şekilde savcılarca sorgulanmadığı, çoğunun yargılama da olmadan yıllarca hapisanelerde tutulduğu, avukat ve aileleriyle görüşmelerine izin verilmediği ve insan hakları ihlallerinin Kerkük'te yaklaşmakta olan korkunç krizin habercileri olduğu tespiti yapıldı.

Kerkük'ü Kürtleştirme Yarışı

Oysa ki, ABD ve Kürtlerin iddialarının aksine Kerkük'teki gerçek durumu 30 Aralık 2004 tarihli Mark McDonald imzalı Mercury News'in haberi gayet açık olarak özetlemektedir. Kerkük'te bir asimilasyon ve sürgün programı Kürt peşmergelerce yürürlüğe konmuştur:

“Baskın ve iyi silahlanmış Kürt grupları ve memurları Kerkük'teki pek çok hükümet binalarına, telekom binalarına, TV istasyonlarına, askeri ve polis kurumlarına ve eski Baas rejimine ait çalışma mekanlarına yerleşmiştir. Yüzlerce Kürt polis (peşmerge) memuru Kürt bölgelerinin değişik yerlerin-

den şehre getirilmiştir. Kürtler aynı zamanda örtülü, fakat agresif bir kampanyayla şehri Kürt doktorlar mühendisler, öğretmenler ve avukatlarla doldurarak Kerkük'ün sosyal ve kültürel yaşamına hükmetmeye çalışmaktadırlar. Örneğin Selahaddin Üniversitesi'nden Kerkük Üniversitesi'ne Kürt profesörler ve Öğretim üyeleri nakledilmektedir. Selahaddin Üniversitesinin Dekanı bunun bir etnik görev olarak benimsenmesini istenmiştir.

Kerkük, bu kültürel ve siyasi taarruzların yanı sıra, demografik yapısının hızla değiştirildiği hızlı bir Kürtleştirme sürecine girmiştir. Bu süreç henüz başladığında Kerkük'ten sorumlu 2. Tümen komutanı Mark Davey'in beyanatıyla, Kerkük'e giren Kürt sayısı günlük ortalama 500 olmuş ve sadece Ağustos ayı itibarıyla şehre 20 bin Kürt yerleşmiştir. Savaşın bitişini takip eden 18 ayda bu rakam 70,000'lere ulaşmıştır. Kürtlerin yaşadığı kentlerden 3 bin 987 Kürt ailesinin (21 bin 517 kişi) Kerkük'e geldiği, bu ailelerden 1146'sının boş olan evlere, diğerlerinin ise kiraladıkları veya kullanılmayan kamu kurum ve kuruluşlarına yerleştirildiği" basına bu hususta yayınlanan bilgilerden bir tanesidir.

İşgalleriyle beraber ilk iş olarak nüfus ve tapu dairelerini yağmalayan Kürt peşmergeler, Türkmenleri sadece askeri ve kültürel bir baskı altına almakla da yetinmemişler. ¹¹

11 İsmail Dursun, İsrail/ABD ve İngiliz Üçgeninde KÜRT TEZGAHI, s. 216,217

Irak'ın Geleceğinde Pazarlık Konusu Kozu: Kerkük

9 Şubat 2005 tarihli The New York Times'ta yayınlanan makalede Sandra Mackey şöyle diyor: Kerkük Irak'ın bilinen petrol kaynaklarının %40'ını oluşturan petrol kuyuları açısından anahtar konumunda. Bu kuyular en kötü ihtimalle Irak'ın geleceğine dair pazarlıklarda önemli bir koz olacak. En iyi ihtimalle de müstakbel bir Kürt devletinin ekonomik temelini teşkil edecek.” Gerçekten Kerkük'te olanları sadece Ankara değil, Tahran ve Şam da dikkatle izlemektedir. Halen Irak'ta devam eden iç savaşın dışında kalan Kürt bölgelerinde başlayabilecek çatışmalar, Kerkük petrollerinin paylaşımından kaynaklanacaktır. Çünkü Kerkük'e yönelik Kürt nüfus kaydırması, seçimlerden sonra da devam etti. “Kendilerine ait olmayan yerleri parselleyip, el koyarak oralarda binalar yapıyorlar. Hatta devlet dairelerini bile Parsellediler. Şimdiye kadar 500 bin kişi geldi.” diyor.

HUSREV GORAN: MUSUL'U KÜRT BÖLGESİNE KATACAĞIZ

Musul Vali Yardımcısı KDP'li Husrev Goran Irak'ın Kuzeyinde yayınlanan 3 Ekim 2006 tarihli haftalık Media dergisine verdiği röportajda

Soru: Saddam'ın devrilmesinden sonra Musul ve çevresinde ne gibi değişimler oldu?

Husrev Goran: Saddam devrildikten sonra Irak'taki tüm resmi kurumlar ve daireler çöktü (işgalciler tarafından çökerildi). Bizim (peşmergeler) Musul'a geldiğimizde yaptığımız

ilk iş, Arapları Kürt şehirlerinden sürmek oldu. Çoğu kendi isteğiyle gitti, birçoğunu da gitmek zorunda bıraktık. Yaptığımız ikinci iş Musul'un idaresi için bir şura kurmak ve vali ile vali yardımcısını atamak oldu. Daha sonra da kaymakamları ve nahiye müdürlerini atadık.

2004'e kadar Kentteki durum normal ve sakindi. Fakat Amerikalılar polis idaresini yeniden açınca sorunlar da başladı. Amerikalılar poliste görev yapmak üzere herkesi kabul ediyordu. Bu sırada Araplar da polise girdiler. Ben o zaman Amerikalılara bu yapılan doğru değil dedim.

2004 yılının 11. ayında Musul polisi, Musul'un tüm ilçelerindeki kontrolü kendi eline almak istedi ve birçok karakolu da işgal etti. Kürt bölgesel yönetimi ve başkanı (Mesud Barzani) Musul iline iyi destek verdi ve buranın Arapların eline geçmesini önledi. Erbil ve Dohuk'tan peşmergeler geldi ve biz (Kürtler) Musul'un kontrolünü tekrar elimize alabildik. Polisi yeniden yapılandırdık ve oraya Irak ordusundan iki tugay (her tugayda 15 bin asker bulunuyordu) yerleştirdik. Birinci tugay Musul kentinin içinde ikincisi ise Telafer'de (Türkmen ilçesi) bulunmaktadır.

Soru: Bu tugaylar hangi etnik kesimden oluşuyor?

Husrev Goran: Her iki tugayın komutanı da Kürt'tür. Askerlerinin yüzde 50'si veya 60'ı Kürt'tür. Vali seçimlerinde kendimize uygun bir vali atamayı başardık. Vali ve Şehir Meclisi Başkanı her ikisi de Kürt İttifakı listesindendir. Valinin kendisi Arap'tır; ama bizim listemizdendir. Şehir meclisinde de güç bizim elimizdedir.

Soru: Kürtler Telafer'i de istiyor mu?

Husrev Goran: Evet, biz Kürt anayasasında (Irak anayasasında değil) Telafer'i istediğimizi belirttik. Belki Telafer'de (hemen hemen hepsi Türkmendir) yaşayanların tümü Kürt değil; ama eminiz ki oradaki Şiiler de Telafer'in Kürt Bölgesel Yönetim'e katılmasını isteyecektir (Zaten Irak'ta yaşıyorlar, Kürt yönetimine neden katılınsınlar ki? Kürtlerin yaşadığı bölge Irak toprağı ve bir parçasıdır. Referandum da neyin nesidir?). Telafer'de bir referandum yapılacak olursa bu iddianın doğruluğı ispat edilmiş olur.

Soru: Musul'daki duruma dönelim; tarihe, Osmanlı dönemine baktığımızda Musul kentinin daima Irak Kürtlerinin başkenti (Sözde başkentleri; birgün Kerkük, öbür gün Musul. Daha önce Erbil yarın da herhalde Bağdat olacaktır. Hangi tarihte ve hangi Osmanlı kaynağında Musul'un Kürtlerin başkenti olduğu görülmüştür.) olduğunu görürüz. Bu şehir daima Irak Kürtlerinin merkezi olarak kabul edilmiştir. Peki Kürtlerin bu şehirle ilgili kararı ne olacaktır?

Husrev Goran: 1920-1925 yıllarında –Musul konusunda çatışmalar başladığında- bu kent, bağımsız bir Kürt devletine dönüşebilir veya Türkiye'nin sınırlarına katılabilirdi. Şimdiye kadar bir Kürt şehri olarak kaldı. Yani Musul da tıpkı bir Diyarbakır şehri gibi bir Kürt şehri oldu; ama Arapça dili ve Araplar yavaş yavaş burada güçlendirildi. Fakat her halükarda tarihi belgelere göre Musul kenti bir Kürt kentidir (rüyada mı?) ve tüm Irak kuzeyinin başkentiydi. Yani Erbil, Dohuk, Süleymaniye ve Kerkük'ün başkentiydi. Fakat o zaman da burada Araplar yaşıyordu.

Soru: Musul kentinin bölünmesi yani, doğu Musul'un Kürtlere, batının da Araplara verilmesi ihtimali mevcut mu?

Husrev Goran: Her şey mümkün; ama Irak anayasasının 140. maddesi (işgal güçlerinin işbirlikçileri, kürtleri memmun etmek için bu maddeyi Irak Anayasasına koydurup Türkmen şehri Kerkük'ü bir oldu-bitti ile Kuzey oluşumuna bağlama tezgahıdır.) doğrultusunda neler olacak bilmiyorum. Eğer Musul'un tüm kentleri üzerinde bir referandum yapılırsa bu şehir Kürt Bölgesel Yönetiminin bir parçası olmaz (doğrudur, çünkü Musul'da çok az Kürt azınlığı vardır). Ama şehri ikiye böler ve ayrı ayrı referandum yaparsak doğudakilerin çoğu Musul'un Kürt Bölgesel Yönetimine katılması için oy verecektir. Maalesef terörist saldırılardan dolayı bu kentin nüfusunun yüzde 70'i Musul'u terk etti. Bana göre Musul'un kendisi Kürt Bölgesel Yönetimine katılmasa da Musul'un kuzeyi, doğusu Kürt Bölgesel Yönetimine katılacaktır.

Soru: Kürtler ve Araplar birbiriyle anlaşamazsa Kürtlerin Musul'u Kürt Bölgesine katmasının şansı ne kadardır?

Husrev Goran: Ben Musul'u demiyorum; ama Musul'un civar kentlerini ve nahiyelerini derhal işgal edeceğiz (zaten ABD ve peşmergelerin işgalinde değilmi?). Çünkü bu bölgeler, halen Kürt halkınındır.

Irak Kürtleri Efendilerine güvenerek Kerkük'ü kuzey oluşumu ilhakına çalışmaktadırlar. Bu defa hedefi büyütüp Musul şehrini de bu oluşuma katmak için bütün entrikaları yapmaktadırlar. Ve Irak'ı parçalamaya Efendileri ile beraber bütün hızlarıyla sürdürmektedirler.

KÜRTLER, HİÇ BİR HALKIN ONURLU VE ÖZGÜR BİR HAYAT SÜRME HAKKINI İNKAR ETMEMİŞTİR!

Mesud Barzani: “Kürt halkı tarihte gelmiş geçmiş sayısız kuşakları boyunca her zaman hoşgörü sahibi ve bütün halklarla kardeşlik duyguları içinde bir arada barış içinde yaşamıştır. Kürt halkı, hiçbir halkın onurlu ve özgür bir hayat sürme hakkını inkâr etmemiştir. Haklar ve görevlerde tam eşitlik ilkesine samimiyetle bağlı kalmıştır. Bu, Barzani’nin düşüncesi idi ve bu düşüncesiyle tanınırdı. Halklar ve gruplar arasında kurulacak en iyi ilişkinin karşılıklı saygıya dayalı ilişki olduğuna dair derin inancıyla saygıyla anılmaktadır. Ona göre barış ve istikrarı garanti edecek en ideal yol kardeşlik ve eşitliktir.”¹²

1959’da Kerkük’te Kürt komünistleri, Kürt askerleri ve KDP peşmergeleri silahsız ve suçsuz Türkmenleri 3 gün 3 gece hünharca katlettiler. Ve bu tarihe “Kerkük Katliamı” olarak geçecektir. Bu olay Amerikan basınında da yankı bulmuştur. The Newyork Times Gazetesi bu konuda haber vermiştir. “Bağdat’ın 150 mil kuzeyinde olan Kerkük’ün çoğunluğu nisbeten müreffeh Türkmenlerden oluşmaktadır. eyleme, çeşitli silahlarla donatılmış sivil Kürtlerle, ordu ile işbirliği içerisinde olan komünist ağırlıklı Halkın Direniş Grubu (çoğu Kürtlerden oluşuyordu) katılmışlardır.”¹³

Katliam öncesinde, Irak Türklerinin önde gelenleri tutuklanarak, tecrit kamplarına gönderilirler.. Bu yetmiyormuş gi-

¹² Mesud Barzani, Barzani II, s. 373

¹³ The New York Times, 21 Temmuz 1959

bi, 14 Temmuz 1959 günü saat 19:30 civarında, gözü dönmüş caniler, Irak Cumhuriyetinin birinci yıldönümünü kutlamaya hazırlanan Türkmen halkına saldırırlar. İlk şehit Osman Hıdır olur. Daha sonra konan sokağa çıkma yasağı da sadece Türkmenlere uygulanır. Bu vahşet 3 gün 3 gece sürer. Kadın-erkek, genç-ihtiyar demeden yüzlerce kişi boğazlanır, iplerle caddelerde sürüklenerek katledilir... Çok daha fazlası da yaranılır, sakat kalır. Cana kast edenler, mala da göz dikmişlerdir... Bu süreçte, Türkmenlere ait işyerleri ve mağazalarda yağmalanır...

Irak Türkleri 1959'da korkunç Kerkük Katliamını, kendilerini yok etmek ve tasfiyesini yapmak isteyenleri daha unutmadı. Irak Türkleri için bugün değişen hiçbir şey olmadı. Dün yaşadıklarının daha beterini bugün yaşamaktadırlar.

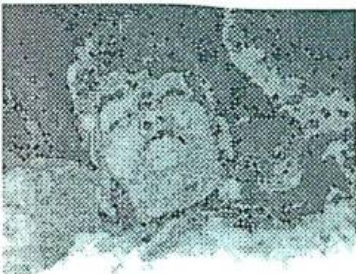
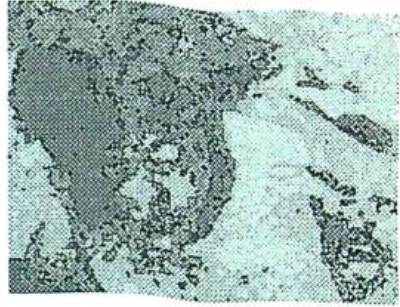
Irak Türkleri, Türkmeneli'nde (Telafer, Erbil, Altunköprü, Kerkük, Tuzhurmatu, Yengice, Amirli...) bu kardeşliği ve eşitliği net bir şekilde görmektedir. Irak Türkleri zalim ve diktatör Saddam Hüseyin'in ruhuna rahmet okutacak durumdadır. Irak Türkleri Türkmeneli'nde onurlu, özgür, kardeşlik ve barış içinde yaşamak isterler ve bunu hep istememişler miydi?

Irak Türklerine Yapılan Katliamlara tarihi bir perspektiften bakacak olursak şöyle sıralanabilir:

1- Kaçakaç Katliamı, Telafer -1920	9-Erbil Katliamı, 31 Ağustos 1996
2- Levi Katliamı, Kerkük -1924	10-Tuzhurmatu Katliamı 22 Ağustos 2003
3- Gavurbagı Katliamı, Kerkük -1946	11 -Telafer Katliamı - 1, 9 Eylül 2004
4- Kerkük Katliamı, 14 -17 Temmuz 1959	12- Telafer Katliamı - 2, 21 Şubat 2005
5- Tazehurmatu Katliamı -1, 1979	13-Musul katliamı, 24 Eylül 2005
6- Türkmen Liderlerin Katliamı, 16 Ocak 1980	14- Yengice Katliamı, 10 Mart 2006
7- Tazehurmatu Katliamı -2,25 Mart 1991	15- Karatepe Katliamı, 4 Haziran 2006
8- Altunköprü Katliamı 28 Mart 1991	16-Kerkük Katliamı, 13 Haziran 2006
	17- Amirli Katliamı, 7 Temmuz 2007

Bütün bunlar göstermektedir ki Türkmenler, Irak'ta sürekli baskı, zulme ve katliamlara maruz kalmaktadırlar. Nihai hedef, Türkmenleri yok etmektir.

KERKÜK KATLIAMINDA ŞEHİT DÜŞEN TÜRKMENLERDEN BAZILARI

BARZANİ’NİN AİLESİ YAHUDİ ÇIKTI

Tarihçi Ahmet Uçar da, Osmanlı arşivlerinde, Sallum Barzani adlı bir hahamın önce Selanik’e, arkasından da Kudüs’e sürgün edildiğine dair bir belge yayımladı. Bilindiği gibi, Molla Mustafa Barzani ile oğlu Mesud Barzani, İsrail’le kurduğu iyi ilişkilerle tanınıyor ve İsrail öteden beri Irak Kürtleri’nin bağımsızlığını destekliyor.

1982 yılında Yale Üniversitesi tarafından yayımlanan “The Folk Literature of the Kurdistan Jews: An Anthology (Kürdistan Yahudilerinin Halk Edebiyatı: Antoloji) başlıklı kitap, başlangıçta sıradan bir antropolojik çalışma muamelesi gördü. Kendisi de bir Kürt Yahudisi olan ve Los Angeles’teki Californiya Üniversitesi’nde (UCLA) görev yapan Prof. Yona Sabar tarafından kaleme alınan kitap, büyük çoğunluğu Irak’ın kuzeyinde yaşayan Kürt Yahudileri’nin hayatına ışık tutuyordu.

Ancak, Prof. Yona Sabar’ın kitabında daha ilginç bilgiler de vardı. Bunlardan en önemlisi de Barzani ailesi ile ilgiliydi. Prof. Sabar’ın verdiği bilgiye göre, 16. ve 17. yüzyılda bölge-

de yaşayan ailelerin en ünlülerinden biri Barzani ailesiydi ve bu aileye mensup hahamların kurduğu Yahudi eğitim kurumları büyük bir itibara sahipti. Öyle ki, başta Mısır olmak üzere Ortadoğu'nun muhtelif ülkelerinden buraya öğrenci akını oluyordu. Hatta, Haham Nathanel Barzani, bölgede nadiren görülen zenginlikte bir kütüphaneye de sahipti ve kitapların büyük çoğunluğu da elyazmasıydı. Bu kitaplar, yine haham olan oğlu Samuel Barzani'ye miras kalacaktı. İşin daha da çarpıcı yanı, Amerikan reformcu Yahudileri tarafından tam bir yüzyıl sonra kabul edilecek olan ilk kadın haham da Samuel Barzani'nin kızıydı ve ismi de Asenath Barzani'ydi.

Bir Tek Aile Var

Prof. Yona Sabar, Yahudi Barzani ailesinin kurucusunun 16. yüzyılda yaşayan Haham Samuel Barzani olduğunu belirterek, ailenin sonraki yüzyıllarda Musul, Kerkük ve Erbil yöresinde etkili olduğunu söyledi.

Ancak, tarihçi Ahmet Uçar, Osmanlı arşivlerinde bölgede bir tek Barzani ailesi bulunduğuna dair kayıtların yer aldığını hatırlatarak, günümüz Barzanileri'nin atalarının Yahudi olduğundan şüphe duyulamayacağını ifade etti. Ahmet Uçar, Prof. Sabar'ın, Barzaniler'in ne zaman müslüman olduklarına ilişkin detaylara girmediğini de savundu.

Ahmet Uçar'ın yine Osmanlı arşivinde bulunduğu bir başka belge ise 1856 yılında Sallum Barzani isimli bir hahamın, Musul'dan Selanik'e, oradan da Hahambaşılığın özel ricası ile Kudüs'e sürgün edildiğini gösteriyor. "Kudüs'e Yahudi iskânı ile tereddütler olduğu için; Hariciye Nezareti'nin de gö-

rüşü alınarak 29 Şubat 1856'da Hahambaşı'nca verilen dilekçe Osmanlı hükümetince 11 Nisan'da görüşülerek uygun bulunmuş ve Sallum Barzani 20 Nisan 1861'de bir irade ile Kudüs'e sürülmüştü." Uçar, Tarih ve Düşünce Dergisi'nde konu ile ilgili olarak yazdığı yazıda şöyle devam ediyor: "Mustafa Barzani'nin yıllar sonra kurduğu ilişkiler, hahamlarla Sallum Barzani ailesi arasındaki ilişkilerin yıllarca sürdüğünü göstermektedir. Molla Mustafa Barzani, 1950'den beri sık sık ziyaret ettiği İsrail'de her zaman Kuzey Irak kökenli, Kürtçe konuşan bir Yahudi hahamın evinde kalmaktadır: Haham David Gabay."

Peki ya Barzani ailesi?

- Barzani ailesi ile ilgili ilk iddiaları da Amerika'da yaşayan ve kendisi Kürtçe konuşan bir Yahudi olmakla kalmayıp bu konuda uzman olan Prof. Yona Sabar'ın bir kitabında Barzani ailesinden gelen hahamların bölgede dini çalışmalar yaptıklarını söylüyordu. Bunun üzerine ben Barzani ailesinin kökenlerini araştırmaya başladım.

Ne buldunuz?

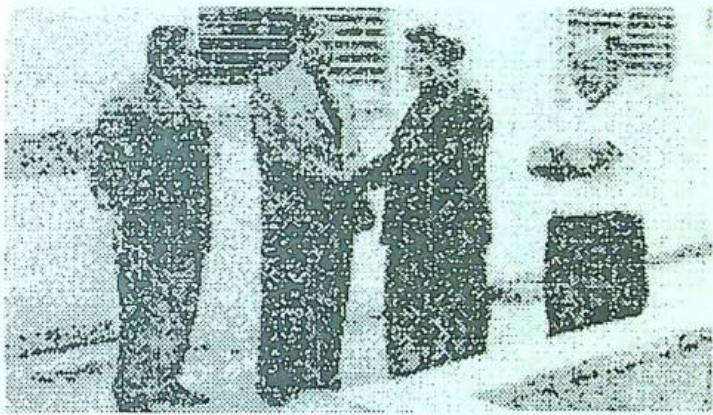
- Bir defa bölgede Barzani adıyla bilinen tek bir aile var. Bu aile, Kuzey Irak'taki Barzan köyünde yaşıyor. Osmanlı Arşivi'nde çalışırken, bu aile ilgili bir belge buldum. Bu belgede, 1855-56 yılında bu köyün mensuplarından Sallum Barzani adlı bir hahamın önce İstanbul'a, arkasından Selanik'e sürgün edildiği belirtiliyor.

Başka bir belge veya delil var mı elinizde?

- Molla Mustafa Barzani, ilk kez 1968 yılında İsrail'e gidiyor. Kendisini kabul eden İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan'a, hediye olarak bir 'Kürt hançeri' ile birlikte, Kerkük petrol rafinelerinin planlarını da getiriyor. Mart 1969'da yapılan bir operasyonda da Barzani-MOSSAD işbirliğiyle Kerkük rafinerileri bombalanıyor ve çalışamaz hale getiriliyor.

Barzani aşiretinin Yahudi kökenli olduğunun anlaşılması, bölgeye ve tarihe bakışımızda değişikliklere sebep olabilir mi?

- Olmaz mı? Tevrat'ta "Vaadedilmiş Ülke" olarak Nil ile Fırat arasının işaret edildiğine dair yorumlar vardır. Ayrıca, Barzani ailesi sürekli Mehdi çıkartmaktadır. Yahudilik'te de Mehdilik çok önemlidir. Ama bir yanlış anlaşılma olmasın. Ben bütün Kürtler Yahudi'dir demiyorum.¹⁴

Sağdan Sola, Irak'ın Kuzeyinde MOSSAD Heyet Başkanı Haim Levakov, Kürt Kıyafetiyle David Gabayi, Molla Mustafa Barzani ve David Gabayi'nin Oğlu (İsrail)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

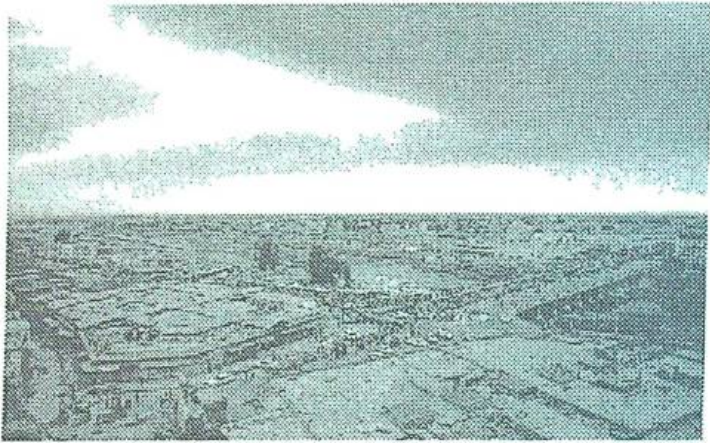
KERKÜK BİR PETROL MESELESİDİR

İSTİHBARAT RAPORUNDA KÜRTLERİN PETROL BÖLGESİ TÜRKMEN ŞEHİRİ KERKÜK'Ü ELE GEÇİRME PLANLARI

İstihbarat birimlerinin hazırladığı Kerkük konulu bu gizli yazışmalardan birinde Kerkük bölgesindeki tehlikeli gelişmelere işaret eden 3 Ekim 2006 tarihli bu yazı, dört başlık ve üç sayfadan oluşuyor. “Gizli” damgalı yazıda, Kürtlerin Irak petrol rollerinin yarısından fazlasına sahip Kerkük’ü ele geçirme planları anlatılıyor.

Yazıda, Kürtler tarafından hazırlanan Irak Kürt Bölgesi Petrol Yasa Taslağı’nın geleceğe dönük hedeflerini gösterdiğine işaret ediyor. Kuzey oluşumu, “Irak merkezi hükümetini devre dışı bırakarak müstakil bir devlet gibi hareket etme noktasına geldiği” saptamasını yapan istihbarat birimi Taslağın yasallaşması halinde Kürtlerin üçüncü ülkelerle petrol anlaşmaları yapabileceğini ve Kerkük-Yumurtalık Petrol Hattı dâhil bölgedeki tüm kontrolü ele geçirebileceğini vurgulayan istihbarat birimi “Devlet içinde devlet” mantığıyla hareket etmeye başlayan Kürtlerin Kerkük dâhil ihtilafli topraklara el koyabileceğini vurguluyor.

Bu Yasa Taslağı'nın uygulama alanı, Kürt Bölgesi'nin yanı sıra "İhtilaflı Topraklar" olarak tanımlanıyor. Kerkük, ihtilaflı topraklar arasında gösteriliyor. Taslak, Kerkük'ün de içinde bulunduğu "ihtilaflı topraklar" ve "gelecekteki saha" olarak tanımlanan yerlerdeki petrol operasyonlarında Kürtleri tek yetkili sayıyor.

Akşamüstü Türkmen Şehri Kerkük

a) Kerkük Referandumu: Taslak, Kürtlerin Kerkük başta olmak üzere ihtilaflı topraklarda yaşayan halkın bu toprakların referandumla Kuzey oluşumuna bağlanmasına karar vereceği kanaatine varması durumunda, referandum yapılmadan önce Kerkük dâhil ihtilaflı topraklarda istediği gibi petrol sözleşmesi yapabileceğini hükme bağlıyor.

b) Irak hükümetinden bağımsız petrol operasyonu: Taslakta, Kürtlerin komşu ülkelerle Irak hükümetinden bağımsız

olarak anlaşma yapma hakkı bulunduğu ve Irak hükümetinin hiçbir yasal ve idari düzenlemesinin Kuzey oluşumdaki veya ihtilaflı topraklardaki petrol operasyonları için geçerli olmayacağı dile getiriliyor.

c) Petrol payı: Taslak, Irak merkezi hükümetinin ülke çapındaki petrol gelirinden Kuzey oluşumuna pay vermesini de istiyor. Aksi halde Kürtlerin kendi bölgelerinde ve ihtilaflı topraklardan çıkarılan petrolü doğrudan satabileceğini hükme bağlıyor.

d) Anlaşmalar: Taslak, Kürt Bölgesi”nde yapılan tüm anlaşmaların geçerli olduğunu vurguluyor. Bu yasanın yürürlük tarihine kadar Irak hükümetinin Kürt Bölgesi ve Kerkük”te yaptığı anlaşmalara Kürtlerin müdahil olmasını öngörüyor.

Irak hükümeti ile mevcut petrol sahalarından elde edilen gelirin paylaşılmasındaki anlaşmazlıkları bahane ederek Kerkük dahil ihtilaflı topraklardaki tüm sahalarla el koyabilecekleri; - Petrol operasyonlarında Irak hükümetini tamamen devre dışı bırakmak suretiyle müstakil bir devlet gibi hareket edecekleri değerlendirilmektedir.”

“Irak”ın petrol ve doğal kaynaklarının paylaşımına ilişkin anayasal ve yasal düzenlemelerin henüz hayata geçirilmediği ve ulusal petrol politikasının belirlenmediği bir ortamda Kürtlerin, bir oldu bitti yaratarak, Irak’ın kuzeyindeki petrol ve doğal kaynaklar üzerinde hâkimiyet kurmayı amaçlıyor.¹

Irak petrolünün merkezi olarak yönetilmesini istemeyen bölgesel kürt yönetiminin Washigton Temsilcisi Kürt Cumhurbaşkanı Celal Talabani’nin oğlu Kubat Talabani; Petrolün

1 Ebru Toktar ,Tempo Dergisi, 3 Ekim 2006

kendilerinin kırmızı çizgisi olduğunu. “Kusura bakmayın. Kürtler böyle bir Irak’ın parçası olmak istemiyor. Merkezi petrol rejimi bize dayatılırsa , Irak devletine katılmayız (Zaten hiçbir zaman Irak vatandaşı olmak istemediniz ki, Irak devletine sadakatiniz olsun). Bunu hem Washington’daki dostlarımıza hemde Bağdat’daki kardeşlerimize iyi açıklamalıyız.

ABD’NİN IRAK PETROLLERİNE HAKİMİYETİ

Ortadoğu, dünyanın en büyük petrol rezervlerine sahip. 115 milyar (kimilerine göre 300 milyar) varille bölgede en büyük ikinci rezerve sahip olan ülke Irak. Daha fazlası yalnızca Suudi Arabistan’da var. Üretim günde 5 milyon varilden 9 milyon varile çıkarılabilir.

Bilinen rezervler dünya rezervlerinin %15’ine tekabül ediyor; ancak Irak topraklarının %90’ında henüz arama yapılmadı. Suudi Arabistan’da on sondajdan yalnızca ikisinde petrole rastlanırken, Irak’ta on sondajın sekizinde olumlu sonuç alınıyor.

Kerkük Irak’ın devasal petrol rezervlerinin %40’ı üzerinde kurulan bir kenttir.

ABD, Kerkük’ün Kuzey oluşumuna girmesini desteklemek ile kalmayıp, Türkmen ve Arapları birbirine düşürmeyi hedeflemektedir. Bu planın ilk ayağını ise referandum öncesi, Kerkük’ün demografik yapısının değiştirilmesi oluşturmaktadır. İşgalden bu yana Kerkük’e 600 bin Kürt yerleştirilmiştir. Türkmenler ve Araplar sistematik bir şekilde ya şehir dışı edilmekte ya da hapse atılmaktadır. Böylece Kerkük’teki Kürt

nüfusu artacak ve bunun sonucu olarak da Türkmen şehri Kerkük sözde bir referandumla Kuzey oluşumuna bağlanacaktır.

Bölgede ABD ve Kürtler arasındaki işbirliğinin açık bir göstergesi, Amerikan “Herald Tribune” gazetesinde Diane E.King imzalı yazı ile kanıtlanmıştır. Yazar 2003’den bu yana Irak’a birçok kez gittiğini, yaptığı gözlemlerde Kürt peşmergelerle Amerikan askerleri arasında sıcak ve işbirlikçi bir ilişkinin varlığına dair çok güçlü kanıtlar gördüğünü belirtmiştir. Ayrıca 2005 sonunda Irak ordusunun yapısına dair yapılan istatistikler de ordunun büyük oranda etnik Kürtlerden oluştuğu vurgulamıştır.

ABD’nin Irak’taki tek müttefiki hâline gelen Kürtlere, Irak “Petrol Yasası”nda **da olumlu** yaklaşılması hâlinde, bölgedeki Kürtlerin Irak petrolünün 1/4’nden fazlasına sahip olması mümkün olabilecektir. 11 Ocak 2007’de İngiliz “The Independent” gazetesinde yer alan haber de, Irak’ın yeni Petrol yasa tasarısı ABD ve İngiliz petrol şirketlerine 30 yıl boyunca üretimi paylaşma hakkı tanımaktadır. Yasa taslağının son şeklini almasında Irak Petrol Komitesi Başkanı ve aynı zamanda Başbakan Yardımcısı Kürt Barham Salih’in rol oynaması çeşitli şüpheleri de beraberinde getirmektedir.

Şayet, yeni Petrol Yasası, petrol yataklarını işletme hakkını bölgesel yönetimlerin inisiyatifine bırakacak şekilde çıkarılırsa, bundan Kürtlerin yararlı çıkacağı açıktır. Bu nedenledir ki, Kürtler Kerkük için her şeyi göze alacaklarını ifade edecek kadar cesur ya da “kör” olabilmektedirler.

Bu tasarı, EXXON, SHELL, BP gibi şirketlerin Irak'a girip petrol çıkarmalarına imkân sağlayacaktır

ABD, Irak petrollerini 30 yıl boyunca elinde tutarak, Çin ve Rusya gibi diğer iki rakibin de bölgeye nüfuzunu engellerek, ekonomik olarak açık ara fark yaratıp, küresel hegemonyasını daha güçlendirecektir.

Unutmayalım ki; Kerkük bu büyük oyunda kilit noktadır ve Kerkük'ü elinde tutan, Irak'taki dengeleri de elinde tutacaktır.

Amerika ve İngiltere, Irak'ın işgali ve Petrolü ele geçirilmesi operasyonuna koydukları ad (Kod) Irak'ı Özgürleştirme Operasyonu'nun İngilizcesi olan "Operation Iraqi Liberation" sözlerinin baş harflerinin kısaltılmasından meydana gelen "OIL" kelimesinin anlamı petrol dür. Zaten Aımaçlarıda bu değılmıydı ? Yoksa mazlum Irak halkının zalim ve dikdatör Saddam'dan kurtarmaya mı geldiler zannettiniz ?

ABD ve İngiltere'nin petrol zengini Irak'a getirdikleri özgürlük, demokrasi ve refah değil, kan, ölüm, gözyaşı, yıkım, huzursuzluk ve kargaşadır. Kalleşce bir ülkenin topraklarında "Korkut ve dehşete düşür" stratejisi, kuşatmanın yegane yoludur. Yiyecek ve su yolunu kapat, okulları, hastaneleri yak, evleri ve dükkanları bombala, insanların hayatını cehenneme çevir, korku ve dehşete düşmüş gözleri keyifle seyret ve iştahlan kara altın (Petrol) için. Adınada Özgürlük ve Demokrasi deyin.

ABD enerji bakanlığı bir açıklama yaparak 2025 yılında petrol ithalatının ABD'nin toplam iç talebinin muhtemelen %70'ini oluşturacağını belirtti.

World Watch enstitüsünden Micheal Renner :“ ABD petrol stokları tükeniyor ve OPEC üyesi olmayan ülkelerin petrol rezervleri de tükenmeye başladı , ileride ihtiyaç duyulan petrolün büyük bir kısmı körfezden gelecek”.

Gene Hydrogen Economy uzmanlarından Jeremy Rifkin’in bu konudaki çalışması mevcut üretim hızıyla petrol rezervlerinin kaç senede tükeneceğine dair bilgileri içermektedir. Rifkin’in raporuna göre varolan kanıtlanmış rezervler gözüne alındığında

ABD’nin	10 yıl
Kanada’nın	8 yıl
İran’ın	53 yıl
Suudi Arabistan’ın	55 yıl
Birleşik Arap Emirlikleri’nin	75 yıl
Kuveyt’in	116 yıl

Irak’ın 526 yıllık petrol rezervi bulunmaktadır.

Bölge üzerindeki çekişmelerin başlıca konusu,bugün yine petroldür.Bölge üzerinde,hiçbir tarihi veya kültürel hakka sahip olmayan batılı devletler tarafından çeşitli planlar tezgahlanmaktadır

ABD Eski Dışişleri Bakanı James Baker, 2003 Haziran’ında Mısırlı gazeteci-yazar Cihan El-Tahri’ye verdiği demeçte şöyle diyordu:

“Körfez’in enerji rezervlerine ulaşmayı güvence altına alacak bir politika benimsedik. Çünkü bu olmazsa, Amerikan ekonomisi sarsılır. Ekonomi sarsılırsa insanlar işlerini kaybeder, insanlar işsiz kalırsa, yönetimler de siyasal desteklerini

yitirirler. Saddam'ın Körfez'deki enerji kaynaklarını ele geçirmesine seyirci kalsaydık, bu dediklerimin hepsi olacaktı. Birinci Körfez Savaşı'nın da gerçek nedeni bu. ikincisinin de!"

*ABD Eski Dışışleri Bakanı James Baker ve Irak Kürt
Cumhurbaşkanı Celal Talabani*

Bölgede felaketlerin nedeni petrol değil midir? ABD ve İngiltere Irak'ı özgürleştirmek için mi geldiler zannettiniz. Ayrıca Kürtlerin Türkmen şehri Kerkük'ü ele geçirme nedenleri de petrol değil midir zaten. Petrol olmasaydı Kerkük bu kadar kıymete biner miydi? Keşke petrol çıkmasaydı da insanlar da huzur içinde yaşasaydı. Petrolün bölge insanlarına refah getirmesi gerekirken felaket getirdi ki ne felaket; Kan, ölüm, gözyaşı...

KERKÜK – HAYFA BORU HATTI

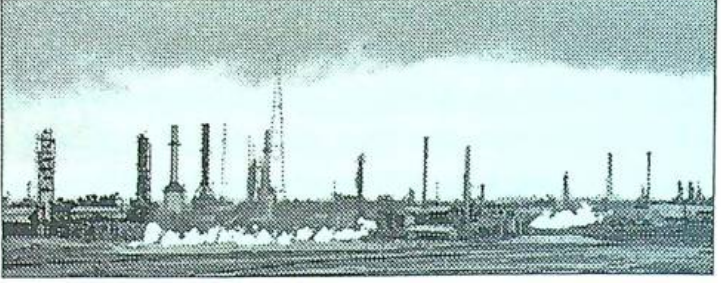
Kerkük-Hayfa (İsrail) boru hattının yeniden açılacağını ve özellikle bu tarihi hat, İsrail devletinin kuruluşuyla 1948 yılında kapandığından bu yana Irak petrolüne ilgi duyanların bir çoğunun kafasında canlılığını hala koruyor. Kürtlerin

Türkmen şehri Kerkük'ün kuzey oluşumuna ne pahasına olursa olsun ilhakı bu şehrin önemi ile ilgilidir.. Kerkük-Hayfa hattının işletilmesini, Kürtlerin, İsrail'i tam yanlarına çekmek için kaderlerini garantiye alma adımı olarak görüyorlar.

İsrail ile Irak arasında 1948 den beri kapalı bulunan Kerkük-Hayfa petrol boru hattına yeniden işlerlik kazandırılması için çalışmalara başlandı. İsrail ve ABD'den uzmanlar son zamanlarda Kerkük'ün ana petrol kaynaklarını yerinde incelemek üzere bu kentte yoğun ziyaretlerde bulunuyorlar. Bu ziyaretlerin amacı, eski boru hattının kalıntılarını incelemektir. Yapılan bu incelemelerin çoğu, iyi durumda olan hattın basit onarımların ardından yeniden işletebileceğini gösteriyor.

Petrol boru hattının İsrail içerisindeki bölümünün zarar görmediğini, Hattın faaliyete geçmesi durumunda Kerkük petrollerinin İsrail üzerinden pazarlanması hedefleniyor.

1200 mil uzunluğundaki bu boru hattı 1936 yılında Hayfa Limanı'na ulaştırılmıştı. Ancak bu hat 1948 den beri Arap-İsrail gerginliği nedeniyle kapalıydı. Bu nedenle Kerkük-Yumurtalık petrol boru hattı oluşturulmuştu. Kerkük-Yumurtalık boru hattı Irak'ın Kerkük ve diğer üretim sahalarından elde edilen ham petrolü Ceyhan Limanı'na ulaştırıyor.

Kerkük Petrol Rafinerisi

Bu kaynaklara göre, Hayfa hattının geliştirilmesine yönelik bir proje söz konusu. Boru hattı şimdiki kapasitesi olan yıllık 5 milyon metreküplük hacminde tutulmayacak ve 30 milyon metreküpe genişletilecek. Bu kapsamda Musul-Kerkük yöresindeki petrol üretiminin Hayfa hattı ile Akdeniz'e taşınması öngörülüyor.

Bir Kürt kaynağına göre, Kerkük-Hayfa arasında daha önce var olan petrol boru hattının yeniden faaliyete geçirilmesi için resmi görüşmelerin başlatıldığı ve bu konuda gerek ABD gerekse Irak hükümeti nezdinde girişimlere start verildiğinin belirtildi.

Türkmen şehri Kerkük kentinden başlayan ve Suriye sınırından Ürdün'e, Filistin yönetimindeki topraklardan ve İsrail'in Hayfa Limanı'ndan Akdeniz'e ulaştırılacak olan petrolün, hem İsrail'in petrol ihtiyacını karşılamasının hem de bölge ülkeleri arasında bir boru hattı oluşturmalarının amaçlandığı duyuruldu. Şayet bir oldu bitti ile Türkmen şehri Kerkük kuzey oluşumuna ilhak edilirse kimsenin şüphesi olmasın. Kerkük-Hayfa (İsrail) boru hattı faaliyete geçecektir. İsrail

1950'lerden beri Irak Kürtlerini boşuna mı destekliyor du? Ayrıca Kerkük-yumurtalık boru hattı da devre dışı bırakılacaktır. Bu bir komplo teorisi değildir. Önümüzdeki günler kimin haklı kimin haksız olduğunu gösterecektir. Bölge ülkeleri bunu bilmeli ve analiz etmelidir. Petrol zengini Kerkük bölge ülkelerinin anahtarıdır. Kerkük Kürtlerin eline geçerse bölgenin dengesi bozulacaktır. Irak'ın yarısına yakın petrol rezervleri ile Irak'ın kuzeyindeki en önemli konuma sahip Kerkük'ün hayal edilen bir Kürt devletini ekonomik bağımsızlığına kavuşturacaktır. Şimdiden önlem alınmalıdır. Yarın çok geç olacaktır!

BEŞİNCİ BÖLÜM

CELAL TALABANİ ve MESUD BARZANİ

IRAK KÜRT CUMHURBAŞKANI CELAL TALABANİ KİMDİR?

Onu aslında Batılı bir gazetecinin kaleminden anlatmak gerekir... The Guardian gazetesi, Irak'ın Kürt kökenli Devlet Başkanı Celal Talabani'nin kimliğini sorgularken, onu tanımanın imkansız olduğunu yazdı.

Talabani ile Bağdat'taki ikametgahında röportaj yapan gazetenin yazarı Jon Lee Anderson, "Onu tanımak imkansız. Hem ABD'nin dostu, hem İran'ın... Kendisini Maocu diye tanımlıyor, büyük bir servetin sahibi (bu servet nereden?). Kim bu Talabani?" sorusunu yöneltti.

Celal Talabani'nin güzel yemekler ve pahalı purolara düşkün bir siyasetçi olduğunu kaydeden Anderson, "Celal Amca" anlamına gelen "Mam Celal" diye tanınan Irak devlet başkanının ruh hali sık sık değişen biri yani "değişken bir kişiliği" olduğunu belirtti.

The Guardian yazarı, Talabani'nin rakiplerini ve hatta bazen müttefiklerini kurnazlığı sayesinde yok ederek Irak siyasetinde var olmayı başardığını, yıllar içinde dostluk kurduğu isimler arasında Saddam Hüseyin'den Ayetullah Humeyni'ye,

baba-oğul Bush'lara kadar pek çok ismin bulunduğunu yazdı.¹

CELAL TALABANİ'NİN SURİYE İLİŞKİSİ

Celal Talabani, partisinin (KYB) kuruluşu, Suriye'nin kendilerine olan desteği ve ilişkilerini şöyle anlatıyor;

"Suriye 'nin hem siyasi hem de manevi yönden partimizin kuruluşuna katkısı oldu. Örneğin Suriye bize bir temsilcilik açma izni verdi. Ayrıca tüm açıklama ve çağrılarımızı Suriye medyası aracılığıyla yapabiliyorduk."

"Başkan Hafız Esad'la özel ilişkilerimiz de vardı. Bu ilişkiler bilhassa beni başka yönlere de götürdü. İlişkilerimiz, Suriye'yle diyalogu olan Irak BAAS Partisi'nin merkez önderliği ve BAAS'ın Suriye kanadıyla da vardı. Tümü de, başta ekonomik, askeri eğitim olmak üzere her alanda bize yardım ediyorlardı²

Celal Talabani ve Barzani arasındaki çekişmelerin, hem ideolojik, hem taktiksel yönleri vardı. Talabani, Marksist ilkelere savunurken, Barzani'leri "gericilikle" ve Milliyetçilikle suçluyordu. Talabani, geçmişi itibari ile Maocu bir gelenekten gelmekteydi.³

İstihbaratçı Subay Cem Ersever Talabani'nin Suriye İstihbaratının Bir İşbirlikçisi Olduğunu Belirterek Şu Analizi Yapıyor:

1 Raşit Kısacık, ABD'den Kürtlere Bir Demet Kerkük, s.21

2 Serbesti, Sayı:3, Şubat 1999, s.57, 58

3 Hakkı Öznur, Cahşların Savaşı, s.460

Celal Talabani'nin yeterli adamı yoktu.

Bunu Suriye yönetimine bildirir; Suriye istihbaratı hemen harekete geçer ve bir Sosyalist Partisi kurulur.

Suriye İstihbaratının kurmuş olduğu " Sosyalist Partisi" yüzlerce gencini toplayarak Talabani'nin emrine verir. Fakat senaryo planlanan şekilde sonuçlanmaz. Irak ve Türk topraklarında çok sayıda insan ölür. Kürtler bir kez daha Talabani tarafından iğfal edilir.⁴

14 Ağustos 1993 tarihinde tercüman gazetesinde Cem Er-sever ile yapılan röportajda:

Sanırım Talabani ile ilgili anlattıkların, Kuzey Irak'ta Türk ordusunun uğradığı ihaneti daha iyi açıklayacak. Siz Irak'ın kuzeyinde Harekata da katıldınız. Sayın istihbaratçı, Irak'ın kuzeyinde neler oldu? Perde arkasında halkımızın bilmesi gereken bazı gizler var mı?

Talabani denen siyasi işportacı Türkiye'ye geldi. Eşref Bitlis (Jandarma Genel Komutanı) paşamızla bir iki defa görüştü. Ve inanın burada da işportacılığını göstererek, çok ilginç şeyler söylerdi. Mesela bunların bazıları şöyledir: 'Paşam ben Avrupa'da ki bir toplantıda da söyledim. Bizim başkentimiz Bağdat olacağına keşke Ankara olsaydı. Biz size Özbek ve Kırgızlar'dan daha yakınız. Birinci dünya savaşında bütün azınlıklar Osmanlı'ya ihanet ederken, Kürtler etmedi. Sizinle beraber dövüştü. Biz sizin küçük kardeşiniziz. Kıbrıs Türk Federe Devleti ne ise, biz de oyuz.

4 A. Cem Ersever, "Kürtler, PKK ve A. Öcalan" s.78,79

Adam korkunç işportacı. Malını satmasını çok iyi biliyor. Yaptığı, duygu sömürüsü ile çok kısa zamanda bizim büyüklerimizi etkiledi. Hayatımda onun kadar yüzü kızarmadan yalan söyleyen adam görmedim. Bu görüşmeler sonucunda ben bazı konularda (özellikle Talabani'nin kişiliği konusunda) rahmetli paşamızı uyarmama rağmen pek kulak asan olmadı. Talabani, etkileme faslını bitirdikten sonra, esas konuya girdi. Eşref Bitlis'e hitaben şu konuşmayı yaptı: "Paşam biz, PKK'dan, sizden daha çok rahatsız oluyoruz. Örgüt köylerimizi işgal etti. Köylülerimiz yurtlarına gidemiyor. Siz de bu alanları devamlı PKK var diye bombalıyorsunuz. Militanlar sığınaklarına çekilip kendini korurken, bombardımandan köylülerimiz zarar görüyor. Bunu ortadan kaldırmak için müşterek bir hareket yapalım. Siz kuzeyden gelin, biz de güneyden. Örgütü ortadan kuşatıp, ya imha edelim ya da bölgeden atalım."

Adamın söyledikleri o kadar mantıklıydı ki toplantıda olan tüm komutanları etkiledi.

Ben Eşref Bitlis Paşa'ya Talabani'nin kişiliğini bir daha anlattıktan sonra, olayı, bölgeye giderek incelemeyi ve hareket kararının bölgede yapılacak incelemeden sonra planlanması gerektiğini söyledim

Ben paşamızdan emri aldıktan sonra, Talabani'nin KYB Ankara temsilcisi Serçil Kazaz'ı aradım. Ertesi gün, Irak yolundaydık. Yalnız burada Talabani'yi bu kadar övdükten sonra, onun Ankara Temsilcisi Serçil Kazaz'ın alavere ve dalevelerinden bahsetmezsek haksızlık etmiş oluruz.

- **Serçil Kazaz'da Talabani yapısında mı?**

- Evet, derler ya at sahibine göre kişner. Serçil de Talabani'nin dümen suyunda. Her türlü karanlık yolu biliyor. Adam, Ankara'nın göbeğine her türlü elektronik konuşma bağlantısı olan karargahını kurmuş. Adam, yıllardır Talabani'nin ticaretini yönetiyordu. Yani kara paralarını akılıyor. Kendisine geleceğin maliye bakanı gözüyle bakılıyor. Kendisi temsilci kisvesi altında Türkiye'de resmen kaçakçılık yapıyor. Türkiye'den aldığı bazı malları kaçak olarak Irak'ın kuzeyine gönderiyor ve fahiş fiyatlarla sattırarak hem kendi halkını (Kürtleri) kazıklıyor hem de müthiş para kazanıyor.

- **Bunların içinde devlet yardımları da var mı?**

- İşin kötü tarafı da bu. Türkiye harekattan önce Barzani ve Talabani'nin peşmergeleri kullanması kaydıyla silah, cep hane, matara, kasatura, tabanca, çadır, battaniye, uyku tulumu, kalaşnikof, roketatarlar ve havan topları yardımında bulundu. Bunların ne olduğunu bilerseniz oturur ağlarsınız.

- **Ne oldu?**

- Hepsi parayla, KYB (Celal Talabani'nin Partisi) ve KDP (Mesud Barzani'nin Partisi) tarafından Kürtlere satıldı. Bunun organizasyonunu da Serçil Kazaz yaptı.

- **Ne ise şu hareket hazırlığına tekrar dönelim.**

- Seçil Kazaz'la birlikte Habur sınır kapısından geçerek Irak'ın kuzeyine girdik. Talabani ile burada durum değerlendirmesi yaparken, beni etkilemek için yine aynı şeyi yaptı. Duygu sömürüsü, sohbet arasında bana dönerek, aslında biliyor musunuz, biz Kürtler de Türküz dedi. Ben Talabani'nin kişiliğini tanıdığım için akıntıya kürek çekecek adam değil-

dim. Kendisinden bunu bana değil de Kürt halkına söylemesini veya bir kitabında yazmasını tavsiye ettim.

KÜRTLERE İFTİRA VE HAKSIZLIK YAPILIYOR!

Mesud Barzani: “Son zamanlarda Irak’ta bazı kitaplar yayınlandı. Bu kitaplarda, güvenlik birimlerinin ve istihbarat yetkililerinin bazı konuları yazarlara dikte ettirdikleri açıkça görülmektedir. Hatta bazı üst düzey subaylar ve istihbarat yetkilileri de kirli kalemleriyle, Irak tarihini çarpıtmak ve ulusal güçleri karalamak için kitaplar yazdılar.

*Sağ Önde MOSSAD Başkanı Meir Amit, Elinde Şapkasıyla Molla
Mustafa Barzani, İsrail Devlet Başkanı Zalman Şizar,
(İsrail)*

Öyle anlaşılıyor ki, bu kindarların ana gayelerinin bir parçası, Kürt kurtuluş hareketinin tarihini ve büyük başkanını karalamak oluşturmaktadır. **Amaçları, Kürt halkını bu hareketin ve başkanının yabancı güçlerle işbirliği içinde olduğuna ve isyanlarının sömürgecilerin direktifleriyle başladığına inandırmaktır.** Ama şunu unutuyorlar veya unutmuş gibi görünüyorlar. Bağımsız devletini kurma hususunda Kürt halkını meşru haklarından yoksun bırakanlar sömürgecilerdir (Sakin bu sömürgeciler ABD ve İngiltere olmasınlar?). Şu şövenistlerin halklarının ensesine binip onlara kan kusturmalarına imkân sağlayan devletleri kuranlar da sömürgeci emperyalistlerdir.

Barzani'nin İngiliz yetkilileriyle mektuplaşmasını işbirlikçilik ve karanlık ilişki olarak nitelendiriyorlar. Ben, taassupçu ve ırkçı kimselerin yazdıklarını ve bundan sonra yazacaklarını tartışmak niyetinde değilim. Çünkü Kürt halkının verdiği mücadelenin ve başkanlarının sergiledikleri fedakârlığın bu pis kalemlerin kirletemeyecekleri kadar yüce olduğuna ilişkin inancım sonsuzdur".⁵

Kürtler sömürgeciliğe karşı bağımsızlık savaşı yapıyorlarsa ne işi var ABD, İngiltere, İsrail.... Kürtler arasında? Yoksa ABD, İngiltere, İsrail....antiemperyalist savaş veriyorlar da dünya bu savaşın farkında değil mi?"

5 Mesud Barzani, "Barzani ve Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi", Doz Yayınları, 2003, s.421

*Mesud Barzani ve ABD Başkanı George Bush
(Ekim-2005 / Washington)*

Mesud Barzani günümüzde bu işbirlikçiliğe İngiltere ve ABD emperyalizminin Irak'taki tek müttefiki olan Barzani ve Talabaniye karşı tepkiler, örgütler ve eylemler oluşmaktadır. ABD, Irak'ta güvenliği Sağlayamaz veya Irak'ı terk ettiği bir durumda olası bir iç hesaplaşma yakın tarihin en acımasız örneklerinden biri olacaktır. ⁶

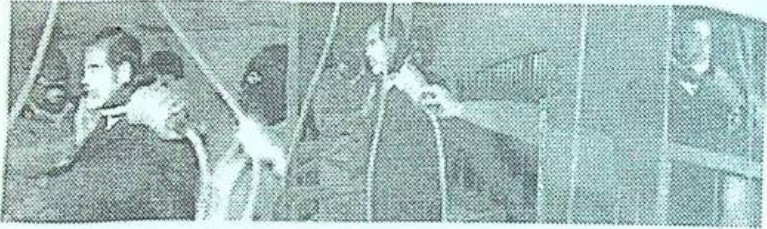
Mutlu Bir Aile Tablosu

*Ortada Saddam Hüseyin (Iraklılar tarafından idam edildi),
En Sağda Saddam'ın oğlu Uday (Amerikalılar tarafından öldürüldü),
Damadı Hüseyin Kamil (Saddam ve oğulları tarafından öldürüldü),
Saddam'ın oğlu Kusay (Amerikalılar tarafından öldürüldü), Saddam'ın
damadı Saddam Kamil (Saddam ve oğulları tarafından öldürüldü)*

6 Ersal Yavi, "Kürdistan Ütopyası, s.201

Dünya, zalim ve diktatör Saddam Hüseyin'in sonunu gördü. Saddam yönettiği gibi öldü. Bu dünya Firavuna ve Hazret-i Süleyman'a kalmadı. Gün gelir devran döner...

Saddam Yönettiği Gibi Öldü

ALTINCI BÖLÜM

IRAK'I ÖZGÜRLEŞTİRME OPERASYONU

IRAK'I ÖZGÜRLEŞTİRME OPERASYONU!

Irak'taki Mezhep Çatışmalarının Arka Planı

Iraklı eski bir işbirlikçi, ülkenin bölünmesini kolaylaştırmak için Iraklılar arasında mezhep çatışmasını körüklemek, alışveriş merkezlerinin bombalamak ve önemli şahıslara suikast birçok Amerikan hedefini deşifre etti.

Iraklı eski işbirlikçi şunları söyledi: "1991 savaşında ve Kuveyt'ten çekilme esnasında Irak ordusunda askerdim. Benim gibi birçok insanla birlikte Suudi Arabistan'a iltica başvurusunda bulunmaya çalıştık. Amerikan güçleriyle birlikte çalışma süreci böylece başlamış oldu. Orada Amerikan askeri komisyon vardı. Bu komisyon onlara katılmak ve Amerika'ya gitmek için gönüllü olan birçok Iraklıyı seçiyordu. Ben de bunlardan biriydim. 1992 yılında Amerika'ya, özellikle çoğunluğunu askeri yapılanmanın oluşturduğu bir adaya götürüldüm. Burada eski Necef valisi Adnan ed-Darfi'nin de ilerinde yer aldığı birçok Iraklı ile beraberdim. Yoğun İngilizce kursları ve suikast düzenlemek gibi görevimizi nasıl yürüteceğimize dair askeri eğitim aldık. Irak'ın işgaline yol açan son savaş süresince Irak ordusu içinde karmaşanın nasıl yayılaca-

ğı hususunda Amerika’da eğitim alan diğer arkadaşlarımdan oluşan bir grup ile birlikteydim. Irak’a Suudi Arabistan sınırından getirildik. Irak askeri üniforması giydirildik. Görevimiz gayet basitti: Iraklılar arasında kaos yaymak. Mesela Amerikan ordusu zaten herhangi bir şehri veya Bağdat’ın dış mahallelerini ve benzeri diğer yerleri ele geçirmişti şeklinde Irak güçlerinin hemen çökmesine sebebiyet verecek planın bir parçasını uygulamaktaydık. Benim içinde bulunduğum birim Bağdat’ın Azamiye bölgesindeki başkanlık sarayında konuşlanmıştı. Bir ay öncesine kadar Bağdat’taki akrabalarımızı ve yakınlarımızı ziyaret etmemize izin verilmekteydi. Bu yüzden Bağdat’ın batısındaki Sadr şehrinde bulunan ailemi ziyaret etmekteydim. Ancak durum gittikçe kötüleşmeye başladı ve silahlı kişiler sarayı terk eden herkese ateş açmaya başladı. Aileme, görüşmek için uygun bir vakitte saraya gelmelerini söyledim. Ancak bu şekilde görüşebildik. Başlangıçta görevim muhafızlık yapmak idi. Ancak zamanla durum değişti ve amerikan işgal güçleri beni, Bağdat sokaklarında suikastlar düzenleyen bir gruptaki birimde görevlendirdi. Görevimiz şahıslara yönelik suikast düzenlemektir. Amerikan işgal ordusu bize isimler, fotoğraflar, günlük hareket güzergahları ve yaşadıkları yerlere dair bilgiler veriyordu. Örneğin farzediniz ki Azamiye’de bir Şii öldürmekle, Sadr şehrinde bir Sünni öldürmekle vesair işlerle görevlendiriliyorduk. Birimde yer alan ve hata eden herhangi bir şahıs olursa öldürülüyordu. Benim birimde yer alan üç kişi Bağdat’ta Sünni politik bir kişiye yönelik suikastta başarısız olmalarının ardından Amerikan işgal güçlerince öldürüldü. Ayrı bir Amerikan gücü bunları

yok etmekle görevlendirilmişti. Bu söylediklerim iki yıl önce oldu. Bu birim Iraklılar, Amerikalılar, yabancılar ve Bağdat ile diğer Irak şehirlerinde yerleştirilen güvenlik birimlerinden oluşuyor. Bu birim sadece suikastlar düzenlemiyor. Bilakis bunlardan bazıları pazarlara ve yerleşim yerlerine bombalı araç saldırıları ve bomba patlatma konularında uzmanlaşmışlardır. Bu birim, Amerikan ordusunun öldürmek istemediği aranan kişileri tutuklama operasyonları yürütmektedirler. Bombalı araçları hazırlama bunları pazarlarda havaya uçurma eylemleri birçok farklı şekilde yapılmaktadır. Amerikan güçleri arasında bunların en iyi bilinen ve yaygın olanı kontrol noktalarında, aranan araçların içine yerleştirilen bombalardır. Diğer bir yol da sorgulama esnasında araçlara bomba yerleştirilmesidir. İstenilen şahıs herhangi bir Amerikan merkezine çağrıldıktan sonra bir bomba bu kişinin aracına yerleştirilir ve bu şahsa aracını bir polis merkezine veya bazı sebeplerle bir alışveriş merkezine sürmesi istenir. Burada da bu kişinin aracı havaya uçurulur.”

Irak'ta süren şiddet ve oluk oluk akan kan sizce kimin eseridir? Ama ne yazık ki dünyanın gözü önünde cereyan eden bu trajediye insanlar halen sessiz.

Dünyayı tehdit eden kötüler değil, onların yaşamasına izin verenlerdir. (Albert Einstein)

Irakta Suç Makinesi Özel Güvenlikçiler

Irak'lı sivillere hatırı sayılır bir bölümü, Amerikan ve İngiliz özel güvenlik şirketleri içinde bulunan sapık katiller tarafından öldürölüyor.

Irak'ta, çok sayıda özel güvenlik şirketi var. Bu şirketler 10 milyar dolarlık "güvenlik" pastasını paylaşmaya geldi. Bu adla Irak'a gelen özel paralı askerlerin sayısı onbinlercedir. İşte bunlardan birkaçı: **BLACKWATER, AEGİS, ZAPATA, ADS, KBR, CRESCENT, FALCON. DYNACORP, TRIPLE CONOPY...**

Irak'ta Özel Paralı Askerler

Bu kadar çok sayıda özel asker, özel bir ordu demek. Dünyanın en büyük özel ordusu Irak'ta. Bunların arasında kana doymayan sapık katiller var. Arabalara binip (country) kovboy müziği eşliğinde rasgele seçtikleri hedefleri tarıyorlar. Tıpkı Vietnam'da helikoptere hopperlör bağlayıp Wagner çalarak Vietnamlı köylüleri tarayarak öldürüyorlardı.

Bu ordu Amerikan ve İngiliz Ordularına ek bir özel ordu. Ancak her türlü silahı kullanan, bu "ordu", akıl almaz şekilde adam öldürüyor. Tipik bir kovboy gibi, köşelerde durup canlarının istediğini vuruyorlar.

Öyle bir ordu ki; Amerikan ve İngiliz ordusunda ne varsa onlarda da o var. Örneğin otomatik tüfekten tanklara, zırhlı araçlara, aklınıza gelen her çeşit roketlere kadar. Apaçi, Skorsky Superstallion, Chinook helikopterleri. Hatta insansız hava araçları. Bunlardan en tehlikelisi "Predator", hem de silahlı olanından. Kanatlarının altında Hellfire roketleriyle Irak üzerinde hedef arıyor. Hellfire roketleriyle 8 kilometreden hedefi vurabiliyorlar. Sözde bunlarla özel operasyonlar yapıyor. İşledikleri her suçun üzeri örtülüyor.

Suç makinesi bu sözde güvenlikçilerin Irak halkına karşı işledikleri insanlık dışı suçların bir kısmı ise: Seri cinayetler, adam kaçırma, soygun, tecavüz, Irak'ın kıymetli arkeolojik değerlerini dışarı kaçırmak, uyuşturucu ve silah kaçakçılığı... Irak'taki güvenlik şirketleri için çalışanlar; dünyanın her yerinden gelen maceraperest, eski asker ve polislerden oluşuyor. 17 Şubat 2005'de CNBC televizyonundan Lisa Myers, Irak'ta çalışan 4 eski Amerikalı güvenlikçi ile röportaj yapmıştı.

Myers röportajda Iraklı Kürtlerin diğer Iraklılara karşı kullanılmak üzere eğitildiğini söyledi. Anlaşılan o ki **Kürtleri eğiten eğitene**. Bu savaşın sonunda bir uluslararası mahkeme kurulursa hesap vereceklerin listesi hayli kabarık. Üstelik başta işgal güçleri “demokrasi getirmek” üzere geldikleri Irak’ı cehenneme çevirdiler. Irak her gün kan gölüne dönüyor, yüzlerce insan ölüyor. Bu emperyalist güçlerin şerrinden kurtulmanın bir çaresinin bulunması tüm dünya insanların görevidir.

ABD’nin Kiralık Katilleri Irak İşgalini Yürütüyor

Irak işgalinde ABD ordusu saflarında savaşan Latin Amerikalıların sayısı giderek artıyor. Uluslararası anlaşmalara aykırı olarak, Irak’ta 100 bini aşkın sayıda ve çoğunluğunu “Latino”ların oluşturduğu kiralık askerler, Amerikan işgalinin pekişmesi için ucuz fiyata savaştırılıyor.

BM, Irak’ta illegal askerler hakkında bir araştırma yapma kararı aldı. BM tarafından görevlendirilen bir araştırma komisyonu çeşitli Latin-Amerika ülkelerinde, eski askerlerle, asker aileleriyle, kiralık askerlerin kendileri ve politikacılarla görüşmeler yaptı.

Komisyon, araştırmalarında, kiralık askerler Irak’ta illegal olarak kalıyorlar ve çeşitli askeri operasyonlara katılıyorlar. Birçok kiralık asker, Irak halkına karşı işledikleri suçlardan ve ihlal ettikleri insan haklarından dolayı bu kiralık askerler herhangi bir ülkenin bayrağı altında olmadıkları için, sadece Irak’ta illegal kalmış olmakla itham edilmelerinin dışında bir yaptırımla da karşı karşıya değiller.

BM Komisyonu"na göre, Irak'taki illegal Latin-Amerikalı kiralık askerlerin sayısı artmaya devam ediyor ve tahminlerine göre ülkedeki sayıları 10 bin civarında. Özellikle Kolombiyalılar, Ekvadorlular, Perulular ve Şilili kiralıklar bulunmakta. Bu kiralıkların en büyük bölümü Amerikan Okulu (School of the Americas) adlı yerde eğitildiler ve basit İngilizce'nin yanı sıra özel olarak şehir gerillalarına ve isyanlara karşı mücadeleyi öğrendiler.

Irak'ta Paralı Kiralık Askerler

Amerikan Güvenlik Şirketi "Blackwater" gibi, Latin-Amerika'da kiralık asker arayan ve bulduklarını savaş bölgelerine kiralayan Amerikan güvenlik şirketlerinden biri de "Triple Canopy" adlı bir şirket. Bölgede en aktif şirketlerden biri olan "Triple Canopy", taşeronlar ya da başka adlar altında faaliyet sürdüren yan kuruluşları aracılığıyla çalışıyor.

Konunun bir analizini yapan Washington Post gazetesi, Irak'ta illegal kiralık askerlerin sayısının oldukça yüksek olduğunu ve bu sayının giderek artmakta olduğunu bildirirken,

şimdilerde 100 binden fazla kiralık askerin Irak'ta askeri faaliyetler içinde bunların tümünün de Amerikan güvenlik şirketleri "elemanı" olduğunu bu sayının işgalin başladığı 2003 yılında 48 bin olduğunu bildirdi

Amerika'nın neden Latin Amerikalı kiralık askerleri tercih ettiği sorusuna verilen yanıt ise çok basit: Çünkü onlar bütün diğer askerlerden ucuzlar. İngiliz, Amerikan ve Güney-Afrikalı kiralık askerlerin aylık ücretleri 8 bin ila 16 bin dolar arasında değişirken, Nepal kökenli Gurka'ların maaşları 3 bin dolar civarında. "Latino"lar ise aylık 1200-2500 dolara çalışıyor...

Bu kiralık katiller Amerikan vatandaşları olmadıkları için öldürüldüklerinde kayıtlara geçmiyor. Bu ahlaksız, kirli ve adi tezgahı işgalciler Irak'ta sahneliyor. Hemde dünyanın gözü önünde...

İnsanın Kanını Donduracak Eylemler

Amerikan The Nation dergisi, Irak'ta insanlık dışı eylemlerine tanık ABD'li askerlerin gözünden savaşın resmini çıkardı. Amerikalı askerlerinin konuyu kaleme alan 2002 Pulitzer Ödüllü Chris Hedges ve Laila Al-Arian: "Askerlerin anlattıkları savaş, karanlık ve hatta ahlaksız bir eylem. Duyduklarımız bize sömürge savaşlarını hatırlattı."

* Teğmen Bardy van Engelen: Oradaki kanı şudur: Bir Iraklı ölü, yeni bir Iraklı ölüdür. Ne olmuş yani?

* Çavuş Josh Middleton: İngilizce bilmiyor ve esmerlerse, insan olmadıklarına inanırdık. İstedığımızı yapabiliydik yani.

* Çavuş-Aidan Delgado: Iraklı mahkûmların cesetleri kamyonunda duruyordu. Biri ceset torbasını açıp başına ateş etti. Bir asker, eline kaşık aldı ve adamın beynini çıkardı. Yiyormuş gibi yaparak gülümseyip fotoğraf çekti. Üstüne “Bu pislikle resmimi çekin. Seni gerçekten s...tiler değil mi?” dedi.

* Gözcü Joe Hatcher: Yanlışıyla öldürdüğümüz sivillerin yanlarına Kalaşnikof AK47 silahları bırakıyorduk ki bizimle çatışmaya girip öldükleri sanılsın... Bazen bomba için kazıyormuş gibi göstermek için kürek bile gömdük.

* Çavuş Kelly Dougherty: Konvoya verilen tek emir asla durmamasıdır. Önümüze 3 eşeğiyle yürüyen bir çocuk çıktı. 10 yaşındaydı. Hiç durmadan çocuğu ve 3 eşeğini dümdüz ettik.

* Piyade Teğmen Jonathan Morgenstein: Her bir öldürülen siville ilgili olarak soruşturma açamazsınız, çünkü o kadar çok ölüyorlar ki bununla zaman kaybedersiniz.

* Birinci Çavuş Perry Jeffries: Biz Amerikalılar “dur” demek için parmaklarımız yukarı bakar şekilde elimizi kaldırır ve sallarız. Iraklılar içinse bu “merhaba, gel” demek. Biz kontrol noktalarında dur dedikçe onlar bize doğru geliyorlar. Sonra bir bakıyorsunuz ki askerler hamile kadınları vurmaya başlıyor...

* Uzman Çavuş Patrick Resta: Irak’a gelişimizden bu yana “uyarı ateşi” yoktur şeklinde eğitildik. Onları yaralamak veya canlı ele geçirmek yerine öldürmemiz istendi hep.

* Teğmen Morgenstein: Ailesiyle çatışma hattında kalan bir adamın frenleri patladı. Ateş ettik, adam paramparça oldu...

Hadisa Kasabasında Katledilen Masum İnsanlarımız

İşgalci ABD askerleri Irak'ın Hadisa kasabasında çoluk çocuk 24 sivil soğukkanlı biçimde öldürdüler (Katliam yaptılar). Erbaş Humberto Mendoza “vur” emrini komutanı çavuş Frank Wuterich’den aldığını itiraf etti. Hadisa kasabasında 19 Kasım 2005’te girişilen bir operasyonda erbaş Mendoza; “Bir evin kapısını çaldık, deniz piyadeleri bekliyordu. Çavuş Wuterich “kapıyı açtıklarında ateş açın” dedi. Ateş edip antrede duran bir erkek çocuğunu öldürdüm. Bir başka evde yatak odasının kapısını açtığımda kadın ve çocuklar gördüm. Dışarı çıkıp erbaş Stephen Tatum’a “sadece kadın ve çocuklar var” dedim. Oda “Güzel, öldür onları “ dedi. Evin ön cephesine döndüm, arkamdan kapı açıldı ve bir gürültü koptu. Öğleden sonra geri dönünce bir oda dolusu cesetle karşılaştım.”¹

Hadisa Katliamında, saklanarak yaralı kurtulan 10 yaşındaki İman, yaşadığı dehşeti şöyle anlattı; “Okula gitmek için kalktım. Babam namaz kılıyordu. Dışardaki bazı patlama ses-

¹ Radikal Gazetesi, 1 Eylül 2007, Cumartesi

lerinin ardından askerler evimize girdi. Dedemin ve ninemin odasına bomba attilar. Annemi gözümün önünde katlettiler. Teyzemi kucağındaki bebekle, dayımı ise evden kaçmaya çalışırken vurdular. Bacağımdan yaralandım. Sadece ben ve kardeşim Abdurrahman kurtulduk. Çok korkmuştuk. Kımıldamaktan bile çekindik. Yakınlarım hemen ölmedi. Amerikalı askerler gidince ailemin inleyerek ölmesini seyrettik.”

12 Mart 2006 tarihinde Irak'ın Mahmudiye kasabasında tecavüz ettikleri 14 yaşındaki bir kızı ve ailesini öldürüp eyleme karışanların ifadeleri ve olay yerinde yapılan incelemeler tüyler ürpertici tecavüz ve cinayetlerin ayrıntılarını gün ışığına çıkardı.

Saldırıya katılan Uzman Er James Barker'ı (23) sorgulayan Özel Ajan Benjamin Bierce, zanlının 12 Mart tarihinde Mahmudiye'de yaşanan olayla ilgili yazılı ifadesini olayı değerlendiren panele sundu. Barker'a göre olay günü, altı asker hep birlikte enerji içeceğiyle karıştırılmış viski yudumluyor, golf toplarıyla atış yapıyorlardı. Uzman er Steven Green (20) bu sırada, “Canım gidip Iraklı öldürmek istiyor” dedi. Çavuş Paul Cortez, Er Bryan Howard, Er Jesse Spielman ve Çavuş Anthony Yribe de Green'e uyup siyaha bürünüp başlarına maske geçirdiler.

14 yaşındaki Abir Kasım el-Canabi'nin evini basan Amerikalılar, Howard'ı dışarıda gözcü bıraktılar. Steven Green, kızın anne babası ile beş kardeşini yan odaya götürürken, Cortez saldırdığı kurbanını yere yatırdı. Cortez, elbisesini bel hizasına kadar kaldırdığı kıza tecavüz etmeye çalışırken, Barker da mağdurenin ellerini tutuyordu.

Bu sırada öteki odadan gelen Green, “Hepsi öldü. Biraz önce onları öldürdüm” dedi. Sıra Green’e gelmişti, vahşet tüm acımasızlığıyla devam ediyordu. Tecavüz sonrasında Green, kızı AK-47 tipi yarı otomatik tüfekle başından vurarak öldürdü. Howard ve Spielman, tecavüz ve cinayetlere katılmazken, evin kundaklanmasında rol aldılar. Saldırı sonrasında 200 metre ötedeki kontrol noktasına geri dönen Amerikalı askerler, ızgarada tavuk kanadı yapıp kendilerine ziyafet çektiler.

DOKTOR RAPORU

“Böyle Vahşet Görmedim”

Amerikan katliamı sonrasında Mahmudiye’deki eve ilk giden kişi olan doktor, dehşet verici bir görüntüyle karşı karşıya kaldığını anlattı.

Sol gözünün altından giren tek bir kurşunla öldürülen genç kızın sonrasında üzerine benzin dökülerek yakılmak istendiğini anlatan doktor, Abir’in 5 yaşındaki kızkardeşi Hadil’in de başından vurularak öldürülmüş olduğunu aktardı. Genç kızın annesi Fikriye’nin göğüs ve karın bölgesinin kurşunlarla delik deşik olduğunu rapor eden doktor, babasının da beyninin paramparça edildiğini belirtti. Adı açıklanmayan görevli, “Kendimi çok kötü hissettim. İki hafta boyunca bunun etkisinden kurtulamadım” dedi.

Bu özgürlükten şikayeti olmayan tek grup Irak Kürtleridir. Çünkü canla başla işgalcilerin Irakta kalmalarını istiyorlar. Hem de yalvararak. Hayatımızı cehenneme çevirenlere ısı-

rarla kalmalarını isteyenlerin nedeni ne olabilir sizce? İşte Amerika'nın Irak'a getirdikleri demokrasi, özgürlük ve barış... İnsan hakları kuruluşlarına, kendini barışçı zannedenlere ve bütün insanlara ithaf olunur.

İşgalcilerin Gözünde, Her Iraklı Potansiyel Bir Teröristtir.

Iraklıların hakları ya da duygularının ABD'nin yaptığı hesaplarda yeri yoktu. Bir saldırıyı yöneten İkinci Deniz Piyadeleri Tümeni'nden Albay Stephen W. Davis'in açıkladığı üzere: “Burada insanların kalbini ya da aklını düşünecek halimiz yok, gereksiz.”²

İnsanlar her gün sırf Iraklı oldukları (Irak Kürtleri hariç) için tacize uğruyorlar, öldürülüyorlar, tutuklanıyor ve işkence görüyorlar.

ABD ordusu, Irak'ta, “şüphelilere ve onların ailelerine karşı vahşice davranışlarda bulunup, mallarıyla mülklerini yakıp yıkarken, ayırım gözetmeden herkesi tutuklamakta bir sakınca görmüyorlardı”. “Bazen, yaşlılar, özürlüler ya da yataklak hastalar dahil, bir evin bütün erkeklerini tutukladıkları oluyordu.” ABD askeri yetkililerinin bile itiraf ettiği kadarıyla, Ebu Greyb hapishanesinde gözaltında tutulılardan “yüzde 70 ila 90'ı ‘yanlışlıkla’ tutuklanmıştı”.³

ABD'li askerlere, Iraklılara (tıpkı bir zamanlar Vietnam halkına karşı davrandıkları gibi) pek insan muamelesi yapma-

2 Kirk Semple ve Edward Wong, “Majör Offensive Hits Insurgents on Iraqi Border”, *New York Times*, 6 Kasım 2005, bölüm 1, s. 1.

3 Francis Williams, “Most Detainees in Iraq Arrested by Mistake, Says Red Cross”, *Financial Times* (Londra), 11 Mayıs 2004, s. 10

maları öğretilmişti. Vietnam'da yerlilere nasıl *gook* diyorlarsa, burada da Iraklılara *hacı* diye sesleniyorlardı. Her Iraklı potansiyel bir teröristti onların gözünde; en tepedeki siyasal ve askeri yetkililerden, birliklere gönderilen açık bir mesaj vardı: Iraklıların ölmesinin ya da acı ve ıstıraplar içinde kıvranmalarının hiçbir önemi yoktu. Nitekim, bazen Iraklılara sırf eğlence olsun diye işkence yapıyorlardı. 82. Hava İndirme Birliği'ndeki askerlerin gözünde, Iraklıları dövme 'biraz eğlenmek' ve stres atmaktı. Tümendeki çavuşlardan biri, Iraklı PUC'ları (gözaltına alınan Iraklıları, ABD'nin yasal haklarını tanımak istemediği savaş esirlerinden ayırmak amacıyla kullanılan Person Under Control'un kısaltılmışı; yani, kontrol altına alınmış Iraklıları) durmadan 'becerdikleri'ni ya da 'dumanladıklarını' anlatıyordu:

'Bir PUC'u becermek' onu ölesiye dövme demektir. Kafalarına, göğüslerine, bacaklarına ve karınlarına, nerelerine denk gelirse vuruyoruz, onları yere yıkıyoruz ve bayılına kadar dövüyoruz. Böyle olaylar her gün oluyor.

Birini 'dumanlamak', takatleri kesilene ve bayılına kadar gergin pozisyonda tutmak demektir. Böyle olaylar da her gün oluyor. Bazı günler canımız öyle sıkılıyor ki, hepsini bir köşeye oturtuyor ve bir piramit yaparak birbirlerinin üstüne çıkarıyoruz. Ebu Greyb'te böyle müthiş eğlenirdik.⁴

4 Eric Schmitt, "3 in 82nd Airborne Say Beating Iraqi Prisoners Was Routine", *New York Times*, 24 Eylül 2005, s. A1. Human Rights Watch, *Leadership Failure: Firsthand Account of Torture of Iraqi Detainees by the US Army's 82nd Airborne Division*, Cilt 17, No: 3 (G), Eylül 2005: <http://hrw.org/reports/2005/us0905/index.htm>, ve akt. "Torture in Iraq: A Report by Human Rights Watch", *New York Review of Books* 512, No: 17 (3 Kasım 2005), s. 67-72.

Gözaltına alınan ya da tutuklanan kişilere yönelik bu tür kötü muameleler Ebu Greyb'ten önce başlamıştı ve o zamandan beri halen de devam etmektedir. Ebu Greyb'te kötü muameleye maruz kalan Iraklılardan biri olan Haydar Sabbar ABD, “kendisinin ve altı hücre arkadaşının nasıl dövülüp çıplak bırakıldıkları”nı, “birbirlerinin üstüne çıkartılıp, birdirbir pozisyonunda sırtlarına oturtulduklarını, apışaralarına çökertilip oral seks yapmaya zorlandıklarını anlatıyordu. “Aşağılatıcı uygulamalardı hepsi. Hiçbirimiz hayatta kalacağımızı tahmin etmiyorduk. Bizi öldüreceklerdi, oradan sağ çıkamayacaktık.”⁵

Böyle olayların duyulmasının yaygınlaşması üzerine, Güney Carolina'dan sağcı senatör Lindsey Graham bile, “Burada sadece insanları küçük düşürücü bir olaydan söz etmiyoruz, düpedüz tecavüzler ve cinayetlerden söz ediyoruz,” demek zorunda kalmıştı.⁶

ABD Başkanı Bush, Irak işgalini, Irak'ta “artık işkence odaları ya da tecavüz odaları kalmayacak” diyerek meşru kılmaya çalışmıştı.⁷

Irakta bulunan Amerikalı askerlerden biri şöyle diyordu: “Ben Irak'a ilk geldiğimde, hükümetin söylediklerine, kitle imha silahları aradığımıza, ülkeyi demokrasi için emin bir yer haline getireceğimize ve bu tür şeylere gerçekten inanıyor-

5 Ian Fisher, “Iraqi Recounts Hours of Abuse by U.S. Troops”, *New York Times*, 5 Mayıs 2004, s. A1.

6 Edward Epstein, “Rumsfeld Warns of Photos Depicting Worse Abuses”, *San Francisco Chronicles*, 8 Mayıs 2004, s. A1

7 Mike Ailen, “Bush Defends Year-Ago Claim of End of ‘Major Combat’ in Iraq”, *Washington Post*, 1 Mayıs 2004, s. A7.

dum. Fakat Irak’a ayak basar basmaz başka bir hikâyeyle karşılaştım: Iraklıların bizi istemediklerini anlamam çok sürmedi... Eğer yabancı bir gücün askerleri *bizim* ülkemize gelseler, *bizim* topraklarımızı işgal etseler ve *bizim* evlerimize girselerdi, ben de onlarla savaşırdım.”⁸

Irak işgali hiç kimsenin güvenliğini arttırmadı. ABD birlikleri Irak’ta ne kadar uzun kalırsa, onlara karşı muhalefet ve direniş de aynı ölçüde artacak. İşgal zaten başlı başına direnişin kaynağıdır; Bugün Irak’taki direniş, ABD ordusunda herhangi bir yetkilinin tasavvur edebildiğinden çok daha yaygındır. ABD’li planlamacılar, çabuk, sonuç alması kolay bir savaşa giriştiklerini sanıyorlardı.

The Guardian gazetesine konuşan direnişçilerin 1920 Devrim Tugayı sözcüsü: “Bizce, Irak’ta iki tip insan var. Sünni ya da şii değil. Kürt ve Arap değil. Müslüman ve Hristiyan değil, işgalin yanında olanlar ve işgale karşı olanlar. İşgale destek veren kardeşim bile olsa onu öldürürüm. Ancak, masumlara dokunulmamalı. Bütün yabancı birlikler Irak’ı terk edene kadar silahlı direniş sürecektir. Irak Iraklılarındır. Biz sadece işgalcilerle işbirliği yapanlarla yapmayanları ayırt ediyoruz.”

Siz hiç duydunuz mu? Ülkemizi işgal edenler kurtarıcı oluyor ama ülkesini savunanlar ise terörist.

Kentucky, Lawton’dan Darly Anderson adlı asker, Irak’a geri dönmektense, Amerika Birleşik Devletleri’ne bir daha asla giremeyebileceğini bilerek Kanada’ya geçmeye ve orada barınmaya çalışmaya karar vermişti. “Bağdat’a geri dönsey-

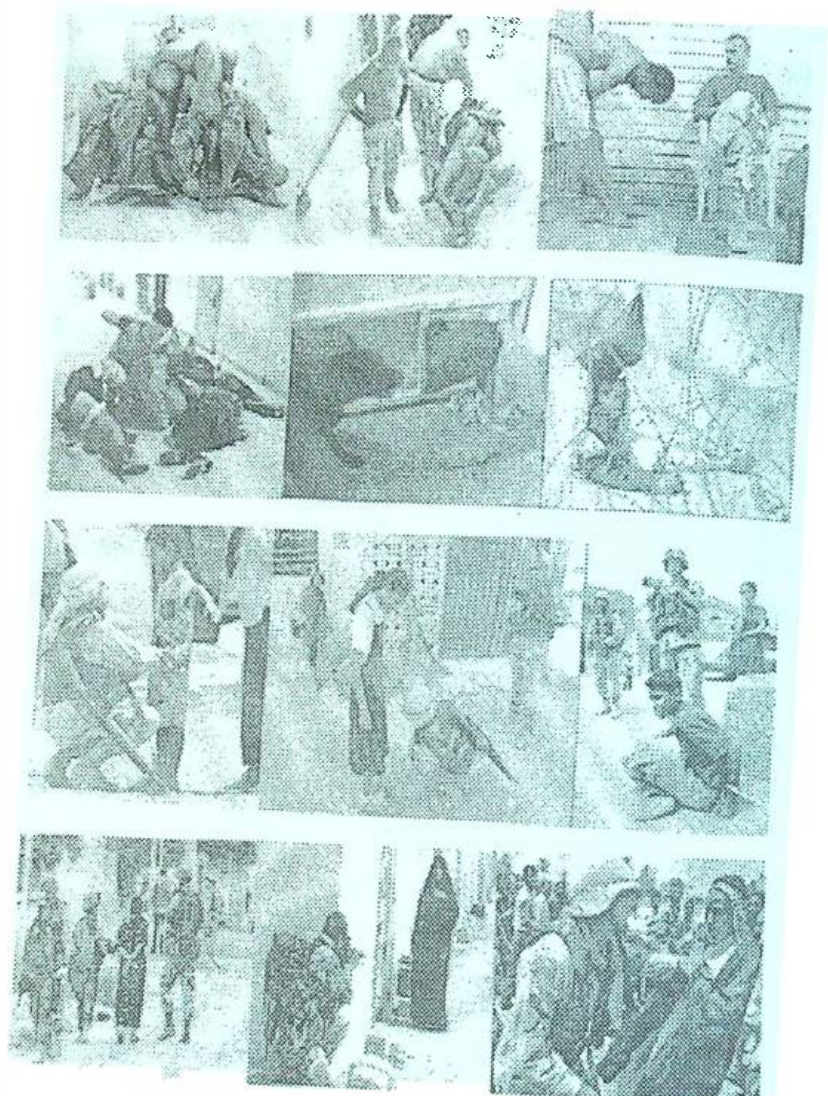
8 Amy Goodman’la söyleşi: *Democracy Now!*, 15 Mart 2005.

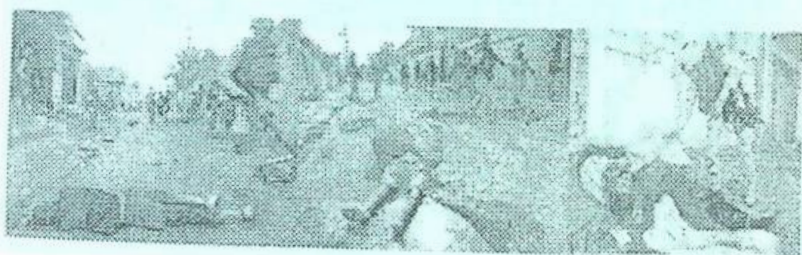
dim benden tekrar insanları, sivilleri öldürmemi isteyeceklerdi; artık yapamazdım,” sözleriyle açıklıyordu kendi durumunu. “Kendilerine yardım ettiğimizi sandığımız insanlarla savaşıyoruz, oysa onlar bizden nefret ediyorlar ve ne zaman so-kağa çıksak, ülkelerini işgal ettiğimiz için üstümüze ateş açıyorlar. Onların evlerine, işyerlerine girmemiz, yollarını kapatmamız isteniyor bizden; onların gözünde işgalci bir gücüz biz, günlük hayatlarını alt üst ediyor, cehenneme çeviriyoruz. Kurtarıcı değiliz. Evlerine baskın düzenliyor, ailelerini öldürüyor.”⁹

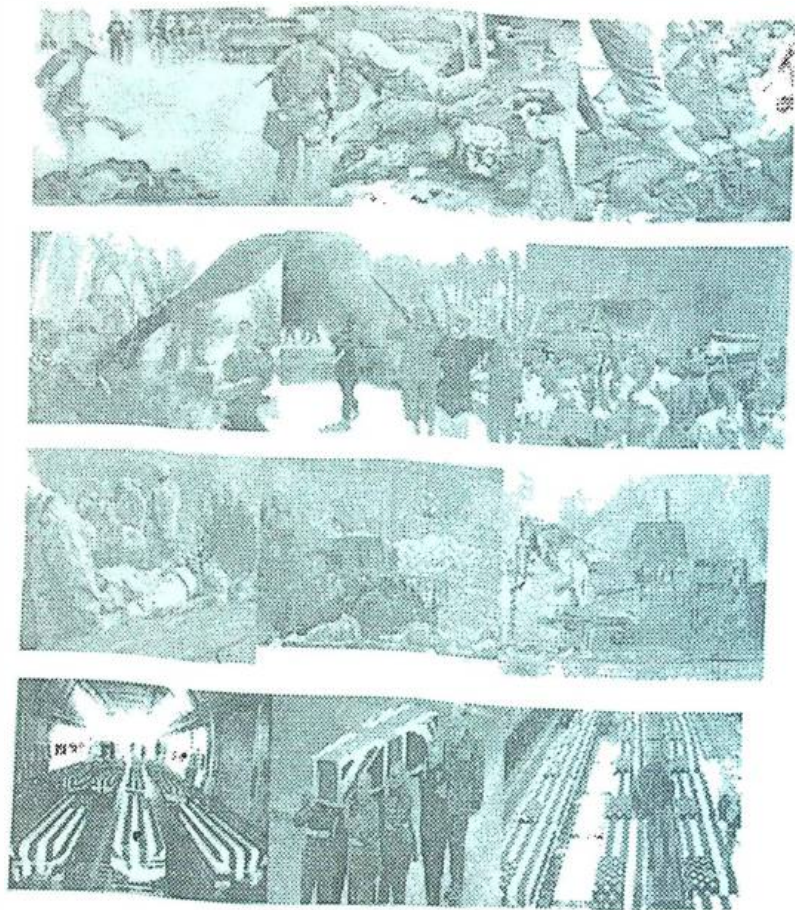
İngiliz oyun yazarı Harold Pinter: “Halk unutmaz. İnsanlar dostları ve yakınlarının ölümelerini unutmazlar, işkenceyi ve aşağılanmayı unutmazlar, adaletsizliği unutmazlar, zulmü ve baskıyı unutmazlar, kudretli güçlerin terörizmini unutmazlar. İnsanlar unutmamakla kalmazlar, bir an gelir, aynı şiddetle cevap verirler.”¹⁰

9 Paolo Pontoniere, Pacific News Service, “Deserters Speak Out,” *Chicago Sun Times*, 31 Temmuz 2005, s. 5

10 Harold Pinter, Torino Üniversitesi’nde Fahri Doktorluk konuşması, Torino, İtalya, 27 Kasım 2002

IRAK'IN ÖTEKİ YÜZÜ
"İrak Kürtleri"

İstihbarat Oyunları PETROL ve KERKÜK

KAYNAKLAR

- Abaskal, Ernesto Gomez. Bağdat Görevi, Nazım Kitaplığı, İstanbul, 2006*
- Aburish, Said K. Saddam Hussein, The Political Of Revenge (Sadam Hüseyin: İntikamın Politikası, Blooms bury, London, 2001*
- Aegleton, William. 1946 Mehabad Kürt Cumhuriyeti, Çeviren : M. Emin Bozarıslan, Koral Yayınları, İstanbul, 1990*
- Akfırat, Fikret. Kukla Devlet, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2004*
- Akgün, Mustafa. Yahudinin Tahta Kılıcı, Ra Kitap, İstanbul, 2006.*
- Aras, Bülent., Irak Savaşı Sonrası Ortadoğu, Tasam Yayınları, İstanbul, 2004*
- Arı, Tayyar. Irak, İran ve ABD, Alfa Yayınları, 2. Baskı, İstanbul, 2004*
- Armaoğlu, Fahir. Filistin Meselesi ve Arap-İsrail Savaşları, Türkiye İş Bankası Yayınları, Ankara, 1989*
- Arno ve, Anthony. Irak'tan Çekilmenin Mantığı, Agora Kitaplığı, İstanbul, 2006*
- Avı, Gültekin. İstahbarat Oyunları, Orduların Karanlık Senaryoları, Birey Yayıncılık, İstanbul, 2007.*
- Baer, Robert. Görmedim Duymadım Bilmiyorum, Bir CIA ajanının anıları, Doğan Kitapçılık, İstanbul, 2006*
- Bainbridge, Margaret. Dünyada Türkler, Say Yayınları, İstanbul, 1995.*

- Beit – Hallahmi, Benjamin. Original Sins: Reflection On The History Of Zionism and Israel. Newyork: Olive Brunch Pres, 1993.*
- Beit – Hallahmi, Benjamin. The Israeli Connection: Who Israel arms and why. Newyork: Pantheon Books, 1987*
- Beyatlı, H.Kemal. Irak Türklerinin Tarih, Dil ve Kùltürleri ve Musul, Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara, 1998*
- Black lan, Benny Morris. Israel's Secret Wars: A History Of Israel's Intelligence Services. Newyork. Grove Weidenfeld, 1991.*
- Barzani, Mesud. Barzani ve Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi I,2. İstanbul Doz Yayınları, 2005*
- Ballı, Rafet. Kürt Dosyası, Cem Yayınları, İstanbul, 1992*
- Cevizoğlu, Hulki. Amerika'nın Körfez Savaşı, Cevizkabuğu Yayınları, 2. Baskı, Ankara, 2003*
- Çevik, Halis. Uluslar arası Politikada, Kadim Toprakların Tradejisi, NKM Nüve Kültür Merkezi Yayınları, Konya, 2005*
- Dan Raviv, Yossi Melman. Every Spy a Prince: The Complete Story Of Israel's Intelligence Community. Boston: Houghton Mifflin Company, 1991.*
- Darwish, Adel, Gregory Alexander:Unloly Babylon: The Secret History Of Saddam's War. 2.b. London. Victor Gollancz, Ocak, 1991.*
- Dağlı, Faysal. Birakuji, Belge Yayınları, İstanbul, 1994.*
- Demirci, Fazıl. Bir dramın Öyküsü, Ankara, 1996.*
- Dursun, İsmail. İsrail/ABD Ve ingiliz Üçgeninde Kürt Tezgahı, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul 2006*
- Edmond Gharib. The Kurdish Question In Iraq. Syracuse: Syracuse University Pres, 1981*
- Edmonds, C.J., Kürtler; Türkler ve Araplar, Avesta Yayınları, İstanbul, 2003.*

- Eroğlu, Cevat. *İsrail'in Beka Stratejisi ve Kürtler*, Sayfa yayınları, İstanbul, 2003.
- Findly, Paul. *They Dare To Speak Out: People and Institutions Confort Israel's lobby*. Chigago: Lawrence Hill Books, 1989.
- Galbraith, Peter. *Irak'ın Sonu, Ulus devletlerin çöküşü mü?*, Doğan Kitapçılık, İstanbul, 2007
- Gerçeksever, Abdülkadir, *Kayıp Kimlik Basra Körfezi, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul, 2005*
- Hasan, Mazin. *Irak'ın Gizlenen Gerçeği: Türkmenler Avrasya Stratejik Araştırma Merkezi Yayınları, ASAM Yayınları:57, Orta-doğu Araştırma Dizisi:4, Ankara 2003.*
- Hay, W.R. *Senetan fi Kurdistan, 1918 -1920 (İki Yıl Kürdistan'da), İngilizceden Arapçaya Tercüme: Fuat Cemil, 1. Kitap, 1. Basım, 1973*
- Hürmüzlü, Erşat. *Irak'ta Türkmen Gerçeği, Kerkük Vakfı Yayınları, İstanbul, 2005.*
- Hürmüzlü, Erşat. *Türkmenler ve Irak. Kerkük Vakfı Yayınları, İstanbul, 2003*
- Hersh, Seymour H. *Emir Komuta zinciri, 11 Eylül'den Ebu Gureyb'e Uzanan Yol, Agora Yayınları, İstanbul, 2005.*
- Heykel, Muhammed. *3. Petrol savaşı, Pınar Yayıncılık, İstanbul, 1992*
- Keegan, John. *Irak Savaşı ve Türkiye, Marka Yayınları, İstanbul, 2005.*
- Kerküklü, Ali. *Oyun İçinde Oyun Kerkük, Kum Saati Yayınları, İstanbul, 2006.*
- Kısacık, Raşit. *ABD'den Kürtlere Bir Demet Kerkük, Truva Yayıncılık, İstanbul, 2007*
- Kutschera, Chris. *Kürt Ulusal Hareketi, Avesta Yayınları, İstanbul, 2001.*

- Longrigg, Stephen Hemsley. 1900 – 1950 Arası Yeni Irak, Tercüme ve Yorum, Selim Taha el-Tikriti, el-Fecir Yayınları, Bağdat, 1988.
- Nakdimon, Shkomo. Irak'ta ve Civar Ülkelerde MOSSAD, İsrail ve Kürtlerin Umutsuz Umudu, DAR EL-JALEEL (Dar el Celil) Yayınevi, Amman, 1997.
- Mcdowal, David. Modern Kürt Tarihi, Doruk, İstanbul, 2004
- Minorsky, Vladimir F. Musul Sorunu, Çeviri: Salim Şahin, Kürt Araştırmaları Merkezi Yayınları, İstanbul, 1998.
- Nakip, Mahir. Kerkük'ün Kimliği, Bilgi Yayınevi, Ankara, 2007.
- Onay, Yaşar. Neden Irak? Küresel Egemenlik Savaşı Ve Irak, Babil Yayıncılık, Ankara, 2003.
- Özmen, Süleyman, Ortadoğu'da Etnik, Dini Çatışmalar Ve İsrail, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2. Baskı, İstanbul, 2002.
- Özkan, Tuncay. CIA Kürtleri, Kürt Devleti'nin Gizli Tarihi, Alfa Yayınları, İstanbul, 2004.
- Özner, Hakkı. Çahşların savaşı, Altıncüre Yayınları, Ankara, 2003.
- Pısyar, Necefkuli. Kanlı MAhabad'dan Aras'ın Kıyılarına, Avesta Basın Yayın, İstanbul, 2001
- Polk, William R. Irak'ı Anlamak, Çeviri: Nurettin Elhüseyni, NTV Yayınları, İstanbul, 2007
- Randal, Jonathan C. Bunca Bilgiden sonra Ne Bağışlanması? Avesta Yayınları, İstanbul, 2001.
- Samancı, Aziz Kadir. Irak Türklerinin Siyasi Tarihi, DarASAQI Yayınları, Beyrut (Lübnan), 1999.
- Segev, Samuel, The Iranian Triangle, New York: The Free Press, 1988.
- Silleli, Turan. Büyük Oyunda Türkiye-Irak İlişkileri, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul, 2005.

- Şimşek, Erdal. *ABD-İsrail-İran Üçgeni, Ortadoğu'da Oynanan Kirlî Oyunlar; Neden Kitap Yayıncılık, İstanbul, 2007*
- Taşkın, Hasan. *Kıskaç, Askerî Stratejiye Göre Kaostan Çıkış, Truva Yayınları, İstanbul, 2006*
- Thomas, Gordon. *Gideon'un Casusları, Mossad Gizli Tarihi. Kori-dor yayınları, İstanbul, 2005*
- Türk, Hakan. *Millî İstihbarat teşkilatı, Mossad, Dünya Yayınları, İstanbul, 3.b.2004.*
- Türker, Doğan. *Büyük Tasfiye Operasyon Amerikan Derin Devleti, Alfa Yayınları, İstanbul, 2008*
- Terzibaşı, Ata. *Kerkük Matbuat Tarihi, Kerkük Vakfı Yayınları, İstanbul, 2005.*
- Todd, Michael. *Çuval!, Baskında yakalanan sivil tanık, Doğan Kitapçılık, İstanbul, 2007*
- Williams, Robert H. *Somuncu Dünya Düzeni, Bir CIA Ajanının Kaleminden Yahudi Ütopyası, Karakutu Yayınları, İstanbul, 2006.*
- Yavuz, Turan. *ABD'nin Kürt Kartı. 2.b. İstanbul: Otopsi yayınları, 2003.*
- Yahya, Harun. *İsrail'in Kürt Kartı, Araştırma Yayınları, İstanbul, 2002.*
- Yavi, Ersal. *Kürdistan Ütopyası. 1. ve 2. Dosya, Yazıcı Yayınevi, İzmir, 2006*
- Yıldız, Kerim. *Irak Kürtleri Dün, Bugün ve Yarın, Belge Yayınları, İstanbul, 2005*

İNTERNET KAYNAKLARI

9 Temmuz 2006, JTW www.turkishweekly.net

<http://www.sonsuzhaber.com/haber/haberdetay.php?hit=3488>

<http://www.haber10.com/haber/36858/>

<http://www.jeopolsar.com/13.htm>

<http://www.gazeteci.tv>, Tuncer Bahçıvan

http://www.albasrah.net/magalat_mukhtara/arabic/0704/_150704.htm

<http://www.heyctnet.org>, 18 Mayıs 2007

<http://Haber3.com> / Gazeteci.tv, 27 Eylül Çarşamba

<http://www.heyetnet.org>, Pazar, 20 Mayıs 2007

<http://www.youtube.com/watch?v=XTt84I3bxF4>

Büyük rail Stratejisi

AYHAN HADİ GÜNDOĞDU, ALİ CEMİL ÇELİK

GİZLİ HARP MİSYONU

ve Dezenformasyon

İstihbarat Oyunları PETROL ve KERKÜK

(Bu formda belireceğiniz görüşler yayınevi olarak gelişmemiz için bize veri oluşturacaktır. Bu da size kaliteli ve doyurucu yayınlar olarak geri yansıyacaktır.)

Formu Doldurma Tarihi:

1. Adınız, Soyadınız:

2. Doğum Yeri ve Tarihiniz:

3. Cinsiyetiniz: ☐ Kadın ☐ Erkek

4. Uğraşınız

☐ Öğrenciyim: ☐ Bölüm:

☐ Çalışıyorum Kurum: ☐ Görev:

5. Adres Bilgileriniz

Ev/İş Adresiniz:

.....

Ev/İş Tel: Ev/İş Fax: e-posta:

6. IQ KÜLTÜR SANAT Yayıncılık için daha önce böyle bir form doldurdunuz mu?

☐ Evet ☐ Hayır

7. Bu Kitabı okumayı neden Tercih ettiniz?

.....

8. Bu Kitapla ilgili düşünceleriniz nelerdir?

.....

İSTİHBARAT OYUNLARI

PETROL ve KERKÜK

ALİ KERKÜKLÜ

Bir Türkmen şehri olan Kerkük'ün, 2003 yılından itibaren işgalci ABD ve İngiltere'nin göz yummasıyla bölgedeki Kürtler tarafından demografik yapısı hızlı bir şekilde değiştirilmeye çalışılmaktadır. **Türkmenleri, Irak'ın siyasi sahnesinden silmek isteyen Kürtler, Türkmenlerin yaşadıkları bölgeleri Kürtleştirmek ve ele geçirmek, Musul ve Kerkük petrollerine sahip olmak gayreti içerisindeyler.**

ABD, sözde terörizmle mücadele de demokrasinin küreselleşmesi ve insan hakları gibi yalanları kullanarak asıl amacı bölge ülkelerindeki enerji kaynaklarına hakimiyeti sağlamaktır. ABD ve yandaşlarının şiarı ise **"enerjiye hakim olan dünyaya hakim olur"** mantığıyla hareket etmektedir. Bu süreçten en fazla etkilenen coğrafya, hiç şüphe yoktur ki, dünyanın enerji havzası olan bu bölgedir (Ortadoğu). Emperyalist ülkelerin oyunları da bu bölgelerde olmuştur. Sözde getirdikleri özgürlük ve demokrasi ise savaş, kan, gözyaşı, ölüm, kardeşi kardeşe kırdırmak, mezhep ve etnik çatışmaları tetiklemektir.

İsrail'in Irak ve bölge ülkelerine yönelik uzun vadeli politikalarını **"Vaadedilmiş Topraklar"** hayali ile yaptığı çalışmalar ve istihbarat oyunlarını da iyi tahlil etmek gerekir.

İsrail'in Kürt sorunundaki rolünü ve bu rolün nedenini ayrıntılı bir biçimde gözler önüne sermektedir. İsrail'in söz konusu **"Kürt Kartı"** nı detaylı bir biçimde görmek ise son derece önemlidir. Çünkü **"ABD'nin Kürt Kartı"** olarak tanımlanan politikaların önemli bir bölümünde gerçekten İsrail'in Kürt kartının birer açılımıdır.

EGE ÜNİVERSİTESİ MERKEZ KÜTÜPHANESİ

111000135992

Kıtaplarımız anlatıyor...

GÜLİ TOPL

ISBN 978-975-255-187-9

9 789752 551879

İ Q K Ü L T Ü R S A N A T Y A Y I N C I L I K

www.iqkultursanat.com

E-mail: info@iqkultursanat.com